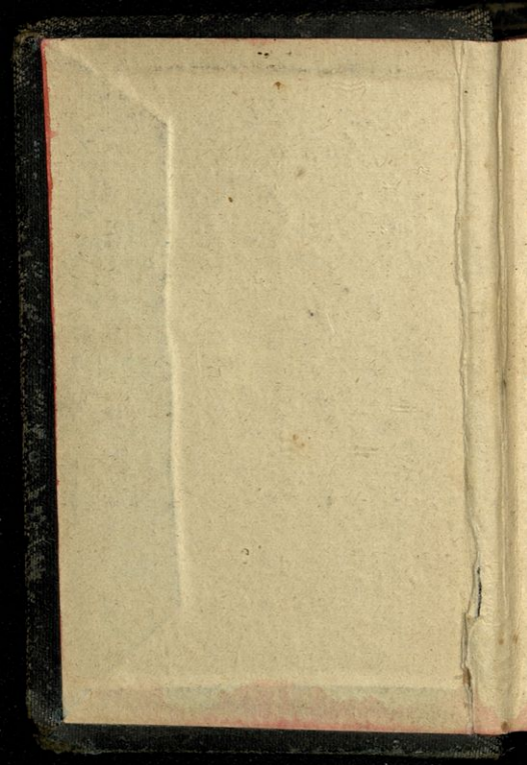
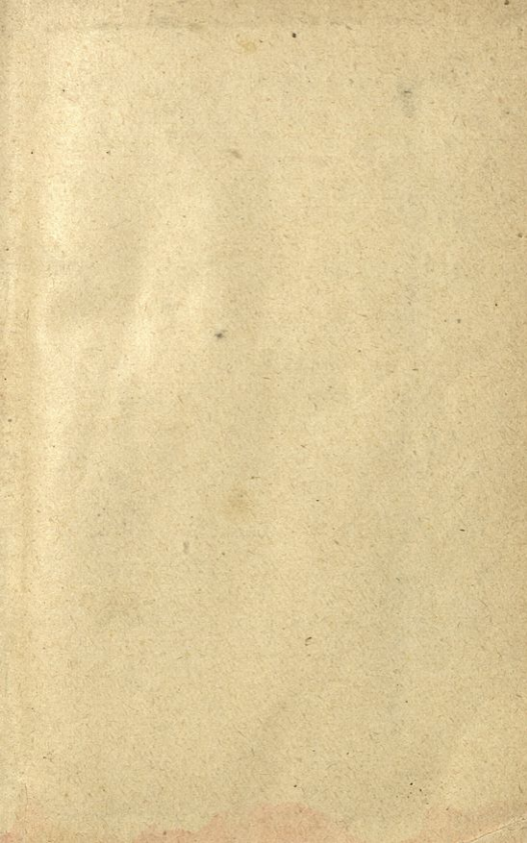

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

110429

Strojica Brinovic
D. M. v. Polj. 36

Benziger 1 Sp.

Depos. Einsiedeln (Szwajcary.)

PRAVI SLUŽABNIK

prečiste

DEVICE MARIJE.

Molitvenik

za kerščansko mladino.

Spisal

Jožef Kerčon

duhovnik ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočastitljivega ljubljanskega škofijstva.

Tretji natis.

V LJUBLJANI.

V zalogi in na prodaj pri H. Ničman-u.

110429

110429

DFZ 5803/1952

Pervi razdelek.

Navadne molitve.

Jutranje molitve.

Za navadne dneve.

Zbudivši se, reci:

Mimenu Boga Očeta in Sina
in svetega Duha. Amen, O Bog,
moj Bog! s svitom vred čujem k tebi.
Češčena bodi sveta Trojica zdaj in
na vekomaj! Amen.

(Ko pride čas vstati, ali ko te pokličejo, da
vstaneš, hitro vstani iz postelje ter reci:)

Glej tukaj sem, ker si me pokli-
cal, o Gospod! kaj hočeš, da naj sto-
rim? Moje sercé je pripravljeno, o

Bog! pripravljeno je moje sercé za vse, kar tebi dopade.

(Med tem, ko se oblačiš, misli na pričujočnost Božjo in svojega angelja varuha ter moli:)

Oblecimo orožje svetlobe; kakor po dnevu pošteno hodimo. Obleci me, Gospod! z oblačili zveličanja in ogerni me z obleko nedolžnosti. — **Češčena Marija, Mati milosti, Mati usmiljenja,** varuj me sovražnika, in ob smertni uri sprejmi me! — **O angelj Božji,** ki varuh si moj, mene tebi izročnega po zgornji (nebeški) milosti danes razsvetluj, varuj, vodi in vladaj. **Amen.**

(Med umivanjem moreš reči:)

Operi me čedalje bolj moje krivice; in očisti me moje pregrehe.

(Oblečen in umit poklekni pred podobo križanega Jezusa ali Marije Device, ter opravi zjutranje molitve, ki tukaj sledé:)

Počeščenje.

O neskončni, večni Bog! verujem, da si tukaj pričujoč. **Molim**

te z vso ponižnostjo, hvalim in ljubim te iz vsega serca, ker si vse časti, hvale in ljubezni vreden.

Zahvala in sklep.

Zahvalim te, o moj predobrotljivi Bog! iz dna svojega serca za vse gnade, ktere si mi do zdaj dodelil vse moje življenje, posebno zato, da si me to noč tako očetovsko varoval, in si mi dal, ta dan zopet doživeti. Da se ti pa zato zahvaljujem, hočem ga le v tvojo službo, v spolnovanje tvoje presvete volje obračati; hočem si prizadevati, da bom samega sebe zatajeval, križ, ki mi ga boš naložil, voljno nosil, in Jezusa Kristusa v krotkosti, ponižnosti in gorečnosti za tvojo čast v ljubezni in čistosti posnemal. Posebno se hočem na vso moč truditi, da tega le greha . . ., v kterega sem pri vseh svojih sklepih do zdaj toli-

krat padel, danes ne storim. Daj, o Bog! da, kar s teboj začnem, sveto in tebi dopadljivo končam.

Dober namen.

O predobrotljivi Bog! karkoli bom danes delal, terpel ali hudega opustil, hočem vse storiti tebi v čast in iz ljubezni do tebe. In da ti bo vse moje dejanje, nehanje in terpljenje toliko bolj dapadlo, darujem ti vse stopinje in pota, vse zdihljeje in solzé, vse bolečine in terpljenje tvojega edinorojenega Sina na zemlji, vsa dobra dela, zatajevanja in terpljenje vseh tvojih svetnikov. Ž njimi sklenem vsako molitev, ki jo bom danes opravil, vsa dela, ki jih bom danes storil, vse terpljenje in vse težave, ki me danes čakajo, ter jih želim z ravno tistim namenom sprejeti in preterpeti, s kakoršnim sta jih Jezus in Marija terpela. Želim dalje udeležiti se vseh svetih maš in ob-

hajil, ki se bodo danes opravljale; vsacega blagoslova, ki ga bo cerkev delila; vseh dobrih del, ki bodo danes na vsem svetu storjene, vseh odpustkov, ki se danes delé. In ta namen želim tolikrat ponoviti, kolikorkrat bom danes dihnil, ali kolikorkrat bo danes moje serce udarilo.

Prošnja za Božjo pomoč.

To je moj sklep; pa ti, o moj **Bog!** poznaš mojo slabost. **Brez** tvoje gnade nič ne premorem. **Dodeli** mi jo, o **Gospod!** po velikosti mojih potreb, in pomagaj mi, da vse opustim, kar ti prepoveš; da vse dobro storim, kar ti od mene hočeš; da vse križe voljno nosim, ktere mi boš ti naložil in da vse skušnjave srečno premagam.

Molitev k Materi Božji, k angelju varuhu in k svojemu patronu.

O prečista **Devica, Božja Poro-
rodnica, moja Mati in Pomočnica!**

pod tvojo pomoč pribežim in se prepustim z otroškim zaupanjem tvojemu maternemu sercu. **Bodi**, o dobrotljiva **Mati!** moje pribežališče v mojih potrebah, moja tolažba v mojem terpljenji in moja **Besédnica** pri svojem **Božjem Sinu** zdaj in vse dni mojega življenja, posebno ob uri moje smerti.

Angelj nebeški, moj zvesti in dobrotljivi varuh! ker me je milost **Božja** tebi izročila, o razsvetluj me, brani me, vodi me, varuj me!

O veliki svetnik **Božji**, sv. **I.**, ktereга imé nevreden nosim, prosi zame, da bom tebi enako **Bogu** na zemlji služil in ga s teboj vred kdaj večno v nebesih častil. **Amen.**

Prošnja za žive in mertve.

Moj Bog in **Zveličar!** daj svojo gnado tudi vsem tistim, ktere si s svojo presveto kervjo odrešil. **Dodeli**

bolnim poterpežljivost in polajšanje, potrebnim in zapuščenim tolažbo in pomoč, ubogim vsakdanji kruh za dušo in telo; razsvetli nevedne, spreoberni grešnike; krepčaj dobre, rešitiste, ki so v nevarnosti, posebno daj vse dobro mojim ljubim staršem, bratom in sestram, mojim prijateljem in sovražnikom, in vsem tistim, za ktere sem posebno moliti dolžan; varuj svojo sveto katoliško cerkev; daj dušam v vicah večni mir in pokoj! in večna luč naj jim sveti. Amen.

Angeljevo češčenje.

1. Angelj Gospodov je oznanil Mariji, in je spočela od sv. Duha. Češčena si Marija! i. t. d.

2. Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Češčena si Marija! i. t. d.

3. In Beseda je meso postala, in med nami prebivala. Češčena si Marija! i. t. d.

Na koncu angeljevega češčenja :

**V. Prosi za nas sveta Božja
Porodnica.**

**O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih.**

Molimo. Svojo milost, pro-
simo, **Gospod!** v naše serca vlij, da,
ko smo po angeljevem oznanjenji
včlovečenje Kristusa, tvojega Sina,
spoznali, po njega terpljenji in križi
častitljivo vstajenje dosežemo. **Po**
ravno tem **Kristusu, Gospodu na-**
šem. **Amen. Oče naš itd. Češčena**
si **Marija i. t. d.**

Na koncu angeljevega češčenja se moli še
ta molitev:

O Gospa moja! o Mati moja!
tebi se vsega darujem, in da se poter-
dim tebi udanega, posvetim ti danes
svoje oči, svoja ušesa, svoja usta,
svoje serce, in popolnoma vsega sa-
mega sebe. **Ker sem tedaj tvoj, o**

dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastno reč in posestvo. Amen.

Pri vsaki skušnjavi pa zdihni:

O Gospa moja! o Mati moja! varuj me, brani me, kakor svojo lastno reč in posestvo.

Jezus, Marija in Jožef! vam darujem svoje sercé in svojo dušo.

Jezus, Marija in Jožef! stojte mi na strani ob moji zadnji uri.

Jezus, Marija in Jožef! z vami želim v miru živeti in umreti.

Vsakikrat 300 dni odpustkov, kolikor-krat se pobožno to moli. Če si v Marijni družbi moli še 2 očenaša in češčenasimarije, vero in češena bodi Kraljica.

Jutranje molitve v dan sv. obhajila.

O veliki, neskončno veliki in ljubeznjivi Bog! k tebi povzdignem globoko ginen svojega duha in svoje roké. Oh, odprí moje ustnice, in po-

loži mi besede na jezik, da bom po otroško hvalil tvojo očetovsko dobroto in tvojo ljubezen, ktera me je do zdaj in posebno to noč varovala pred vso nesrečo, in mi življenje ohranila ta dan, po katerem sem tako dolgo z gorečimi željami hrepenel. **O Bog**, moj največi dobrotnik! tebi se zahvaljujem za vse, karkoli sem in kar imam, tebi se zahvaljujem za nepreštete gnade: tvoji očetovski milosti se posebno zahvaljujem, da sem ta dan doživel, ko me hočeš z neskončno dragim mesom in kervjo svojega edinorojenega **Sina** poživiti. **Od** kod hočem tedaj besede jemati, da bi ti svojo priserčno hvaležnost spodobno razodeval? **Toda** ti ne potrebuješ toliko besedi, ampak veliko več sercé, ki hvaležnost občuti; in da v mojih persih najbolj čista, najbolj priserčna hvaležnost danes kraljuje, to spoznaš ti, o **Gospod**, moj **Bog** in moj **Oče**!

ki človeška serca preiskuješ, bolj kakor z besedami izreči premorem.

O sveti in resnični **Bog!** vse terdno verujem, kar si ti razodel. — **O** neskončno mogočni, dobrotljivi in zvesti **Bog!** vse po otroško upam, kar si ti obljubil. — **O** vse časti, hvale in ljubezni vredni **Bog!** ljubim te čez vse, in želim te zavoljo tebe samega ljubiti iz vsega serca, iz vse duše in iz vse svoje moči. — **O** vsegavedni in pravični **Bog!** bojim se tebe in tvoje ostre pravice. — **O** neskončno modri **Bog!** tvoji presveti volji se popolnoma podveržem. — **O** neskončno dobrotljivi **Bog!** prosim te posebno danes za vse, kar je za moje zveličanje dobro in potrebno.

O močni in sveti **Bog!** tebi izročim dans posebno svojo dušo in telo. Varuj me vsega hudega, varuj mojo dušo vsacega tudi najmanjšega greha. — **O** edini **Gospod** mojega

življenja in moje smerti! vodi me s svojo očetovsko rokó od zdaj naprej do moje smerti: bodi moja tolažba in moja pomoč zdaj v življenji, moje veselje in moj počitek vso večnost. — Iz ljubezni do tebe, o **Bog!** obžalujem še enkrat vse grehe svojega življenja; ne dopusti, da bi te še kdaj s katerim grehom, posebno s tem razžalil. Moj terden sklep je, nikoli več pred tvojim obličjem prostovoljno grešiti; posebno mi dodeli danes gnado, da presveto rešnje Telo vredno prejmem, da mi bo živež za večno življenje.

Tvoj osrečeni otrok sem danes, o moj **Bog** in moj **Oče!** pa tudi tvoj osrečeni otrok sem danes, o moj **Je-zus!** ti hočeš danes priti v moje sercé stanovat z dušo in s telesom, po **Božji** in človeški natori. **K** meni hočeš priti, ti, **Bog** od **Boga**, luč od luči, pravi **Bog** od pravega **Boga!** — **K**do mi

da to skrivnost tvoje ljubezni prav spoznati? Vender ti tirjaš od mene le ponižno in živo vero. O kako rad ti prinesem ta dar žive vere, ker vem, da ti imaš besede večnega življenja. — Moje resnobno prizadevanje bodi, da tvoje prelepe zglede na tanko posnemam. Tvoje veselje na zemlji je bilo; voljo nebeškega Očeta v vsem na tanko spolnovati. O vidni zgled vseh lepih čednost! daj, da te danes posebno zvesto posnemam v molitvi — v tihi in priserčni molitvi — v spolnovanji tvojih Božjih zapoved in naukov — v vaji vseh tistih čednost, ki jih nisi le z besedo učil, ampak tudi v dejanji kazal, da bi nas k temu tolikanj bolj spodbujal in nam ljubeznjivo pot kazal v večno življenje. Posebno me danes ohrani v tisti lepi ponižnosti in krotkosti serca, katerih se imamo od tebe učiti. Zvest hočem

ostati tvojim naukom, zvesto hočem posnemati tvoje zglede, tvoj hočem biti zdaj in vekomaj.

Sveti Duh! tebi se zahvaljujem, da si me posvetil, oh, napolni moje sercé danes posebno z ognjem svoje svete ljubezni, da moj Jezus v mojem sercu prijetno in svojega Božjega veličastva vredno prebivališče najde. Brez tvoje moči v človeku ni nič nedolžnega; operi, kar je nečistega; namoči, kar je suhega; ozdravi, kar je bolnega; zaceli, kar je ranjenega; oživi, kar je oterpnjenega; ogrej, kar je merzlega; vodi, kar ni na pravi poti. Daj svojemu otroku, ki na te zaupa, sedem svetih darov, daj zasluženje čednost, daj srečen konec, daj večno veselje. Amen.

Mati Jezusa Kristusa! sveta Devica Marija! tudi tvoje veselje na zemlji je bilo, voljo Božjo zvesto spolnovati, in se v vsem kot ponižno

in zvesto „**Deklo Gospodovo**“ skazovati. Tudi tvoj zgled je lep, tudi tvoj zgled naj mi služi v posnemanje. Skaži danes, da si tudi moja **Mati!** Zdihuj z menoj k svojemu **Božjemu Sinu**, našemu **Gospodu Jezusu Kristusu**, za milost, da nič drugega ne iščem, kakor voljo **Božjo** zmiraj bolj na tanko spoznati, in zmiraj zvestejše spolnovati; da tudi jaz v pokorščini svoje veselje, in v ponižnosti svojo čast iščem, kakor je bilo na zemlji tvoje veselje in tvoja čast, „**Deklo Gospodovo**“ se imenovati in biti. Posebno pa te prosim, pomagaj mi, da **Jezusu** danes vredno prebivališče v svojem srcu pripravim, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka **Devica Marija!**

Sveti angelji Božji! tudi vaše edino delo je, voljo **Božjo** spolnovati in skrbeti za izveličanje izvoljenih; in posebno ti, moj sveti angelj varuh!

varuj danes moje telo in mojo neumrjočo dušo. Oče nebeški je sicer iz neskončne milosti do mene brez mene že tebi ukazal, za-me in za moje zveličanje skrbeti; pa posebno danes, ko moj Jezus hoče k meni priti, in v mojem srcu, kakor v tempeljni, prebivati, te priserčno prosim: oh razsvetluj, varuj, vodi me, da se z nobenim grehom ne pregrešim, temveč vreden postanem Božjega obiskanja. Stoj mi posebno danes na strani; ob uri, ko me Jezus k svojej mizi pokliče, pelji me k Gospodovi mizi, da kruh nebeški vredno vžijem v zastavo večnega življenja.

Svetniki Božji, in posebno vi, o moji sveti pomočniki! prosite za-me, sprosrite mi gnado, da vašega in svojega Boga z nobenim, tudi najmanjšim grehom ne razžalim. Prosite priserčno za-me, da v goreči ljubezni do svojega Boga danes stano-

viten ostanem, in vse dni svojega prihodnjega življenja samo v večjo čast Božjo preživim, in potem kdaj tje pridem, kjer vi plačilo svojega svetega življenja že vživite, da zamo-rem z vami svojega preljubeznjivega Boga večno ljubiti in moliti. Amen.

(Če si v Marijini družbi, moli še 3 očenaše in 3 češčenasimarije, vero in češčena bodi Kraljica.)

Večerne molitve.

Za navadne dnove.

Počeščenje in zahvala za sprejete
dobrote.

Vsegamogočni, večni Bog!
molim tvojo neskončno veličastvo v
najglobokejši ponižnosti, hvalim in

častim tvojo očetovsko dobroto in ljubezen, s katero si me ta dan vodil, dušnih in telesnih nevarnosti obvaroval, mi toliko priložnosti k dobremu dal, tolikrat mojemu sercu govoril, in mi svojega angelja v varstvo poslal, brez števila dobrot dodelil, posebno te le . . . O kako se ti hočem za-nje vredno zahvaliti, ker sem grešen človek? S čim ti hočem vse te neštevilne dobrote poverniti, ker ničesar nimam, kar bi ne bilo tvoje? Združim se torej z vsemi svetniki in izvoljenimi Božjimi in ti darujem v vedno zahvalo zasluženje tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, njegove presvete Matere Marije in vsih svetnikov, svojo dušo in svoje telo, karkoli sem in kar imam, da te vse hvali in časti in brez prenehanja tvojo dobroto in ljubezen oznanuje, katero si meni najbolj nevredni stvari danes zopet tako milostljivo skazal.

Izpraševanje vesti.

Pa, oh! ko bi bil pač tudi tebe, o neskončna dobrota in ljubezen, zato ljubil! Ko bi le tvojih dobrot ne bil povernil z nehvaležnostjo, z mlačnostjo, ali pa celo z očitno nepokorščino! . . .

O Bog! daj mi svoje grehe prav spoznati, pretresi me s svetim strahom, da jih ne bom več storil.

Zdaj izprašuj svojo vest. Ktere grehe si storil zoper Boga? Sem se štejejo: opuščanje molitve — radovoljno raztresenje pri molitvi — nespodobno zadržanje v cerkvi — zoperstavljanje do lepega znotranjega opominovanja itd. —

Ktere grehe si storil zoper bližnjega? Sem se štejejo: zaničevanje — sovraštvo — nevošljivost — maščevanje — prepir — opravljanje in obrekovanje — zapeljevanje — pomankanje spoštovanja — nezvestoba itd. —

Ktere grehe si storil zoper samega sebe? Sem se štejejo: nečimurnost — napuh — laž — strah pred ljudmi — nečistost v mislih, besedah in djanji — nezmernost itd. —

Ktere grehe si storil zoper dolžnosti svojega stanú? Sem se štejejo: nepokorščina do starišev, učnikov in predpostavljenih — lenoba — opuščanje dolžnosti stanu itd. —

Poišči tudi korenino svojih grehov in nepopolnosti, in poprimi se vseh potrebnih pripomočkov zoper nje. — Sprava z Bogom ni odlašati, posebno ne zvečer, ker nobeden ne vé, ali bo juterni dan še doživel ali ne.

Žalost nad grehi in sklep.

Glej moj **Gospod** in **Bog**, kako sem ti vse dobro, kar si mi storil, tako slabo povernil! Kako sem mogel tebe, svojega najboljšega **Očeta**, tako zelo in tolikokrat razžaliti? **Usmili** se me, o **Bog**, po svoji neskončni milosti! **Zmotil** sem se, kakor ovca, ktera se je bila zgubila; išči ti mojo ubogo dušo, in pripelji jo zopet k čedi svojih izvoljenih. **Glej**, vsi moji grehi, ktere sem danes in vse dni svojega življenja storil, so mi iz dna svojega serca žal, ker sem tebe, o **Bog**! ki bi ga imel čez vse ljubiti, ž njimi razžalil. **O** nebeški **Oče**, odpusti mi jih zavoljo izdihljejev in solz, zavoljo grenkega terpljenja in smerti **Jezusa Kristusa**, svojega

Sina in mojega Gospoda in Zveli-
čarja. Na-te, o Jezus! vse svoje
zaupanje stavim, naj bodo vsi moji
grehi vtopljeni v tvojo presveto Kri
in v tvoje neskončno zaslužnje; tam
jih zateri, in dostavi vse, kar mi je k
zadostenju še potreba, zakaj ti si spra-
va naših grehov. Spomočjo tvoje gna-
de terdno sklenem, svoje življenje po-
boljšati, in ne več grešiti, tudi se vseh
priložnosti v greh skerbno ogibati.

Izročilo in prošnja.

Zdaj se podam po tvoji naredbi
zopet k počitku. Bodi, o Bog in
Gospod! moj varuh in branitelj zoper
vse zalezovanje peklenškega sov-
ražnika, zoper vse nevarnosti greha.
Tebi se vsega popolnoma izročim.
Vse v meni naj tebe hvali in časti,
vsak vdarec mojega serca, vsak
zdihljej, vsak premikljej naj bo k
tvojej časti in iz ljubezni do tebe!

Moj Zveličar Jezus Kristus! sklenem svoj počitek s tistim počitkom, ktereга si sam na zemlji imel. Stoj mi na strani; nikar me ne zapusti v nevarnosti. Tebe ljubim, tebi se izročim, tebi hočem živeti in umreti!

O Marija, prelubeznjiva moja Mati! tvojemu presvetemu, ljubeznjivemu sercu se priporočim; bodi vedno hvaljena in česčena, če tega tudi z ustni izreči ne morem; očisti in obvaruj po svojem najčistejšem devištvu in neomadeževanem spočetji mojo dušo in moje telo.

Sv. Jožef! prosi za me; sv. angelj varuh! varuj me! sv. pomočniki in vsi svetniki **Božji!** prosite za me zdaj in ob uri moje smerti. **Amen.**

Priprošnje.

Kakor za se, tako prosim pa tudi za svoje prijatelje in sovražnike; za vse dobre, da bodo zmiraj boljši; za

vse grešnike, da se spreobernejo; za vse terpeče bolnike in umirajoče. Bodi jim tolažba, luč, pomoč in upanje!

O Marija, pribežališče grešnikov! usmili se posebno grešnikov, krivovercev in nevernikov, da na pot resnice in čednosti pridejo in z Bogom spravljeni njega večno ljubijo in hvalijo!

Usmili se tudi, o moj Bog! vseh vernih duš v vica; odpusti jim vse kazni, in daj jim vsem, posebno tistim, za katere sem najbolj moliti dolžan, večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Amen.

Ako si v Marijini družbi, moli še 3 očenaše in češčenasmarije s psalmom: „Iz globočine“
— za mertve družnike.

Blagoslovi in varuj nas vsegamogočni Bog Oče, Sin in sveti Duh! Amen.

Kadar se ponoči zbudiš, povzdigni svoje serce k Bogu in izreci kak svet zdihljej, n. pr.;

Hvaljen bodi Jezus Kristus!
 Češčena si Marija!

Moj Bog, ljubim te! i. t. d.

~~~~~

Večerne molitve dan sv. obhajila.

Bog, moj Oče, Bog vse to-
 lažbe, Bog ljubezni in neskončnega
 usmiljenja! z otročjo hvaležnostjo,
 z ginjenim srcem poln ponižnosti in
 goreče ljubezni se danes tebi pribli-
 žam na večer današnjega dneva, ki
 je bil zame v tako mnogoteremu po-
 menu dan največe sreče in tvoje
 resnično Božje milosti in ljubezni
 do mene. Tvoj ljubljeni Sin Jezus
 Kristus, moj preljubeznjivi Zveličar,
 se je ponižal, danes v moje serce priti,
 in z mojo revno dušo se skleniti. O
 moje serce, o moja duša, o vi vsi
 moji občutljivi molite vnovič mojega
 neskončno velikega Boga, hvalite
 vnovič in od zdaj vse dni mojega

življenja neizrekljivo ljubeznjivega Boga, zakaj njegova milost bo večno ostala.

Rés, danes občutim, kako močno zvesto spolnovanje tvojih zapovedi človeka osrečuje! zakaj upam, da te vsaj danes nisem prostovoljno razžalil, ne boš torej moje ponižne prošnje zaverigel, če te pri svojem trdnem sklepu, tebi zvesto služiti, za tvoj Božji blagoslov in tvojo mogočno pomoč prosim. Zakaj če imam tudi goreče želje, vedno te v svojem serci ohraniti in te kdaj večno gledati in uživati, vender pa poznam tudi pri svojej najboljšej volji slabost svojih sklepov, torej me tolikanj bolj žene, ginjeno in ponižno prositi te, da svoje dobro delo, ki si ga v meni storil, tudi v meni dopolniš.

Obvaruj torej moji duši tisto drago nedolžnost — posvečujočo gnado Božjo, ktero sem po tvojih

milostljivih pripomočkah, svetih zakramentih, zopet zadobil. Uči me skrbno čuti nad tem dragim zakladom, ktereга v perstenu nosim. Nikar ne pripusti, da bi se oziralo (špegel) čiste duše z enim samim grešnim dihlejem omadeževalo, in svojo poprejšno čistost zgubilo. Ohrani v meni sveto občutljivost, ki naj me uči, še celo sence vsacega greha se ogibati. Obvaruj v mojem sercu sveto sramožljivost, ki me kot najskerbnejša čuvajka sleherne čednosti na vsako nevarnost resnobno spominja. Odpri moje oči, da bom vrednost čednosti in srečo nedolžnega življenja zmiraj bolj spoznaval. Prepričaj me imenitne resnice, da le iz čistega in nedolžnega serca teče tisti studenec pravega veselja, ki ga duša v Bogu in v njegovi očetovski ljubezni najde.

O moj Bog in moj Oče! spoznam, da bi ti ne mogel nobenega dopadenja nad menoj imeti, ko bi ne imellepote čiste nedolžnosti; obljubim ti torej, najskrbnejše čuti nad svojim srcem. — Pa ti poznaš mojo slabost in nestanovitnost, varuj me torej lahkomišljenosti, neprevidnosti in prederznosti v govorjenji in zaderžanji, varuj me vseh nesramnih in nevarnih ljudi, katerih usta sladko govore, katerih srcè pa je polno hudobije. — Vtisni mi prav globoko v serce resnico, da ne obstoji v minljivi telesni lepoti moja prava vrednost, ampak le v znotranji lepoti resnično pobožne duše.

Tvoj prelep izgled, o moj Jezus, naj mi bo vedno pred očmi, da ga posnemam! Od tebe se hočem učiti, kako moram v vseh okoliščinah svojega življenja Boga v duhu in v resnici moliti, in kako mu služiti, da

v nebesa pridem. Od tebe, o moj Jezus! se hočem učiti krotkosti in ponižnosti serca, poterpežljivosti v terpljenji in britkosti, in otroške vdanosti v voljo neskončno modrega Boga, ki je moj ljubi Oče, če mi tudi britkosti in nesreče pošilja. V vseh okoliščinah življenja se le njemu popolnoma izročim; od njega pričakujem časne in večne sreče.

O moj Jezus! vodi me le po varni poti v nebeško domačijo, daj, da po njej vedno napredujem, nikdar ne zastajam, nikdar nazaj ne grèm. Blagoslovi moje prizadevanje pri spolnovanju vseh dolžnosti mojega stanú. Če moram tudi skoz smertne težave v boljšo nebeško domačijo iti, vender se ne bojim groba. In kadar se bom zadnjič pred teboj prikazal, o Sodnik vseh ljudi! daj mi zaslišati milostljivo sodbo, in nikar ne pusti, da bi bila draga cena

tvoje presvete **Krvi** zgubljena nad
mojo dušo!

Usliši tedaj, trojedini **Bog**, mojo
molitev! in hočem te zato hvaliti, častiti
in moliti tukaj, dokler dihati zamo-
rem, in tam brez vsega konca! **Amen.**

Če pa zdaj še dan pregledu-
jem, ki sem ga danes preživel, ali pa
imam tudi zveličansko tolažbo, da te
saj danes nisem kaj radovoljno raz-
žalil? Komu drugemu se imam za
to zahvaliti, kakor le tvoji ljubezni,
o **Bog!** — Ali sem se pa morebiti
vender le kaj z mislimi . . . z bese-
dami . . . z djanjem . . . z opušč-
njem dobrih del zoper tebe pregrešil?
. . . ali zoper samega sebe? . . .
ali zoper ljubezen do bližnjega? . . .
Vse to in vse grehe svojega živ-
ljenja iz serca obžalujem, ker sem ž
njimi tebe, tvojo največo in nes-
končno dobroto, razžalil. **Terdno**
sklenem s tvojo gnado, za katero te

ponižno prosim, se zanaprej bolj skerbno varovati vsakega greha.

Z otroškim zaupanjem na tvojo mogočno pomoč, o Bog! molim zato najsvetejšo in najčastitljivšo molitev naše svete vere, in te prosim, ljubi, dobrotljivi Oče nebeški! da jo milostljivo uslišiš.

Oče naš i. t. d.

Tudi tebi, o preblažena Devica Marija! se po otročje zahvalim za tvojo mogočno priprošnjo pri Bogu. Danes si se mi v resnici skazala ljubeznjivo Mater: tudi v prihodnje, te prosim, pokaži, da si Mati moja! tvoj izgled naj bo meni v prav goreče posnemanje tvojih prelepih čednosti; saj so bile tvoje čednosti tako močno vravnane po naukih svojega preljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa. Če tebe posnemam, bom tudi posnemal Jezusa; tako kakor si ti zvesto spolnovala Božjo

besedo. Častim te torej, prosim za tvojo priprošnjo pri Bogu ter zaupljivo rečem :

Češčena si Marija i. t. d.

Tudi tebi, o moj sveti angelj varuh! zahvalim se za vso ljubezen in skerb, katero si imel danes za-me. Tvojemu zvestemu varstvu, tvoji stanovitni ljubezni in skerbi, izročim se po noči in po dnevu, v življenji in smerti. — O moji sveti pomočniki! o vsi svetniki in svetnice Božje! ne smem pozabiti, se tudi vam za vaše zvesto varstvo zahvaliti, da ne bom nehvaležen. Sprosite mi milost, da si bom po svoji dolžnosti prizadeval, vas tako zvesto posnemati, kakor ste vi zvesto posnemali Jezusa Kristusa v svojem življenji.

O Bog, Oče vseh ljudi! Ljubeznjivi varuh vseh svojih otrok na zemlji! naj vže, preden se vležem, moje priprošnje za vse ljudi pridejo

do tebe. Poveljučuj sam sebe z dobrotami pri vseh ljudeh na zemlji. Povračuj posebno mojim ljubim starišem, dobrotnikom in učenikom, za kar se jim imam zlasti današnji dan zahvaliti in se jim ne morem zadosti zahvaliti. Blagoslovi vseljudi, tudi moje sovražnike. Čuj nad nami vsemi svojimi otroci, in usliši tudi milostljivo moje zdihljeje za vérne duše v vicah. Daj jim **Gospod!** večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! **Amen.**

In zdaj, ljubi **Oče!** izročim v tvoje roke svojo dušo. Dan je dokončan, kterega si ti, o **Gospod,** naredil, in v katerem si mi tako neizrečeno veliko milost skazal: blagoslovi svojega otroka, daj mu gna-do, da s temi občutljeji kdaj svoje življenje sklene, in se zbudi k večno srečnemu življenji v nebesih. **Amen.**

V imenu **Očeta** in **Sina** in **sve-tega Duha.** **Amen.**

Kratka večerna molitev pred Marijino podobo.

Zopet je en dan bližej večnosti. **O** Mati našega Gospoda! zadobi mi vsaj to gnado, da pobožno živim, svoj tek srečno končam, in zadnjič na večer svojega življenja v tvojem ljubeznivem maternem naročji mirno umerjem. Po tvojem maternem serci se zdaj svojemu ljubemu Bogu iz vse svoje moči zahvalim, da me je do tega večera tako očetovsko varoval in mi toliko dobrot skazal . . . . Pa kako nehvaležno sem dobro z hudim povračeval! Poljubim presvete rane tvojega križanega Sina, in prosim za gnado, da prav spoznam svoje grehe. Razsvetli me, o Mati večne luči! Pokaži mi moje pregrehe.

Izprašuj svojo vest (glej str. 21) in potem to le moli:

O Marija! grešil sem zoper nebesa in zoper tvojega Sina! Nisem

več vreden tvoj sin imenovan biti. **Žal** mi je, ker sem hudo storil. **Spozn**am svojo pregreho, in moje sercé je poterto. **Oh!** sprosi mi odpuščenje vseh mojih grehov, ktere po vsi moči svoje duše želim obžalovati, prekleti in preklicati, z ravno tistimi občutljeji, s kterimi sta ti, o **Marija!** in tvoj **Sin Jezus** vsako razžaljenje **Božje** čertila in preklela. **O** da bi mogel, o da bi mogel z najgrenkejšimi solzami vse oprati, in popolnoma za vse zadostiti, kar sem se zoper tvojega in svojega **Boga** kdaj pregrešil! **Želim** s tako žalostjo, ki iz popolne ljubezni izvira, se najmanjših grehov spokoriti. **Kolikokrat** bom to noč ali ves čas svojega življenja dihnil, tolikokrat hočem **Božji** pravici skoz tvoje roké, o **Mati** vse milosti! v zadostenje svojih grehov kri **Jezusa Kristusa**, tvojega preljubega **Sina** darovati. **O Marija** pri-

bežališče grešnikov! prosi zame; in kakor me je danes tvoja materna milost podpirala, tako tudi to noč svojega milega varstva meni ne odreci! Odpodi vse zalezovanje peklenškega sovražnika, in zadobi mi mirno spanje, v katerem naj se mi nič nečistega ne prikazuje! Daruj svojemu Jezusu vsak moj dihlej s tim namenom, kakor da bi nič družega ne hotel reči, kot to: „O Jezus! v tebe verujem; o Jezus! v tebe upam; o Jezus! tebe ljubim iz vsega svojega serca. O da bi te bil pač vselej ljubil in nikdar ne razžalil! Odpusti mi, o Jezus! odpusti mi, in daj, da v miru zaspim, in usmili se mene ubozega grešnika! — Moj sv. angelj varuh in vsi moji sveti pomočniki pri Bogu, skerbite in prosite za-me! Pozdravljam in prošim vas zato po presvetem Serci Jezusa in Marije!“

(Pri kropljenji z blagoslovljeno vodo:)

V imenu **Očeta** in **Sina** in **sve- tega Duha**. Amen. **O**peri me zmiraj bolj in bolj moje hudobije in očisti me mojega greha. — **Z** blagoslovljeno vodo naj se zbrisejo moji pregreški!

(Ko se slačiš:)

Daj, o **Bog!** da starega človeka z njegovimi grehi vred slečem, da vse grešno nagnenje v sebi po vsi svoji moči zatéram; in pomagaj mi, da novega človeka oblečem, ki je po tvoji volji, o **Bog!** vstvarjen v pravičnosti in svetosti. — **O Bog!** pomagaj mi, da vse od sebe denem, kar ne more z menoj v nebesa, in kar me tvojim očem dopadljivega ne dela.

Zdaj pa môli za duše v vicah „**Oče naš**“ in „**Češčena si Marija**“.

Misli, kadar spat greš:

Gospod ostani pri meni, zakaj dan mojega življenja se zmiraj bolj bliža svojemu koncu. — **Jezus**, to

svoje spanje sklenem s tistim mirnim spanjem, katerega si ti kot človek zame vživati hotel. — Kakor se zdaj v posteljo vležem in pokrijem, tako bodo po moji smerti moje truplo v mertvaški pert zavili ter v jamo položili. — **O** da bi moje serce čulo, kadar moj duh počiva! — **Gospod!** tvoj sem živ in mertev. — **Oče** v tvoje roké izročim svojo dušo! — **Jezus!** **Marija!** **Jožef!** v življenji in v smerti izročim v vaše roké svojo dušo.

Ko se po noči zbudiš, povzdigni k Bogu svoje sercé, ter z Davidom reci:

Po noči se spominjam tvojega imena, o **Gospod!** in obuduj take-le misli:

1. **Hvalite** **Gospoda** solnce in luna: hvalite ga vse zvezde in luč.

2. **Hvalite** noči in dnevi **Gospoda**: hvalite luč in teme **Gospoda**.

3. **O** koliko pobožnih ljudi v sredi noči vstane, da **Bogu** hvalo pojejo, in jaz v postelji ležim! **Ve-**

selim se iz serca, moj Bog, da si hvaljen; naj bom deležen dobrih del vseh, ki se tebe bojé!

4. O koliko ljudi to noč umira! o da bi srečno! Bog jim daj srečno zadnjo uro!

5. Oh! če je že težko brez spanja v mehki postelji ležati, kako težko bo še le vso večnost na žerjavici ležati! Bog nas tega varuj!

Urne molitve v čast prečisti Devici Mariji.

Molitev pred opraviлом duhovnih ur.

Odpri, Gospod! moje usta, da
častim tvoje sveto ime; očisti tudi

moje sercé vseh praznih, hudih in nepotrebnih misli: razsvetli mi um, in vžgi mi voljo, da vredno, zbrano in bogoljubno te ure opravim, in zaslužim uslišan biti pred tvojim Božjim veličastvom. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Gospod, s tistim svetim name-
nom, s katerim si ti na zemlji Bogú
čast in hvalo opravljal, tudi jaz te
duhovne ure opravljati želim.

V praznik prečistega Spočetja
Marije Device.

Zornice (Matutin).

Češčena si Marija itd. (Vselej o
začetku vseh urnih molitev.)

V. Odpri, Gospod moje ustnice.

O. In moje usta bodo oznanovale tvojo hvalo.

V. Gospod, hiti mi na pomoč!

O. Gospod, teci mi pomagat!

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Vsak dan poje — serce moje

Naj Mariji hvalo, čast!

Nje darove — in godove

Naj ima v veselje, slast!

Premišluj — jo — občuduj — jo

Zmirej v njeni visokost' ;

Porodnico — in Devico

Blagrovati je sladkost.

Njo le časti, — da oblasti

Grehov te rešila bo ;

Na-njo kliči, — da ti vniči

Silne strasti z vso močjo.

Ta je bila, — nam dobila

Božje milosti darí ;

Ta Kraljica — nas Danica

Z Božjo gnado razsvetlí.

Jezik pravi — moj o slavi

D'viške Božje Matere,

Ki vesela — nam vzela

Je prekletstvo od zemlje.

Ne prenehaj, — temuč pehaj

V hvali D'vice se serčno ;

Nje darove — vedno nove

Oznanuj povsod glasno.

Vsi počutki, — vsi trenutki
 Slavo nje prepevajte,
 Vedno čujte, — spominujte
 Se Device blažene.

Ni nobeden — tako zveden
 V govorjenji svojem bil,
 Da bi vedno — ino vredno
 Ji bil s pesmi vence vil.

P r e d p e v. Hvali moja duša
 Gospoda, in moj duh se razvese-
 ljuje v Bogu, mojem Zveličarji.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki nje-
 govega Sina si rodila.

M o l i m o. O Bog, ki si po
 neomadežanem spočetji Device svo-
 jemu Sinu vredno prebivališče pri-
 pravil; prosimo, da, ki si jo za-
 voljo ravno tega svojega Sina smerti,
 ktero si previdel, vsega madeža ob-
 varoval, tudi nam dodeliš po njeni

priprošnji čistim k tebi priti. Po ravno
tem Gospodu našem, Jezusu Kri-
stusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi
in kraljuje v edinosti svetega Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen

Perva ura (Prim).

Češčena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teči mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Če se tudi — vsaki trudi

Tej Devici slavo pet',

Naj ne misli — da jo v čisli,

More kdaj zadost imet'!

Pa pravično, — (kar resnično

Vse pobožne veselí),

Da poskuša — moja duša

Hvalit' jo vse žive dni.

S'cer je znano, — da ni dano

Mi Marijo prav hvalit',

Vender mlačen, — ali spačen

Je, ki noče je slavit'.

Njena čednost — prava vednost
 Je življenja svetega
 Ki poderla — in zaterla
 Zmote je vsega svetá.

Nje stezice — so cvetlice,
 So lepota vse cerkvé.
 Nje življenje, — govorjenje
 Naše veselí sercé.

Ev'na zmota — nam je pota
 B'la zaperla do nebes.
 Al' odperla — je pot verla
 Nam Marija do nebes.

Zavolj Eve — smo mi reve,
 Žalosten prejeli glas;
 Po Mariji — k domačiji
 Prosta pot zdaj pelje nas.

Njo ljubiti — in hvaliti
 Vseh posebna je dolžnost;
 Počeš'vati — oznan'vati,
 Jo, to vsem naj bo sladkost.

Ta doseže, — da, kar veže
 Nas njé Sin, zvesto storím,
 Da se srečno — enkrat večno
 Njega gledat' veselim.

Predpev. Ozerl se je na po-
nižnost svoje deklee; zakaj glej od
zdaj me bodo srečno imenovali vsi
narodi.

V. V svojem spočetji si bila brez
madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki nje-
govega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po
neomadežanem spočetji Device itd.
(kot zgoraj pri zornicah).

Tretja ura (Terc).

Češčena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.
Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

O lepota — in dobrota

V zalem vencu ti vseh žen,

K' te v višavi — in blišavi

Človek gleda zapuščen!

Slušaj milo — pozdravilo
 Zvesto vdanih ti otrok!
 Stori čiste — ti taiste,
 Da kdaj k seb' jih vzame Bog.

Ti mladika — in velika
 Jeseta tolažnica!
 Svet ti zaljšaš, — serca slajšaš,
 Ti svetišče si Bogá.

Vir kreposti, — luč svetosti,
 Polnost si vse milosti,
 Si svetišče — Božje hiše
 In izgled pravičnosti.

Bod' češčena, — narejena
 Je po teb' v nebesa pot;
 Ki branila — in rešila
 Si se vseh peklenških zmot.

O preblaga, — lepa, draga,
 Hči ti kralja Davida,
 Ki nevesto, — mater zvesto
 Te je zbral Vladar svetá.

Ljuba mati, — biser zlati,
 Roža, limbar čistosti!
 Tje v višave — večne slave
 Pelješ duše čiste ti.

Limbar beli! — oj, dodeli
 Djanju, govorjenju moč,
 Da o tvojih — delih v mojih
 Pesmih govor je tekoč.

Voščim živo, — zaželjivo
 Zmiraj te v spominu imet',
 Da primerno — in stoterno
 Morem tvojo slavo pet'!

P r e d p e v. Velike reči mi je
 storil on, ki je mogočen, in sveto
 njegovo ime.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki nje-
 govega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po
 neomadežanem spočetji Device itd.
 (kot zgoraj pri zornicah).

Šesta ura (Sekst).

Češčena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.
 Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Če tud' moje — usta tvoje
 Slave vredno ne pojó,
 Poskušati, — ne molčati
 Je o slavi tvoj' lepó.

D'vica srečna! — hvala večna
 Naj iz ust vseh teb' doní,
 Ker po tebi — lahko sebi
 Vsak prostost in raj dobí.

Ti Kraljica — vselej D'vica,
 Vender Mat' Boga Sinu,
 Palma draga, — lepa, blaga,
 Polna cvetja in sadu.

Nje cvet dragi, — in duh blagi
 Sercu vedno moč delí!
 Smo otožni — in nadložni,
 Njeni sad nas zveseli.

Lepa vsa si — v vsakem časi
 Brez najmanjš'ga madeža;
 Stor', da vedno — tebe vredno
 Hval'mo 'z čistega serca.

Bod' češčena — podeljena
 Je po tebi milost nam;
 Vrat tečaji — v svetem raji
 Vernim so odperti tam.

V novi dôbi — in svetlôbi
 Svet vesel se lesketá;
 Ker temota, — stara zmota
 Je po tebi zginila.

Zdaj veljaki — so s'romaki,
 Kakor govorila si,
 In ubožni — so premožni,
 Kakor prerok'vala si.

Predpev. Njegova milost
 gré od roda do roda čez tiste, ki
 se njega bojé.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki nje-
 govega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po
 neomadežanem spočetji Device itd.
 (kot zgoraj pri zornicah).

Deveta ura (Non).

Češčena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.
 Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Slabi poti, — grehov koti,
 Se po teb' zapuščajo;
 Uki krivi — in lažnjivi
 Se po teb' zatérajó.

Ti premila — si učila
 Vse posvetno zanič'vat',
 Prav živeti, — telo tretí,
 Vsem pregreham zoperstat'.

Kar je zgorej, — ne kar zdolej,
 To učiš me poželet',
 Zataj'vati — se boj'vati,
 Po nebesih hrepenet'.

Ti v mesu, — čistem mesu
 Si našla kdaj Bogá,
 Ti dobila, — kar zgubila
 Nam nesrečna Eva b'la.

Mat' si bila, — ter rodila
 Čista D'vica Sina si,
 Njega nosiš, — za nas prosiš,
 Ki je stvarnik vseh rečí.

Bod' češčena, — ker zdrobljena
 Je po tebi moč peklá,
 Zdaj nesrečnim — dušam grešnim
 Si ti zvezda upanja.

Njemu slava! — kter'ga prava
 Mati se zares glasiš;
 Ti življenje, — odreščenje —
 Svoj'ga Stvarnika — rodiš.

O Devica, — tolažnica,
 Duše c'lo obupane!
 Oh, nesreče, — večne ječe
 Zvesto varuj ti nas vse.

Prosi za-me, — da me vzame
 Sin tvoj v srečni kraj miru,
 Da nesrečno, — revež večno
 V strašnem ne gorim peklu.

Predpev. Moč je skazal s
 svojo rokó, in rázkropil je napuh-
 njene v misli njih serca.

V. V svojem spočetji si bila
 brez madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki nje-
 govega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po
 neomadežanem spočetji Device itd.
 (kot zgoraj pri zornicah).

Večernice (Vesper).

Češčena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Prosim milo, — vse število

Mojih ran zaceli ti,

In daj moji — duši v svoji

Milosti nebes darí :

Da resničen — in pravičen

Bom, krotak, priljuden vsim,

Ljubim čistost, — čertim gizdost,

Le, kar prav je, to storím ;

Da zmodrujem, — orožujem

Le z besedo Božjo se,

Greh sovražim, — in rad snažim

S svet'mi vajami sercé ;

Da resnoben, — ne hudoben

Bom, ponižen, milostljiv,

Poln sladkosti, — in modrosti,

Čist, krotak, poterpežljiv ;

Da odkrito, — pa ne zvito

Le resnico govorím,

Hudo studim — in se trudim,
Da Bogá zvesto častím.

" Bod' Devica! — pomočnica
Ti svetá kerščanskega,
Mir dodeli, — da veseli
Reščeni smo hudega.

Zvezda morska, — l'pota zorska
Vredna hvale in časti!
Naj svetlejša — naj milejša
Si, kar zvezd in luč gorí.

Jokajoče, — zdihajoče
Nas podpiraj in krepčaj,
Kar težave — al' zmotnjave
Nam napravlja, spravlja v kraj.

Predpev. Mogočne je s
sedeža vergel, in ponižne povzdignil.

V. V svojem spočetji si bila
brez madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki nje-
govega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po
neomadežanem spočetji Device itd.
(kot zgoraj pri zornicah).

Sklepnice (Komplet).

- V. Spreoberni nas, Bog, naš
Zveličar.
- O. In odverni svojo jezo od nas.
- V. Gospod, hiti mi na pomoč.
- O. Gospod, teči mi pomagat.
Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Bod' vesela, — ker od žrela
Satana nas rešiš ti,
Ko v telesu, — čistem mesu
Tvojem Bog se včlovečí.

O presveta, — ki sprejeta
Zdaj v nebeški sorod si;
Sveto breme — teb' ne vzeme
Cveta lepe čistosti.

Kar si bila, — ohranila
Si, ko D'vica porodiš,
Njem' služila, — ga živila
Si, k' se njega stvar glasiš.

Priporoči, — me izroči
Svoj'mu Sinu Kristusu,
Da k njem' pridem, — in uidem
Kdaj poginu strašnemu.

Daj, da miren, — ne prepiren,
 Razuzdanost vso krotím;
 In v skušnjavah — in težavah
 Terdno in serčno stojím.

Naj ne veže — v svoje mreže
 Poželjivost me svetá,
 Ktera tlači — in omrači
 Dušo, ktera se nji udá.

Nikdar jeza — naj ne zveza —
 Tud' napuh ne — mi sereá,
 Ki nesreče — mnoge, ječe
 Že ljudem naprav'la stá.

Hud'mu brani, — in ohrani
 V gnadi Božji mi sercé,
 Da hudoba, — stara zloba
 Ne zaseje ljulike.

Tolažnico, — Pomočnico
 Se jim skaži usmiljeno,
 Ki godove — in darove
 Tebi v čast praznujejo.

P r e d p e v. Lačne je z dobrim
 napolnil, in bogate prazne spustil.
V. V svojem spočetji si bila
 brez madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neomadežanem spočetju Device itd. (kot zgoraj pri zornicah).

Priporočilo.

Ljubeznjiva, — milostljiva
In zares prečudna Mat'!
Pri Sodniku — daj dolžniku
Meni srečno tam obstat'!

O premila! — brez števila
Gnad nam sprosiš od Bogá:
V smertnem boji — duši moji
Ven'c prinesi zmaganja!

Opomba. O drugih Marijinih praznikih se urne molitve v čast prečiste Device Marije tako opravljajo, kot na praznik njenega čistega spočetja, samo verstica, odgovor in cerkvena molitev se spremení, kakor zdolej nasledva.

**Na praznik pričakovanja poroda
Device Matere Marije.**

(18. dan grudna.)

V. Češčena si Marija, milosti polna.

O. Gospod je s teboj.

Molimo. **O Bog!** ki si hotel, da je tvoj **Sin** po angeljevem oznanjenji s telesa svete **Device Marije** meso nase vzel; dodeli nam, ki te ponižno prosimo, da, ker jo resnično spoznamo **Božjo Mater**, po njenih prošnjah pri tebi pomoč dosežemo. **Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.**

Na praznik zaročenja Marije Device.

(23. dan prosenca.)

V. Zaročenje je danes svete **Marije Device.**

O. Ktere slavno življenje vse cerkve razsvetljuje.

Molimo. **Prosimo, o Gospod!** daj svojim služabnikom dar nebeške milosti, da pobožno praznovanje zaročenja blažene **Device** obilnost miru dodeli tem, kateri je nje porod

začetek zveličanja postal. Po **Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.**

Na praznik očiščevanja Device Matere Marije ali svečnica.

(2. dan svečana.)

V. Odgovor je dobil Simeon od svetega Duha.

O. Da ne bo videl smerti, dokler ne vidi Gospodovega Kristusa.

M o l i t e v. Vsegamogočni, večni Bog! tvoje veličastvo ponižno prosimo, stori, da s takošnim očiščnim srcem k tebi pridemo, s kakoršnim je bil današnji dan tvoj edino-rojeni Sin v našem umerljivem mesu v tvojem tempelju pred te postavljen. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik oznanenja Mariji prečisti Devici.

(25. dan sušca.)

V. Češčena si Marija, milosti
polna.

O. Gospod je s teboj.

Molimo. **O** Bog, ki si hotel,
da je tvoj Sin po angeljevem ozna-
njenji s telesa svete Device meso
na se vzel; dodeli nam, ki te po-
nižno prosimo, da, ker jo resnično
spoznamo Božjo Mater, po njeni
prošnji pri tebi pomoč dosežemo.
Po ravno tem Gospodu našem,
Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik Matere Božje sedem žalosti.

(Cveten petek in pa tretjo nedeljo kimovca.)

V. Prosi za nas, o preža-
lostna Devica!

O. Do bomo vredni obljub
Kristusovih.

M o l i m o. O Bog, v katerega terpljenji je po Simeonovem prerokovanji žalostimeč presunil nedolžno dušo častite Device in Matere Marije: dodeli milostljivo, da mi, ki njeno žalost in terpljenje s častjo obhajamo, po slavnem zasluženji in prošnjah vseh svetnikov pod križem stoječih, srečen sad tvojega terpljenja dosežemo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj! Amen.

Na praznik Marije Device imenovane „pomoč kristjanov“.

(24. vélicege travna.)

V. Stori me vrednega, tebe hvaliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

M o l i m o. V segamogočni, usmiljeni Bog, kateri si v brambo

kerščanskega ljudstva preblaženo **Devico Marijo** v vedno pomočnico čudovito izvolil, dodeli milostljivo, da s tako brambo oboroženi se vojskujemo v življenji in zmago zoper hudega sovražnika ob smerti doseči premoremo. **Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.**

Na praznik obiskanja Marije Device.

(2. dan malega serpana.)

V. Blažena si med ženami.

O. In blažen je sad tvojega telesa.

Molimo. Prosimo, Gospod! daj svojim služabnikom dar nebeške milosti, da nam, katerim je porod preblažene **Device Marije** postal začetek zveličanja, pobožno praznovanje njenega obiskanja obilnost mirú dodelí. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.**

Na praznik karmelske ali škapulirske
Marije Device.

(16. dan malega serpana.)

V. Stori me vrednega tebe hv-
liti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sov-
ražnike.

Molimo. O Bog, ki si s
posebnim imenom preblazene vselej
Device in svoje Matere Marije kar-
meliški red povelical; dodeli milost-
ljivo, da, ki danes njen spomin slo-
vesno obhajamo, po njenem varstvu
v večno veselje pridemo. Po Jezusu
Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na praznik Marije Device Snežnice.

(5. dan vélikega serpana.)

V. Stori me vrednega tebe hv-
liti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sov-
ražnike.

M o l i m o. Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, **Gospod Bog!** da vedno zdravje na duši in telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device od sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. **Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.**

Na praznik vnebovzetja Marije Device ali véliki Šmaren.

(15. dan vélikega serpana.)

V. Povzdignjena je sveta **Božja Porodnica.**

O. Čez angeljske verste v nebeško kraljestvo.

M o l i m o. Prosimo, o **Gospod!** odpusti grehe svojim služabnikom, da, ker ti s svojimi deli dopasti ne moremo, na prošnjo **Porodnice** tvojega **Sina, Gospoda našega,** zveličanja dosežemo. **Kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti**

svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Na praznik rojstva Marije Device
ali mali Šmaren

(8. dan kimovca.)

V. Rojstvo je danes svete Marije Device.

O. Ktere slavno življenje vse cerkve razveseljuje.

Molimo. Prosimo Gospod! dodeli svojim služabnikom dar nebeške milosti, da, katerim je porod preblažene Device postal začetek zveličanja, pobožno praznovanje njenega rojstva obilnost miru dodeli; po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu. Amen.

Na praznik presladkega imena Marije Device.

(V nedeljo po malem Šmarnu.)

V. Stori me vrednega tebe hvalliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. Dodeli, prosimo, vsegamogočni **Bog!** da bodo tvoji verni, ki se imena presvete Device Marije in njenega varstva veselé, po njeni pobožni prošnji na zemlji vsega hudega rešeni, in da v nebesih v večno veselje pridejo. Po Gospodu našem, **Jezusu Kristusu.** Amen.

Na praznik svet. rožnega venca.

(Pervo nedeljo vinotoka, oktobra.)

V. Stori me vrednega tebe hvalliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. **Bog,** kterega edinorojeni Sin nam je po svojem življenji, smrti in vstajenjem večnega življenja plačilo pridobil: dodeli, prosimo, da, ki té skrivnosti s presvetim vencem preblazene Marije

Devica obhajamo, ne le posnemamo, kar obsegajo, ampak tudi dosežemo, kar obetajo. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik darovanja Marije Device.

(21. dan listopada.)

V. Stori me vrednega tebe hvalliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. O Bog! ki si hotel, da je bila danes preblažena vselej Devica Marija, svetišče svetega Duha, v tempelju darovana: dodeli, prosimo, da bomo tudi mi po njenih prošnjah v tempelju tvojega veličastva pred tebe postavljeni biti zaslužili. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tega svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v čast mesečnega svetnika.*)

V. Prosi za nas svet (sveta) I.
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

---

*) Mesečno češenje svetnikov izvira od svetega Frančiška Borgija. Ko je še med svetom živel, je v svoji hiši pobožno navado vpeljal, pri začetku vsacega meseca enega svetnika izvoliti, kterega spomin se je tisti mesec obhajal, da bi ga posebno goreče častili. Svetnikovi podobi se je v večkratno premišljevanje poseben izrek iz njegovega življenja in ena njegovih čednost v posebno posnemanje pridjala. Ko je sv. Frančišek Borgija Jezusove družbe poglavar postal, je češenje mesečnih svetnikov tudi v tej vpeljal, in njegov zgled so posnemali ne le samo večji del drugih redov, ampak tudi Marijna družba. Nepreštete so gnade, ki jih je družba tako po priprošnji svetnikov dosegla; in nenavadni so zgledi lepih čednost, ki jih je v njih posnemanji kazala. Kaj nas namreč more bolj močno k čednosti spodbudovati, kakor zgled tistih, kateri so bili z nami ene nature, in so imeli ravno tiste vojske prestajati, kot mi, in ki nas zdaj iz nebes kličejo in vabijo, da naj se za nebeško krono serčno in stanovitno vojskujemo. — Da boš torej tudi ti, o Marijni družnik, imel kaj koristi od te pobožnosti, spolnuj tole:

M o l i m o. O B o g, ki nam vsak mesec enega izmed nebeških prebivavcev pomočnika odločiš; dodeli nam milostljivo, da na prošnjo sv. I., ktereга (ktero) smo pomočnika (pomočnico) ta mesec od tvoje* dobrote prejeli, mi in vsi naši starši, prijatelji in naši sovražniki moč tvoje gnade v sebi občutimo, in z njeno pomočjo podpirani, čednost . . . ., ktero nas je s svojim zgledom učil (učila), spolnovati zamoremo. **P o J e z u s u K r i s t u s u, G o s p o d u n a š e m. A m e n.**

V. K. V. Č. B. I. P. D. M.

1. Moli v čast mesečnega svetnika vsak dan odločeno molitev, premagaj se v marsikteri reči, obišči ktero cerkev ali altar tega svetnika, spolnuj svetnikov izrek v vsih svojih delih, beri njegovo življenje, in prizadevaj si, posnemati ga posebno v tisti čednosti, s ktero posebno slavi.

2. Na praznik tvojega mesečnega svetnika bodi s posebno pobožnostjo pri sveti maši, vadi se v kateri čednosti, daj, če moreš kaj milošnje, in pojdi, če je to kateri večji praznik in če moreš, tudi k svetim zakramentom.

SVETE MAŠE.

Perva sveta maša,

*v kateri se predraga kri Jezusa Kristusa
sedmerno daruje.*

Pripravljanje.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa
prelite o njegovem obrezovanji.

Vsegamogočni, večni **Bog!**
poln zaupanja pridem pred te, in te
prosim: Daj mi pri tej sveti maši s
prav gorečo pobožnostjo biti, tebi na
čast in sebi v prid. Zedinim se toraj
z mašnikom, in ti darujem ta prečisti

dar v hvalo in češčenje tvojega veličastva, v vredno zahvalo za vse dušne in telesne dobrote, ki si mi jih ves čas mojega življenja skazal, v dosego vsih dušnih in telesnih dobrot in v zadostenje svojih neprešteti grehov. Pomagaj mi v tem, o Gospod! s svojo Božjo gnado. Ker me pa tega moje hudobije nevrednega delajo, se ozri, dobrotljivi Oče! na kri svojega Sina, našega Zveličarja, ki je pervikrat že kot majhno dete pri obrezovanji pretil. Vso to njegovo takrat prelito kri, vse njegove solze, vse zasluženje njegovih otročjih let, ti darujem, o predobrotljivi Oče! v zadostenje za vse svoje grehe in hudodelstva, zlasti za vso nepokorščino in za vse grehe, ki sim jih od perve mladosti zoper sveto čistost storil.

Tudi te prosim po zasluženji ravno te v mladosti tvojega Sina

prelite kervi, da mi daš moje grehe prav spoznati, se resnično poboljšati in vedno pobožniši prihajati. Zlasti te prosim, daj mi gnado pri tej sveti maši tako pobožno biti, da tekne v večno zveličanje meni, in vsim, za ktere jo darujem. Amen.

Od začetka do Glorije.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite na Oljski gori.

Vsegamogočni Bog! nebeški Oče! z mašnikom stopim zdaj pred tvoj sveti altar, in te opomnim, kako je tvoj predragi Sin se podal na Oljsko goro, tvoje veličastvo vredno počaštit. Darujem ti njegovo večkrat ponovljeno molitev, njegovo grenko žalost, njegov kervavi pot, njegovo poniževanje, ko je on na svojem obrazu ležé v imenu vsega človeštva tvoje veličastvo molil in se tvoji volji podvergel. V njegovo takrat prelito kri zaupam, in te prosim, Oče

usmiljenja! odpusti grehe meni in vsim ljudem! Posebno te pa prosim po zasluženji te presvete kervi, da mene in vse druge varuješ nagle, neprevidene smerti, da nam vsim zadnjo uro na strani stojiš, nas tolažiš, da nam daš pravo obžalovanje grehov. Darujem ti jo tudi za našega svetega Očeta papeža, za škofe, mašnike, spovednike, da jih razsvetljuješ in vodiš, in za vso sveto cerkev, da jo varuješ in povsod razširjaš. Amen.

Od Glorije do evangelija.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite o njegovem bičanju (gajžlanji).

Vsegamogočni **Bog!** usmiljeni **Oče!** z mašnikom in z vsimi tvojimi angelji te zdaj hvalim in častim, in iz serca kličem: „Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!“ **Ozri se,** večni **Oče!** na bičanje svojega ljubega **Sina,** in na vse, kar je on k stebru

privezan preterpel, glej njegovo sramotno slečenje, strašne udarce, ki jih je prestal, njegove globoke zdihljeje, s curkoma prelito kri, bolečine in rane, in vse, kar je tam terpel. Darujem ti, večni Oče! v spravo za vse grehe nečistosti in za vse, s čemur bi se bili pregrešili zoper svoje telo, ki je tempelj svetega Duha. Darujem ti tudi to presveto Kri za našo deželjsko gosposko, za kralje in cesarje, da jih razsvetljuješ in vodiš, za našo in vse druge kerščanske dežele, da jih v pravi veri ohraniš, in da odverneš od nas vsih kugo, lakoto, vojsko in druge šibe, ki jih zaslužijo naši grehi. Amen.

Od darovanja do Sanktusa.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite pri kronanji.

Darujem ti, o večni Bog! zedinjen s tvojim služabnikom kruh in vino tebi na čast in v prid vse ker-

ščanske cerkve. Sosebno ti zdaj darujem terpljenje tvojega Sina, ki ga je o kronanji prestal. Darujem ti vse prebodenje njegove glave, vse terganje po kitah, vso prelito kri, ki je tekla iz toliko krajev njegove presvete glave in vse njegove zdihljeje, da te počastim in zahvalim za vse dobrote.

Darujem ti to za vse nespodobne misli, ki sem jih kdaj v svojem življenji radovoljno imel, za vse pregrešne poglede in napuhnjene misli, za vso nevero in krivo vero ljudi, za vse hudobne naklepe, ki so bili kdaj storjeni v zasramovanje tvojih služabnikov in v zaničevanje tvoje svete cerkve in ljudem v pogubo. Zlasti ti darujem vse to za spreobrnjenje vsih nevernikov, krivovercev in hudobnih kristjanov, kakor tudi za svoje spreobrnjenje in kerščansko popolnamost. Amen.

Od Sanktusa do povzdigovanja.

Svet, svet, svet si ti, **Bog** Gospod vojskinih trum! Kdo bo tvoje veličastvo prav počastil? — Premišljevat hočem zdaj, kako je tvoj ljubeznjivi **Sin** težki križ na **Kalvarijo** nesel. Darujem ti ves njegov trud na tem težavnem potu, vse kaplje tū prelite kervi, vso sramoto, vse zaničevanje, ki ga je tukaj prestal iz pokorščine do tebe in iz ljubezni do mene zavoljo mojega zveličanja. Vse to ti darujem, večni **Bog**! **O** ljubeznjivi **Jezus**! ko bi bil mogel s **Simonom** tvoj križ nesti, ti z **Veroniko** pert podati in pot na obrazu brisati, in z ženami te milovati, kako rad bi bil vse to storil! Ker so pa moji grehi krivi vsega tvojega terpljenja, zato jih serčno obžalujem. Darujem ti, **Oče** nebeški! vse občutljeje, ki sta jih imela **Sin** in **Mati**, ko se srečata. Hočem zadeti zdaj svoj križ na rame,

pomagaj mi ga voljno nositi. Darujem ti tudi vse to za svoje žive starše, brate in sestre, našo rodovino, prijatelje in znance, in za vse žalostne in revne kristjane, ki jih teži težek križ, za vse bolne, ki zdaj v cerkev ne morejo; za vse jetnike, zlasti za tiste, ki so za pravice voljo preganjani, za vse popotne, za vse, ki jih ni tukaj, in imajo kako željo v srcu. Amen.

Od povzdigovanja do Agnus Dei.

Povzdigovanje svete hostije.

Verujem, o Jezus! da si resnično pričujoč pod to podobo kruha. V tebe upam, tebe ljubim čez vse, in te ponižno molim. Jezus tebi živim, tebi umerjem, tvoj sem živ in mertev. Amen.

Povzdigovanje keliha.

Presveta kri Jezusova! Molim te ponižno. Omij me, očisti me vsih mojih grehov!

Večni Oče! Darujem ti kri tvojega Sina za odpuščenje svojih grehov in za vse potrebe svete katoliške cerkve. Amen.

Po povzdigovanji.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa, prelite o križanji.

O moj Bog! prišel je tvoj ljubeznjivi Sin na Kalvarijo. Tu ga položé na sveti križ, mu dajo piti jesiha in žolča, ga slečejo in na križ pribijejo. Na lesu svetega križa povzdignjen, visi med nebom in zemljo tri ure, in se daruje za naše odrešenje, in zdihuje za nas, svoje sovražnike. Darujem ti njegove neizrečene bolečine, ki jih je preterpel, ko se je zanj križ pripravljaj, vse bolečine, ki jih terpi, ko ga slačijo, vso kri, ki teče iz prebodenih rok in nog, vse njegove zdihljeje, zlasti njegovo pokorščino in ljubezen, ko se pusti položiti na križ in ostane na njem

do zadnjega zdihljeja. Vse hočem z voljo zanaprej terpeti, kar mi Bog pošilja. Darujem ti, večni Oče! vse terpljenje tvojega Sina, ki ga je skoz tri ure na križi prestal, vso takrat prelito kri v zahvalo za vse dobrote, ki si jih vsemu človeštvu skazal. Zlasti ti darujem to za svoje mrtve starše, za brate, sestre, sorodnike, znance, prijatelje, za vse, ki so mi kdaj kaj dobrega storili na duši ali telesu. V tvoje svete rane jih izročim, o Jezus! brani jih hudega in skaži jim svojo milost. Amen.

Od Agnus Dei do zavživanja.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite o prebodenji njegove svete strani.

Premišlujem zdaj, o Jezus! kako visiš na svetem križi, in govoriš zadnjih sedem besedi. Darujem ti, o večni Oče! zapuščenje tvojega Sina na križi in njegovih sedem besedi za verne duše v vicah. Darujem

ti vse njegove bolečine, ki jih je imel, dokler ni zaklical: „Dopolnjeno je!“ Vse zaničvanje, ki ga je prestal od farizejev in vikših duhovnov, njegovo britkost, ki jo je občutil pri pogledu svoje svete Matere.

O Jezus! moja ljubezen, o da bi te mogel zdaj z mašnikom prejeti, da bi se mogel s tabo natanko skleniti! Želim vsaj po duhovno se s taboj skleniti, in se od tebe nikdar več ne ločiti. Pridi po duhovno v moje serce, o Jezus! Ne odreci mi te gnade! Vidim te zdaj umirati. Ko si vse dopolnil, si zaklical z močnim glasom: „Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo“. Si nagnil glavo, in izdihnil svojo dušo. — Zdaj ti prebodejo hudobni vojaki presveto serce. Kri in voda teče iz njega. Tako je prelil on, večna ljubezen, do zadnje kapljice svojo kri za nas. To zadnje zasramovanje, ki je zadelo tvojega Sina, to

kri in vodo zdaj prelito darujem tudi tebi, o **Bog!** in se zatečem in skrijem v presvetem **Serci** tvojega **Sina**.

O Jezus! ti si moj, in jaz sem tvoj. **Pridi, o Jezus!** sprejmi me v svoje sveto serce. **Operi me, očisti me s svojo sveto kervijo in vodo od mojih grehov.** To zasramovanje, ki ga je **Jezus** prestal, ti darujem, o večni **Bog!** zlasti za tiste, ki so mi posebno pri serci **I. I.** in jih tvojemu sercu, o **Jezus!** priporočim. **Brani jih hudega sovražnika, varuj jih vse nesreče, zlasti nam dodeli gnado, da v noben smerten greh ne zabredemo, in da se tudi odpustljivih grehov skerbno varujemo.** Temu svetemu **Sercu** priporočim verne duše v vicah, zlasti svoje starše, brate, sestre, sorodnike, dobrotnike, prijatelje, vse, za ktere sem dolžan moliti, vse, ki so od ljudi pozabljeni, in ki največ terpe, in za ktere ti hočeš, da naj prosim.

Zanje darujem vse terpljenje Jezusovo in presveto Jezusovo kri.

Molitev po zavživanji.

Da bi ta dan, ko sem bil pri tej sveti maši, jaz in vsi, za ktere sim jo daroval, prav pobožno preživeli in da bi nam bil v večno zveličanje, ti darujem, o dobrotljivi Bog! vse svete maše, ki se danes berejo, vse spovedi, vsa sveta obhajila, vse molitve, zatajevanja, pokorila, miloščine in dobra dela, ki jih bodo pobožne duše doprinašale, ki so se z manoj sklenile. Tudi se želim vdeležiti vsih odpustkov, ki jih zamorem zadobiti, in jih darovati za verne duše v vicah.

Molitev pri mašnikovem blagoslovu.

Zdaj, ko mašnik verne blagoslovlja, prosim, večni Bog! blagoslovi mene, vse pričujoče, in vse, za ktere sim ti daroval ta dar. Razlij

svoj blagoslov in zasluženje kervi svojega Sina z neštivilnimi gnadami na nas in na vse verne duše v vicah. Očisti nas naših grehov, varuj nas hudega, daj nam moč k vsemu dobremu in pripelji nas k sebi v svoje kraljestvo. Amen.

Zahvalna molitev po sveti maši.

Zahvalim te, nebeški Oče! po dokončani sveti daritvi za vse svete občutljeje, ki si mi jih dodelil, za vse dobrote, ki sem jih po njim zadel, za žive in mertve. Daj, da teh gnad nikoli ne zgubim, ampak jih zvesto ohranim, in po njih pridem k tebi, kjer te bom večno za to dobroto častil in hvalil. Ljubezen vsegamogočnega Boga, gnada našega Gospoda Jezusa Kristusa, edinost svetega Duha bodi z mano in z vsemi vernimi. Moč predrage kervi, bramba preblažene Device in pomoč vsih

izvoljenih Božjih naj me spremlja pri mojih opraviilih in vedno z manoj ostane! Amen.

Druga sveta maša

v čast preblažene Device Marije.

Priprava.

Sveta Marija, Mati Božja in moja Mati! Ti si preblažena med človeškimi otroci, ti si velika Gospa in Kraljica nebes in zemlje, Pomočnica vsih, ki si nam rodila Zveličarja, ti izvoljena nevesta svetega Duha, ki vse angelje in svetnike v lepoti in časti presežeš, tebi je sam Kralj nebes in zemlje pokoren bil.

Tudi jaz kličem s sveto cerkvijo: „Sveta brezmadežna Devica! S kakošno hvalo bi te povzdigoval, ne vem, ker si v svojem naročji nosila tistega, ki ga nebesa ne morejo obseči“. Kdo bi te ne častil, ker te nebeški Oče sam kot ljubeznjivo hčer časti? Kdo bi v te ne upal, ker se ti je sam Sin Božji zaupal? Kdo bi te ne ljubil, ker te ljubi sam sveti Duh kot svojo drago nevesto? Ljubim te tudi jaz za Bogom čez vse, in ti želim s to daritvijo svete maše svoje češčenje, hvaležnost, ljubezen skazati. Ozri se tedaj iz sedeža svoje milosti na-me ubozega in nevrednega svojega otroka, in pomagaj mi, se tako pobožno zadržati pri ti sveti maši, kakor bi se ti sama zadržala. Želim s to sveto mašo po tebi, o Marija! trojedinega Boga hvaliti in častiti, da utolažim jezo nebeškega Očeta, ki mi je po tebi dal Odreše-

nika, da se zahvalim Sinu, ki mi je dal ljubeznjivo Mater, da prosim svetega Duha, ki mi je dal ljubezen do tebe, da mi tudi dá svojo gnado, da morem tvoj zgled v življenji in ob smerti posnemati, in da sprosim tvojo pomoč vsim živim in mertvim. Naj ti dopade ta moj namen, o Mati nebeška! in daruj ga z daritvijo svete maše nebeškemu Očetu. Amen.

Začetek.

Vsi ljudje morajo zdihovati z Davidom: „V hudobijah sem bil spočet, in v grehih me je rodila moja mati, samo ti, o neomadežana Devica! zamoreš reči, in se veseliti, da nisi bila nikoli pod oblastjo greha. Ti si bila odmenjena stari kači glavo streti, zato nisi bila nikoli njena sužnja.

Od vekomaj si bila odmenjena za Kraljico angeljev in ljudi, zato si bila tudi povzdignjena nad

vse stvari. Od vekomaj te je bil zvolil **Bog Oče** za **Mater** svojemu **Sinu**, in nevesto svetemu **Duhu**, zato si tudi brez vsega madeža ostala. Častim te, o **Marija!** ker ti si bila izvzeta od izvirnega greha, in k tebi je govoril sam **Bog**, rekoč: „Lepa si moja prijateljica, in madeža ni v tebi“. Oh, moja **Gospa** in **Kraljica!** ko pogledam svoje grehe in tvojo lepoto, bi mogel obmolk-
niti; pa kakor se dober otrok večkrat k svoji materi oberne, se tudi jaz obernem in zatečem v svoji revščini k tebi, o moja **Mati!** Naj ti tedaj dopade zdihovanje mojega serca, in po zasluženji te daritve tvojega **Sina** me očisti ter mi sprosi odpuščenje mojih grehov. Očisti moje oči, da bodo vredne se proti tebi obračati, moj jezik, da bo vreden tebe častiti, moje roke, da bodo vredne proti tebi se povzdigovati,

moje serce, da bo vredno z ljubeznijo do tebe napolnjeno biti. Amen.

Velika je bila lepota, ki si jo prejela od svojega Stvarnika, pa tudi velika je bila skerb, s katero si si prizadevala jo ohraniti in pomnožiti s čednostmi. Skerb, ohraniti čistost serca, je bila tolika, da si se še angelja ustrašila, ko pride k tebi v podobi mladenčca. In ljubezen tvoja za deviško čistost je bila tolikošna, da bi bila raji pustila čast, biti Mati Božja, kakor da bi zgubila deviško čistost. Tù vidim zdaj pri tebi, o deviška Mati! kaj bi zgubil, ko bi čistost zgubil! Ti si bila brez nevarnosti grešiti, in vender si bila tako skerbna in boječa, da bi Boga s kakim tudi najmanjšim grehom ne razžalila, da si v tihoti, od sveta skoraj nepoznana živela in Gospodu služila. Ni te najdel angelj med hrumom

in šumom sveta, ampak pri molitvi in svetim premišljevanji.

Oh, nebeška Mati! kako malo sem ti podoben. Ti si zraven angelja tako skerbna, jaz brez skerbi pri ljudeh, ki so mi lahko v padec; ti tako skerbna v samoti, jaz brez skerbi v nevarnih družčinah!

Če je apostelj padel v družčinji sovražnikov Jezusovih, kako se bom jaz obvaroval greha, če zahajam v družčine hudobnih in zapeljivcev? Toraj hočem zanaprej vsako družčino, priložnost in prijaznost opustiti, kjer bi se moje hudo nagnjenje v meni lahko vnelo. Podpiraj me v tem, o Mati! in napolni me s svetim strahom, ki je začetek vse modrosti. Amen.

Evangelij.

Vsi verni, vsa cerkev te imenuje najbolj srečno. Imenujejo te

srečno pa ne zato, kakor da bi bila v obilnosti in bogastvu živela, saj sta živela ti in tvoj Sin v najbritkejši revščini; tudi ne zato, kakor da bi bila od vsih častena, saj sta ti in tvoj Sin veliko zaničevanja prestala; pa tudi ne zato, kakor da bi bila živela v veselji, ker si velike in grenke bolečine prestala na zemlji in je sedmeri meč tvoje materno serce presunil: temuč zato, ker si besedo Božjo poslušala, in jo ohranila v svojem sercu. Vodi tudi mene, o preljuba Mati! po ti poti, da vselej rad in pobožno besedo Božjo poslušam in po nji živim. Zlasti mi vcepi v serce besede: „Nebeško kraljestvo silo terpi“, da ne mislim, da se brez truda in dela doseže nebeško kraljestvo, in da se toraj v mlačnost ne zatopim. Ravno tako tudi besede: „Iščite najpopred nebeškega kraljestva“, da

se v nepotrebne skerbi tega sveta ne zgubim, in pozabim, da je le eno potrebno. Amen.

Darovanje.

O Marija, spomnim se, da si se še prav mlada v tempeljno Bogu darovala. To nas uči, da se ne more človek Bogu prezgodaj darovati. Darujem se tedaj zdaj precej svojemu Gospodu in nočem čakati, da bi svet popred moje moči oslabil, in da bi moje serce v sužnosti greha in hudobnega duha se spridilo. Za zaveržene reči, ko se mu darujejo, nihče ne mara, in jaz bi hotel le postarane in oslabele kosti svojemu Stvarniku darovati, od kterega imam življenje in vse? Preljuba Mati! varuj me tako prederznega ravnanja. Ti si se brez vsega prideržka Bogu darovala, svoje telo s svojim devištvom, svojo

dušo s svojo ljubeznijo in ločitvijo od staršev, svojo čast, ki ti je šla kakor Materi Božji, si darovala z očiščevanjem, in vse, ker si darovala svojega Sina. Po tvojem zgledu tedaj mi ne more biti nobena reč tako ljuba, da bi je Bogu ne daroval.

Kako bi jaz neki svoje časti, svojih denarjev, svojega zdravja, še celo svojega življenja ne daroval njemu, ki je za-me svojo kri in svoje življenje daroval. Darujem mu vse svoje serce, ker je tudi on za-me svoje serce daroval. Pripravljen sem mu darovati vse časno blago, in reven biti zavoljo njega, ker je tudi on še celo nebesa za-me zapustil, in reven postal. To svoje darovanje sklenem z darovanjem mašnikovim. Pomagaj, o Marija! da Bog ta moj dar milostljivo sprejme, in da jaz od tega darovanja nikoli ne odstopim. Amen.

Povzdigovanje.

Prišel je zopet iz nebes tvoj Sin, o Marija! da se v revnih podobah kruha in vina nebeškemu Očetu zame daruje. O prečudna ljubezen! Sin Božji je umerl na križi za-me ubozega grešnika: in to še njegovi ljubezni ni bilo zadosti. Vsaki dan se iz ljubezni za-me skrivnostno z novega daruje, vsaki dan se za-me ponižuje, ker iz nebes na naše altarje pride, in prebiva med grešniki, ki ga tolikokrat razžalijo in zaničujejo!

O prečista, presveta Devica! pomagaj, da ljubeznjivega Boga vredno molim in hvalim. Pomagaj, da v ponižnosti odtrgam svoje serce od vsega, in da le njemu služim in živim.

Jezusa, čigar stanovanje so nebesa, kteremu mora vse služiti, vidimo o rojstvu v revnem hlevu v jaslicah, nekoliko odraslega pri

težkem delu, potlej na terdem lesu svetega križa, zdaj v nebesih povzdignjenega na naših altarjih v revnih podobah.

In tebe, o Kraljica nebes in zemlje, Mater tega Božjega Sina! kje te najdemo? V vednem uboštvu, nizkoti in britkosti. Ko te ljudje v Betlehemu niso hotli pod streho vzeti, si mogla v hlevu prenočiti ter svoje Božje Dete v jasli na terdo slamo položiti, koliko težav si mogla na begu v Egipt prestati? Koliko britkost doma zavoljo tega svojega Sina preterpeti? Vse to si poterpežljivo — vsa vdana v voljo Božjo terpela, nobene časti nisi nikjer iskala, še celo postavi očiščevanja si se ponižno podvergla, dasiravno si bila visoko nad njo povzdignjena.

Zavzemite se nebesa, tako se ponižujeta najsvetejši dva človeka, ki sta kdaj na zemlji živela! In

jaz nevredni grešnik, červiček zemlje, bi se povzdigoval in časti iskal! Moj Bog in moja Mati se odpovesta vsi zložnosti, in jaz bi le zložnosti iskal in si nič ne odrekel? Dan za dnevom sta terpela in jaz bi se rad dan za dnevom veselil! Kralj v pomanjkanji — hlapec v obilnosti!

O Mati! stoj mi na strani, da se ponižnosti učim in zaničevanje rad prenašam. Ne dopusti, da bi jaz pozabil besede sv. Duha: „Kjer je prevzetnost, je sramota; kjer je ponižnost, je modrost“. Sprosi mi, o ljuba Mati! da se vedno zatajujem, in spolnujem nauk aposteljna: „Nosimo mertvenje našega Gospoda Jezusa Kristusa na telesu, da se življenje Jezusovo nad nami razodene“. Brez zatajevanja in ponižnosti ne morem biti ne tvoj otrok ne dober kristjan; zakaj ti in tvoj Sin me vedno teh čednosti učita. Amen.

Mašnikovo obhajilo.

O Marija! prosi za me, da bi vreden bil tvojega Sina zdaj prejeti, če ne v Zakramentu, saj po duhovno z gorečo željo. S križa snet je počival v tvojem naročji, in napolnil tvoje materno serce z bitko žalostjo, naj počiva zdaj v mojem sercu, in ga napolni z bitko žalostjo nad vsimi grehi. Sprosi, o Mati! da tvoj Sin te dobre sklepe in namene, ki jih zdaj imam, v meni pokrepča, in da jih zavoljo časnih skerbi in opravil ne pozabim, temuč tudi v djanji dopolnim. Obvaruj me vse prevelike želje po bogastvu, da se učim od tebe, da je le eno pravo bogastvo — čednost. Obvaruj me prevelike želje po veljavi in časti pred ljudmi, ker je le ena prava čast, biti pri Bogu v časti zavoljo čistega serca. Obvaruj me želje po veselji tega sveta, ker je le eno pravo veselje, biti otrok in prijatelj Božji.

Zatoraj sprosi mi ubozemu otroku pri sedežu milosti Božje čisto serce, ker : „Blagor njim, ki so čistega serca, oni bodo Boga gledali“. Amen.

Poslednjič ti še priporočim, o mogočna Devica! vse duhovske in deželske gosposke; ohrani jih v edivosti, veri, svetem življenji, da to storé, kar tekne njih podložnim v prid in v Božjo čast. Spomni se, o Gospod! vsih vernih, živih in mertvih, zlasti I. I., za katere sem dolžan, ali sem se namenil moliti. Priporočim ti tudi, o Mati! tega mašnika, ki je zdaj daroval in pri altariji tudi za-me molil. Daj mu biti, kar ima biti, vreden služabnik Božji in delivec svetih skrivnosti Božjih, da dolžnosti svojega stanu zvesto spolnuje in z zgledom lepega življenja vsim sveti! Amen.

Tretja sveta maša,

kakor jo mašnik bere.

Molitev pred sv. mašo.

S ponižnim srcem darujemo tebi, o Gospod, nebeški Oče! to daritev svete maše. Tebi večnemu, živemu Bogu skazujemo spodobno čast, in te za vse prejete dobrote zahvalimo. Dodeli nam gnado, da bomo vredno, spodobno in z ljubeznijo deležni te svete daritve. Očisti naše duše vseh grehov, da te bomo s čistim srcem stanovitno ljubili. Amen.

Začetek sv. maše.

Mašnik pri spodnji stopinji začne sv. mašo.

V imenu Boga Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

M. Stopil bom pred Božji altar.

Sl. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetega ljudstva: reši me krivičnega in zapeljivega človeka.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zaverigel? in zakaj moram žalosten hoditi zatert od sovražnika?

M. Pošlji svojo luč in resnico, da me vodite, in pripeljete na tvojo sveto goro, v tvoje prebivališče!

Sl. Stopil bom pred Božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citrami,
Bog, moj Bog! Čemu si žalostna
 moja duša? in čemu me strašiš?

Sl. Zaupaj v **Boga**; še ga
 bom hvalil; pomoč moja, **Bog** moj
 je on.

M. Čast bodi **Očetu**, **Sinu**
 in sv. **Duhu**.

Sl. Kakor mu je bila v za-
 četku, zdaj in vselej, in vekomaj.
Amen.

M. Stopil bom pred **Božji**
 altar.

Sl. Pred **Boga**, ki razvесе-
 ljuje mojo mladost.

M. Naša pomoč je v imenu
Boga.

Sl. Kteri je vstvaril nebo in
 zemljo.

M. Se spovem **Bogu** vse-
 gamogočnemu, sveti **Mariji** vselej
 devici, svetemu **Mihaelu** arhangelju,

svetemu Janezu kerstniku, svetima aposteljnoma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in vam bratje, da sem veliko grešil, v mislih, besedah in v djanji. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim, sveto Marijo, vselej devico, svetega Mihaela arh-angela, svetega Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in vas, bratje, moliti zame pri Gospodu našem Bogu.

Sl. Usmili naj se te vsega-mogočni Bog, in ti odpusti tvoje grehe, in te pripelje v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Se spovem Bogu vsega-mogočnemu, sveti Mariji, vselej devici, svetemu Mihaelu arhangelju, svetemu Janezu kerstniku, svetima aposteljnoma Petru in Pavlu, vsem svetnikom, in tebi oče, da sem veliko grešil v mislih, besedah in v

djanji. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej devico, svetega Mihaela arhangelja, svetega Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe oče, moliti za me pri Gospodu, našem Bogu.

M. Usmili se vas vsegamogočni Bog, odpusti vam vaše grehe, in vas pripelji v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obernil se boš na nas in nas oživel.

Sl. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

M. Bog! skaži nam svojo milost.

Sl. In dodeli nam svoje zveličanje.

M. Bog! usliši mojo molitev.

Sl. In moje vpitje naj do tebe pride.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Mašnik gre k altarju in reče:

Molimo.

Odvzemi nam, prosimo o Gospod! naše pregrehe, da bomo vredni stopiti s čistim srcem v tvoje svetišče. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik v sredi altarja priklonjen moli:

Prosimo te, o Gospod, po zasluženji tvojih svetnikov, katerih svetinje se tu znajdejo, in po zasluženji vseh svetnikov, da mi odpustiš milostljivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik bere na levi strani altarja nekatere besede, ki se jim introit, to je vhod pravi:

Češčena si, sveta Trojica, in nerazdeljiva edinost. Častili ga bomo, ker nam je milost skazal.

(Psalm.) Gospod, naš Bog, kako prečudno je tvoje ime na vsi zemlji! Čast bodi Očetu, Sinu in svetemu Duhu, kakor mu je bila o začetku, zdaj in vsaki čas od vekomaj do vekomaj.

Češčena si, sveta Trojica, in nerazdeljiva edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja:

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Kriste, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. **Gospod, usmili se nas!**

M. Čast Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti, zavoljo tvoje velike časti. **Gospod Bog, nebeški kralj! Bog vsegamogočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus, Kristus! Gospod Bog! Jagnje Božje, Sin Boga Očeta, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! kateri odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo, ki sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! zakaj sam ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si najvišji Jezus Kristus, s sv. Duhom v časti Boga Očeta. Amen.**

Mašnik se proti ljudem oberne in reče:

Sl. **Gospod z vami!**

M. **In s tvojim duhom.**

Mašnik moli na levi strani altarja:

Molimo. Vsegamogočni večni Bog! ki si dal svojim služabnikom v pričevanji prave vere čast večne Trojice spoznati, in v mogočnosti veličastva edinost moliti: prosimo, da bomo s terdnostjo ravno te vere vselej vseh zopernosti obvarovani. **Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem. Amen.**

Berilo iz lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov. XI. p. 33. — 36. v.

O visokost bogastva Božje modrosti in znanja! **K**ako nezapodljive so njegove sodbe in neizvedljive njegove pota! **Z**akaj kdo je poznal misli Gospodove? ali kdo je bil njegov svetovavec? ali kdo mu je prej kaj dal, da bi se mu povračevalo? **S**aj je vse iz njega in po njem: **N**jemu bodi čast in hvala vekomaj! **Amen.**

Sl. Hvala Bogu!

M. Hvaljen si, o **Gospod!** ki brezna pregledaš in sediš nad kerubini. Hvaljen si, o **Gospod!** na podnebji in češčen vekomaj, aleluja! Hvaljen si **Gospod, Bog** naših očetov in češčen vekomaj. **Amen.**

V sredi altarja:

Očisti moje serce in moje usta, vsegamogočni **Bog!** ki si usta preroka **Izaija** očistil z živim glasom: tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, da tvoj sveti evangelij vredno oznanujem; po **Jezusu Kristusu, Gospodu** našem. **Amen.**

Blagoslovi me, **Gospod!** **Gospod** bodi v mojem serci in v mojih ustih, da vredno in spodobno oznanujem njegov evangelij. **Amen.**

Mašnik gre na desno stran in reče:

M. **Gospod** z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Potem prekriža sv. evangelij in sam sebe rekoč:

M. Besede svetega evangelija, ki ga je popisal sv. Matevž (v. 28. p. 18. — 20. v.).

Sl. Slava tebi, o Gospod!

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vsa oblast mi je dana v nebesih in na zemlji. Torej pojdite in učite vse narode, in kerščujte jih v imenu Očeta, in Sina in svetega Duha! Učite jih spolnovati vse, karkoli sem vam povedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

Mašnik poljubi sv. evangelij in reče:

M. Z evangeljskimi besedami naj bodo zbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kriste!

Mašnik v sredi altarja vero moli ob nedeljah in večjih praznikih rekoč:

Verujem v enega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes

in zemlje, vseh vidnih in nevidnih reči, in v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina Božjega, edinorojenega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj, ki je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, ki je z Očetom enega bitja, po katerem je vse vstvarjeno, ki je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel (tukaj se pripogne desno koleno), in je meso na se vzel po svetem Duhu iz Marije device, ter se včlovečil. Tudi križan za nas pod Poncijem Pilatom, terpel, in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Je šel v nebesa. Sedi na desnici Očeta, in bo spet prišel s častjo soditi žive in mertve; kraljestva njegovega ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživljavca, ki iz Očeta in Sina izhaja, ki ga z Očetom in Sinom vred in

enako molimo in častimo: ki je po prerokih govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev. Spoznam en kerst v odpuščenju grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Pri darovanju kruha:

Vzemi, sveti Oče vsegamogočni večni Bog! čisti dar, ktereга ti jaz, tvoj nevredni služabnik, svojemu živemu in pravemu Bogu darujem za svoje brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje! Amen.

Mašnik vlije nekaj kapljic vode v vino:

Bog, ki si prečudno stvaril človeka v blagemu stanu, in (ko je grešil) ga še bolj čudno prenovil:

daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti s tistega Božjo natoro, ki se je vrednega storil naše človeške natore biti deležen, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Pri darovanji keliha:

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja na tvojo milost klicaje, da gre pred obličje tvojega Božjega veličastva, v prijeten dar za naše in za zveličanje vsega sveta. Amen.

Mašnik moli s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in v skesanosti serca nas sprejmi, o Gospod! in naj bo pred tvojim obličjem danes naša daritev taka, da ti bo dopadla, o Gospod Bog!

Pridi, posvečevavec, vsega-mogočni večni Bog! in posveti ta

dar, ki je pripravljen tvojemu svetemu imenu.

Mašnik umije perste in moli iz 25. psalma:

Z nedolžnimi bom umival svoje roke, in obdajal tvoj altar, o **Bog!** da bom slišal glas tvoje hvale, in oznanoval vse čudeže tvoje. **O Bog!** jaz ljubim lepoto tvoje hiše in prebivališče tvojega veličastva. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o **Bog!** in ne umori me z željnimi kervi, ki je krivica v njih rokah, in njih desnica polna podkupščine: jaz pa hočem v svoji nedolžnosti živeti. Reši me in usmili se me: na pravem stoji moja noga; v zbirališčih te bom hvalil, o **Bog!** Čas bodi **Očetu** i. t. d.

Mašnik v sredi altarja moli:

Vzemi, sveta Trojica! daritev milosti, ki ti jo darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda

Jezusa Kristusa, Gospoda našega, in v čast **Marije vselej device,** svetega **Janeza kerstnika,** svetih aposteljnov **Petra in Pavla,** njih in vseh drugih svetnikov: naj jim bo v čast, nam pa v zveličanje, in prosijo naj v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem **Kristusu, Gospodu našem. Amen.**

Proti ljudem:

M. Molite, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna **Bogu,** vsegamogočnemu **Očetu.**

Sl. Naj vzame **Gospod** ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, tudi v naš prid in v prid vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Tiha molitev:

Posveti, prosimo, Gospod naš Bog! po klicanji tvojega svetega

imena to daritev, ki ti jo darujemo, in stori nas po nji sebi dopadljiv dar vekomaj. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu i. t. d.

Tukaj povzdigne mašnik svoj glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

M. Povzdignite serca.

Sl. Imamo jih pri Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojega Boga.

Sl. Vredno in prav je.

M. Res je vredno in prav, spodobno in koristno, da ti hvalo dajemo vselej in povsod, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! ki si s svojim edinorojenim Sinom in svetim Duhom en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene osebe (ali peršone), ampak v trojici enega

bitja. Kar po tvojem razodenji verujemo od tvoje časti, to brez vsega razločka mislimo od tvojega Sina, ravno to od svetega Duha, tako, da v pravem in večnem Bogu molimo tri resnične osebe in edino bistvo in enako veličastvo. Kteremu hvalo dajejo angelji in arhangelji, kerubi in serafi, ki ne jenjajo klicati sleherni dan, z enim glasom :

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Polno je nebo in zemlja tvoje časti. Čast tebi na visokosti! Češčen bodi, ki pride v Gospodovem imenu! Čast tebi po višavah!

Mašnik se prikloni in moli:

Ponižno te tedaj prosimo, neizmerno usmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, Gospodu našem, vzemi in posveti te ponudbe, te prečiste svete darove, ki ti jih darujemo za tvojo sveto katoliško

cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, jo ohraniš v edinosti in vladaš po vsem svetu: pa tudi za tvojega služabnika našega papeža I., in našega škofa I., in za našega cesarja I., in za vse, ki so v pravi kato- liški in apostoljski veri.

Spomin za žive:

Spomni se, o Bog! svojih slu- žabnikov in služabnic; (tukaj se spomin stori za tiste, za ktere hočemo darovati) in vseh pričujočih, katerih vero poznaš in vidiš njih pobožnost, za ktere ti darujemo, ali ki ti sami darujejo ta dar hvale za-se, in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za upanje svojega zveličanja in varnosti, in ti pošiljajo svoje želje večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Zedinimo se in spomin obha- jajmo, sosebno častite vselej device Marije, matere našega Boga in

Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi
 tvojih aposteljnov in mučenikov,
 Petra in Pavla, Andreja, Jakoba,
 Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa,
 Jerneja, Matevža, Simona in Ta-
 deja, Lina, Kleta, Klemena, Ksi-
 sta, Kornelija, Ciprijana, Lorenca,
 Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma
 in Damjana in vseh tvojih svetnikov;
 daj nam po njih zasluženji in proš-
 njah, da bomo v zavetji tvoje po-
 moči obvarovani pri vseh rečeh,
 po ravno tistem Kristusu, Gospodu
 našem. Amen.

Mašnik derži roke nad kruhom in kelihom,
 in moli:

Prosimo te tedaj, o Bog!
 vzemi potolaženo ta dar, ki ti ga
 darujemo tvoji hlapci in z nami vred
 vsa tvoja družina, daj nam preži-
 veti v tvojem miru svoje dni, reši
 nas večnega pogubljenja, in daj nam

prištetim biti med tvoje izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! da bo ta dar ves posvečen, sprejet, poterjen, resničen in prijeten; da nam bo spremenjen v telo in kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa.

Ki je vzel pred svojim terpljenjem ta dan kruh v svoje svete roke, in je vzdignil oči proti nebu k tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga posvetil, razlomil in dal svojim učencem, rekoč: „Vzemite, in jejte vsi od tega, zakaj to je moje telo“.

Mašnik povzdigne sveto hostijo, ter jo ljudem pokaže, da jo molijo, in potem reče:

Ravno tako je vzel po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga posvetil, in dal svojim učencem,

rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega; ker to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spomin“.

Mašnik povzdigne kelih s sveto kervjo, da jo ljudje molijo, in potem reče:

Zavoljo tega tedaj obhajamo, o Gospod! mi tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega terpljenja, od smerti vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prečudnemu veličastvu od tvojih daril in dobrot ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večnega življenja, in kelih večnega zveličanja.

Ponižaj se pogledati na te darove s potolaženim in milostljivim obličjem in vzeti jih, kakor si se bil ponižal vzeti darove svojega hlapca,

pravičnega Abeljna, daritve našega očeta Abrahama, in sveto in brezma-
dežno daritev, ki ti jo je daroval Mel-
kizedek, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prosimo, vsegamo-
gočni **Bog!** reci prinesiti te dari po
rokah svojega svetega angelja na
tvoj vikši altar, pred tvoje **Božje**
veličastvo, da bomo vsi, kar nas
bo deležnih tega altarja, in nas
zavžilo presveto telo in presveto
kri tvojega **Sina**, napolnjeni z vso
dobroto in gnado. Po ravno tem **Kri-**
stusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin za mertve:

Spomni se, o **Gospod!** tudi
svojih služabnikov in služabnic **I. I.**
(tukaj se spomin stori za mertve, za ktere ho-
čemo moliti), ki so šli pred nami z
znamnjem vere, in ki so v miru
zaspali. Dodeli jim, o **Gospod!** te
prosimo, in vsem, ki so v **Kri-**
stusu zaspali, kraj počitka, luči in

miru. Po ravno tem **Kristusu, Gospodu našem. Amen.**

Mašnik se na persi udari in moli:

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, zaupajočim v tvoje veliko usmiljenje, daj delež in družbo s svojimi svetimi aposteljni in mučeniki, z Janezom, Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcellinom, Petrom, s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo, in z vsemi svojimi svetniki; prosimo te, ne po našem zasluženji, ampak po svoji prizanesljivosti nam daj priti v njih družbo. Po Kristusu, Gospodu našem, po katerem, o Gospod! vselej te dobrote vse stvariš, jih posvetiš, blagosloviš in jih nam podeliš. Po njem, z njim in v njem bodi tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu v edinosti sv. Duha vsa čast in hvala.

Mašnik povzdigne kelih s sveto hostijo in
potem reče na glas:

M. **Od vekomaj do vekomaj.**

Sl. **Amen.**

M. **Molimo.**

Z zveličarjevo zapovedjo opominjani, in podučeni z njegovim božjim naukom si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolgé, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. **Temuč reši nas hudega.**

M. **Amen.**

Reši nas, prosimo, o Gospod! vsega hudega, preteklega, sedanjega in prihodnjega, in na prošnjo svete častite, vselej device Božje

matere **Marije**, svojih svetih aposteljnov **Petra** in **Pavla** in **Andreja**, in vseh svetnikov, daj nam mir v naših dnevih, da bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani vselej greha prosti, in vse zmote obvarovani. Po ravno tem **Jezusu Kristusu**, **Sinu** tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj.

Sl. **Amen.**

Mašnik stori z koščekom sv. hostije trikrat križ čez kelih in reče:

M. **Mir Gospodov** bodi vedno z vami.

Sl. **In s tvojim Duhom.**

Mašnik pusti košček sv. hostije v kelih in reče:

Ta smes in posvečenje telesa in kervi **Gospoda** našega **Jezusa Kristusa** bodi nam, ki jo prejmemo v večno življenje.

Sl. **Amen.**

Mašnik se trikrat na persi udari, rekoč:

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam mir!

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim aposteljnom: mir vam zapustim, svoj mir vam dam, ne glej mojih grehov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost, ki živiš in kraljuješ **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

O Gospod Jezus Kristus! Sin živega **Boga**, ki si po očetovi volji s svetim **Duhom** vred svet s svojo smertjo v življenje obudil, reši me s svojim presvetim telesom in s svojo presveto kervijo od vseh mojih pregreh in vsega hudega. **Daj**, da se

vselej tvojih zapovedi deržim in ne dopusti, da bi se kdaj ločil od tebe, ki živiš in kraljuješ z ravno tem Bogom Očetom in svetim Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! vžiti tvoje telo, ki ga prejeti se jaz ne vredni človek prederznem, mi ne bodi v sodbo in pogubo, temuč naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel in klical v Gospodovo ime.

Mašnik se trikrat na persi udari in reče trikrat:

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, temuč reci

le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik stori križ čez-se s sv. hostijo in reče:

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Mašnik prime kelih rekoč:

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Zveličavni kelih bom prijel in klical v Gospodovo ime. Klical bom va-nj in njegovo hvalo oznanoval, in v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzame kelih v desno roko in stori z njim križ čez-se rekoč:

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanji.

Kar smo z ustmi prejeli, o Gospod, naj bo s čistim srcem.

zavžito; in ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Telo tvoje, o Gospod! ki sem ga zavžil, in kri tvoja, ki sem jo pil, naj se z mojim srcem sklene, in daj, da ne bo nič pregrešnega madeža v meni, ker sem s čistimi in svetimi skrivnostmi pokrepčan; ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik na desni strani:

Hvalimo Boga nebes, in pred vsemi živimi ga častimo; ker nam je svojo milost skazal.

Mašnik v sredi altarja proti ljudstvu:

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim Duhom.

Molitev po obhajilu.

Naj nam tekne k pridu telesa in duše, Gospod naš Bog, tega zakramenta zavžitek, in večno spo-

znanje svete Trojice in ravno tiste nerazdeljive edinosti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, ki živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

M. Idite, minula je maša.

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik v sredi altarja priklonjen moli:

Naj ti, o sveta Trojica, opravilo moje službe dopade, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevredni človek pred očmi tvojega veličastva daroval, tebi prijetna, zame pa, in za vse, ki sem jo zanje opravil, spravna po milosti tvoji. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik poljubi altar, se proti ljudem oberne,
in jih blagoslovi, rekoč:

**Blagoslovi vas vsegamogočni
Bog † Oče in † Sin in † sveti Duh.**
Sl. Amen.

Mašnik stopi na desno stran altarja in reče:

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duhom.

*M. Začetek svetega evange-
lija po spisu svetega Janeza.*

Sl. Čast tebi, o Gospod!

*M. V začetku je bila Beseda,
in Beseda je bila pri Bogu, in Bog
je bila Beseda. Ta je bila v za-
četku pri Bogu. Vse je po nji stor-
jeno in brez nje ni nič storjeno,
kar je storjenega. V nji je bilo
življenje, in življenje je bilo luč
ljudi. In luč v temi sveti in tema
je ni zapopadla. Bil je človek po-
slan od Boga, ki mu je bilo ime
Janez. Ta je prišel v spričevanje,*

da je spričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, temuč, da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ki razsvetli vsacega človeka, kateri pride na svet. Na svetu je bil, in svet ga ni spoznal. V svojo last je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokom biti in njim, ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolenom pripogne) je meso postala, in je med nami prebivala, in smo vidili njeno čast, kot čast edinorojenega od Očeta polnega milosti in resnice.

Sz. Bogu bodi hvala!

Četerta sv. maša.

Za mertve.

Namen.

O Bog! pridem pred sedež tvoje milosti, ti darovat kri tvojega Sina za duše, ki jih ljubiš, in ki zdihujejo še v ognji očiščevanja, in te želé gledati in častiti v nebesih. Akoravno je njih terpljenje pravično, te vendar prosimo, da bi jim zavoljo zasluženja tvojega Sina kazen prizanesel, in njim čas terpljenja prikrajšal, ki si jim ga odločil.

Molitev pri stopnjicah.

Spoznamo, o **Gospod!** pred tabo svoje grehe, in spoznamo tudi, da ne moremo pred tabo obstati, če boš zavoljo obilnosti naših grehov odgovor tirjal od nas. **Gorjé** nam, ako bi nas brez milosti sodil! **Zatoraj** se zatečemo po zgledih vsih svetnikov k daritvi njega, ki se je dal za nas na križ pribiti, in ki je naš **Srednik** pred tabo.

Odpusti nam naše grehe, odpusti jih tudi našim ranjcim bratom in sestram, ki so jih storili v ti dolini solz. **Skaži** jim svojo neizrečeno milost, ki jih je že tvoja pravica zadela. **Obljubil** si biti milostljiv vsim, ki milost skazujejo, in ti si zvest svojim obljubam.

Gospod, usmili se nas!

O Jezus, Gospod in Bog! skaži svoje usmiljenje in bodi milostljiv dušam, ki v kraji očišče-

vanja in terpljenja zdihujejo. **Gospod** v tebe sem zaupal, ne bom osramoten. **Daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti!**

Molitev.

O Bog, ki si vedno pripravljen, usmiliti se in prizanesti, usmili se svojih služabnikov (svojih služabnic) **I. I.**, ki si jih že pred svoj sodnji stol poklical. **Naj jih spremi tvoj angelj pred tvoje Božje obličje med izvoljene!** V tebe so verovali, v tebe upali, naj nikar ne bodo osramoteni! **Vzemi jih v kraj, ki si ga pripravil vsim, ki te ljubijo.**

List.

Namesto prevelikega žalovanja, kakor žalujejo po mrtvih tisti, ki upanja nimajo, ti darujem svojo terdno vero v vse to, kar si razodel, in kar nam sveta cerkev ve-

rovati zopoveduje. Verujem, da daš po smerti tega telesa večno življenje vsim, ki se v tvoji gnadi od tod ločijo, in ki jih je tvoja pravica spoznala proste vsega zadolženja. Blagor, trikrat blagor mu, kdor ima to srečo!

Verujem pa tudi, da tisti, ki imajo še kazni terpeti, po ti sveti daritvi polajšanja dobé.

Zedinim tedaj svoj namen z namenom svete cerkve. Usmili se jih, ki si jih bil po svetem kerstu za svoje otroke sprejel, in reši jih njih terpljenja.

Evangelij.

Razsvetli me, o Gospod! in uči me verovati, kar zapoveduješ, da ne bom kdaj prištet tistim, ki so tvoj evangelij zametovali. Ozri se milostljivo na-me, in izreci besedo: „Odpuščeni so ti tvoji grehi!“

Reci tudi vernim mertvim, za ktere ti to sveto mašo darujem, tiste besede, ki si jih rekel spokornemu razbojniku: „Še danes boš z mano v raji!“ Vem, da moramo zado-
stiti, kar smo tvoji pravici dolžni. Moramo se tedej popred očistiti, preden smemo pred tvoje obličje priti. Ali, o Gospod! veči je tvoja milost, kot naše zadolženje. Kli-
čem tedaj s prerokom: „Naša sreča je v tvoji roki, hiti nas otet“. Naj ti bo prijeten dar naša vdanost v tvojo voljo.

Darovanje.

Vsegamogočni, večni Bog! ti sam si postavil daritev nove za-
veze, v kateri se sam tvoj Sin Jezus Kristus tebi daruje za žive in mertve. To sveto mašo zedinim zdaj s tisto kervavo daritvijo, ki jo je tvoj Sin na lesu svetega križa opravil, in jo daru-

jem za verne duše v vicah v zadostenje za njih grehe. Naj bo v zveličanje njim in vsim nam, da te enkrat vsi zedinjeni gledati in vživati zamoremo.

Molitev.

O pravični Sodnik! svojo molitev zedinim z molitvijo tvojih otrok, ki bodo dosegli po tej daritvi večno življenje, na katerih pa zdaj leži še roka tvoje pravice.

Bodi jim usmiljen, zanesi jim njih kazni, okrajšaj jim čas terpljenja, premeni jim njih ponižanje v čast izvoljenih tvojih. Usliši njih zdihovalje, ki kličejo proti tebi: „Usmili se nas, ker spoznamo, da smo grešili zoper tebe. Glej! ne bomo nehali klicati, dokler nas ne vzameš v svoje prebivališče, in nam ne daš gledati lepote tvoje hiše. Trdno zaupamo v te, da nam boš

dal kmalo gledati tvoje obličje!“
**Gospod, usliši njih molitev, in njih
 vpitje naj do tebe pride!**

Predglasje.

Spodobi se in prav je, tebi vselej in povsod čast dajati, vsega-mogočni, večni **Bog!** po **Jezusu Kri-**stusu, **Gospodu** našem, po katerem si nam dal veselo upanje častitljivega vstajenja. To upanje nas tolaži ob naši smerti. **Zakaj** smert ni nič žalostnega tvojemu pravemu služabniku, ampak prestop v večno srečno življenje v nebesih. **Zatorej** zedinimo svoj glas s češčenjem tvojih izvoljenih, in kličemo: **Svet, svet, svet,** si **Gospod Bog** vojskinih trum! **Nebo** in **zemlja** sta polna tvoje slave!

Češčen bodi, ki pride v imenu **Gospodovem!** **Kri** **Jezusova** kliče za usmiljenje tem dušam, ki bi imele

še dolgo zadrževane biti gledati obličje svojega Stvarnika.

Kanon.

Vsegamogočni Bog, tvoja previdnost obsega vse, ker si ti Oče vseh ljudi, ozri se milostljivo na duše, ki nobene reči ne želé tako serčno, kot tebe ljubiti in vživati. Spomni se, da so delo tvojih rok, odkupljene s kervijo tvojega Sina. Darujemo ti tedaj zanje kri tega tvojega Sina, prošnje Marije njegove Matere, svetih aposteljnov Petra in Pavla, in vseh tvojih svetnikov, prošnje svete cerkve in zaslužljive dela vseh njenih otrok! Zavoljo tega tedaj upamo milost doseči vsem, ki so nam bili ljubi na zemlji, in ki nam zapoveduješ jih ljubiti, in jim pomagati. Naj tvoje očetovsko usmiljenje premaga tvojo pravico! Pokaži jim svojo lepoto, in daj

jim vživati neizrekljivo veselje,
čigar začetek si ti.

Povzdigovanje svete hostije.

Gospod Jezus! verujem v tebe;
Gospod Jezus! upam v tebe; Go-
spod Jezus! ljubim te iz vsega
serca. V največi ponižnosti te molim,
svojega Gospoda in Boga, in te milo
prosim, usmili se vernih duš v vicah,
za ktere se nisi umreti branil, in
reši jih njih bolečin.

Povzdigovanje keliha.

Gospod Jezus! terdno verujem,
da je tukaj tvoja sveta kri resnično
pričujoča, in jo ponižno molim.
Oberni eno samo kaplico za verne
duše v vicah, ker ona premore polaj-
šati vse njih bolečine pa tudi rešiti
iz neznanega terpljenja. Nebeški
Oče! ozri se na predrago kri svo-
jega Sina, ki jo je za nas prelil.

Darujem ti jo za odrešenje ubogih duš v vicaĥ, in te prosim, da bi jih opral s to Kervijo, in jih peljal tje, kamor nič omadeŹevanega priti ne more. Amen.

Po povzdigovanji.

O Jezus, ki si obiskal duše oĉakov in prerokov v predpeĉlu, da si jih iz njega rešil, obišĉi tudi duše svojih sluŹabnikov in sluŹabnic na kraji njih terpljenja. Rôsa tvoje milosti naj pade nanje, in jim polajša njih boleĉine! Rekel si, kar koli boste storili najmanjšemu mojih bratov, ste meni storili. Vem tedaj, da ti bo tako prijetno polajšanje, ki ga po tvoji milosti vernim dušam zadobim, kakor bi ga bil tebi zadobil. SkaŹi tedaj milost na prošnjo svoje Matere Marije, ki je tolaŹnica Źalostnih in vseh izvoljenih tvojih, ki Źele zediniti se s svojimi brati

in sestrami. Daj tedaj danes vsem, za ktere prosimo, večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Oče naš.

O Jezus, ki se tvojemu imenu pripogujejo kolena vseh, ki so v nebesih, na zemlji, in pod zemljo, najvišji Sodnik živih in mertvih! posvečeno bodi tvoje ime po rešnji vernih duš, za ktere te prosimo. Odpri jim vrata nebeške, zgôdi se tvoja volja, ki jo imaš, rešiti jih! Prosimo te, odpusti kaznen našim staršem, prijateljem, dobrotnikom, ker smo morebiti mi njih terpljenja krivi. Obvaruj nas maščevalnega ognja, ki smo ga le preveč zaslužili, ker smo tvoje gnade napak obračali, v tvoji službi mlačni bili, in se skušnjavam le preslabo vstavljali. In zdaj nas zavoljo vsega tega

strah obhaja, ker je strašno pasti v roke živega Boga.

Agnus Dei, ali Jagnje Božje.

O Bog, kako velika mora biti ljubezen tvojega Sina, da se enako jagnjetu daruje za grehe sveta! Kako velika bi mogla biti tudi naša hvala in ljubezen za to neskončno dobroto!

O Jagnje Božje! ki si zmagovalo rjovečega leva, ki hodi okoli, in išče, koga bi požerl: usmili se vernih mertvih.

O Jagnje Božje, ki si se pravici večnega Očeta dalo v spravo za naše grehe, usmili se vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj.

O Jagnje Božje, ki si se darovalo, da bi nas iz doline solz v obljubljeni deželo pripeljalo; o Jezus, ki si rekel: Jaz sem vstajenje in življenje, kdor v me veruje, imel bo večno življenje; daj vernim mert-

-vim večno življenje, čigar zastavo so pri ti mizi zavživali. **O Jezus,** daj se mi vdeležiti te svete večerje, da bom vreden doseči delež med tvojimi izvoljenimi. Darujem ti za verne mertve, in zlasti za **I. I.** vse dobre dela, ki jih bom opravil. **Ne zaverzi** moje prošnje, in daj polajšanje dušam, ki so mi bile tolikanj ljube. **Amen.**

Gospod, nisem vreden.

O Jezus! nisem vreden, zdaj te v zakramentu resnično prejeti, torej te prosim: pridi saj s svojo gnado v moje serce, in ostani v njem do konca. Spoznam tudi, da nisem vreden, da bi ti mojo prošnjo za verne duše uslišal, pa spomni se, da so se v tvoji gnadi od tod ločile, in da so tvoji ljubi otroci in vredni rešenja. Če bi pa še ne bili vredni, stori jih vredne po tej

sveti daritvi in tvoji milosti priti v tvoje veličastvo. Amen.

Blagoslov vsegamogočnega Očeta, Sina, in svetega Duha pridi na verne mertve, in jih stori vredne večne časti. Amen.

Konec.

Bog, nebeški Oče! ozri se milostljivo na daritev svete maše, ki sem ti jo ravno daroval in pošlji tolažbo vsem vernim mertvim v vica, zlasti tistim, za ktere sem se namenil moliti. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Sveta Marija, prosi za-nje! Vsi svetniki Božji, prosite za-nje! Naj v miru počivajo. Amen.

Spovedne molitve.

Molitev pred spovedjo.

O neskončno, vse časti vredno Veličastvo, Bog nebes in zemlje! terdno verujem, da si tukaj pričujoč, da me vidiš in slišiš. Molim te, častim, hvalim in poveličujem te; spoznam te za svojega Stvarnika in Odrešenika, ki si sam iz sebe pravo in večno življenje, in v spričevanje té svoje vere, skazujem ti dolžno molitev, ponižujem svojo dušo, in pripogujem v najglobokejši ponižnosti svoje kolena pred sedežem tvojega Božjega Veličastva.

(Zdaj si misli, da je morebiti ta spoved zadnja tvojega življenja, in pripravljaj se tako skerbno za-njo, kakor človek, ki je na smertni postelji, in že pred vratmi večnosti. Prosi Boga za gnado, svojo vest prav izprašati, svoje grehe serčno obžalovati, in zanje pravo pokoro delati.)

Poklicanje svetega Duha.

Sveti Duh, ki si pripravljen kot Božja luč vsacega razsvetliti, kateri te za to prosi, dodeli mi zdaj, da svoje še ne spovedane grehe spoznam! Nikar mi nič skritega ne pušaj, kar bi mi zamoglo braniti v nebesa priti. Ker pa sam iz sebe nič dobrega ne premorem, prosim te za gnado, da se s takim kesanjem in s takim sklepom, poboljšati se, spovem, kakor Jezus in njegova sv. cerkev zahtevata, da bom po tem svetem zakramentu iz grešnika v pobožnega, pravičnega spremenjen.

Sveta Marija! ti pribežališče grešnikov! prosi za-me, sprosi mi

s svojo mogočno priprošnjo potrebno gnado, da svoje grehe prav spoznam, resnično obžalujem, in se jih odkritoserčno spovem.

Moj sveti angelj varuh! pomagaj mi vse grehe spoznati, katerih sem se zoper svojega Boga krivega storil.

Vsi svetniki in sveti pomočniki moji! zlasti vi sveti spokorniki in spokornice, prosite za - me, da v vaše stopinje stopim in pravo pokoro delam.

Darovanje spraševanja vesti.

Moj Bog! o Jezus! moj Zveličar! darujem ti to svoje spraševanje vesti, da te v tvojej Božjej pravičnosti poveličujem. Upam, da mi boš dodelil k temu imenitnemu delu potrebno gnado. Zato hočem v duhu ljubezni to svoje spraševanje vesti pričeti, da ti dopadem, in tvojo pre-

sveto voljo spolnujem, in sicer z vsemi tistimi, kateri čast in slavo tvojega presvetega imena množé.

Spraševanje vesti.

Svojo vest sprašaj:

I. Po Božjih zapovedih.

1. Verovaj v enega samega Boga. — Ali nimam uzroka, bati se, da bi vtegnile moje poprejšnje spovedi neveljavne biti, ali zavoljo nemarnega spraševanja vestí, ali iz pomanjkanja kesanja in terdnega sklepa, ali ker sem ktere grehe zamolčal, zmanjševal, prikrival? — Ali sem sv. obhajilo s pravo pobožnostjo prejemal? — Ali sem naloženo pokoro opravil? — Ali sem vse veroval, kar sv. cerkev verovati zapoveduje? — Ali nisem radovedno verske resnice vertal in pregloboko premišljeval, ali nad njimi dvomil? — Ali sem skušnjave zoper vero zatiral ali jih nemarno izbijal? — Ali sem veri nasprotne knjige bral, imel, drugim posojeval? — Ali sem imel kaj prazne vere? — Ali sem nad Božjo milostjo dvomil, ali prederzno na-njo grešil? — Ali sem zoper Boga godernjal? —

Ali sem merzloto do molitve in pobožnosti radovoljno v sebi pasel? — Ali sem od vere, pobožnosti, cerkvenih šeg, duhovnov, mnihov in nun itd. zaničljivo govoril, zasmehoval jih? — Ali sem zjutrajno in večerno molitev pobožno opravljaj? — Ali sem pri službi Božji radovoljno raztresen? — Ali sem imel pri službi Božji pregrešne misli, poglede, nepotrebno govorjenje? — Sem se nespodobno vedel, pohujšljivo smejal in pogovarjal? — Ali sem bil Bogu hvaležen za prejete dobrote, zlasti po jedi, zjutraj in zvečer? — Ali sem večkrat obudil vero, upanje in ljubezen? — itd.

2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena. — Ali nisem imena Božjega, Jezusovega, Marijinega in svetnikov brez potrebe in nespoštljivo izrekel, ali celo v kletvini, in da bi laž poterdil? — Ali se nisem s svetimi rečmi, z Božjo besedo norčeval, svetega pisma pačil in krivo obračal? — Ali nisem preklinjal in rotil se? — Ali nisem duhovnov, staršev in mertvih preklinjal? mi je kletev že v navadi? — Ali nimam v navadi, v poterjenje svojih besedi pri-

dušati se ali kakorkoli bodi prisegati in rotiti se? — Ali sem celo laž tako terdil? — Ali nisem krivo prisegel zoper resnico ali v negotovi reči? — Ali je moja kriva prisega komu škodovala? — Ali nisem Bogu kaj obljubil in ne spolnil? Ali sem spolnjenje obljube predolgo odlašal? —

3. Posvečuj praznik. — Ali sem bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in pobožno pri celi sveti maši? — Sem bil tudi pri pridigi in pri popoldanski službi Božji? — Ali sem Božjo besedo pazno in zavoljo zveličanja svoje duše poslušal? — Ali sem té dni kaj več molil, svete bukve bral in se, kolikor je bilo mogoče, do bližnjega usmiljenega skazoval? — Ali sem koga od službe Božje odvernil? — Ali sem té dnove brez velike sile in brez privoljenja ali celo v pohujšanje bližnjega hlapčevske dela opravljal? — Ali druge k temu napeljeval? — Nisem ravno ob teh dneh pregrešnega veselja uganjal, pijančeval, igral, nečisto živel, pri plesu bil? ali sem celo med službo Božjo kaj tacega storil? — Ali nisem s ponočnim

pohajanjem, pijančevanjem, prepirom ali s kletvijo itd. praznika oskrunil? —

4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji. — Ali sem svoje starše spoštoval in ljubil? — Ali sem jim bil hvaležen, pokoren? — Nisem staršem jezikal, jih zasramoval? — gerdo gledal? zaničeval in preklinjal? — Jim nisem nič hudega voščil? — Jim nisem z roko nameril ali jih celo udaril? — Ali jih nisem s svojim razujzdanim življenjem v sramoto in žalost pripravil? — Ali nisem slabost svojih staršev raznašal? — Se jih nisem zavoljo nizkega stanu ali ponižne obleke sramoval? — Sem tudi že odrašen njih svèt in njih lepo opominjevanje ponižno poslušal? — Se jim nisem zlagal, jih ogoljufal, okradel? — Nisem bil do staršev merzel ali jih celo sovražil? — Ali sem za-nje molil, jim v potrebah pomagal, jim bolnim stregel? — Ali sem skerbel, da so sv. zakramente prejeli? — Ali sem njih zadnjo voljo zvesto spolnil? — Ali nisem bil krivičen do drugih dedičev (erbov)? — Nisem še mertvih staršev oprav-

ljal? — Ali sem se prizadeval, pogreške ranjcih staršev z molitvijo, miloščino, povračilom krivičnega blaga popraviti? — Sem té dolžnosti tudi do svojega očma, mačehe, varha, gospodarja in gospodinje, učenikov, predpostavljenih, duhovske in deželne gosposke spolnoval? — Ali jih nisem nalagal, goljufal, zasramoval, zaničeval, njih zapovedi grajal? — Ali sem bil staršem in predpostavljenim v grešnih rečeh pokoren? — Sem stare, uboge in nadložne ljudi zasramoval? — Ali sem brate in sestre ali svoje tovarše k nepokorščini do staršev, učenikov in predpostavljenih napeljeval? i. t. d. —

5. Ne ubijaj. — Ali sem bil kdaj kakor koli kriv smerti svojega bližnjega? — Sem sebi ali bližnjemu življenje krajšal ali na zdravji škodoval z nezmernostjo v jedi in pijači, ali plesom, z žalostjo, z jezo, z nevošljivostjo, sovraštvom, prepirom, tepenjem, suvanjem, ranjenjem, bojem? — Sem kdaj svoje in svojega bližnjega življenje brez potrebe v nevarnost postavil? — Sem kaj tacega jedel ali pil, kar sem lahko previdil,

da mi bo škodovalo? — Nisem sebi ali drugim smerti želel? in zakaj? — Sem v bolezni zadosti za dosego zdravja skerbela? sem razumnega zdravnika, ne pa kterega mazača v bolezni za svét poprašal? — Sem se nalašč kaj na telesu poškoval? ali na rokah, nogah, zobeh itd.? — Sem kaj svoji duši škodoval z zanemarjenjem dušnih moči in zmožnosti? s spolnovanjem hudih navad? s posne-manjem slabih zgledov? s poslušanjem slabih svétov? — Ali sem svojemu bližnjemu na njegovi duši škodoval, ker sem mu priložnost v greh dal z besedo, djanjem itd.? — Ali sem koga v kateri greh zapeljal, dražil ali prigovarjal? — Ali sem drugih greh hvalil, zagovarjal? ga ne vstavil ali k njemu molčal, kjer sem imel dolžnost govoriti? — Ali sem se veselil ptuje škode? — Sem svojega bližnjega z grenkimi, zabavljivimi, terdimi besedami, ali z zasmehovanjem in zasramovanjem žalil? — Ali sem v prepiru in razpertiji živel? kako dolgo? — Ali se nisem hotel spraviti? — Sem bil terd do ubozih? neusmiljen do živali itd.? —

6. Ne prešeštvaj. — (Sprašaj se tukaj prav natanko, in razodeni svojemu spovedniku ne le vseh grehov zoper sveto čistost, ampak tudi svoje skušnjave in znotranje vojske, da ti more svetovati in pomagati. Nikar ne pozabi tudi števila in okoliščin tako natanko naznaniti, kolikor ti je mogoče; zakaj tukaj je posebno potrebno.)

Ali sem nespodobne reči radovoljno premišljeval? — Ali sem se z veseljem in dopadanjem v nečistih mislih mudil? — Sem kdaj v nespodobne želje privolil, da bi bil kaj nespodobnega rad vidil, slišal, se vedel, storil, ali pustil, da bi se z menoj storilo? — Sem se poprejšnjih grehov zoper sveto čistost z veseljem spominjal? — Ali sem radovoljno v sebi budil nespodobne misli in želje z branjem slabih bukev? s poslušanjem nesramnih pogovorov, povesti, pesmi? s pogledom nespodobnih podob, in družih nesramnih reči? s ponočnim postopanjem, s slabo družčino? — Ali nisem grešil z nespodobnim govorjenjem in petjem, z nespodobnim norčevanjem? v čegavi pričujočnosti? — Nisem koga na

nesramne besede in pesmi napeljeval? — Ali nisem kterikrat nespodobnih naročil ali pisem prenašal? — Nisem kterega zavoljo čistega življenja zasmehoval? — Ni nobeden po meni slabih knjig ali pesem prejel? Nisem nesramnega oblačila nosil? — Nisem v cerkev s to mislijo šel, da bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? — Se nisem nespodobno vêdel? — Nisem koga v nečisti greh pregovarjal ali silil? — Je bil letá mojega ali družega spola? kakšnega stanu? moje sorodvine ali še celo Bogu posvečen, nedolžen? — Ali je bil greh s posebno ostudnostjo združen? — Sem kak nečisti greh o svetem času ali dnevu, na svetem kraji storil? — Nisem komu priložnosti k temu grehu iskal ali kaj pomagal? — Sem imel pregrešno znanje in kako dolgo? — Sem kdaj kaj nespodobnega sam sebi storil ali pa drugim meni storiti pripustil? — Sem sam drugim kaj nespodobnega storil? — Sem bil sramožljiv, ko sem se oblačil in slačil? — Ali sem se kdaj nečistih grehov še celo hvalil, pri spovedi pa jih zmanjševal ali celo zamolčal? — Sem se vselej

spovedal, kadar koli mi je vest v tej reči kaj očitala, in nekak strah pred Bogom delala? itd. —

7. Ne kradi. — Nisem komu kaj ukradel ali po sili vzel? — Nisem kaj v katerem svetem kraji vzel? — Nisem po malem krivično jemal ali goljufal in si s tem precej premoženja pridobil? — Nisem koga goljufal pri kupčiji, meri, tehtnici (vagi), delu, s slabim denarjem? — Sem celi dan pridno delal, kadar sem bil najet? — Nisem za slabo delo dobrega plačila tirjal? — Nisem kaj ukradenega kupil? — Nisem kaj svojim staršem, sorodnikom ali predpostavljanim ukradel? — Sem denar, ki so mi ga starši dali, v igre ali v nepripuščeno razveseljevanje obračal? — Nisem brez vednosti in volje staršev knjig ali oblačil itd. prodajal, da sem ložej denar zapravljaj? — Nisem od staršev denarja izgoljufoval z lažnjivimi besedami, da si bom knjige, obleko ali kaj drugega potrebnega kupil? — Sem z denarjem, ki so mi ga starši dali, vse dolgove poplačal, nisem nič zase prideržal? — Nisem nepotrebnih dolgov delal? — Sem

se varoval lenobe? niso starši za-me zastonj plačevali? sem z nezmernim oblačilom, igranjem, zapravljanjem sebi in drugim škodo delal? — Nisem na polji, na travnikih, v gojzdih, na vertu, pri vôdi ali pri pohištvu komu kaj škode storil? — Nisem prevelikih obresti (čimžev) jemal? — Sem svoje dolgove že poplačal? — Sem shranjene reči bližnjega skerbno varoval? — Nisem nikogar po krivici iz službe spravil? — Sem vselej ukradene ali najdene reči nazaj dal? — Sem mar z gospodarjevim premoženjem ubogim pomagal? — Sem storjeno škodo na premoženji bližnjega po svoji moči povernil, ali saj skerbel odpuščenje od tistega zadobiti, kterega sem poškodoval? — Ali pomislim, da greh krivice ne bo odpuščen, dokler se krivica ne popravi, kolikor je le mogoče? — Nisem nikoli ptujega blaga poželel? —

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. — Nisem kterikrat kaj po krivem pričal? ali celo krivih prič podkupil? — Sem se zlagal? je bilo zavoljo tega komu kaj škode? — Sem se zlagal zavoljo dobička? ali

celo pri spovedi? — Se nisem hlinil ali po hinavsko obnašal? — Nisem rado vedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popraševal ter jih rad poslušal? — Sem rad od slabosti bližnjega govoril, akoravno nisem bil dolžan in brez vsega dobrega namena? — Sem v pričo veliko ljudi v imenitnih rečeh od bližnjega slabo govoril? — ali celo od tacih oseb, ktere sem dolžan spoštovati? — Sem kdaj iz strahu pred ljudmi, iz hinavščine ali iz družih namenov kaj govoril, kar je bilo zoper mojo vest in moje prepričanje? — Nisem svojega bližnjega slabo sodil, njegovih besedi in njegovega djanja na slabo izkladal, mu slabih namenov podtikal? — Sem take krive sodbe tudi drugim razodeval? — Se nisem kterikrat čez bližnjega zlagal ter mu dobro imé vzel? sem si prizadeval, mu zopet dobro imé povrniti in vso škodo popraviti? — Sem koga podpihoval in zdražbe napravil? — Sem izročene skrivnosti razodel? — Sem se za dobro imé bližnjega potegnil, kadar mi je bilo mogoče? — Nisem nikogar zasmehoval in zaničeval? —

9. Ne želi svojega bližnjega žene. (Ta zapoved je že v šesti zapovedi zapopadena.)

10. Ne želi svojega bližnjega blaga. (Tudi ta zapoved je že v sedmi Božji zapovedi zapopadena.)

II. Po cerkvenih zapovedih.

1. Posvečuj zapovedane praznike.

2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši. — (Te dve zapovedi ste že v tretji Božji zapovedi zapopadene).

3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in ob sabotah mesnih jedi. — Sem se postil v štiridesdanskem postu, kvaterne in druge zapovedane postne dni tako, da sem se le enkrat na dan do sitega najedel, ko me je ta zapoved že vezala? — Nisem ob petkih, sabotah in drugih zapovedanih postnih dneh mesnih jedi vžival

brez privoljenja duhovske gosposke, brez nevarne bolezni ali kakega drugega pravičnega uzroka? — Nisem té cerkvene zapovedi grajal, zasmehoval, in s prelomljenjem drugih pohujšal? — Nisem koga drugega zapeljal, da je to zapoved prelomil? —

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo. — Ali sem bil vsako leto o velikonočnem času pri spovedi in pri sv. obhajilu? — Ni bila ktera mojih spovedi pomanjkljiva in nevedna, ker nisem svoje vesti skerbno sprašal — ker nisem imel resničnega kesanja in sem precej zopet ravno tisti smertni greh storil, in nisem zapustil grešne priložnosti, — ali ker sem smertni greh nalašč, ali pa iz zanikernosti zamolčal ali ga zmanjšal? — Sem ga potlej pri spovedi povedal? — Sem že nevedne spovedi popravil? — Nisem v zamolčanem smertnem grehu sv. obhajila ali drugih sv. zakramentov prejel? — in kolikrat? — Sem naloženo pokoro vselej natanko,

zvesto in o pravem času opravil? — Nisem svojega spovednika opravljal in zaničeval? nisem bil jezen nanj, ko mi je sveto odvezo odrekel? — Sem nalašč premehkega spovednika iskal, da sem v smertnih grehah mirno živel? — Nisem kterikrat pri spovednici poslušal, kaj se drugi spovedujejo, ali kaj jim spovednik pravi? — Ali sem, kar sem pri spovednici slišal, še drugim pravil? — Se nisem pri spovednici nespodobno obnašal? — Sem se za sv. obhajilo vselej skerbno pripravljaj? — Nisem brez spovednikovega privoljenja ali s smertnim grehom na vesti sv. obhajila kterikrat prejel? — Nisem morebiti hitro po sv. obhajilu brez vredne zahvale iz cerkve šel? — Nisem še dan sv. obhajila v kakšne navadne in velike grehe padel?

5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Nisem v adventu, v velikem postu, ali ob drugih postnih in spokornih dnevih pri pojedinah, igrah, plesu ali drugem grešnem razveseljevanji bil, ali druge k takemu grešnemu veselju napeljeval? — Se nisem na

ženitovanji pregrešil z nezmernostjo v jedi in pijači ali s pregrešnim plesom itd.? —

III. Po poglavitnih grehih.

1. **Napuh.** — Sem si kaj domišljeval zavoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva, ali dobrih lastnosti itd.? — Ali sem se celo s pregrešnimi rečmi bahal? — Se nisem čez svoj stan nesramno in pohujšljivo oblačil? — Nisem staršem ali komu drugemu kradel, da bi si lepšo obleko omislil? — Nisem le hvale pri ljudeh iskal? — Sem zaničevanje in poniževanje od ljudi voljno prenašal? — Se nisem pobožnišega, boljšega od drugih mislil? — Nisem bližnjega zaničeval? — Sem bil morebiti jezen na tiste, ki so me po pravici svarili? — Sem vedno le svojo terdil, zoper govoril, se prepiral, kregal?

2. **Lakomnost.** — Ni moje sercé preveč na časno blago navezano? — Ali niso moje skerbí za časno tolike, da na zveličanje svoje duše pozabim? — Ali le na to gledam, kako bi si veliko blaga, če tudi po krivici, pridobil? — Nisem bil iz lakomnosti neusmiljen proti ubogim, da jim nisem nič ubogajme dal?

— Nisem iz lakomnosti sebi in podložnim potrebnih reči kratil? — Ali sem bil zapravljiv? pri obleki, pijančevanju, igranju itd.? —

3. Nečistost. — Glej šesto Božjo zapoved. —

4. Nevošljivost. — Nisem bil nikomur nevošljiv zavoljo njegove sreče, časti, dobre glave, pobožnosti, ali celo sv. zakramentov? — Sem bil kdaj žalosten, ko se je bližnjemu dobro, ali vesel, ko se mu je slabo godilo? — Sem kogá iz nevošljivosti kaj poškodoval ali na dobrem imenu ali premoženji itd.? —

5. Požrešnost. — Sem bil nezmeren v jedi in pijači? — Se nisem vpijanil? — Sem v pijanosti preklinjal, pohujšljivo govoril ali kaj družega hudega storil? — Sem s pijančevanjem sebi in drugim zapravljjal? — Sem se zderžal jedí, od katerih sem vedel, da mi škodujejo? —

6. Jeza. — Ali nisem za vsako majhno reč precej jezen? — Sem se kdaj nad svojim bližnjim jezil? — Sem še zdaj nanj jezen? — Sem bil v jezi kdaj pri sv. obhajilu? — Sem v jezi

kaj hudega govoril ali storil? — Sem bil dolgo na koga jezen, in se nisem hotel ž njim spraviti? — Sem v jezi živino pretepal? —

7. **Lenoba.** — Nisem iz zanikernosti molitve, Božje besede in sv. maše opuščal? ali celo v nedeljah in praznikih? — Sem len v prejemanji sv. zakramentov ali sploh v dobrem? — Si prizadevam v dobrem rasti? —

IV. Po zapovedi ljubezni do bližnjega.

Ali ljubim svojega bližnjega kakor samega sebe? — Ali mu skazujem telesna in duhovna dela milosti? — Ali mu storim dobro iz ljubezni do Boga z dobrim srcem, ne z nejevoljo ali godernjanjem ali celo z oštevanjem? —

V. Po dolžnostih stanu.

Ali sem dolžnosti svojega stanu spolnoval? — Je zamuda dolžnosti tudi drugim škodovala? — Ktero je moje poglavitno nagnenje k hudemu? — Sem se od svoje zadnje spovedi kaj poboljšal, ali sem bil morebiti celo slabši? — Je bila moja zadnja spoved ali ktera druga v kateri reči kaj pomankljiva? —

Kès in žalost.

O moj Božji Zveličar! glej pred svojimi nogami nepokornega, kazni vrednega in nehvaležnega otroka, najbolj nehvaležnega izmed vseh tvojih. Preiskal sem vse dni v britkosti svojo dušo in najdel sem nezvestobe, grehov in pregreškov brez mere in števila. **O** kolikrat sem storil, kar si ti prepovedal, in kolikrat opustil, kar si ti zapovedal. Tvoje dobrote sem z nehvaležnostjo povračeval ali celo v slabo obračal. Pred tvojimi očmi, pred tvojim obličjem sem grešil in hudo delal. Res, s sv. Avguštinom moram spoznati: „Oh, moj Bog! — še tako mlad sem, in že tako velik grešnik!“ **O** zelo me boli, in bitko obžalujem, da sem tako neumno ravnal, tolikrat tebe, svojega najboljšega Očeta, največega dobrotnika, svojo največo

dobroto razžalil! Sklenem tudi svojo žalost z žalostjo vseh svetih spokornikov in tudi s tvojo žalostjo, o moj Zveličar! ki si jo imel zavoljo naših grehov na Oljski gôri, ko si kervav pot potil. — Prosim te, zavoljo svojega svetega križa, zavoljo svoje predrage kervi in svoje grenke smerti, odpusti mi in ne zaverzi moje duše, ki si jo tako drago odkupil. **K** tebi se zopet povernem in nikdar, nikdar več te nočem zapustiti in z grehom se od tebe ločiti. Vsaj za zdaj imej še usmiljenje s svojim ubogim otrokom; zakaj terdno sem sklenil, rajše hočem vse, tudi najljubše zgubiti; rajše hočem vse, tudi najtežje preterpeti, kakor te še kdaj razžaliti. **O** preusmiljeni Jezus! ohrani in pomnoži v meni ta kès in to žalost nad grehi. — **O** dodeli tudi vsem drugim, ki se z menoj vred k spovedi in k sv.

obhajilu pripravljajo, prav skesano in poterto serce.

O Marija, moja predobrotljiva Mati, ti pribežališče grešnikov! zadobi in sprosi meni in nam vsem s svojo priprošnjo in pomočjo pravo, resnično žalost nad grehi in terden sklep, da bomo tvojega Božjega Sina mōgli v očiščeno in spreobrnjeno serce sprejeti. Amen.

Terden sklep in molitev.

Hočem se zdaj, o moj Zveličar! s skesanim srcem in terdnim sklepom, poboljšati se, k sodnjemu stolu pokore podati in zvesto upam, da bom dobil odpuščenje vseh svojih grehov; saj si ti skesanemu grešniku odpuščenje obljubil. Če moje žalosti nad grehi in mojemu sklepu, poboljšati se, še kaj primanjkuje, o poboljšaj in popravi ti, o preusmiljeni Jezus! in daj mi milost, da

resnično in veljavno spoved opravi. Dodeli mi otroško priprostost in odkritoserčnost, da vse svoje grehe spovedniku tako razodenem, kakor jih ti spoznaš. Pomnoži mojo žalost in poterdi moj sklep. Varuj me zdaj in vse moje prihodnje življenje nevredne spovedi.

O Marija, moja ljuba Mati! sprosi mi pravo, resnično, serčno žalost nad grehi in terden sklep, in zadobi mi milost, da bom v vseh svojih spovedih vselej resničen in odkritoserčen. Amen.

O moj svet angelj varuh! prosi zame mojega ljubega Jezusa, posebno, da mi dá milost, da se svojih grehov pred spovednikom ponižno in odkritoserčno spovém; prosi, o moj angelj varuh! za mojega spovednika, da mu Bog vse to na misel da, kar je meni povedati potreba.

Pristavek ravno pred spovedjo.

V to sveto spoved sklenem, če kdaj v svojem sercu nisem prave popolne žalosti nad grehi iz prave ljubezni do Boga obudil, kakor sem bil dolžan:

Sklenem vse svoje kdaj opravljene spovedi, če bi bila morebiti ena ali več izmed njih nevrednih, ali pri njih nisem bil odvezan, kakor je bilo za-me potrebno, in sem ktere okoliščine grehov, ktere bi bil imel povedati, pozabil. Sklenem vse znane in neznane, pozabljene, lastne, tuje, malo obrajtane, smertne in odpustljive grehe, vse pregreške, pomanjkljivosti in nepopolnosti, tudi vse to, kar nisem za greh imel, z vsem skupaj, karkoli ima imé greha ali vtegne Boga razžaliti, ali me le en trenutek od Božjega obličja zadrževati, in sem se od tistega časa, ko sem jel greh spoznavati, do te ure z mislimi, besedami in djanjem, z zamudo dobrega, ali kakor koli bodi, nalašč, prederzno ali nepremišljeno grešil; želim se tega v vsem skupaj in posebej tako obtožiti, kakor sem kriv pred Bogom, — in resnično zagotovim, da nobenega greha,

naj bo še tako velik in ostuden, nočem zamolčati. In tako hočem v tem sv. zakramentu pokore vse pregreške in pomanjkljivosti tako poravnati in popraviti, kakor najbolj premorem.

Molitev po spovedi.

Raztergal si, o Gospod! vezi mojih grehov; tebi bom hvalo prepeval. Prizanesel si mojej duši, odpustil si moje grehe, ker si Bog vsega usmiljenja. Velika, o Gospod! je tvoja milost, in usmiljenja tvojega ni števila. Pridem k tebi, o pre-dobrotljivi Jezus! kakor gobovi, ki si ga bil ozdravil, in zahvalim se ti, da si me nagnjusnih gob mojih grehov očistiti blagovolil. Naj bo zato tvoje ime, o Jezus, hvaljeno na vekomaj! Res si ti Jezus, to je, Zveličar, ki nobenega še tako velicega grešnika od sebe ne pahneš, ki vse prave spokornike v svojo

milost sprejemaš, in jih zapisuješ v število svojih otrok. — Sprejmi, prosim, to mojo ponižno spoved, ki sem jo opravil, in karkoli je moji žalosti nad grehi, in popolnosti in natančnosti moje obtožbe primanjkovalo, naj zadosti tvoja dobrota in milost, in zavoljo te naj bom tudi v nebesih popolnoma odvezan. Očistil sem svojo dušo v tvoji kervi; nikdar več je nočem omadeževati. O saj že sama sreča, imeti čisto serce, bi me mogla nagibati, da se naj greha varujem, ko bi tudi temu, ki se hudega varuje in dobro dela, ne bil Gospod večnega plačila obljubil. Vender čez vse zasluziš ti, o moj Božji Zveličar, presladki Jezus! da se iz ljubezni do tebe vsacega, tudi najmanjšega greha skerbno varujem, ker si ti zavoljo mojega odreščenja toliko storil in preterpel. Iz čiste ljubezni

do tebe se hočem vsacega, posebno tega greha . . . varovati in tudi vsake priložnosti k grehu, kolikor mi je le mogoče. Dodeli mi ti k temu svojo gnado; pri sv. obhajilu, za katero se hočem zdaj z vso skerbjo pripraviti, upam jo tudi gotovo doseči. Amen.

Zahvala Jezusovemu sercu po spovedi.

Presveto serce Jezusovo! Tebi se moram zahvaliti, za neprecenljivo milost, katero mi je nebeški Oče dodelil. Ti si njegovo jezo potolažilo; ti si njegovi pravici zadostilo in mi odpuščenje zadobilo. Poterdi delo moje sprave, zavoljo ktere si moral svojo kri preliti, in daj, da bom stanoviten. Dodeli mi serčnost in moč, da bom svoje svete sklepe spolnoval in večkrat ponavljal. Amen.

K Mariji Devici in svetnikom po spovedi.

Preblažena Devica, Mati mojega Zveličarja! bodi moja srednica pri svojem Božjem Sinu; sprosi mi gnado stanovitosti, da bom vedno v Božji prijaznosti živel in v nji umerl. Amen.

Svet angelj varuh in vsi svetniki, ki ste v nebesih, posebno ti véliki svetnik, kterega imé nevreden imam, prosite tudi vi zame pred sedežem Božjim, da svojih danes storjenih sklepov in obljub zopet lahkomišljeno ne pozabim, temuč da posnemam svete zglede, ktere ste mi vi zapustili, in da se kdaj v nebesih vaše sreče vdeležim. Amen.

Darovanje pokore.

Darujem ti, o Bog! pokoro, ki jo hočem opraviti, s predrago ker-

vijo Jezusa Kristusa; sklenem jo z neskončnim zasluženjem in zadostjenjem Jezusa Kristusa, z zasluženjem Marije prečiste Device, s spokornimi deli in zasluženjem vseh spokornikov in svetnikov v nebesih in z dobrimi deli vseh pravičnih na zemlji. Dovolj, da neskončno zasluženje tvojega Sina in neskončna ljubezen njegovega Serca slabost in pomanjkljivost moje pokore nadomesti in popravi, kakor tudi zbrise časne kazni, ktere imam še zbrisovati, da morem tvoji pravici popolnoma zadostiti. Amen.

(Zdaj opravi naloženo pokoro.)

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom.

Molitev k sv. Duhu.

O sveti Duh, moj Gospod in moj Bog! ki si nekdam dušo in telo prečiste Device Marije v vredno prebivališče Jezusu Kristusu pripravil, izlij darove svoje milosti čez me in pridi sam v moje serce, ter napravi tudi v meni vredno prebivališče Jezusu Kristusu; zakaj tudi jaz se približujem neskončni sreči, da bom ravno tistega svojega Go-

spoda in Zveličarja Jezusa Kristusa prejel. Amen.

K Jezusu Kristusu.

O preusmiljeni Jezus! Ti si pred svojim svetim terpljenjem ta najsvetejši zakrament v znamenje svoje neskončne ljubezni do nas postavil, da more človeška duša v njem svojo hrano, svoje pribežališče in svojo tolažbo imeti: z največo ponižnostjo molim to tvojo neskončno ljubezen do mene in po vsi svoji moči se ti zanjo zahvalim. — **O** da bi te mogel zdaj tudi prav vredno prejeti! **O** da bi bili v mojem serci zbrani vsi sveti občutljivi in želje, vsa pobožnost in vsa gorečnost, ki so jo imeli tvoji sveti služabniki na zemlji, kadar so k temu presvetemu zakramentu pristopili! — **O** da bi bil tako k tej presveti mizi pripravljen, kakor tvoje

neskončno Veličastvo zasluži! — Vém sicer, da je to nemogoče, o Jezus! pa vem tudi, da teh mojih željá ne boš zaničeval in zametoval. — Zato ti darujem vse prizadevanje, ki so ga svetniki ob času svetega obhajila imeli, in te prosim, glej na njih gorečnost in pobožnost, ne pa na mojo lenobo in mlačnost.

Darujem ti svoje serce in svojo dušo, pripravi si v njej tako prebivališče, kakor je samemu tvojemu Veličastvu dopadljivo; zakaj tebi samemu naj bo moje serce, moja duša v vredno prebivališče pripravljena in prepuščena. Pridi, o Jezus! posedi moje serce, o Bog mojega serca, in vnemi ga z ognjem svoje Božje ljubezni! —

Pa kdo sem jaz, o Jezus! da se prederznem tebe v svoje serce klicati in vabiti? Svet Janez kerstnik se je nevrednega štel, tebi jer-

mene od čevljev odvezati, in jaz ubogi nevredni grešnik se prederz-
 nem tebe v svoje grešno serce vabiti! **O** kdo si ti, o **Jezus!** in kdo sem jaz! — **Ti** si **Bog** neskončnega veličastva, pred katerim se angeli in nebeške moči tresejo, ti si **Gospod** nebes in zemlje, ti si velik, vsegamogočni, neskončni **Bog**, in jaz sem grešen červiček zemlje, velik grešnik, ki sem več kot stokrat pekel zaslužil. — **O** moj **Jezus!** bojim in tresem se, če mislim na tvoje **Veličastvo** in svojo nevrednost. Spoznam pred nebom in zemljo, da nisem vreden, svoje oči k tebi povzdigniti, veliko manj pa, da bi ti šel pod mojo streho. — **V**ender ne obupam, ne dam se zavoljo strahu od tebe odverniti, temuč pridem z velikim zaupanjem k tebi, ker si tako zapovedal. **Ti** si sicer **Bog** strašnega **Veličastva**, pa si tudi **Zve-**

ličar poln neizrečene milosti. Kako smem tedaj obupati? Saj si nas celo sam k svoji sveti mizi povabil; saj si ti tisti, od kterega so farizeji rekli: „Ta grešnike sprejema in je ž njimi“. Tedaj, o moj Zveličar! glej tukaj grešnika pred seboj, velicega, nehvaležnega, pa tudi spokornega grešnika. Vzemi in sprejmi me, ali še več, daj se mi samega v živež, da bode moja duša po tem pokrepčana, v duhovnem življenji vedno stanovitna do konca časnega in telesnega življenja.

O Jezus, pravi Bog in človek! Tvoja nezmerna ljubezen te je sicer pod podobami kruha pred mojimi telesnimi očmi skrila, ker te pa vendar iz vere resnično pričujočega spoznam, te z največo spoštljivostjo kot svojega Gospoda in Boga molim. — V tebe, o skriti Bog, verujem, ker si večna resnica! —

V tebe zaupam, kér si neskončna milost! — Tebe ljubim iz vsega serca, ker si največa, neskončna dobrota! Oh, da bi te bil pač vselej ljubil! O da bi te ne bil nikdar z nobenim grehom razžalil! Iz serca mi je žal, zavoljo vseh mojih storjenih grehov, ker sem tebe, svojega Boga ž njimi razžalil, torej sem pripravljen, rajše vse hudo pretrpeti, kakor te še kdaj s katerim grehom prostovoljno razžaliti. —

Pridi tedaj, o ljubljeneec mojega serca, pridi in razveseli moje srce s svojo pričujočnostjo. Po tebi samem hrepeni moja duša. Ti mi boš tolažba v mojih britkosti, moč v skušnjavah, varno pribežališče v življenji in ob smerti. — Vsi svetniki Božji! prosite za me ob tej uri, da vredno pristopim k Božji mizi, k svojemu in vašemu Zveličarju, k svojemu in vašemu Bogu. Za-

dobite mi eno samo iskro tiste gorečnosti, s katero je bilo vaše srce vneto, ko ste nekdam ravno tega mojega Boga na zemlji v svoj največi blagor prejekali.

Pred vsim pa ti, častitljiva Kraljica vseh svetnikov, milostljiva Devica in Mati Marija! stoj mi na strani, da vredno prejmem njega, ki si ga ti nekdam tolikrat v svojih deviških rokah nosila, da bom potem v Božji gnadi poterjen in do konca stanoviten ostanem.

O sveti angelj varuh! spremilaj me k mizi mojega Gospoda in zadobi mi angeljsko spoštljivost in pobožnost do té ljubeznjive in presvete skrivnosti. Amen.

Druge molitve pred svetim
obhajilom.

Glej, o moj prečastitljivi Kralj,
Jezus Kristus! jaz ubogi grešni

človek pridem k tvoji kraljevi mizi, pri kateri bi si ne upal prikazati se, ko bi nas ti sam tako resnobno in vendar tako prijazno k sebi ne vabil, da bi nas poživil. Tedaj se veržem pred tvoje v tem naj svetejšem zakramentu skrito Veličastvo na kolena s ponižno prošnjo, da prideš mojej potrebi in revščini milostljivo na pomoč. Ne prosim te bogastva ali posvetne časti, odpovém se tudi voljno in rad vsem skadkostim tega življenja; prosim te le za ljubezen do tebe in tvojo milost; če to dosežem, potem hočem rad vse dobrote in sladkosti življenja pustiti. Sliši in usliši moje zdihovalje, o Jezus! glej na mojo potrebo, usmili se moje revščine, razveseli in obogati me s svojo ljubeznijo in s svojo milostjo in s svojo sladko pričujočnostjo!

O Jezus, moj Božji Sodnik!
ki si od svojega nebeškega Očeta

vso oblast prejel, žive in mertve soditi, kako bom mogel kdaj pred tvojim obličjem obstati, ko boš prišel od vseh mojih misli, besedi in djanj odgovor tirjat? Prosim te zavoljo tvoje neskončne ljubezni, ki jo v tem presvetem zakramentu skazuješ, bodi meni milostljiv o tisti strašni uri. Glej presvete rane svojih rok in nog, posebno pa svoje svete strani, skoz katero je bilo tvoje presveto in ljubeznjivo serce prebodeno in bodi mi milostljiv. Na té vidne znamnja tvoje ljubezni hočem, o moj Jezus! zdaj in vselej oči svoje duše obrnjene imeti in brez prenehanja k tebi klicati: Ne pogubi me, o moj Jezus, kadar se boš kot Sodnik prikazal! Zato te želim z ljubeznijo prejeti, da mi pred dnevom ojstre sodbe vse odpustiš.

O ti usmiljeni **Samaritan**, ti edini zdravnik moje bolne duše, **Kristus Jezus!** ki si iz visocih nebes doli stopil, da bi zacelil rane moje duše, ki si mi svoje sveto meso in kri v močno zdravilo zapustil, in šel v najgrenkejšo smert, da bi nas večne smerti rešil. Spomni se, o **Jezus!** kako drago si me odkupil, glej z milostljivimi očmi na rane moje duše, usmili se moje slabosti in daj, da bo moč tega svetega zakramenta nad menoj očitna postala. Posebno pa te prosim, da té presvete hrane, ki se prederznem jo zdaj zavžiti, moji duši takrat ne odrečeš, kadar se bo iz tega sveta ločila, da bo večne smerti rešena, s teboj vekomaj živela in s tvojimi angelji in svetniki tvoje sveto ime vekomaj hvalila!

O častitljivi **Zmagovalec**, **Jezus Kristus!** kako morem jaz

šibka stvar brez tebe zoper svoje sovražnike obstati? Glej, krog in krog me z vso močjo obdajajo in brez prenehanja v me tiščé. Meso me vabi v sladnost, svet mi ponuja nečimurno čast in bogastvo, satan me draži k jezi, sovraštvu, nevoščljivosti in drugim pregreham. Če mi ti ne pomagaš, o Gospod! kako bom mogel potem vse te skušnjave in napade sovražnikove premagati? Pridi tedaj, o pridi moj Jezus, stoj mi na strani v mojej slabosti! Tebi se posvetim z dušo in s telesom, v tvoji službi želim živeti in umreti. Sprejmi me pod svoje bandero, stori me svojega vojščaka, krepčaj me s svojim presvetim Telesom, ki ga želim zdaj v tem presvetem zakramentu prejeti, potem zamorem vse svoje sovražnike premagati in v tvojem imenu častitljivo zmago obhajati.

O Jezus, O drešenik vsega svetá! ki si samega sebe svojemu nebeškemu **Očetu** daroval v popolno spravo za moje grehe, in si nisi nič prideržal, ali bi se ne imel tedej tudi jaz popolnoma tebi in s teboj sklenjen svojemu nebeškemu **Očetu** darovati? **O moj Jezus,** da bi bil pač moj dar ljub in dopadljiv tebi in tvojemu nebeškemu **Očetu!** **Kako** rad se darujem z vsim, kar sem in kar imam, tebi, **Očetu** in svetemu duhu. **Daj,** da se v ta namen v tem presvetem zakramentu resnično s teboj sklenem, da bom tebi, **Očetu** in sv. **Duhu** dopadljiv in popoln dar.

O Jezus, moj preljubeznjivi **Oče!** ki si se o svoji ločitvi od tega sveta samega sebe v tem presv. zakramentu, meni v zastavo večnega življenja zapustil; kako slabo otroško ljubezen in hvaležnost sem

ti do zdaj za vse tvoje velike do-
brote in tvojo očetovsko ljubezen
skazoval! Prosim te, o Jezus! bla-
govoli me zdaj v tem presv. za-
kramentu s svojimi očetovskimi očmi
tako milo pogledati, da bo moje
serce ginjeno in te vselej z otroško
ljubeznijo in spoštljivostjo sprejelo
in se po tvojem milostljivem dopa-
dajenji ravnalo. Spoznam, da sem
večkrat — enak zgubljenemu sinu
— tebe zapustil in hodil po svojih
potih; pa zdaj, o moj Jezus, se
zopet k tebi povernem ter te po-
nižno prosim, da me zopet milost-
ljivo sprejmeš in z vezmi svoje
očetovske milosti tako terdno seboj
skleneš, da se nikdar ne boš ne
ti od mene, o Jezus! ne jaz kdaj
od tebe ločil.

Pa kdo sem jaz, o Jezus! da
se ti ponižaš tudi meni reči: „Z
večno ljubeznijo sem te ljubil, in

hočem se s teboj zaročiti?“ **O** Jezus! kako bi mogel ti meni še večo čast in ljubezen skazati? **O** razveseljuj se torej, moja duša, zakaj najlepši med človeškimi otroci se želi s teboj zaročiti in te do svojega sedeža povzdgniti! Kaj bi bilo pač na vsem svetu tako lepega, tako ljubeznjivega, tako prijetnega, da bi se dalo s teboj, o moj Jezus! primerjati? Pri tebi samem je vedno veselje, Božja čast in pravo neminljivo bogastvo. Karkoli je sicer na zemlji lepega, zvene kot trava; karkoli je imenitnega in častitljivega, zgine kot dim v viharji; karkoli je dražega, razteče se kot voda. **O** velika slepota, da mi ljudje po nečimurnih rečeh bolj hrepenimo, kakor po tebi, o Jezus! Zdaj pa, o Jezus! hrepenim po tebi ter hitim v tvoje ljubeznjivo odprto naročje, v tvoje razpete roke, ktere v tem

presv. zakramentu po meni steguješ. Objemi me, o moj Jezus! drži me in prikleni me k sebi z večno terdnimi vezmi svoje ljubezni. V tvojem naročji, v tvojih rokah, o Gospod! želim živeti in umreti.

O presladki Jezus! kako rad bi te ljubil, kakor te tvoja blažena Mati, vsi angelji in izvoljeni ljubijo! Vnemi, o Jezus! moje serce z ognjem svoje ljubezni in pogasi v meni plamen vse mesene in posvetne ljubezni. O da bi bilo moje srce tebi popolnoma dopadljiv žgavni dar! Tebi ga vsega darujem, stori ž njim, kar in kakor je tebi dopadljivo.

O preljubeznjivi Jezus! kdaj bom vseh pozemeljskih skerbi rešen in te iz vsega serca ljubil? Vzemi vendar od mene vse hrepenenje, vso poželjivost po pozemeljskem veselji, časti in premoženji in ne dopusti, da bi mi kaj družega dopadlo, kakor

ti sam. Želim in prosim, da bi ti tako popolnoma vse moči moje duše prestvaril, da bi moj spomin le na te mislil, moj um le za te vedel, moja volja le po tebi hrepenela!

Glej, o moj preljubi Jezus! hitim se s teboj sklenit. Dodeli mi le iskrico svoje svete ljubezni! Ljubši si mi kot vse v nebesih in na zemlji. Ti si moj Bog in moje vse.

Sveta Mati mojega Gospoda in Zveličarja, milostljiva Devica Marija! ti moj zvesti angelj varuh in vsi moji izvoljeni sveti pomočniki I. I., prosim vas, pripravite mi pot k Gospodovi mizi, peljite in spremljajte me, in zadobite mi od Jezusa milost, da ga s tako ljubeznijo in pobožnostjo prejmem, kakor ste ga vi v tem življenji prejeli. Zadobite mi tudi s svojo priprošnjo pri Bogu, da bom kdaj

ravno tega Jezusa z vami gledal od obličja do obličja, ga z vami hvalil in ljubil, ki ga zdaj skritega gledam pod podobami kruha in vina. Amen.

Molitev k Mariji Devici in k svetnikom.

Sveta Marija, Devica vseh devic! prosim te zavoljo neomadežane čistosti, s katero si Sina Božjega v svojem čistem naročji nosila, zadobi mi s svojo molitvijo milost, da se grehov očiščen svojemu Gospodu in Zveličarju prikažem.

Sveta Marija, najponižniša Devica! prosim te pri tvoji globoki ponižnosti, ktera te je čez vse angele in svetnike povzdignila, pridi moji slabosti na pomoč, in zateri v meni vsak občutljnej nečimurnosti in lastne ljubezni.

Sveta Marija, najljubeznjivša **Devica!** prosim te pri tvoji pri-serčni in popolni ljubezni, ktera je tvojo dušo tako tanko z **Bogom** sklenila, zadobi s svojo priprošnjo sveto pobožnost in ljubezen, ktera naj me s tem svetim obhajilom za zmiraj z **Jezusom** sklene, in sprosi mi milost, da neprenehoma bogat zaklad dobrih del nabiram. **Amen.**

Vi ljubi svetniki Božji, srečni prebivalci nebeške domačije, s svojo priprošnjo pri **Bogu** podpirajte tudi vi mojo slabost, poterdujte mojo vero, krepčajte moje upanje, sprosite mi le iskrico svoje ljubezni in svatovsko obleko, zadobite moji duši darove, ki vas napolnujejo, da se morem z zaupanjem svetemu šotoru in mizi nebeškega **Ženina** bližati. **Amen.**

Molitev k sv. Alojziju

za vredno prejetje svetega obhajila.

Čas je prišel, o sveti Alojzij!
da se Božji mizi pred svojega Boga
in Gospoda bližam; in ker sem
brez vseh čednosti in zasluženja,
poln zaupanja k tebi pribežim s
ponižno prošnjo, da me ti k Jezusu,
sedežu njegove Božje ljubezni v
presvetem zakramentu pelješ, in
me učiš, kako naj zdaj svojega
Gospoda in Boga vredno molim in
prejemem, s takošno gorečnostjo, s
takošno ljubeznijo in spoštljivostjo,
s kakoršno si ga ti v svojem svetem
življenju prejemal. O moj Zveličar!
ki te v presvetem zakramentu res-
nično molim, in v te vse svoje za-
upanje stavim, tebe ljubim iz vsega
serca, iz vse duše, iz vse moči;
in da bo ta moja ljubezen bolj po-
polna, sklenem jo z ljubeznijo tvo-

jega zvestega služabnika Alojzija, ki te je tako goreče ljubil. O nebeški Kruh! o angeljska Jed! kdaj bom s teboj tako napolnjen, da se mi bo za naprej studilo nad posemeljskimi dobrotami in veselji? Oh, skorej prepozno sem te spoznal, o prečudna sladkost, ti vir vse lepote! Ti neizmerno morjé vsega dobrega! kako malo in merzlo sem te ljubil, tebe cilj in konec vseh gorečih serc! O moje serce! odpri se, bodi predrag prestol, na kterega se bo vsedel pravi, miroljubni Salomon, Jezus Sin Božji. Sprosi torej, o sveti Alojzij! prelepe čednosti žive vere, terdnega zaupanja, goreče ljubezni, najglobokejše ponižnosti in neugasljivih želja po Jezusu; in da bo tudi moja dušo, kot tvojo nebeški ženin Jezus Kristus milostljivo pogledal in ljubil; o zadobi mi milost, da se pri angeljski mizi

prikažem v svatovski obleki, ktero si ti s pobožno pripravo in s solzami ljubezni, kot z dragimi biseri, vselej skerbno zaljšal. **O** pridi tedaj, sveti Alojzij! pelji me v družbi mojega svetega angelja varuha Jezusu Kristusu, edinemu ljubemu ženinu moje duše naproti. **Amen.**

Kadar se vzdigneš in k Božji mizi pristopiš, ali sv. obhajila čakaš, reci:

Tedaj hočem vstati, iti iskati njega, ki ga ljubi moja duša. **O** moj Jezus! jaz pridem k tebi, pridi tudi ti k meni in nikar se mi ne odtegni. Verujem v tebe, o moj Jezus; zaupam v tebe, o moj Jezus; ljubim te iz vsega serca. **O Jezus, Jagnje Božje!** ktero grehe sveta odjemlješ, pridi in usmili se mene. **O Jezus,** nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja

duša. **Moj Bog** in moje vse, **moj Odrešenik** in **Zveličar**, **Jezus**, pridi k meni, daruj mi svojo ljubezen.

Molitve po sv. obhajilu.

Tedaj imam tebe, o moj Jezus! in s teboj vred vse. — Naj gré svet, kamor hoče, s svojim veseljem, častjo in bogastvom, ki je vendar le nečimurnost in duši škodo prinese. — Le v tebi, o moj Jezus! najde moje serce stanoviten počitek in pravo veselje. — Ti si moj najdražji zaklad, moja največa dobrota, moje večno veselje. — Daj, o Jezus! da moja duša sladkost tvoje pričujočnosti občuti; daj, da moje serce okusi, kako si sladak, o Gospod! da tako s tvojo ljubeznijo napolnjeno nič drugzega ne išče, kot samo tebe, nič drugzega ne ljubi,

kot samo tebe. — Bodi mi češčen, o moj **Bog** in moj **Gospod**, **Zve-ličar** svetá, studenec vse dobrote in milosti! — Bodi češčen moj najzvestejši prijatelj, moje edino pribežališče, moja prava tolažba, moja največja ljubezen, moj stano- vitni mir, moj varni počitek, moje večno življenje! — **O Jezus!** vzemi me vsega meni, in daj se vsega meni. Vzemi, kar je mojega, in daj mi, kar je tvojega, da ne več jaz, ampak ti v meni živiš. — **Jezus!** tebi živim; **Jezus!** tebi umer- jem; **Jezus!** tvoj naj sem zdaj in na vekomaj! **Amen.**

Bodi češčen, o Jezus! preljubi **Kralj** mojega serca, veselim se tvoje moči, in nič ljubeznjivšega ne vem, kakor tebi podložen biti. Pod tvojim gospodstvom morem veselo reči: **Gospod** je moj vladar, in nič mi ne more manjkati.

Bodi hvaljen, moj premilostljivi Sodnik! tvoji sodbi se ponižno podveržem, ker tvoja milost presega vsa tvoja dela. **Odpusti mi vse,** predno me boš sodil.

Bodi hvaljen, ti mojih ran in slabosti najboljši Zdravnik! tvojemu varstvu se izročim, od tebe z zanesljivim zaupanjem pričakujem zdravja svoji duši.

Bodi češčen, moj nepremagljivi Pomočnik! k tebi pribežim in rečem: **Bodi z menoj, in potem naj se bojuje zoper mene, kdor hoče.**

Bodi hvaljen, ki si se daroval svojemu nebeškemu Očetu v spravo za moje grehe; s teboj sem sklenjen in hočem sklenjen ostati; daruj me tedaj svojemu Očetu.

Bodi hvaljen, moj najljubši Učenik! uči me tvojo voljo poznati in spolnovati, tebi se vsega podveržem, tebe hočem poslušati.

Bodi češčen, o Ženin moje duše! naj bom s teboj zvezan z večno ljubeznijo, tebi hočem zvest ostati do smerti, v tvojih svetih rokah želim živeti in umreti. Amen.

Zahvala Bogu Očetu.

Velik si ti, o Gospod Bog, in vse hvale vreden! — Kdo more tvojo moč oznanovati in tvojo hvalo po vrednosti povzdigovati? — Ko bi se tudi vsi moji udje v jezike spremenili, ne mogli bi tvojih dobrot po vrednosti hvaliti. — Spoznam svojo nezmožnost in svojo slabost pred teboj, in kličem zato vse stvari na pomoč, da z menoj tvoje Božje imé hvalijo in poveljujejo. — O nebeški Oče! vzemi namesto naše majhne hvale in zahvale vso hvalo in zahvalo, ktere ti je tvoj edinorojeni Sin v naši naturi v imenu vsega človeškega

rodu dajal, posebno takrat, ko je ta presveti Zakrament postavil. Ob enem ti darujem, o ljubi Oče! zahvalo večno blažene Matere tvojega edinorojenega Sina, ki ti jo je dajala, ko je Jezusa, ktereга sem v presvetem Zakramentu prejel, v svojem deviškem naročji nosila. — Naj te tudi, o milostljivi Oče! namesto mene hvalijo in povelčujejo vsi nebeški duhovi, kateri pred tvojim Božjim sedežem neprenehoma tebi sveto, sveto, sveto pojó! — Ž njimi in z menoj naj se združijo vsi tvoji izvoljeni, kateri se gledanja tvojega v večnem tvojem kraljestvu veselé! O da bi mogel z najpopolnišo gorečnostjo in z najresničnišo ljubeznijo tvoje ime z hvalo in zahvalo brez prenehanja povzdigovati, posebno, ker si mi blagovolil v tem svetem Zakramentu svojega Sina zopet darovati. Ker

pa je hvala vseh stvari še zmiraj preslaba proti tvojemu veličastvu, glej z milostljivimi očmi na mojo dobro voljo, vsaj željá svojih revnih stvari ne zaničuješ. Amen.

Zahvala Bogu sv. Duhu.

O sveti Duh! ki si z Očetom in Sinom en Bog, enega bitja, ene nature, ki ti gré takošna čast, hvala in zahvala, kakoršna gré Očetu in Sinu, ti studenec vse dobrote in vseh Božjih darov, ti luč večne resnice! Ti pripravljaš človeška serca in jih napeljuješ k vsemu dobremu, ti napolnuješ z gnadami pobožne duše posebno v tem najsvetejšem zakramentu altarja. Tebi bodi hvala vekomaj, ki si me pripeljal k tej mizi vse milosti, in si s Kristusovim mesom in kervijo, kakor terdno verujem, v mojo dušo prišel. O ti tolažba in veselje mojega serca,

prosim te, daj, da tvoja moč in gnada zmiraj pri meni ostane; daj da me tvoja luč razsvetljuje, vlada in vodi, da k tebi, Očetu in Sinu v nebeško kraljestvo pridem, kjer bom z vsemi izvoljenimi nebeško veselje popolnoma vžival na vse večne čase. Amen.

K Mariji, prečisti Devici.

O Marija Devica in presveta Mati! glej prejel sem tvojega preljubega Sina, pri katerem vse premoreš, in ne more se zgoditi, da bi te ne uslišal. O zadobi torej meni vse gnade, ki jih za večno zveličanje potrebujem, grešnikom odpustčenje, bolnikom zdravje, maloserčnim serčnost, žalostnim tolažbo, vsem stiskanim pomoč in odrešenje! Posebno te prosim, o usmiljena Mati! hvali Jezusa za-me, ker se je ponižal k meni priti, in zadobi mi

obilno gnado, da mu bom za naprej bolj zvesto služil, in zadnjič gnado stanovitosti, da ga bom mogel s teboj vekomaj hvaliti. Amen.

Vaja treh Božjih čednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedin **Bog, Oče, Sin** in **sveti Duh!** kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro z dobrim in hudo z hudim plačuješ. Verujem, da se je **Sin Božji** včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas **sveti Duh** s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o **Bog!** razodel, kar je **Jezus Kristus** učil, kar so aposteljni pridigovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o **Bog!** večna in neskončna res-

nica in modrost, ki ne more ne goljufati, ne goljufan biti. **O Bog!** stori močnejšo mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o **Bog!** da mi bodeš po neskončnem zasluženi svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tega od tebe, ker si ti to obljubil, ki si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si naj-

večja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvesteji služabniki ljubili in te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! čedalje bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse slabe priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj

obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka in dodeli mi gnado, da ta svoj sklep izpolnim. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Izveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Prošnja, da bi se tudi drugi sadú sv. obhajila vdeležili.

O Jezus, v tebi imamo najmočnejšega besednika pri Bogu Očetu, ti si sprava naših grehov, pa ne le samo naših, ampak tudi grehov vsega svetá. Ti si dal tudi svoje meso in kri za življenje sveta in tvoja resnična volja je, da se vsi ljudje zveličajo. Dodeli, ponižno te prosim, da se vsi zdaj in posebno ob svoji smertni uri sadú tega presvetega zakramenta vdeležijo, posebno moji stariši, dobrotniki in pri-

jatelji, pa tudi moji razžalniki in sovražniki. Daj nam vsem priti v večno življenje; dodeli milost našim srcem, da bomo svoje grehe prav obžalovali in se zanje spokorili, čednost ljubili in si zanjo prizadevali in kdaj srečno pridemo v hišo tvojega in našega Očeta v večno veselje. Blagor jim, kateri prebivajo v tvojej hiši, o Gospod! vekomaj te bodo hvalili. Amen.

Blagoslov.

O Božji Zveličar! tega kraja ne smem poprej zapustiti, dokler tvojega blagoslova ne sprosím. Blagoslovi me tedaj, preljubeznjivi Jezus! in poterdi me v svoji gnadi, kakor si svoje učence pred svojim vnebohodom še blagoslovil in v vsem dobrem poterdil. Blagoslovi moje telo in mojo dušo; blagoslovi moj um, moj spomin in mojo voljo;

blagoslovi vse moje misli, besede in djanja; blagoslovi moja dela, moje terpljenje in veselje; blagoslovi zadnjič uro moje smerti, zakaj tebi samemu, o Jezus! hočem odsihmal živeti, tebi samemu hočem umreti, tvoj naj bom v življenji in v smerti. Amen.

Molitev po sv. obhajilu pred podobo križanega Jezusa.*)

Glej, o moj predobrotljivi in preljubeznjivi Jezus! pred tvojim najsvetejšim obličjem klečim, in prosim in zdihujem k tebi z vso gorečnostjo svoje duše, dodeli mojemu

---

*) Kdor to molitev po vrednem prejetju zakramentov sv. pokore in presv. Rešenjega Telesa pred podobo križanega Jezusa pobožno opravi in potem kratko sv. petere rane premišluje, dobi popolni odpustek (Pij VII. 10. mal. travna 1821), ki se dá tudi dušam v vicah v prid obrniti. (Leon XII. 17. kim. 1825.)

sercu žive čutljeje vere, upanja in ljubezni, in pravo žalost nad mojimi grehi in prav terden sklep, popboljšati se; ker z ginjenim in žalostnim srcem tvoje svete petere rane premišljujem, in v duhu prevdarjam, kar je sveti prerok David od tebe, o moj predobrotljivi Jezus! govoril: „Moje roké in moje nogé so prebodli, vse moje kosti so šteli“. Ps. 21, 18.

Duša Kristusova.

(Molitev sv. Ignacija Lojol.)

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, odreši me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda Kristusove strani, operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O predobrotljivi Jezus, usliši me!

V tvoje presvete rane, skrij me!

Od tebe ločiti se, ne pusti me!

(Dobro je, to verstico trikrat prav pobožno ponoviti.)

Hudega sovražnika, brani me!
 Ob uri moje smerti, pokliči me!
 K tebi priti, reci mi!
 Da s tvojimi svetniki hvalim te!
 V tvojem kraljestvu vekomaj! Amen.

Drugi razdelek.

Posebne pobožnosti.

Litanije od presv. Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, kruh angeljski,
 Jezus, čeznatura kruh,
 Jezus, živi kruh, ki si z nebes prišel,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vsih gnad,
 Jezus, vedna in najčistejša daritev,
 Jezus, nekervava daritev nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ki se je včlovečila,
     in vedno med nami prebiva,
 O najsvetejši Zakrament,
 Največa skrivnost božja,
 Spomin največih čudežev Božjih,
 Posebno znamenje Božje ljubezni,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Spravna daritev za žive in mertve,
 Največa moč v skušnjavah,
 Najmočnejše orožje zoper hudob-
     nega sovražnika,

usmili se nas!

Najimenitniši vseh darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega ter-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angelji strežejo,
 Največe veselje pobožnih duš,
 Največi zaklad vernih kristjanov,
 Najslajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažilo žalostnih,
 Pomoč zapuščenih,
 Popotnica v Gospodu umirajočih,
 Zastava večnega življenja,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja tega pre-
 svetega Zakramenta,
 Poželenja mesá,
 Poželenja oči,
 Napuha življenja,
 Vseh pregrešnih priložnosti,
 Skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudobnega duha,
 Vseh nesreč,
 Večne smerti,

reši nas, o Jezus!

Iz ljubezni, s katero si ta sv. Zakra-
 ment postavil,
 Iz ljubezni, s katero si pri zadnji
 večerji svoje aposteljne obhajal,
 Iz ljubezni, s katero tudi nas s svojim
 presvetim Rešnjim Telesom živiš,
 Iz ljubezni, s katero se v tem presve-
 tem Zakramentu za nas daruješ,
 Iz ljubezni, s katero v tem daru
 Božji pravici zadostuješ,
 Iz ljubezni, s katero v tem presv.
 Zakramentu toliko nečasti pre-
 terpiš,
 Iz ljubezni, s katero nas tako usmi-
 ljeno poslušáš.
 S svojo predrago Kervijo, ki si jo
 nam na altari zapustil,
 S peterimi ranami tega svojega
 najsvetejšega Telesa, ki si jih
 za nas prejel,
 Iz ljubezni, s katero v tem presve-
 tem Zakramentu do konca sveta
 pri nas ostaneš,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta presveti
 Zakrament poterdiš in obderžiš,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

- Da v naših sercih terdno zaupanje v
ta najsvetejši Zakrament obudiš,
Da v naših sercih gorečo ljubezen
do tega najsvetejšega Zakra-
menta pomnožiš,
Da nam češčenje in našo pobožnost
do tega presvetega Zakramenta
množiš in ohraniš,
Da nam gnado daš, vselej dobro
pripravljenim k tvoji mizi pri-
stopiti,
Da nam sad tega presvetega Za-
kramenta obilno dodeliš,
Da vso nečast od té najčastiljivše
skrivnosti odverneš,
Da svojo sveto cerkev vladaš in
ohraniš,
Da vsem, kateri v té verujejo, luč
prave vere dodeliš,
Da naše misli k nebeškim željam
povzdigneš.
Da naša serca s svojim milostljivim
obiskanjem razveseljuješ in
očiščuješ,
Da nam vselej veselje nad tem presve-
tim Zakramentom v serce daš,
Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da nas na konci našega življenja	}	prosimo te, usliši nas,
s to nebeško popotnico po-		
krepčaš in obveseliš,		
Da nas poslednji dan k večnemu		
življenju obudiš,	}	o Jezus!
Da vsem vernim dušam večni mir		
in pokoj dodeliš,		
Da nas na tem sedeži svoje mi-		
losti uslišiš,		
Sin Božji!		

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo. **O Bog!** kateri si nam v prečudnem **Zakramentu** spomin svojega terpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega **Telesa** in tvoje **Kervi** tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. **Kteri** živiš in kraljuješ z **Bogom Očetom** v edinosti svetega **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Vaje vere, upanja in ljubezni pred sv. Rešnjim Telesom.

O neskončna modrost! o večna resnica! o neizmerna dobrota! ki ne moreš ne goljufana biti, ne goljufati; verujem v tebe, in verujem vse, kar si ti razodel, in mi tvoja cerkev verovati veleva. Posebno pa terdno verujem, da si ti v presvetem **Zakramentu sv. Rešnjega Telesa** resnično pričujoč, ker si to z razločnimi besedami povedal, katerim bolj

verjamem, kot svojemu umu in svojim počutkom. In za to vero sem s tvojo gnado pripravljen umreti.

Zanesem se na té, o neskončna milost! in upam, da boš meni ubozemu grešniku zavoljo svojega neskončnega zasluženja odpuščenje in milost dodelil in me kdaj vzel v nebeško veselje.

Ljubim te, o Jezus! moja edina in največa dobrota, ti studenec vse milosti in ljubezni, ki si nas grešnike od vekomaj ljubil in ta Zakrament v znamenje in véz ljubezni postavil. O Jezus! skleni moje serce tedej s svojim srcem, da vekomaj ne bom ločen od tvoje ljubezni.

Veselim se tvoje neskončne popolnosti, tvojega veličastva in tvoje ljubeznjivosti; veselim se vse hvale, in vse časti, ktero so ti kdaj tvoji izvoljeni in vse stvari dajale in jo bodo dajale na vse večne čase.

Podveržem se tebi in tvoji sveti volji v vseh rečéh, in te častim in objamem z vsemi občutljeji časti, zaupanja, ljubezni in pobožnosti. Vse nagnjenje do stvari na te samega prenesem. Karkoli bom vso večnost storil ali preterpel, naj se v tvojo hvalo zgodi.

Ves sem tvoj : stori z menoj, kar hočeš, zdaj in vso večnost. Amen.

Češčenje Jezusa Kristusa v presv. Zakramentu.

O moj Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in človek ! verujem, da si tukaj v presv. Zakramentu resnično pričujoč, z dušo in s telesom, s kervijo in z mesom, in te ponižno molim. S čem pa ti hočem poverniti, da si iz ljubezni do mene iz nebes prišel, se na altarji sv. križa za-me daroval in se nam v večen spomin svoje ljubezni

v presv. Zakramentu zapustil? **O** vi nebeški duhovi, kateri tukaj pred svojim Bogom in Gospodom v velikem številu za vsako službo pripravljene stojite, učite me, z vami vred tega skritega Boga tukaj tako spoznati, častiti, ljubiti, hvaliti in moliti, da bom vreden, njega kdaj z vami vred v nebesih večno hvaliti in ljubiti. Amen.

Molitev pri blagoslovu.

Božji Zveličar! ki si nam svoje presveto Telo in svojo presveto Kri v Zakramentu altarja zapustil, zahvalim se ti za ta dar tvoje nezmerne ljubezni in zdihovaje te prosim, dodeli svoj blagoslov meni in vsem tistim, za ktere imam namen, enake milosti sprostiti.

Blagoslovi me s tistim blagoslovom, ki me v družega človeka spremeni, s teboj natanko sklene, s tvo-

jim duhom napolni in mi bode zastava
 tistega blagodara, ktere ga si svojim
 izvoljenim v prihodnjem življenji pri-
 pravil. Blagoslovi moje telo in mojo
 dušo; blagoslovi moje oči in od-
 verni jih od posvetnih nečimurnosti;
 blagoslovi moj jezik, in položi perst
 svoje milosti na moje usta; blagoslo-
 vi moj spomin, da na nič druzega ne
 mislim, kot na te; blagoslovi moj um,
 da v vseh stvareh le tebe premiš-
 lujem; blagoslovi mojo voljo, da nič
 druzega ne želim, kot le tebe; bla-
 goslovi moje djanje in nehanje, vse
 moje žive dni in konec mojega živ-
 ljenja. To prosim v imenu Očeta
 in Sina in svetega Duha. Amen.

Molitev in prošnja za odpuščanje.

(Odpustek 300 dni. Pij VII.)

1. Molim te v najglobokejši
 ponižnosti, o preljubi Jezus v najsvetejšem
 Zakramentu! in te spoznam

pravega Boga in pravega človeka. S tim djanjem moljenja ti želim zadostiti za merzloto tako mnogih kristjanov, kateri mimo tvoje Božje hiše, včasih tudi celo mimo sv. Rešnjega Telesa gredó, pa ne da bi na te mislili, da bi te počastili, čeravno se ponižáš, se svojim vernim v ljubezni polni nepoterpežljivosti vsako uro podeliti. O mlačni! katerim se Izraelcem v pušavi enako studi nad to nebeško mano! V zadostenje za to mlačnost in oskrunjenje ti darujem drago Kri, ktera je tekla iz rane tvoje leve noge, in v to sv. rano se skrivaje kličem tisuč - in tisučkrat:

Visoko hvaljen in češčen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd. Čast bodi Bogu Očetu itd.

2. Molim te v najglobokejši ponižnosti, o preljubi Jezus! in spoznam te resnično pričujočega v presve-

tem Zakramentu altarja. **S** tim djanjem moljenja želim nekoliko popraviti nehvaležnost tako mnogih kristjanov, kateri sicer vidijo, da si k ubogim bolnikom nesen, da bi jim bil popotnica na dolgi poti v večnost, pa te spodobno ne počasté, res komaj ti kako znamenje zunanjega počesčenja skažejo. **V** zadostenje tako velike merzloté ti darujem predrago **Kri**, ki je tekla iz rane tvoje desne noge, in v to sveto rano se skrivaje tisuč – in tisučkrat :

Visoko hvaljen in česčn bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Česčena si Marija itd. Čast bodi itd.

3. Molim te v najglobokejši ponižnosti, o preljubi Jezus, pravi kruh življenja! **S** tim moljenjem želim nekoliko popraviti mnoge krivice, ktere tvoje serce slehern dan preterpi zavoljo oskrunjenja tvojih svetih hiš,

v katerih se ponižaš pričujoč biti pod skrivnostnimi podobami, da te tvoji verni molijo in ljubijo. V zadostenje tako velicega onečastenja ti darujem drago Kri, ktera je tekla iz rane tvoje leve roke, in v to sveto rano se skrivaje vsak trenutek kličem:

Visoko hvaljen in češčen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd. Čast bodi itd.

4. Molim te v najglobokejši ponižnosti, o preljubi Jezus! ti pravi kruh življenja! ki si iz nebes prišel. S tim djanjem moljenja želim nekoliko popraviti tako mnoge in tako velike nečasti, ktere imaš celo vsak dan od svojih vernih preterpeti pri sv. maši, pri tisti veličastni skrivnosti, v kateri iz preobilnosti svoje ljubezni nekervavo ravno tisto daritev ponavljaš, ki si jo nekdej kervavo na gôri Kalvariji za naše

odrešenje opravil. V zadostenje tako velike nehvaležnosti ti darujem predrago Kri, ki je tekla iz rane tvoje desne roke, in v to sveto rano se skrivaje sklenem svoj glas z glasom tvojih angeljev, ki te v ponižni molitvi obdajajo, in kličem ž njimi vred:

Visoko hvaljen in češčen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš! Oče naš itd. Češčena Marija itd. Čast bodi itd.

5. Molim te v najglobokejši ponižnosti, o preljubi Jezus, ti pravi spraven dar za naše grehe! To djanje moljenja ti darujem v nekolikošno zadostenje za tako marsikako božjeropno zaničevanje, katero imaš prestatiti od toliko kristjanov, ki se prederznejo, s smertnim grehom na vesti te v svetem obhajilu prejeti. V zadostenje tako zaničljivega Božjega ropa ti darujem zadnje kaplje tvoje drage Kervi, ktera je

iz tvoje stranske rane tekla. V to sveto rano se skrivaje, te molim, hvalim in ljubim, in kličem z vsemi dušami, ktere ta sv. Zakrament pobožno časté:

Visoko hvaljen in češčen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš! Oče naš itd. Češčena si Marija itd. Čast bodi itd.

Molitev za ohranitev in razširjanje sv. katoliške cerkve.

Sveta cerkev! ki te je Jezus Kristus po svojej zvesti obljudi na skalo sozidal, ti si blaženi raj Gospodov, z njegovo lastno roko zasajen, in z njegovo drago Kervijo namočen. Ti pa, o vse časti vredni najsvetejši Zakrament! Ti si drevo življenja, v sredi tega raja; tvoj sad je večno življenje in prečudna moč in krepost v posvečevanje naših duš v tem časnem življenji. Ti si središče prave pobožnosti in

prave vere. — Jezus Kristus! molim te na altarji kot svojega Boga, v kterega verujem; molim te kot svojega Zveličarja, v kterega upam; molim te kot svojo največo dobroto, ktero čez vse ljubim; molim te kot svojega Gospoda, kteremu se vsega podveržem; molim te kot svojega Božjega Učenika, čegar evangelij spoznam; molim te kot svetlo luč svetá, kateri se zahvaljujem za dar svete vere. Jezus! ti nevidna, najvišja glava svete cerkve! večno hvalo dajem tvoji neskončni dobroti za neprecenljivi dar prave vere, v ktero si nas sprejel in ohranil. — Vender, o Božji Zveličar! tvoj izvoljeni rod, tvoje kraljevo duhovstvo, tvoje ljudstvo, ki si ga s svojo Kervijo kot svojo lastnino sebi pridobil, terpi veliko zalezovanja od duha laží, od hudobije svetá in od poglavarja temé.

O Jezus! usmili se in ohrani svoje verne v svojem imenu, v svojem nauku, v svoji ljubezni, da jih nobena goljufija krivih naukov od poti resnice ne zapelje, nobeno žuganje ne prestraši, nobeno prilizovanje ne zmoti; temuč da kakor otroci svetlobe hodijo v vsi pobožnosti, in se ne vdeležujejo hudobnih del temé. — Usmili se, o neskončno dobrotljivi Zveličar! tistih zmotljenih duš, ktere so bile sicer s tvojo predrago Kervijo odrešene, pa Bogu se smili! še v smertni senci in v temôti sedé. Oh! ti večna luč resnice! razsvetli jih z žarki svoje Božje milosti, da svojo zmoto spoznajo. Nagni njih slabotno in obotavljivo voljo, da bolj svoje večno zveličanje, kakor časne dobrote ljubijo, in hodijo za svetlo lučjo tvoje milosti in vere. Stori, o dobri Pastir! da se té zgubljene in zmot-

ljene ovčice k tvoji čedi vernejo, da bo zadnjič en hlev in en pastir, in te bomo vsi z enim srcem in enimi ustmi spoznavali in večno molili. **O** sveto Sionsko mesto — sveta katoliška cerkev! — da bi se vender tvoje vrata odperle, in se tvoji zgubljeni otroci k tebi vernili! da bi svoje zmote spoznali, in zapustili pot, ktera ne pelje v večno življenje! **O** Bog vsega usmiljenja, nikar se dalje ne mudi, usmiliti se jih! Pripelji jih na pot, ktera v večno življenje pelje! Oh, da bi vender po tvojej milosti stara zmota zginila, in se zopet vstanovila prava edinost v veri! — Tvoja čast, o Jezus! in zveličanje toliko zapeljanih duš so goreče želje moje duše. Tvoja pomoč je mogočna, vse té temote razgnati in razsvetliti tiste, ki te še ne spoznajo. Daj kapljati roso svoje milosti v njih

duše, da v té verujejo in v veri zveličanje dosežejo. Amen.

Molitev za spreobrnjenje grešnikov.

O véliki Bog! po vesolnem potopu si mavrico na nebu razpel, v znamenje svoje dobrote in milosti, in svoje sprave z grešnim svetom; in najsvetejši zakrament altarja je pač tudi večna zastava tvoje milosti in ljubezni, v katerem grešniku odpuščenje, milost in večno življenje ponujaš. In vendar jih je še toliko, ki se tvoje učence imenujejo, in živé kot sovražniki tvojega križa, pusté svoje od tebe odrešene duše konec jemati, in si jedó in pijejo v tvojem presvetem Zakramentu smert in sodbo. **O** Jezus! ki si na zemljo prišel, iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega, usmili se po velikosti svojega usmiljenja

vseh tistih, kateri lahkomišljeno po široki cesti greha v večo pogubljenje hité. Razsvetli jih z lučjo svoje milosti, omeči v svojej presveti Kervi njih terda serca, govori njih duši s svojo močno besedo, krepčaj njih slabost s svojo gnado, da revščino in nevarnost spoznajo, in se s pravo pokoro s teboj spravijo. Zateri, o Gospod! vso spačenost, da greh med nami ne kraljuje, temuč prava bogoljubnost in pobožnost, gorečnost za tvojo sveto službo, in bogaboječe obnašanje, kerščanska čednost in svetost, da ti bo naša domovina ljuba in prijetna in tvojega očetovskega blagoslova zmirej bolj vredna. Amen.

Molitev za odvernjenje zasluženih Božjih kazni.

Jezus Kristus! ti edinorojeni Sin Boga Očeta, nekdam si se svo-

jemu pobožnemu služabniku Mojzesu kot ognjen plamen v gorečem germu prikazal, da bi svoje ljudstvo iz terde egiptovske sužnosti rešil. Tudi nam se kažeš v presvetem Zakramentu ljubezni kot usmiljeni véliki duhoven, in kot pravo velikonočno jagnje, da bi svoje izvoljeno ljudstvo odrešil. Zavoljo té tvoje ljubezni in zavoljo tvojega terpljenja in smerti te prosim, o moj Zveličar! nikar se ne spominjaj mnogoterega razžaljenja in nečasti, ki ti jo mi delamo, ampak svoje nezmerne ljubezni in milosti! Odverni od naše domovine vse zaslužene kazni; varuj svoje ljudstvo, o dobrotljivi Jezus! nerodovitnosti zemlje, hudih vremen, dragine in pomanjkanja, ognja in povodenj, uboštvá in lakote, kuge in hudih bolezni, punta, vojske in vsega zlega. Ti si dobrotljiv in velicega nsmiljenja!

ne kaznuj nas po naših grehah, in ne povračuj nam po naših hudobijah; ampak za svojega imena voljo usmili se nas, o Gospod! — O Jezus! zanesi nam! o Jezus! usliši nas! o Jezus! usmili se nas! da bomo s pomočjo tvojega Božjega blagoslova, v vživanju tvojih darov in dobrot to časno življenje v tvojej sveti službi, tebi v čast s hvaležnim srcem preživeli. — Ti, o neskončno dobrotljivi Jezus! si svoje prebivališče v sredi med nami postavil! ti si naš Bog, in mi smo tvoje ljudstvo; poglej z milostljivimi očmi na nas, in daj svoji milosti nam gospodovati! Daj zemlji rodovitnost, nam pa daj tvoj kruh v veselju jesti, in brez strahu pod tvojim varstvom prebivati. Amen.

Pobožnost v čast Božjega Serca Jezusovega.

Litanije presvetega Serca Jezusovega.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Serce presveto Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinu živega Boga,
 Serce Jezusa, Sinu prečiste Device,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebeš-
 kega Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj svetega
 Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezen pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjega veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne milosti,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsega bo-
 gastva Božjega,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in svetega kesanja,
 Serce Jezusovo, neskončnost vsega
 usmiljenja nebeškega Očeta,
 Serce Jezusovo, visokost Božje mo-
 drosti in Božjega znanja,
 Serce Jezusovo, potok, ki razvese-
 ljuje mesto Božje,
 Serce Jezusa, našega nebeškega
 Kralja,
 Serce Jezusa, našega dobrega pa-
 stirja,
 Serce Jezusa, našega usmiljenega
 brata,
 Serce Jezusa, našega preljubega
 učenika,
 Serce Jezusa, najljubeznjivšega že-
 nina naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krotkosti in
 ponižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec miru in
 svetega pokoja,
 Serce Jezusovo, najpopolnejša pred-
 podoba za naše življenje,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, pribežališče v skuš-
 njavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo prebivališče
 čistih duš,
 Serce Jezusovo, veselje vseh izvoljenih,
 Serce Jezusovo, studenec vseh svetih
 misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec
 Božje ljubezni,
 Serce Jezusovo, hrepenjenje in naj-
 slajša ljubezen vseh svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na Oljski
 Gori žalostno in otožno do smerti,
 Serce Jezusovo, oslABLJENO od ker-
 vavega potu,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti
 zavoljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križi s sulico
 prebodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
 Serce Jezusovo, večno veselje vseh
 svetnikov v nebesih,
 Serce Jezusovo, krona vseh stvari
 Božjih,
 Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
 Serce Jezusovo!

usmili se nas!

Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Serce
Jezusovo!

Vsega greha,
Zanemarjenja tvojega presvetega
navdihovanja,

Vse nepobožnosti in mlačnosti,
Vse merzrote do tvoje Božje ljubezni,
Vseh nečistih misel in želj,

Vse slepote in terdovratnosti serca,
Po svojej čudoviti krotkosti in po-
nižnosti,

Po svojej največi čistosti,

Po svojem usmiljenji in prizanaš-
ljivosti,

Po svojem skrivnem življenji,

Po svojej sveti pokorščini do smerti
na križi,

Po svojem preljubeznjivem obnašanji
med ljudmi,

Po svojem notranjem miru,

Po svojej usmiljeni ljubezni do nas
grešnikov,

S kervjo in vodo, ki ste v naše oči-
ščenje in posvečenje iz tvoje
prebodene strani tekle,

Mi grešniki,

Da svojo sveto in čisto ljube-
zen v naša serca vliješ,

prosimo te,
usliši nas!

reši nas, o Serce Jezusovo!

- Da naša serca k posnemanju svojih
čednosti vlečeš,
- Da nam pravo ponižnost, krotkost
in notranji mir dodeliš,
- Da vse misli in želje našega serca
očistiš in posvetiš,
- Da nas in vse ljudi razsvetliš in k
spoznanju svoje Božje ljubezni
pripelješ,
- Da nas v britkosti tega življenja mi-
lostljivo poživljaš in poterjuješ,
- Da svojo sveto ljubezen v nas vedno
množiš,
- Da ob naši smertni uri naše duše
v svoje svete rane skriješ,
- Da nas v veličastvo svojih izvolje-
nih sprejmeš,
- O presladko serce Jezusovo,
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o serce Jezusovo!
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Serce Jezusovo!
- Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Serce Jezusovo!
- Kriste, sliši nas!
- Kriste, usliši nas!
- Gospod, usmili se nas!

prosimo te, usliši nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Predglasje. Pridite vsi, ki se trudite in ste obteženi, Serce Jezusovo vas bo poživilo; tukaj bote svojim dušam pokoj našli, in v Bogu, svojem Zveličarji, se veselili.

V. V Sercu svojega Zveličarja hočem vekomaj prebivati.

O. Tukaj bom pred vsemi sovražniki zavarovan.

Molitev. O Bog vse dobre in milosti! poglej Serce svojega preljubeznjivega Sina, na katerem imaš neskončno dopadajenje, in zavoljo ljubezni, ktero je to presveto Serce do nas imelo; in zavoljo bolečin, ktere je v zadostenje za naše grehe preterpelo in tebi darovalo, odpusti nam milostljivo naše grehe, ktere iz serca obžalujemo; vnemi naša serca s tako gorečo ljubeznijo do Jezusa Kristusa, da

bomo vse svoje življenje le po njegovem dopadajenji obračali in poslednjič se v ognji té ljubezni popolnoma stopili.

O Božje Serce mojega Jezusa, ktero je bilo iz ljubezni do nas s sulico prebodeno! molim te z vsemi močmi svoje duše, ktere ti z vsemi mislimi, besedami in djanjem za vselej darujem in posvetim. **O** Božje Serce! da bi te mogel vender tako moliti, ljubiti in častiti, kakor ti svojega nebeškega Očeta moliš, ljubiš in častiš. Ker pa tega ne premorem, zadostuj ti, kar moja slabost ne premore; varuj me v življenji, in bodi moje pribežališče ob smertni uri. Ravno to milost, prosim, dodeli tudi mojim sorodovincem, prijateljem in sovražnikom, vsem grešnikom in stiskanim, umirajočim in zadnjič vsem ljudem na zemlji, da

cena tvoje drage Kervi nad njimi ne bo zgubljena. Daj, da tvoja draga Kri tudi dušam v vicah v prid pride, in polajšaj njih terpljenje. O vse časti vredno Serce Jezusovo! za te milosti te prosim, in želim svojo prošnjo tolikrat ponoviti, kolikor bo še trenutkov do konca mojega življenja.

Preljubeznjivo serce Jezusovo, Serce mojega Boga, sedež vseh čednosti, vse modrosti, vse popolnosti! draga cena mojega odrešenja, najizverstniši zgled, po katerem naj se moje serce vpodobuje! molim te, — zahvalim se ti — obžaljujem — prekličem in zaveržem vse grehe, s katerimi sem te kdaj razžalil. Preljubeznjivo Serce Jezusovo! da bi te vender mogel tako častiti in ljubiti, kakor te tvoja deviška Mati, vsi sveti angelji in vsi tvoji svetniki v nebesih časté in ljubijo! To

želim iz ljubezni do tebe, o Jezus, moj Zveličar, moj Bog in moje vse. Amen.

Darovanje samega sebe Sercu Jezusovemu.

(Marijete Marije Alakok.)

Jaz I. I. posvetim in darujem presvetemu Sercu našega Gospoda Jezusa Kristusa svojo osebo, svoje življenje, svoja dela, svoje težave in terpljenje, da bom v prihodnje iz vse moči za njegovo ljubezen in čast delal. Moj terden in neprikljiv sklep je, ves njegov biti, vse iz ljubezni do njega delati, in iz vsega svojega serca vsemu odpovedati se, kar je temu Božjemu Sercu zoperno.

Zato te izvolim, o presveto Serce! za edini cilj in konec svoje ljubezni, za varha svojega življenja, za varnost svojega zveličanja, za

podporo v svoji slabosti in v zadostenje vseh grehov vsega svojega življenja. **O Serce** vse milosti in dobrote! bodi tudi moje varno pribežališče ob uri moje smerti; bodi moje opravičenje pred **Bogom**, in odverni kazen njegove pravične jeze od mene. **O Serce** polno ljubezni! na te vse svoje zaupanje stavim; zavoljo svoje hudobije se vsega hudega bojim, ali od tvoje dobrote tudi vse dobro upam. **Pokončaj** tedaj v meni, karkoli more tebi zoperno biti ali zoperstati. **Tvoja** čista ljubezen naj se tako globoko v moje serce vtisne, da te nikdar ne pozabim in se ne morem od tebe ločiti. **O Božje Serce!** prosim te zavoljo tvoje neskončne dobrote, da bo moje imé globoko v tebi zakopano, zakaj v tvoji službi hočem živeti in umreti. **Amen.**

Prošnja za odpuščenje grehov.

(Z odpustkom 200 dni za vsakterega, ki jo s pravo žalostjo nad svojimi grehi odmoli.)

S tistim najglobokejšim spoštovanjem, ktero mi le vera sama vdihuje, molim te, o moj Bog in moj Zveličar Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek, skritega tukaj v najsvetejšem Zakramentu presvetega Rešnjega Telesa! Molim te in ljubim te, v zadostenje vse nečasti, vseh nespodobnosti in vsega oskrunjenja, s katerim sem se v svojo nesrečo morebiti sam do zdaj zoper tebe pregrešil; kakor tudi vsega drugega, kar se je kdaj zoper tebe zgodilo, in se še v prihodnosti vtegne zgoditi. Molim te tedaj, o moj Bog! ne sicer tako, kakor si ti vreden, tudi ne, kakor sem jaz dolžan, pa saj toliko, kakor premorem. Želim, da bi mogel s tisto popolnostjo to storiti, ktere so le tvoji svetniki

zmožni v nebesih. Vender si prizadevam, te zdaj in vedno v molitvah častiti, ne samo za vse in vsakterne katoliške kristjane, ki te ne molijo in te ne ljubijo, ampak tudi v zadostenje in za spreobrnjenje vseh krivovercev in hudobnežev, vseh bogotajcev, bogoklinjavcev in nevernikov. Daj, o Jezus! da te vsi spoznajo, molijo in ljubijo, in vsak trenutek z hvaležnostjo povelečujejo v najsvetejšem in božjem Zakramentu. Amen.

Ponižno molim te v trenutku vsakem res,
 Presveti Zakrament, o živi kruh nebes!
 O Jezus, ti Marijina ljubezen vsa,
 Dodel', da tudi jaz te ljubim samega,
 O Jezus, moja vsa ljubezen, teb' 'zročujem,
 Sercé vse svoje in dušo svojo teb' darujem!

Naj tvoj bom, dokler živim;‡

Naj teb' o smerti kdaj zaspim;

Tvoj hočem biti na vse vekomej,

O Jezus, vsa sladkost sercá vselej!

Priporočanje samega sebe in vseh prijateljev in sovražnikov v presv. Serce Jezusovo.

O presladki Jezus! ki si iz neskončne ljubezni do človeškega rodú svoje Serce v naše zveličanje popolnoma daroval, in nam do njega odperto pot skoz svojo sveto prebodeno stran po svoji smerti zapustil, prosim te po tej nezmerni ljubezni tvojega Serca, s katero vès svet in celo največe grešnike objemaš, blagovoli v to milo in široko Serce z razločnimi čerkami zapisati: 1. moje nevredno ime I. I.; 2. imena mojih ljubih staršev, prijateljev in sorodovincev I. I.; 3. imena tistih, ki so mi kaj dobrega storili; 4. imena tistih, ki so se v mojo molitev priporočili; 5. imena vseh mojih sovražnikov, vseh nevernikov in vseh, ki so v zmoti in hudobno živé. Daj,

da bodo vsa naša imena tako globoko in močno v tvoje Serce zapisana, da vso večnost ne bodo mogle izbrisana in pokončana biti. Glej, o Jezus! vselej z milostljivimi očmi na nje in krepčaj nas s svojo gnado, da se bomo od svoje strani prizadevali, svoje serce s tvojim najsvetejšim Sercem zmirej sklenjeno ohraniti od zdaj in na vse vekomaj. Amen.

Prošnja za Božjo pomoč v nevarnosti zveličanja in v vseh potrebah.

V spoznanji svoje najglobokejše ničote, padem pred-te na kolena, o najčistejše in Božje Serce Jezusovo! da ti skažem svoje spoštovanje in vdanost, da te molim in povikšujem, kolikor premorem. Tebi, svojemu najljubeznjivšemu prijatelju zročim s terdnim zaupanjem na te vse svoje potrebe in

stiske, vse reve, uboštvo, nagoto, svoje slabosti, svojo lenobo in mlačnost, ob kratkem: vse rane svoje duše, in te priserčno prosim, da se me zavoljo njih usmiliš, in mi po obilnosti svojega usmiljenja na pomoč prideš. **O** ljubeznjivo serce! reši me: pri vsem, kar je v stanu te giniti, prosim te, da daš meni in vsem, kateri so v ravno taki nevarnosti, gnado stanovitnim ostati v tvojej ljubezni. **O** Božje Serce! neпусти, da bi se potopil v svojih hudobijah. Da le v tvoji ljubezni večno stanoviten ostanem, ravnaj potem z menoj, kakor je tebi všeč. Le ne zaverzi me ne, zakaj v tebe sem vse svoje zaupanje postavil. **K** tebi zdihujem, tebe na pomoč kličem zoper vse svoje zlege, izmed katerih je greh največi. **P**okončaj ga v meni in odpusti mi vse hudo, kar sem kdaj zoper tebe storil. **G**rozno mi je žal, da sem

te kdaj razžalil, in iz vsega serca te odpuščanja prosim. **O** preljubeznjivo **Serce!** daj meni in vsem, ki so se meni v molitev priporočili, ali za ktere sem moliti dolžan, tvoje vsegamogočno varstvo občutiti. Pomagaj nam, slehernemu po njegovih posebnih potrebah. **O Serce** polno usmiljenja! omeči serca terdovratnih grešnikov in daj mir in pokoj dušam v vicah. Bodi umirajočim pribežališče, vsem stiskanim in žalosnim tolažba, in bodi meni, o ljubeznjivo **Serce!** vse v vsem. Posebno pa bodi moji duši pribežališče o moji smertni uri, in vzemi jo potem v naročje svojega usmiljenja. **Amen.** (Marijeta Alakok.)

Molitev k Jezusovemu Sercu za srečno smert.

O usmiljeni **Jezus!** tresem se, kadar mislim na smert, ker se bojim

zavoljo svojih grehov nesrečno umreti in od tebe večno ločen biti; pa če se spomnim, da si sam najgrenkejšo smert prestal, da jaz nesrečno ne umerjem, in da si pustil svoje presveto Serce s sulico odpreti, da bi v njem jaz in vsi verni zoper vse sovražnike in skušnjave obvarvani živeli in srečno umerli: pribеžim k temu presladkemu Sercu, kot zavetju zveličanja, in te prosim s terdnim zaupanjem, skrij me vanj ob tej strašni uri v poslednjem trenutku, na katerem moja večnost visi, zoper vsa zalezovanja in skušnjave peklenškega duha, ktere bodo potem z vso silo v pogubo moje duše čez me vdarile. V tej hudi stiski se hočem z velikim zaupanjem tvojega prežalostnega in prebodenega Serca terdno deržati, ko me bodo vsi — tudi prijatelji moji zapustili, in mi noben ne bo mogel pomagati,

kakor le samo ti. Ti si nekdam svoji
 ljubljeni nevesti, sveti Mehtildi, svoje
 Serce dal v srečen odhod s tega
 sveta in v zastavo večnega življenja.
 Oh, spoznam, da take nenavadne
 milosti nisem jaz vreden. Le za to
 te prosim pri smertni britkosti tvo-
 jega presvetega Serca, dodeli mi
 milost, da se za srečno smert s po-
 božnim in svetim življenjem priprav-
 ljam, in da bo poslednje djanje mo-
 jega serca popolna žalost nad mo-
 jimi grehi, in najčistejša ljubezen
 do tebe, in tako vreden postanem,
 v to presveto ljubeznjivo rano tvo-
 jega Serca svojo dušo izdihniti in
 presladke besede zaslišati: Pridi,
 prijatelj in ljubljenec mojega Serca!
 posedi kraljestvo in moje Serce na
 vekomaj! — O žalostna Mati Božja,
 Marija! prosim te zavoljo prebo-
 denega Serca Jezusovega: zadobi
 mi milost, da o moji ločitvi s tega

sveta tvoj ljubi Sin moja ubogo dušo sprejme v rano svojega presvetega Serca. Amen.

V praznik presvetega Serca Jezusovega.

O Božje Serce mojega **Odrešenika!** v duhu ponižnosti te molim in z veseljem praznujem s tvojo sveto cerkvijo tvoj tolikanj prijeten praznik. Moje serce hrepení po tebi, živi sedež **Božjega** veličastva, prebivališče večnega miru, studenec veselja angeljev in zveličanih duhov! **O Božje Serce!** kdo ume gorečo ljubezen, ki jo do nas, revnih stvari, imaš? Tvoja ljubezen je luč, ki serca močno ogreva, jih v sveti modrosti podučuje, jih z največim veseljem napolnuje, in jih napaja iz studenca večnega življenja. Ona daje prostost, spodi boječnost in poterpi z grešniki. Tvoja ljubezen

tolaži žalostne, poterjuje nestanovitne in vzdiguje v svet zamišljena serca. **O** presladko **Serce!** za nas si bilo prebodeno, tvoja presveta rešnja **Kri** je kakor večer studenec za vse čase tekla, naša serca očistiti, oživiti in vneti; zato k tebi zdihujem, in te pohlevno prosim, užgi moje serce s svojo gorečo ljubeznijo, da vsega grešnega nagnjenja očiščeno in razsvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi razveseljuje, v tebi počiva, sebe in svet premaguje, in da je le enih misli s teboj zdaj in vekomaj. **Amen.**

Serčni zdihljeji k Jezusovemu Sercu.

O usmiljeni Jezus! usliši me!
 Milost tvojega Serca spreoberni me!
 Svitloba tvojega Serca razsvitli me!
 Žalost tvojega Serca steri me!
 Rana tvojega Serca prešini me!
 Kri tvojega Serca spravi me!

Voda tvojega Serca očisti me!
 Zasluženje tvojega Serca posveti me!
 Križ tvojega Serca poterdi me!
 Trnjeva krona tvojega Serca ozaljšaj me!
 Usmiljenje tvojega Serca skrij me!
 Duh tvojega Serca oživi me!
 Ogenj tvojega Serca ogrej me!
 Plamen tvojega Serca užgi me!
 Ljubezen tvojega Serca vnemi me!
 Vrednost tvojega Serca povzdigni me!
 Lepota tvojega Serca spremeni me!
 Bogastvo tvojega Serca nasiti me!
 V tvojem Serci, o Jezus! živim in umerjem,
 Svoje Serce tvojemu dam, in ljubim te.
 O sladko Serce osreči me —
 Tukaj in tam vekomaj! — Amen.

Molitev k Sercu Jezusovemu za duše v vicah.

O usmiljeno Serce Jezusovo!
 ki duše svojih izvoljenih z neizre-
 čeno ljubeznijo ljubiš in jih z lju-
 beznjivim zaželjenjem v nebesih pri-
 čakuješ! zdihujem k tvoji veliki mi-
 losti: usliši mili glas tistih, kateri

so se sicer v tvoji gnadi iz tega sveta ločili, vendar pa še imajo marsiktere madeže nad seboj, in obrniti jim v prid neskončno zaslužnje svojega terpljenja in smerti, da bodo ž njim očiščeni šli v veselje tvojih svetnikov, in ž njimi tvojo ljubezen večno hvalili. Spomni se, o usmiljeni Jezus! da si za-nje umerl in po svojej smerti svoje presveto Serce prebosti dal, da bi tudi njim tekel studenec usmiljenja, ki po svojej smerti še očiščevanja potrebujejo. Kaj je bilo namreč kdaj tako zelo omadeževano, da bi ne bilo očiščeno v tvoji presveti Kervi, ktera grehe svetá umiva? Glej, zvesto so upali v svojem življenji na tvojo milost, in polni zaupanja in mirno so v tebi, o Gospod! zasпали. Odpusti jim tedaj po svoji milosti, kar so še tvoji pravici dolžni, in reši jih iz temne ječe, iz kraja

kazni, in pelji jih v šotore večnega veselja. **O Jezus!** ti dobro poznaš slabost človeške nature, in veš, kako je človek k hudemu nagnjen od svoje mladosti. **Pri** vsem tem so se vender té zveste duše hudemu vstavljale, in se iz ljubezni do tebe za lepe čednosti prizadevale. **Usliši** torej mile prošnje njih hrepenenja, glej na njih serčno žalost nad svojimi grehi, in očisti jih v presvetem ognji svojega **Božjega Serca** vseh madežev, ktere še na sebi imajo, da veselo pridejo pred tvoje nebeško obličje. **Tvoje** presveto in usmiljeno **Serce** se je preobilno za njih grehe pokorilo; njegova goreča ljubezen je njih merzloto bogato nadomestila; njegova dobrota je njih hudobijo in njegova svetost je njih pregrešnost spravila; zato jih tedaj ljubiš s pri-serčno ljubeznijo. **Usliši** torej, o predobrotljivi **Jezus!** ljubezen svo-

jega lastnega Serca, ki po njih rešenji hrepení. Usliši prošnje svoje svete neveste, svete cerkve; usliši priserčno molitev toliko pobožnih kristjanov, in glej milostljivo na presveto daritev, ktera se tolikrat za njih rešenje iz kraja terpljenja opravlja. Vzemi jih v svoje sveto kraljestvo, da sklenjeni z vsemi verstami svetih angeljev in z vsemi svetniki tebe ljubijo in hvalijo na vse večne čase. Amen.

Pobožnost v čast Mariji Devici.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

usmili se
nas!

za nas Boga
prosi!

Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica pohvaljena,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda častitljiva,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,

za nas Boga
 prosi!

Pomoč kristjanov, Kraljica angeljev, Kraljica očakov, Kraljica prerokov, Kraljica aposteljnov, Kraljica mučencev, Kraljica spoznovalcev, Kraljica devic, Kraljica vseh svetnikov, Kraljica brez madeža iz- virnega greha spočeta, Kraljica sv. rožnega venca,	}	za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

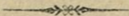
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, bi grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . , Češčena si Marija . . .

Molitve.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil!

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti devici Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša

Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica.

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti devici Materi Mariji.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je

padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela česčenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od sv. Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naša serca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanenju včlovečenje Kristusa tvojega Sina, spoznali, po njegovem terpljenju in križi častljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati i. t. d.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica.

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu

rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se kraljica nebeška, aleluja! ktereга si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil, dodeli, prosimo, da po njegovi materi devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! **K** tebi upijemo zapuščeni **E**vini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. **O**h, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad svojega telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka **D**evica **M**arija!

V. Prosi za nas sveta **B**ožja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub **K**ristusovih!

M o l i m o .

Vsegamogočni, večni **B**og! ki si dušo in telo častite **D**evice **M**aterie **M**arije, da bi vredno prebivališče tvojega **S**ina biti zaslužila, s

pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega hudega in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sv. Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o .

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod, te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov

vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije, in vseh svojih svetnikov, nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijateljem in neprijateljem, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, voj-ske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kerščenikom, živim in mrtvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kerščansko ljudstvo

vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija. (petkrat.)

Pobožnost v čast Marijnemu neomadežanemu sercu.

Litanije v čast neomadežanemu Marijnemu sercu.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin vsega svetá, rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sveto Marijno serce!

Serce Marijno brez madeža spočeto,
 Serce Marijno, gnade polno,
 Serce Marijno, blaženo med vsemi
 serci,

} za nas Boga usmili se!
 nas!
 }
 } za nas Boga
 } prosil!
 }

Serce Marijno, za Sercem Jezusovim
 najčistejše,
 Serce Marijno, tempelj presvete Tro-
 jice,
 Serce Marijno, sedež modrosti,
 Serce Marijno, podoba pravice,
 Serce Marijno, sedež usmiljenja,
 Serce Marijno, zapopadek vse sve-
 štosti,
 Serce Marijno, skrinja miru in sprave,
 Serce Marijno, vrata nebeške,
 Serce Marijno, častitljivo,
 Serce Marijno, mogočno,
 Serce Marijno, usmiljeno,
 Serce Marijno, verno,
 Serce Marijno, hvalevredno,
 Serce Marijno, ljubeznjivo,
 Serce Marijno, krotko,
 Serce Marijno, ponižno,
 Serce Marijno, poterpežljivo,
 Serce Marijno, za nas z bolečinami
 prebodeno,
 Serce Marijno, luč zmotenih,
 Serce Marijno, pribežališče greš-
 nikov,
 Serce Marijno, moč pravičnih,
 Serce Marijno, tolažba žalostnih,
 Serce Marijno, terdnost v skušnjavi,

za nas Boga prosi!

Serce Marijno, upanje umirajočih,
 Serce Marijno, pomoč v vseh naših
 nadlogah,
 Serce Marijno, zastava obljub Je-
 zusovih,
 Serce Marijno, popolni žgavni dar
 Božje ljubezni,
 Serce Marijno, veselje vseh serc,
 Serce Marijno, s častjo v nebesih
 kronano,

za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš ... Češčena si Marija ...

V. Prosi za nas, o sveta Božja po-
 rodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o .

O Bog, ki si serce preblažene Device Marije, s svojimi gnadami napolnil, z ognjem svoje nezmerne ljubezni vnel in z najlepšimi čednostmi obogatil, da je tvoj edinorojeni Sin, **Jezus Kristus**, naš **Gospod**, ženin tvoje cerkve, v njem z dopadajenjem počival; dodeli nam zavoljo tvojega **Božjega** dopadajenja nad tem presvetim srcem, da ti tudi naša serca dopadejo; da bomo deležni odrešenja, katero je naš **Božji Zveličar** s svojim svetim včlovečenjem in s svojo bitko smertjo na križi doprinesel; da v njegovi ljubezni vedno popolniši prihajamo, in da bomo po tem minljivem življenju vzeti v večno zveličanje, kjer bomo tebe s tvojim edinorojenim **Sinom** in s sv. **Duhom** vred ljubili in hvalili na vekomaj. **Amen.**

Molitev, češčenju Marijnega serca se posvetiti.

O sveta Devica! ti čast in steber sv. cerkve, ti veselje in tolažba vseh svojih otrok! Veselim se vseh prednosti, ki te čez vse stvari povzdigujejo in vdeležujem se vsega počesčenja, katero se ti v nebesih in na zemlji skazuje. Poln zaupanja v tvoje materno varstvo se veržem k tvojim nogam in te izvolim v svojo mater, v svojo gospo, v svojo priprošnjico pri tvojem Božjem Sinu. Tebi se posvetim za vselej: vzemi me v število svojih najljubših otrok; tebi izročim svoje telo in svojo dušo, in s terdnim sklepom, z Božjo pomočjo neutrudeno si prizadevati, da bi se tvoje prijaznosti z zvestim posnemanjem tvojih čednosti vrednega storil, prepustim se popolnoma tvojemu usmiljenju in materni skerbi za

moje večno zveličanje. — **T**erdno sklenem tvoje sveto in neomadežano serce vedno častiti in vse tvoje dobre razglašati. **O** preblažena kraljica nebes in zemlje! stori, ko sem se tvoji sveti družini pridružil, da s tvojo močno pomočjo postanem pravi otrok **B**ožji in živa podoba **J**ezusa **K**ristusa, in da v tem duhu ostanem do konca svojega življenja. **A**men.

Molitev k Marijnemu najsvetejšemu sercu v vseh potrebah.

O serce Marije, **B**ožje in naše matere! **O** najljubeznjivše serce, dopadajenje presvete **T**rojice, vredno, da te angelji in ljudje za **B**ogom najbolj časté! **O** sveto serce, **J**ezusovemu **S**ercu najbolj podobno! **O** ljubezni polno, nam revam tako milo serce, otajaj s svojo prošnjo pri **B**ogu tudi naša ledena serca, in

stori jih podobna Božjemu Sercu Jezusovemu, dodeli jim ljubezen do čednosti, in tisti ogenj ljubezni, v katerem si bilo vedno ti vneto! Varuj sveto cerkev, brani jo, bodi ji pribežališče zoper napade njenih sovražnikov. Pelji nas k Jezusu, sprosi nam gnade, ki so k zveličanju potrebne! Bodi nam tolažnica v bitkostih, podpora v skušnjavah, pribežališče v preganjanji, varstvo v nevarnostih, zlasti pa ob naši smertni uri, v tistem zadnjem boji, ko bo pekel vse svoje moči zoper nas vzdigoval, da bi našo dušo pogubil. V tistem strašnem trenutku, ko bo šlo za vso večnost, takrat, o premila Devica, skaži nam vso ljubezen in moč svojega maternega serca; takrat nam pokaži, koliko premoreš pri Jezusu, in odpri nam po svoji nerazumljivi milosti v gotovo varstvo svoje presveto serce, da bomo Je-

zusa v hiši izvoljenih častili in hvalili na vekomaj. Amen.

Bodi Božje Serce Jezusovo, in neomadežano serce Marijno vedno bolj spoznavano, hvaljeno in češćeno, ljubljeno in poveličano, zdaj in vselej in povsod na vesoljnem svetu! Amen.

(Pij VII. je l. 1816 dodelil 60 dni odpustka, kdor to molitev v čast Marijnemu sercu pobožno odmoli.)

Molitev za spokorjenje grešnikov.

Gotovo je, da je grešnik najnesrečnejša stvar na zemlji; ali ravno tako gotovo je, da je tvoje najsvetejše serce, o preljubeznjiva **Mati Marija!** ravno najnesrečnejšim odperto, da v njem pribežališče, tolažilo in pokoj najdejo. Tega terdno prepričan padem ponižno pred tvoje noge, pribežališče vseh greš-

nikov! Luč vseh zmotenih! upanje vseh, ki hočejo obupati, in te prosim jokaje in zdihovaje, da svojo moč, katero si čez serca ljudi prejela, skažeš, in uboge grešnike, ki brez žive vere, brez pravega upanja in brez ljubezni razberzdano tje v en dan živé, k spoznanju njih nesrečnega stanu pripeljaš, oči jim odpreš, da vidijo brezno, ki so v nevarnosti vanj pasti, ter jim prav živo postavljaš pred njih duhovne oči terpljenje, katero jih v večnosti čaka, da potem prestrašeni in s svetim strahom navdani, grešno pot zapustijo, vsi skesani se obernejo k usmiljenemu Očetu v nebesih, ki je svojega Sina na zemljo poslal, da vsi, ki vanj verujejo in njegove zapovedi spolnujejo, se ne pogubé, ampak večno življenje imajo. Stegni toraj svojo milostljivo roko, preljubeznjiva Mati! ter reši grešnike,

ki so v največi nevarnosti pogubiti se na viharnem morji tega sveta. Potegni jih iz te strašne nevarnosti in daj jim prostor najti v tvojem najsvetejšem serci, od kterega ni nobeden izločen, tudi najnesrečnejši ne. Amen.

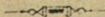
Prošnja za varstvo in pomoč.

O Mati mojega Boga, presveta Devica Marija, bližam se ti, Kraljici nebes in zemlje, kakor berač, ki se ves umazan in ranjen svoji kraljici k nogam verže. Prosim te, da svoje milostljive oči s sedeža svojega veličastva na me revnega grešnika oberneš. Zato te je Bog tako bogato storil, da grešnikom na pomoč prideš; še več, Kraljico te je naredil, da revnim pomagаш. Ozri se tedaj name in imej usmiljenje z menoj. Ozri se na me in ne pusti mi poprej od tebe iti, do-

kler me s svojo mogočno prošnjo pri svojem Sinu iz grešnika v svetnika ne spremeniš. Se ve, da spoznam, da tega nisem vreden, da celo zavoljo svoje nehvaležnosti zaslužim vse gnade zgubiti, ktere sem do zdaj po tvoji priprošnji od Boga prejel, ali ti si Kraljica usmiljenja, in zato ne iščeš zaslug, ampak iščeš siromakov, da jim v potrebi pomagaš.

O mogočna Devica, vem sicer, da, ker si Kraljica sveta, si tudi moja Kraljica, ali jaz želim pri vsem tem, se prav posebno tvoji službi posvetiti, da moreš po svojem dopadajenji meni popolnoma zapovedovati. Zato te prosim s sv. Bonaventuro: O moja Kraljica, tvoji oblasti se hočem podvreči, da ti mene popolnoma vodiš in vladaš. Nikoli me samemu sebi ne prepusti. Povej mi, kaj imam storiti, stori z

menoj, kar tebi dopade, kaznuj me tudi, če bi ti ne hotel pokoren biti; ker kazni, ktere mi boš ti naložila, mi bodo gotovo v največi blagor; v večo srečo si štejem, da sem tvoj služabnik, kakor da bi celo zemljo posedel. Tvoj sem, reši me. Vzemi me, o Marija! za svojega služabnika in stori, da se zveličam. Nočem več sam svoj biti, tebi se darujem. In če sem bil tudi do zdaj zanikern v tvojej službi, ker sem toliko lepih priložnosti, tebe častiti, zamudil, želim vender v prihodnjič tebi zvestejše služiti. Želim te, o Kraljica moja! tako ljubiti in častiti, kakor te tvoji najzvestejši služabniki ljubijo in častijo. To želim in upam, da mi ti pomagaš, in tako bom spolnil svojega serca goreče želje. Amen.

Prošnja za stanovitnost v dobrem.

O preblazena Devica! ki si največa in najmogočnejša med vsemi stvarmi, častim te, jaz nesrečni, ki sem se zoper Boga spuntal, ki sem kaznen in ne gnade zaslužil. Ne govorim tako, moja Gospa! kakor da bi ne zaupal v tvoje usmiljenje, ampak ker vem, da si toliko bolj usmiljena, kolikor višej te je Bog povzdignil, da se le za to bogastva svojih gnad veseliš, da nam revnim pomagaš. Vem, da, kolikor revnejši je človek, ki pri tebi pomoči išče, toliko bolj skerbiš, da mu pomagaš in ga rešiš.

O moja Mati, ti si nekdam jokalala po svojem Sinu, ki je za me na križi umerl; prinesi zdaj te svoje solze Bogu v dar in izprosi mi po njih resnični kes čez moje grehe. Grešniki so bili, ki so te takrat

tako zelo žalili, tudi moji grehi so bili krivi tvoje žalosti; izprosi mi tedaj, o presveta Devica Marija! gnado, da vsaj odsihmal tebe in tvojega Sina z novo nehvaležnostjo več ne bom žalil. Kaj bi mi pomagale tvoje solze, ko bi bil vnovič nehvaležen? Kaj bi mi pomagalo tvoje usmiljenje, ko bi bil vnovič nehvaležen proti tebi, in bi se večno pogubil? Nikar, moja Kraljica, ne dopusti te nesreče! Kar meni manjka, moreš ti nadomestiti, saj ti moreš vse od Boga prejeti, kar hočeš. Saj ti vsacega uslišiš, kateri te na pomoč kliče; zato tudi jaz prosim tebe za eno gnado, ktero terdno od tebe upam in želim: prosi Boga za mé, da mu zvest ostanem in ga nikoli več ne razžalim, temuč, da ga ves čas svojega življenja ravno tako ljubim, kakor sem ga poprej žalil. Amen.

Molitev za srečno smert.

O Marija, kakšna bo moja smert? Strah in groza me obhaja, ko na svoje grehe in zraven na tisti strašni trenutek mislim, v katerem bom obsojen ali v večno zveličanje ali v večno pogubljenje, ko mislim na zadnjo uro svojega življenja, po kateri pride sodba. **O** moja presladka Mati Marija! vse svoje upanje stavim na Kri Jezusa Kristusa in na tvojo priprošnjo! **O** tolažnica žalostnih, ne zapusti me, tolaži me v velikej stiski, v kateri se bom takrat znajdel. Sprosi mi, preljuba Kraljica! še predno pride moja zadnja ura, da svoje grehe ves skesan obžalujem, resnično poboljšam se in stanoviten ostanem v službi Božji. In ko pride zadnji trenutek mojega življenja, pomagaj mi ti, o Marija, moje upanje v veliki sili, ki bo ta-

krat čez me prišla; podpéraj me, da takrat zastran svojih grehov, ktere mi bo hudobni duh pred oči postavil, ne obupam. Sprosi mi gnado, da te bom takrat bolj pogosto klical, da, kadar se bo moja duša ločila, bom še poslednjič tvoje in tvojega Sina imé izrekoval. Tudi te prosim, preljuba Kraljica! (odpusti mi mojo prederznost, če te prosim) da bi ti sama hotla me tolažiti s svojo pričujočnostjo, saj si že toliko služabnikom svojim to gnado skazala, in zato jo želim in upam tud ijaz. Res, da grešnik sem in ne zaslužim take in tolike gnade, pa saj sem tudi jaz tvoj služabnik, ki te ljubim in ki tako veliko zaupanje na te stavljam. O Marija! moje oči te bodo o moji smertni uri iskale, ne pusti, da bi jaz takrat brez tolažbe in zastonj se po tebi oziral. Če pa vender tako velike gnade nisem

vreden, pomagaj mi vsaj z nebes, da od ljubezni do Boga in do tebe vnet to življenje zapustim, da te bom celo večnost v nebesih ljubiti mogel. Amen.

Molitev sv. Bernarda (Memorare).

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! da nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, kdor koli je pod tvojo brambo pribežal, tvoje pomoči prosil, po tvoji prošnji zdihoval. S takim zaupanjem navdihnjen, k tebi, o devic Devica in Mati! pritečem, k tebi pridem, pred teboj jokaje stojim jaz grešnik; nikar o Mati Besede (Jezusa)! ne zametvaj mojih besedi, temuč milostljivo (jih) poslušaj in usliši. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. Mati Božja,

S. devic Devica,

S. Gabrijel,

S. Mihael,

S. Rafael,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sv. očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevž,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukež,

S. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sv. aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sv. učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sv. nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,
 S. Lovrenc. } za nas Boga prosi!
 S. Vincenc, }

S. Fabjan in Sebastjan, }
 S. Janez in Pavel, } za nas Boga
 S. Kozma in Damijan, } prosita!
 S. Gervazi in Protazi, }

Vsi sv. mučenci, za nas Boga prosite!

S. Silvester, }
 S. Gregor, } za nas Boga prosi!
 S. Ambrož, }
 S. Avguštin, }
 S. Jeronim, }
 S. Martin, }
 S. Nikolaj, }

Vsi sv. škofje in spoznovalci, za nas
 Boga prosite!

Vsi sv. učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, } za nas Boga prosi!
 S. Bernard, }
 S. Dominik, }
 S. Frančišek, }

Vsi sv. mašniki in leviti, za nas Boga
 prosite!

Vsi sv. mnihi in puščavniki, za nas
 Boga prosite!

S. Marija Magdalena, za nas Boga prosi,

S. Agata,
 S. Lucija,
 S. Neža,
 S. Cecilija,
 S. Katarina,
 S. Anastazija,

} za nas Boga prosi!

Vse sv. device in vdove, za nas Boga
 prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
 Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
 Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Go-
 spod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Šibe potresa,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

S skrivnostjo svojega svetega včlo-
 večanja,

S svojim prihodom,

} reši nas, o Gospod!

S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in svetim postom,
 S svojim križem in terpljenjem,
 S svojo smertjo in svojim pokopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudnim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev višaš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohraniš,

te prosimo, sliši nas!

Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
 Da kerščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruješ,

Da vsemu kerščanskemu ljudstvu mir in edinost daš,

Da nas vse v svoji sveti službi poterdiš in obderžiš,

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov večnega po-
 gubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 Da nas uslišiš,
 Sin Božji!

te prosimo, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

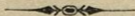
Kriste, usmili se nas!

Gospod! usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. In nas ne vpelji v skušnjavao.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

**Molitev po litanijah na dan sv. Marka
in križev teden.**

(69. psalm).

O Bog hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo,
kteri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi,
kteri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osra-
moteni, kteri pravijo: haha! haha!
(kteri me zasmehujejo.)

Vsi pa, kteri tebe iščejo, naj
se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó! Hvaljen bodi
Bog, kteri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak,
o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odreše-
nik, Bog, nikaar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

- V.** Bodi nam, Gospod! močen stolp,
O. Proti sovražnikom.
- V.** Nič naj ne opravi sovražnik
pri nas,
O. In otrok krivice naj se ne loti
nam škodovati.
- V.** Gospod ne ravnaj z nami po
naših grehih.
O. In ne vračuj nam po naših hu-
dobijah.
- V.** Molimo za našega papeža **I.**
O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in
osreči ga na zemlji in ne daj ga
v voljo njegovim sovražnikom.
- V.** Molimo za našega cesarja **I.**
O. Gospod! ohrani cesarja, in usliši
nas, kadar na te kličemo.
- V.** Molimo za svoje dobrotnike.
O. Poverni, Gospod! milostljivo
zavoljo svojega imena večno
življenje vsem, kateri nam kaj
dobrega storé.
- V.** Molimo za verne mertve.

- O.** Gospod daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
- V.** Naj počivajo v miru.
- O.** Amen.
- V.** Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.
- O.** Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!
- V.** Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.
- O.** In varuj jih iz Siona.
- V.** Gospod! usliši mojo molitev.
- O.** In moje vpitje naj pride do tebe.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vsélej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov verige vežejo, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da

nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ktere zanje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi klicajočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel in z vso močjo storil.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da tvoj služabnik I., naš cesar, ki je po tvoji milosti vladanje kraljestva prevzel, tudi rastvo vseh čednosti doseže, s kterimi lepo ozaljšan, se zamore vseh grehov po-

šasti ogibati, sovražnike premagovati in dopadljiv priti k tebi, ki si pot, resnica in življenje.

O Bog, od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim vdana, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naša serca z ognjem svojega svetega Duhá, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da milostljivo odpuščenje, kterega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim duhom naše djanje, in spremljaj

ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela, vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz svetá ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši!

O. Amen.

- V. In vernih duše naj po milosti
Božji počivajo v miru!
O. Amen.

Molitve po litanijah

*pri službi Božji popoldan ob nedeljah in
praznikih, kateri niso Matere Božje.*

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kader je izpostavljeno.)

- V. Kruh z nebes si jim dodelil.
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsegamogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na svetem križi prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne in revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vladar vseh vernikov! glej milostljivo na svojega

služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varuh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblasti in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kerščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne,

za vse žalostne in revne kristjane,
za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki
gospoduješ čez žive in mertve, in
se usmiliš vseh, ktere iz vere in
dobrih del za svoje spoznaš, po-
hlevno te prosimo, da vsi, za ktere
smo se namenili moliti, kateri so še
pri življenji, ali pa so se že iz sveta
ločili, na prošnjo vseh tvojih svet-
nikov od tvoje dobrote odpuščenje
vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo
edinost v veri brez vsega razdertja
in ločitve. Preoberni naša serca k
pravi pokori in k poboljšanju na-
šega življenja. Užgi v nas ogenj
svoje ljubezni. Daj nam goreče želje
po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor
tvoji pokorni otroci v življenji in v
smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno,
o Gospod! vse naše djanje in ne-

hanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija! i. t. d. (petkrat).

Molitve v čast posebnih svetnikov.

Pobožnost v čast svetega Jožefa.

Obljuba zvestobe sv. Jožefu.

O presveti rednik Jezusa Kristusa, najčistejši ženin Marije, deviške Matere, sveti Jožef! jaz te izvolim danes za svojega posebnega varha in pomočnika, in terdno sklenem, nikoli te ne zapustiti, ne kdaj zoper tebe kaj govoriti in storiti, ne dopustiti, da bi moji podložni kdaj zoper tvojo čast kaj storili. Prosim te tedaj priserčno, vzemi me za svojega rejenca, pomagaj mi pri vseh

mojih delih, in ne zapusti me o smertni uri. Amen.

Prošnja za posnemanje sv. Jožefa v njegovih čednostih.

Bodi češčen, o sv. Jožef! ti zvesti in modri hlapec, kterega je Gospod postavil čez svojo družino in kteremu je bil Jezus pokoren in Marija podložna. Pod tvojo pomoč pribežim; ozri se name in pomagaj mi v vsem mojem djanji in nehanji in s svojo pomočjo me nikoli ne zapusti. V zaupanji na tvojo mogočno priprošnjo k tebi pribežim in te prosim, sprosi mi gnado, tvoje čednosti posnemati! Sprosi mi pred vsim tako lepo čednost čistosti, ktera je tebe tako visoko povzdignila; sprosi mi ponižnost, ljubezen in zvestobo do Jezusa Kristusa, in poterpežljivost in vdanost v voljo Božjo v vseh križih in teža-

vah, v čemur si nam ti tako lep zgled dajal.

Sveti Jožef! sprosi mi gnado, da bom pravi služabnik tvoje deviške neveste, priporoči me njenemu varstvu in usmiljenju njenega ljubelega Sina; posebno pa te prosim za tvojo pomoč v smertni uri. **Jesus, Marija in Jožef!** pomagajte mi v mojej smertni uri in peljite me v srečno večnost, da morem neprenehoma **Boga** hvaliti. **Amen.**

Molitve k sv. Alojziju,

za 6 nedelj, kdor opravlja pobožnost v čast sv. Alojzija.

(Papež Klemen XII. je podelil za vsako teh nedelj popolni odpustek vsem, ki se skesano spovedó in vredno presv. Rešnje Telo prejmejo. Izvoliti se zamore vsakteri 6 nedelj pred ali po prazniku sv. Alojzija.)

1. Sveti Alojzij! ki si že v svoji prvi mladosti, ko si bil k pa-

meti prišel, začel Boga ljubiti in njemu služiti; prosi zame, da jaz vsaj zdaj začnem, popolnoma Bogu, svojemu Gospodu, darovati se, njemu zvesto služiti, in ga goreče ljubiti. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

2. Sv. Alojzij! ki si svojo angeljsko nedolžnost in deviško čistost do konca svojega življenja neomadežano ohranil: prosi zame, da se celo nič ne pregrešim zoper drago čednost, sveto čistost, da vse njene sovražnike serčno premagujem in da po skerbnem zatajevanji samega sebe hudobiji pot zapiram do svojega serca. Amen. Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

3. Sv. Alojzij! ki si se greha vselej bolj kakor strupene kače bal; sama senca greha je tvojo čisto dušo s studom in strahom napolnila; tudi si male pregreške, ktere

si v svoji otročji nevednosti storil, vse svoje življenje bitko objokoval, in z ojstrim pokorjenjem zbrisoval: prosi za me, da svoje obilne in velike grehe serčno obžalujem, in zanaprej greh čez vse sovražim in studim. Amen. Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

4. Sv. Alojzij! ki si od svoje perve mladosti vselej svoje največe veselje v molitvi našel, posebno v cerkvi z največo pobožnostjo molil: prosi za me, da mi Bog dodelí gnado, da svojo molitev ne le z zunanjo spodobnostjo, temuč tudi z gorečo znotranjo pobožnostjo in s svetim veseljem opravljam. Amen. Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

5. Sveti Alojzij! da bi bil v gnadi čedalje bolj pokrepčan, prejemal si zakramenta svete pokore in svetega Rešnjega Telesa vselej z največo pobožnostjo in le po dol-

gem in skerbno pripravljani: prosi za me, da se vselej na te svete skrivnosti skerbno pripravljam in jih pogosto in z vso mogočno pobožnostjo prejemam, da bi mi ne bile v pogubljenje, ampak v zveličanje. Amen. Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

6. Sveti Alojzij! ki si vse svoje življenje najpriserčnejše ljubil Jezusa in Marijo, zato si tudi srečo imel, da si od ljubezni vnet, v najtanjši zvezi z Jezusom in z Marijo umerl; prosi za me, da nikoli ne jenjam, svojega Jezusa iz vsega serca in čez vse ljubiti in presveto Devico Marijo z otroškim zaupanjem častiti, da se bom tudi jaz v gnadi svojega Zveličarja Jezusa Kristusa in pod maternim varstvom prečiste Device Marije iz tega sveta ločil. Amen. Oče nas i. t. d. Češčena si Marija i. t. d.

Molitev za pravo ljubezen Božjo.

Sveti mladeneč Alojzij, ti najlepši izgled Božje ljubezni! kako čez vse srečen si bil, ki nisi mogel drugače živeti, kakor iz ljubezni, v ljubezni in zavoljo ljubezni do svojega Boga! Komu morem svoje merzlo in kamnito serce bolje priporočiti, kakor tebi, ti Seraf ljubezni? To eno te prosim klečé, da mi od Boga gnado zadobiš, da njega najvišjo dobroto, ljubiti za morem in ljubiti hočem. Spoznam in obžaljujem, da sem do zdaj iz mlačnosti svojo dolžnost, Boga čez vse ljubiti, zanemarjal. Nisem se sramoval, darovati svojo ljubezen stvarem, in Stvarnika, svojega Odršenika in najljubeznjivšega Očeta pozabiti. Spoznam svojo pregreho in obžaljujem jo. Ti, sv. Alojzij! sprosi mi, prosim te pri goreči ljubezni, s katero si Boga in bližnjega

ljubil, največo vseh gnad: da svojega Boga resnično ljubim in v tej ljubezni do konca svojega življenja stanoviten ostanem. Amen.

Molitev za čistost duše in telesa.

O sveti Alojzij, angeljski mladenec in najlepši izgled kerščanske mladosti! Glej, poln zaupanja pridem k tebi in ti priporočim čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te po tvojej angeljski nedolžnosti, da me neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in najčistejši Devici Mariji priporočiš, in me s svojo prošnjo obvaruješ vsakega velikega greha. O premili Jezus! na prošnjo čistega mladenča sv. Alojzija! ne dopusti, da bi se s kakim grehom omadeževal; kakor hitro me v skušnjavi vidiš, odpodi iz mojega serca vse nečiste misli in želje; zbudi v meni spomin na

večnost in na svoje britko terpljenje; vtisni mojemu sercu sveti strah Božji, in vžgi v meni ogenj Božje ljubezni, da svetega Alojzija na zemlji posnemam in vreden postanem tebe v nebesih vekomaj uživati. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

(Kdor to molitev pobožno moli, dobi 100 dni odpustka. Papež Pij VII.)

Način, sv. Alojzija v pomočnika izvoliti.

Sv. Alojzij! najnedolžniši mladeneč! izvolim te danes za svojega posebnega besednika pri Bogu, in za varha svojega učenja, in terdno sklenem, zmirej te priserčno ljubiti, tvoje češčenje pri sebi in pri družih, kar najbolj mogoče, množiti, tvoje čednosti, tvojo pobožnost, posebno tvojo pokorščino in tvojo nedolžnost goreče posnemati. Vzemi me pod svoje varstvo, stoj

mi s svojo prošnjo pri Bogu na strani v vseh telesnih in dušnih potrebah, varuj me vseh grešnih nevarnosti, pomagaj mi, da v posvetnih vednostih tako napredujem, da zraven njih učenosti svetnikov v nemar ne puščam, temuč da s pomočjo obeh morem spoznati in ljubiti tistega, kateri je studenec in učenik prave modrosti, Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Molitev, dobiti duha prave spokornosti.

Preljubeznjivi varh, sv. Alojzij! ki si svoje majhne pregreške s tako velikim kesanjem in z vednimi solzami objokoval, glej me tukaj ubozega grešnika, klečati pred tvoji nogami, polnega ostudnih grehov, pa nezmožnega, resnobno objokovati jih. Sprosi, ponižno te prosim, mojemu terdemu in merzlemu

sercu del tiste bolečine, ki ti je nekdam toliko solz napravljala. Nisem sicer take milosti vreden, pa silno sem je potreben, ker sem svojega ljubega Boga tolikrat razžalil, da mu vsaj nekoliko s svojimi solzami zadostujem, ker mi drugače ni mogoče. Sprosi mi tedaj, da se svojih grehov zmirej spominjam, jih kot edino in največje hudo iz serca obžalujem in studim in le potem smem odpuščenja pričakovati. Amen.

Tretji razdelek.

Razne molitve.

Molitve, odpustek zadobiti.

Sveta cerkev ima oblast odpustke deliti in ti so vernim koristni. Odpustki so pa odpuščenje časnih kazni, ktere z grehom zaslužimo in bi jih po odpuščenem grehu ali v sedanjem življenji ali pa po smerti v vicah terpeti mogli. To odpuščenje se pa more podeliti le v resnici spokornim in tistim, ki se po svoji moči prizadevajo, pravici Božji za svoje grehe zadostovati. Odpustki se namreč ne dajejo, da bi se lenoba podpirala, temuč v pripomoč človeški slabosti. Tedaj je v zadobljenje odpustkov potrebno, da si v stanu gnade Božje, to je, brez smertnega greha; ker kazen ne more odpuščena biti, dokler ni greh odpuščen. Treba je tudi, da opravljaš pobožna dela, ki jih cerkev v zadobljenje odpustkov naklada (tako je večkrat zapovedano prejeti zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa in druga dobra dela

opravljati), in da terden sklep storiš, vreden sad pokore prinesti. Nekteri odpustki se morejo tudi dušam v vicah po priprošnji darovati.

1. Želja po odpustku.

Vsegamogočni, večni Bog! po svojem usmiljenji si mi, kakor upam, vse grehe in večne kazni odpustil ali časne kazni sem še dolžan terpeti. Ker pa moja dela niso zadostljiva zbrisati jih, zatečem se k neskončnemu zakladu zaslužnja Jezusa Kristusa in svetnikov Božjih, da bi obilnost njih zaslužnja mojo slabost in nezmožnost nadomestila. Jaz želim vse dopolniti, kar je v ta namen zapovedano. Oče usmiljenja! sprejmi milosljivo mojo spoved in moje obhajilo in vsa moja spokorna dela v zedinjenji z neskončnim zaslužnjem terpljenja in smerti svojega Sina in stori me deležnega tega popolnega odpustka, dasiravno sem ga

nevreden. Amen. — Oče naš.
Češčena si Marija.

2. Molitev k Bogu Očetu.

Za povišanje katoliške cerkve.

Oče nebeški, vsegamogočni večni Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na svojo cerkev, ki se tukaj na zemlji vojskuje, razširi jo po vsem svetu, poveličuj jo s svojimi gnadami, ohrani jo v edinosti, odverni od nje vsako pohujšanje in grehe hudobnih kristjanov, varuj jo vseh sovražnikov, in daj ji moč, premagati jih z resnicami svoje svete vere. Ozri se milostljivo na vse svoje otroke, za ktere je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus svojo kri pretil; pripelji vse narode v svojo sveto katoliško cerkev, da bodo vsi tebi Očeta, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa, in tudi svetega Duha z živo vero

spoznali, s terdnim zaupanjem klicali, in z gorečo ljubeznijo objeli.
— Oče naš. Češčena si Marija.

3. Molitev k Bogu Sinu.

Za zaterjenje krivoverstva.

O Jezus, ti prava luč, ki razsvetli slehernega človeka, kateri pride na svet! ponižno te prosimo, stori z močjo svojega terpljenja, da zgine s sveta vsa tema nevednosti in krivoverstva, da tvoja resnica preмага vso zmoto in laž, da spoznajo vsi luč tvoje večne resnice in se podajo v tvojo sveto cerkev. **O** dobri Pastir! ki si dal svoje življenje za svoje ovce, čuj nad svojo drago odkupljeno čedo, varuj jo vsega zalezovanja zapeljivcev, ki pridejo v ovčji obleki, znotraj pa so zgrabljivi volkovi. **P**oteri hudobne naklepe sovražnikov svojega presvetega imena, da nikomur škodovati

ne morejo. Stori, da spoznajo vsi ljudje le samo enega Pastirja, in da bi bili vsi pod njim le ena sama čeda. — Oče nas. Češčena si Marija.

4. Molitev k svetemu Duhu.

Za edinost kerščanskih poglavarjev.

O sveti Duh, Duh ljubezni in miru, kateri si toliko in toliko mnogih narodov v veri zedinil; podeli kerščanskim poglavarjem in njih svetovalcem obilno gnade, ter jim vtisni novo zapoved svoje ljubezni, katero je Kristus svojim aposteljem dal, prav globoko v njih serca. Obvaruj, da od poželjivosti zapeljani kaj tacega ne počenjajo, kar bi bilo nasproti tvoji Božji časti in edinosti katoliške cerkve, daj jim veliko bolj gnado, da svoje podložne pravično in sveto vladajo, in da pridemo vsi v deželo večnega miru in pokoja. — Oče naš. Češčena si Marija.

5. Molitev za papeža.

O Bog, Pastir in Vladar vseh vernih! ponižno te prosimo, ozri se milostljivo na svojega služabnika papeža I., ki si ga svoji cerkvi na zemlji vidnega poglavarja postavil, ohrani ga po svoji veliki milosti, dodeli mu duha modrosti, sveta in moči, da vso tvojo sveto cerkev po tvoji volji vlada, vse njene ude v edinosti vere in ljubezni ohrani, kerščanski čedi, ki mu je izročena, z ukom in zgledom koristno služi, in ž njo večno življenje doseže. **Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.** — **Oče naš. Češčena si Marija.**

Ponavljjanje kerstne obljube.

Verujem v Boga Očeta, Sina in svetega Duha. — Verujem v Je-

zusa Kristusa, edinorojenega Sina Božjega, kateri je Bog in človek skupaj, in kateri je človeški rod s svojim terpljenjem in svojo smertjo odrešil. — Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali in kar nam zapoveduje verovati sveta katoliška cerkev, v kateri hočem živeti in umreti. — Odpovem se iz vsega serca hudiču, njegovemu napuhu in vsem njegovim delom. — Odpovem se tudi vsem grehom in vsem zapeljivim naukom svetá. Terno sklenem po kerščanski veri živeti. — Bog me poterdi v mojem sklepu s svojo mogočno gnado. Amen.

Molitev za žive stariše.

O Bog, Oče nebeški! delivec vseh dobrot, tebi priporočim svoje stariše. Ti sam si mi zapovedal in z zgledom svojega ljubega Sina

pokazal, da sem dolžan svoje stariše spoštovati. Vdihni mi sam spoštovanje do njih; stori, da jim pokorščino in ljubezen skazujem; poverni jim vse dobrote, ki so mi jih storili, ker sam jim ne morem vsega poverniti. Poplačaj jim ves njih trud in vse njih skerbi, ktere so zastran mene imeli; ohrani jim zdravje in dolgo življenje; daj jim srečo v vseh njih opravilih, tolažbo v vseh britkostih in v terpljenji. Obvaruj jih nesreče in zalezovanja sovražnikov, sramote in vsega zlega na duši in na telesu. Daj, da bodo vedno rastli v pobožnosti in poslednjič jih vzemi k sebi v nebeški raj. Stori pa tudi, o Bog! da bi jaz zmiraj svojim starišem veselje delal in da tvoj blagoslov tudi nad menoj ostane, za kterega te tolikrat prosijo. — Gospod! oblagodarjaj moje stariše!

Vodi in pelji jih skoz to življenje v večno zveličanje. Amen.

Molitve za mertve.

Za mertve stariše.

O Bog, ki si zapovedal očeta in mater ljubiti, usmili se milostljivo duš mojega očeta in moje matere, in odpusti jim njih grehe, ter stori, da jih bom gledal v veselji večne luči. Po Gospodu . . . Oče naš .

2. Za mertve brate ali sestre, znance in dobrotnike.

O Bog, ki ti je lastno usmiliti se in prizanašati in želiš človeške duše zveličati, ponižno te prosimo, da naše brate, sestre, znance in dobrotnike, ki so zapustili ta svet,

po prošnjah presvete Device Marije in vseh svojih svetnikov sprejmeš v družbo večnega zveličanja. Po Gospodu . . . Oče naš . . .

3. Za vse verne mertve.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da po pobožnih prošnjah zadobé milost, po kateri so vedno hrepeneli. Kteri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Bog! usmili se vseh vernih duš v vica; **Gospod!** daj jim večni mir in pokoj! In večna luč jim sveti! Naj v miru počivajo! Amen.

Sveti križev pot.

svetega Patra

Leonarda Portu - Mavriškega.

Ne dá se dopovedati in popisati, kako koristno je za nas in kako dopadljivo je pred Božjimi očmi obiskovanje svetega Križevega pota in premišljevanje britkega terpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa. Sveti Bonaventura pravi: „Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih želja, kakor premišljevanje terpljenja, križa in smerti našega Gospoda Jezusa Kristusa“. Sveti Frančišek Salezijan pravi, da se po premišljevanji Kristusovega terpljenja najpopred ljubezen Božja v naših sercih vžge; zato ga imenuje najbližnjo pot k vsem čednostim in k nedolžnemu življenju. Zato se tudi zamore pri tem pobožnem opravilu mnogo odpustkov zadobiti. Ker

pa nobeden ne more sam za-se več kakor le en sam popolni odpustek zadobiti, toraj prvi popolni odpustek sebi v prid oberni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj, kakor postavim: za dušo svojega očeta, matere i. t. d.

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem kdaj tebe, o največa dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti Križev pot k tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Želim vseh odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, toraj tudi želim, vse tako opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem svetim Križevim potom v tem življenji

tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje morem zaslužiti. Amen.

I. ŠTACIJON.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, oslepila je sodnika, da je nedolžnega Jezusa v smert obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen do mene ubozega grešnika! Boš li tedaj za nevredno (hudobno) stvar ječo, vezi,

verige in tepenje terpel? in v tako grozovitno smert obsojen? Oh, to je zadosti raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Obžaljujem jih tedaj in kličem k tebi: **O** moj Jezus! usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. ŠTACIJON.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli s kakšnim veseljem in radovoljnim sercem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško

veselje dobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne tebi, o Jezus! ne tebi, temuč meni se spodobi križ. O težki križ! katerega so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in moč, vse križe objeti, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. ŠTACIJON.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves

oslabljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami teptan in suvan! Vender ni pritožbe ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepotepžljivost, svoj napuh in svojo nečimernost, zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zaverženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! kolikrat sem se v globočino hudo-bije pogreznil! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da tako ob svoji zadnji uri morem upati svoje zveličanje.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. ŠTACIJON.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo Serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša: „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče tebi Marija. — „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ vpraša te Jezus. „Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bolečino terpiva“. O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj in zdihni v svojem sercu:

O Božji Sin Matere Marije!
o presveta Mati mojega ljubeznivega Jezusa! ves skesan in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s svojimi grehi

sem brusil meč, kateri je vajino serce ranil. Oh meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešil, temuč, da bom vajino grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljeval in objokoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. ŠTACIJON.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe ne z voljnim sercem, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh!

zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležnega se skazovati, prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnost, ktero mi daš, da bi za-te terpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. **O** moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim sercem prenašati, in s tem večnega veselja se vdeleževati. **Stori**, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. ŠTACIJON.

Veronika poda Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem serci živel, in ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval.

O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. ŠTACIJON.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabljen od velike bolečine, potert in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuh-njen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! ako-ravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš; vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri

moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako tebi dopadljivo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem gnado zadobil, tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. ŠTACIJON.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem sercu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker si mu tako nehvaležen, in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš v premišljevanji njegove grozovitne muke terdovraten biti? Poglej,

kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! **Zaupaj vanj in zdihni s srcem :**

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje serce ne utopí v solzah velike žalosti? Solz, o Jezus! prosim, solz prave pokore, in serčnega usmiljenja mi daj, da se z objokanimi očmi in s skesanim srcem vdeležim tiste gnade, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažbe zadnjo uro tebe viditi mogel.

Oče nas. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas. o Gospod! usmili se nas!

IX. ŠTACIJON.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, on, krotko in nedolžno Jagnje, od židov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem ter tje po terdih kamnih vlačicah. O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovito mučiš! O grešnik! ali ni morebiti tvoj ves poterti in kervavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim perstom držiš, kdo te je tako neusmiljeno na tla vergel? Oh! nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikokrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala greha delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti terdno in zvesto

obljubim, nikdar več nočem grešiti.
O moj Bog! nikdar več, nikdar več!

Oče naš. Češčena si Marija, Čast bodi Bogu.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. ŠTACIJON.

Jezusa slečejo in mu žolca piti dajo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen, pa mu še tudi znotrej grenkost napravljajo ter mu grenkega žolca piti dajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z žolcem pa tvojo požrešnost in pijanost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogami svojega Jezusa, in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves

s kervijo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da tako vreden postanem, s teboj večno veselje vživati.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. ŠTACIJON.

Jezus je na križ prubit.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kader so židje njegovo mesó, kite in žile z žebli prebodli. Oh, kako je to, da se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja kri-

žajo? Saj zdaj toči solzé, obžaljuj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, da bom v življenji in ob smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. ŠTACIJON.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in pre-mišljuj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Pogledaj vse blede ob-

ličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo Mater izroči Janezu, svojo dušo pa nebeškemu Očetu, poslednjič nagne svojo glavo in umerje. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Res umerl je na križi, in zavoljo mene! O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kader te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti toliko za me storil! Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan vsem odpustiti,

kteri so me kdaj razžalili. **Res**, moj **Bog!** zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: „Še danes boš z menoj v rajū“.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. ŠTACIJON.

Jezus je s križa snet, in Mariji v naročje položen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kteri je serce žalostne Matere prebodel, kader je ona svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Vidila je njega vsega ranjenega in kervavega. O koliko žalost in bolečino je ona tistikrat v svojem serci

občutila! Kteri meč pa je bil tako
 ojster, ki je prebodel njeno serce?
 Oh! greh je bil, kteri je Jezusu
 življenje vzel, in Marijno serce tako
 močno ranil. Objokuj tedaj ta gro-
 zoviti greh. Skleni svoje solzé s
 solzami svoje žalostne Matere, in
 zdihni k njej tako:

O Kraljica vseh mučencev!
 kdaj bom vreden, da bi prav razumel
 tvojo žalost in bolečino? Kdaj bom
 zadobil gnado, tvojo žalost v svojem
 sercu nositi, in s teboj terpeti? **O**
 vélika Gospá! sprosi mi to gnado,
 da noč in dan žalujem nad svojimi
 grehi, kteri so tebi tako žalost na-
 pravili; da bom ves skesan in
 spokorjen, v zaupanji in ljubezni
 do tebe umerl, in po smerti s teboj
 večno živel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. ŠTACIJON.

Jezus je v grob položen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, kader jim je bil Jezus vzet, in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in britko žalost Marije, njegove Matere, kader je bila zgubila iz naročja svojega ljubeznivega Sina. V premišljevanji le té njene žalosti in njenega terpljenja se moraš rés sramovati, da si pri obiskovanji tega Križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnjem štacijonu. Objemi s častjo kamen svetega groba: položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh! želim in vošim tebe v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji svojega terpljenja, katero sem premišljeval, dodeli mi, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da sklenem svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem, s katerim si ti na svetem križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče! večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem britkem terpljenji in grenki smerti mene odrešil, darujem ti ta sveti križev pot, kterega sem s tvojo gnado obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpuščenje grehov celega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

Pesem pri svetem križevem potu.

Oh, pridite stvari!
 Kaj, glejte, se godi!
 On, ki nas vse živi;
 Strašno za nas terpi.

1. štacija.

Razbičan, zapljuvan,
 In kronan, zasramvan;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

2. štacija.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje Božje gré,
 In nese vseh dolgé.

3. štacija.

Opešal je v močéh,
 Podre ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leži potert na tléh.

4. štacija.

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin,
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. štacija.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. štacija.

S pertom Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkega.

7. štacija.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklet'!

8. štacija.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

9. štacija.

Oh, Jezus omedli,
 Pod križem spet leži,
 Naj vender se zbudi,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. štacija.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. štacija.

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé,
Žebli mu zdaj nové
Še rane naredé.

13. štacija.

Marija, k teb' hitim,
Tvoj'ga Sinu častim,
Z vama, dokler živim
Rad jokam in terpim.

12. štacija.

Na križi tam visi
Oh, sveta teče Kri!
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smert stori.

14. štacija.

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega serca.

*

Ljubimo, hval'mo naj
Te, Jezus! vekomaj;
Po svoji smerti daj
Nam priti v sveti raj!

Poduki.

Pervi razdelek.

Od dolžnosti Marijnih pravih služabnikov.

A. Česar se ima Marijni pravi služabnik varovati.

§. 1. Lenoba.

Ne za otročarije in igrače si, kerščanska mladost, na svetu. Tvoja natorna živost, tvoja hitra hoja, tvoje derzno hrepenjenje, tvoje neprestrašeno djanje očitno kaže, da je dobrotljivi Stvarnik v té nagnjenje do dela položil, ki ga nikdar bolj naturno razvijati ne premoreš, in nikdar bolj razviti ne moreš, kakor v svojih mladih letih. Če se vstavljaš temu nag-

njenju, in se lenobi vdaš, zadosti očitno kažeš, da se pograša pri tebi ena najlepših lastnosti mladih let, in da imaš neko bolezen, ktere bi se mogel sramovati. Ti stopiš na široko cesto pogubljenja, zakaj lenoba je začetek vseh hudobij. Duh ne more počivati, mora svoje moči razodevati, če se ne zgodi v koristnih rečeh, godi se v škodljivih. Če se torej, o mladina! ne navadiš delavna biti za dobro, boš delavna za hudobijo in razuzdanost. Tvoje serce bode odperta vrata, skoz ktere bo brez zadržka dušni morivec v té prihajal; tvoje serce bo zemlja, kjer strasti in huda nagnjenja najbolj poganjajo; močvirje bo, kjer se ostudni merčes greha in strupeni sopari hudobije izlegajo. Ob kratkem: lenoba je za-te močen pakaln studenec sramote in pogubljenja, ona je jama čednosti in nedolžnosti; zakaj ure, ki se delu odtegujejo, bodo v igre, v pijančevanje, v pohajkovanje in v slabe tovaršije, ali pa v slabe misli obračane. Zraven tega je lenoba še morivka tvojih dušnih in telesnih moči, ki se s pridnostjo in delom budé, vadijo in ojstré, z lenobo pa zaspé in oslabé. Nevednost ali napôlvednost ste natorna otroka te nenatorne

matere; nepripravnost in nezmožnost za kak pošten stan ste nje sramotni sestri. To pričuje žalostna skušnja, pričujejo zgledi, ki se dostikrat živo pred oči postavljajo; veliko mladih ljudi je brez stanovitosti, brez spoznanja, brez terdne volje, ker so sužnji svoje lenobe. Zatorej kerščanska mladina! varuj se lenobe, kot najbolj nevarne zanjke, ki pretí tvoji nedolžnosti in tvoji sreči; navadi se, svoj čas in svoje moči v dobro obračati in za svoje izobraženje z vso resnobo skerbeti. Pomisli, da ti je Bog sam zavoljo tvojih grehov delo naložil, in je torej le zadoštenje za storjeno krivico; da je čas, ki se z lenobo zgubi, prav draga reč, ki se z vsemi zakladi svetá ne dá zopet kupiti; da so dnevi tvojega življenja odmerjeni, vsak trenutek svojemu koncu bližajo, in da zamoreš na enkrat stati na pragu večnosti, in zavoljo njih ojster odgovor dajati. — Hočeš se toraj lenobe obvarovati in svoje mlade moči v svojo prihodnjo srečo obračati, opravljaj pred vsem drugim to, kar tvoj stan in tvoj poklic od tebe tirjata, namreč: potrebna dela; da tvoja pridnost ne opeša, ravnaj se po postavljenem redu; hočeš s svojim delom

koristiti, naj ne bo tvoja pridnost prenapeta, ampak pametna: hiti počasi; hočeš se z delom in s pridnostjo posvetiti, delaj vse z dobrim namenom, vse k večji časti Božji in v slavo Marije Device.

§. 2. Nečistost.

Gorjé mlademu človeku, ki sladkim besedam zapeljive kače verjame, in sega po kozarcu nečistosti, pije strup, ki po najgrozovitniši poti dušo in mnogokrat tudi telo umori; žalostno se moti, ko meni, uživati veselje, ktero bi moglo napolniti željé njegovega sercá. O ne, nikdar in nikoli se ne more serce s tim pomiriti, kar se počutkom sladká, zakaj za Boga je vstvarjeno, pravi sv. Avguštin, in nima počitka, dokler v Bogu ne počiva. Namesto veselja, ki ga ja upal nesrečnež uživati, se polasti njegovega serca najstrašnejše pečenje vesti; zastonj se bo sem ter tje obračal, da bi pokoj našel, nikjer ga ne bo najdel, zakaj s strupeno pšico je ranjen. Skušnjava mu je obetala sicer sladkosti; dala mu jih je, pa le za trenutek časa, in zapustila mu je strašne dušne bolečine; obetala mu je vesele dni, pa mu je zato vzela moč njegove volje,

bistrost njegovega uma, ljubeznjivost njegovega serca, in mu zato pustila oslabljene in otrpnjene dušne moči, neobčutljivost do vsega Božjega in velik strah pred smertjo in sodbo. Zatoraj, o mladi človek! bi bila za-te brez izjemka največja izmed vseh nesreč, ko bi se nečistosti vdal; zakaj s tim bi zgubil največjo lepoto svoje duše, nedolžnost in posvečujočo gnado Božjo, zgubil bi mir svoje vesti in mir svoje duše, in bil bi zavoljo tega vès zbegan v svojem duhu in morebiti bi nazadnje še obupal. Z nedolžnostjo bi zgubil vso ljubezen do Boga in do nebes; zakaj ljubezen Božja prebiva le v čistih dušah, in želje po nebesih se zadušé po živinskih sladnostih nečistega človeka. Zgubil bi vso pobožnost in ljubezen do molitve, zakaj nečisto serce, v katerem je ljubezen Božja umerla, ne povzdiguje se več v otroškem zaupanju k Bogu. Zgubil bi vso vero v Boga; kaj se namreč ložej zgodi, kot to, da oslabljen duh resnic sv. vere ne more več umeti, in da ne veruje nič več rad v tistega Boga, ktereга bi se mogel bati; ne v pravično sodbo Božjo, pred ktero bi se mogel tresti? Zgubil bi vso moč, zopet

vstati; ker tega bi ne mogel brez posebne gnade Božje, katero pa zadobé le tisti, ki za-njo prosijo, kar pa suženj nečistosti več ne dela. Zgubil bi svoje zdravje, in bil bi rop prezgodnje bolečine, polne smerti; zakaj nič ni tako strupeno za človeško življenje in telesno zdravje, kakor nečisti greh; on verže smertno seme v tvoje kosti in trohljivost v tvoje mesó, da shujšan, bled, s kalnimi očmi v spomladi svojih dni veneš in se ti smert kot strašna prikazen približuje.

Varuj se torej z vso skerbjo nečistosti; zakaj nobena pregreha ne pride tako lahko v tvoje serce, nobena nima toliko in tako skritih potov, nobena ni bolj prederzna in bolj neutrudljiva, nobena bolj zvita in prekanjena, kakor nečistost. Prijazna, smehljaje in igraje se ti bliža in še le potem zgrabi z morivnimi kremplji neprevidno nedolžnost, kadar se dovolj močno počuti. Čuj nad svojimi počutki, ker pritepe se skoz nezavarovane oči, če se pomudé na rečeh, ktere užigajo ogenj poželjivosti; pritepe se skoz nezavarovane ušesa, če se sladkim besedam zapeljive kače in strupenim gerdim kvantom odpirajo; polastí se domišljije,

če se nespodobne misli ne odganjajo. Čuj in zoperstavlaj se, o kerščanska mladina! nikar ne dopuščaj, da bi iz iskre nečistega ognja plamen kviško švignil, sicer boš britko objokovala zgubo svoje nedolžnosti. Pred vsem pa čuj sama čez se, o kerščanska mladina! da ne boš svoja lastna zapeljivka; imej spoštovanje do sebe, tvoje telo in tvoji udje so tempelj Božji, dani so ti v boljši cilj in konec, kakor da bi jih v orožje svoje sramote spreobračala in ž njimi končala svojo srečo, svojo nedolžnost in svoj pokoj. Z čuječnostjo sklepaj molitev, zakaj najmočnejše orožje je zoper skušnjavca, ž njo si pridobiš pomoč od zgorej, in serčnost za boj. Živi v svetem strahu Božjem, ker Bog te povsod vidi, in te bo kdaj sodil: prav posebno pa se zatekaj k Mariji, Devici vseh devic, izročuj svojo nedolžnost njenemu varstvu, da odverne od tebe nevarnost in ti v nevarnem boji dobrotljivo roko podaja.

§. 3. Nezmernost.

Skorej ravno tako ostudna in škodljiva pregreha, kot nečistost, je nezmer-
nost, kateri se mladost le premnogokrat vdaja. Z nepopisljivo lehkomišljenostjo se

celo s tim baha in med seboj skuša, kdo da more najhitrejši in največ polnih kupic sprazniti. Kdor v tem druge prekosí, dobi junaško zmago; on potem zvonec nosi pri svojih pajdaših, njegove misli, besede in vodila večina drugih za svoje spoznava in spolnuje. Oh, nesrečni norci! ne vedó kaj delajo, kako globoko svojo človeško vrednost ponižujejo, koliko neizrečeno revščino sami sebi nakopavajo, koliko grenkega s tim drugim napravljajo! Ali je mar to kaj tako velicega in hvalevrednega, nespametniši biti, kot nespametna živina? Ali je pametno v svojem nevrednem obnašanji hvalo iskati, najžlahtnejše natorne darove duše in telesa tako prederzno zapravljati, in si toliko časne in večne nesreče na glavo nakopavati? — Premisli, o kerščanska mladost, kaj pravijo o nezmernosti vera, pamet in skušnja? . . . Rečejo: nezmernost pelje naravnost v nesramnost. „Vino nečistost dela, in pijanost hrup; kdorkoli ima nad tem veselje, ne bo nikdar moder“. (Pregov. 20, 1.) „Nikar se ne upijanite z vinom, v katerem je nečistost“. (Efež. 5, 18.) — To so besede sv. pisma, tedaj negotovljive resnice. Kar pa je tukej od vina

rečeno, velja od vsake druge omotljive, močne pijače, ki upijani. Upijanljive, omotljive pijače zbudajo meseno poželenje in slabé dušne moči, da se mu ne vstavljajo; vnemajo domišljijo, motijo pamet in jemljejo moč volji. Iz vsega tega izvira neka prederznost, v kateri si človek veliko dovoli, česar se trezen sramuje. Koliko mladih ljudi je tukej doživelo že žalostno skušnjo. Leta in leta so skerbno čuli nad svojo nedolžnostjo; pa glej, o žalost! komej so pervikrat pri slabi tovaršiji pijančevali, je njih nedolžnost zamerla, in vsa njih sreča je zginila, in vse je pokončano, kar je bila skerbna izreja, lastna čuječnost in izverstna lastna vaja v njih hvalevrednega vstanovila. — Vera, pamet in skušnja ti dalje povedó, da nezmernost ti tudi še najboljše dušne moči pokvarja. Um, pametna razsoja se ne more izuriti v megli pijanosti; vednosti in blage misli se ne razvijati in izurjati v duhu, ki ga pijanost zatira. Koliko lepega časa človek v pijančevanju zgubi, ki bi ga lahko v svoje izobraženje obračal! Dalje uči skušnja, da nezmernost tudi dostikrat še telo umori. Če se tudi železno zdravje mladosti s tako razuzdanostjo vselej na

nagloma ne pokonča, vendar je gotovo, da je nezmernost mati veliko nevarnih bolezni, ali moritev, ki se v pijanosti zgodé. — Varuj se torej, o Marijni služabnik! te ostudne in škodljive pregrehe, ki te tako globoko poniža in nezmožnega storí za dosego svojega visocega namena, in ker so njeni nasledki nevednost, zguba časa, razuzdanost in gerda nečistost; beži pred to pregreho kot pred zgubo nedolžnosti in svoje sreče, kot pred svojim morivcem in grobom. — Vadi se pa zmernosti, ki ti dodeli cveteče zdravje in terdno moč, ki pospešuje delavnost in povzdigovanje duha, in ki je podpora modrosti, čistosti in prijateljica vsake lepe čednosti. Ljubi zmernost, če čistost ljubiš; zakaj ž njo imaš prostost, moč in serčnost, napadom skušnjave vstavljati se; ljubi jo, če hočeš nedolžno veselje tega življenja dolgo in mirno uživati; če hočeš biti vreden Marijin otrok, dober družnik, in če nočeš vsi družbi s svojo razuzdanostjo sramote delati. Če se pri kaki priložnosti kterelega veselega praznika v družbi svojih sorodovincev ali svojih prijateljev vdeležuješ, veseli se v Gospodu, bodi vesel in uživaj dobrote, ki ti jih ljubezen in

prijaznost ponuja, vendar zmerno in varno, brez da bi mejo spodobnosti in zmernosti prestopil, ali da bi pozabil, kaj se za kerščansko mladost in Marij-nega družnika spodobi.

§. 4. Strah pred ljudmi.

Najnevarnejšim sovražnikom mladosti se prišteva tudi strah pred ljudmi; zakaj ta morí boljša čutila in blagejše misli mladih ljudi, ter jih tako pripelje na najnevarniša pota. Suženj strahu pred ljudmi se mlad človek nikdar ne more svoje dušne prostosti veseliti, zakaj mora se po mislih in zadržanji svojih mladih tovaršev ravnati, mora hvaliti, kar oni hvallijo, mora grajati, kar oni grajajo, delati, kar oni delajo. Še celo tega si ne upa, da bi glas svoje vesti poslušal in živel po naukih in vodilih svoje kerščanske izreje. Ves omahljiv v mislih in v djanji nima nobenih svojih vodil; misli njegovih tovaršev so tudi njegove misli; po njih se daje motiti in zapeljevati v ostudne razberzdanosti spačene mladosti, pustí se siliti v brezbožne in nesramne pogovore, v nemar puščati svoje najsvetejše dolžnosti. Ta strah pred ljudmi grozovito

in brezbožno kraljuje zlasti v družčinjah, kjer se človek zoper glas vesti smeja lahkomišljenim norčijam in besedam, in s takimi potegne, kateri nekerščansko in brezbožno govoré zoper vero in njene služabnike; v spolnovanji verskih dolžnosti, katerih se človek ne upa očitno spolnovati, ali jih tako ne spolnuje, kakor vera zahteva, ker malokdaj svete zakramente prejema, in še takrat brez vse prave pobožnosti, besede Božje ne posluša, sramuje se pred sv. Rešnjim Telesom koleno pripogovati, pred svetimi podobami odkrivati se, pred jedjo in po jedi moliti, iz skerbí, da bi se mu drugi ne smejali. Strah pred ljudmi posebno takrat svojo škodljivo moč razodeva v mladem človeku, kadar bi imel dolžnosti svojega stanu vestno spolnovati, strah pred ljudmi ga namreč prisili, po zlo škodljivih in pogubljivih potih hoditi, zoper predpostavljene vzdigovati se, njih veljavo zaničevati, dano pohujšanje nepokorščine terdovratno nadaljevati, ter se bojí, da bi ne bil kot nestanoviten zaničevan. Da bi se ti strah pred ljudmi tolikanj bolj pristudil, pomisli naslednje reči:

1. Strah pred ljudmi je neumnost. Ko bi se zdrav človek v pričo kakega bolnika svojega lastnega zdravja sramoval; ali ko bi tak, ki vidi, bal se slepčevega zaničevanja, gotovo bi ga vsi za neumnega imeli. Ali pa ni ravno taka neumnost, če kristjan zoper svoje terdno prepričanje to dela, kar bi imel opuščati, in to opušča, kar bi imel delati? Če se zaničevanja tistih, ki mu ne morejo nič škodovati, bolj boji, kakor zamere tistega, ki mu sam zamore škodovati, ter ga z dušo in telesom večno pogubiti?

2. Strah pred ljudmi je sramota; zakaj ž njim se zataji človeška vrednost in pamet, človeška moč in samostojnost. Sicer te vežejo zapovedi Najvišjega, vendar pa imaš še prosto voljo, s katero moreš storiti, kar hočeš; imaš luč pameti, ki te vodi, da se ne pustiš po zunanjih primerljivejših nagibati, temuč po boljšem spoznanji svoje pameti. — Strah pred ljudmi pa ti vzame prostost in zatare v tebi boljše spoznanje, in ti torej odvzame, kar te nad živali povzdiguje; vodi te tako, kakor se živali vodijo — kolika sramota!

3. Strah pred ljudmi je sužnost. — Suženj mora voljo svojega gospoda

spolnovati, ravnati se v vseh rečeh po njegovi termi; kdor se dá strahu pred ljudmi voditi, nima kot suženj nobene lastne volje več, nobene prostosti in nobene pokoja več; on ni pod jarmom le enega samega človeka, ampak je pod jarmom toliko ljudi, kolikor se jih bojí; on je suženj greha in hudobije, terme in spačenih misli drugih ljudi.

4. Strah pred ljudmi je z a t a j e n j e B o ž j e. — Kaj hoče družega biti, če se kdo ne upa, za služabnika Božjega spoznati se? Če se pri svetem kerstu storjena obljuba tako maloserčno prelomi? Ali pa nisi obljubil, o človek! vse svoje življenje očitno pod banderom Jezusa Kristusa se vojskovati? Res, obljubil si, in le s tem pogojem si bil puščen k svetemu kerstu in k Gospodovi mizi. In zdaj se bojiš, strašljivec, njega za Gospoda in Učenika svojega spoznati, njemu z vsim dolžnim spoštovanjem služiti, in se za njegovo sveto reč potegovati? Kaj pa ima služba Božja zaničljivega v sebi? Kakšna sramota pa je tedaj v čednosti in pobožnosti? ali se ne treseš pred žuganjem Kristusovim: „Kdor se mene in mojih besedí sramuje, tega se bo tudi

Sin človekoy sramoval, kadar bo prišel v svojem Očetovem in svetih angeljev veličastvu“. (Luk. 9, 26.)

Nikar se torej ne daj z vezmi strahu pred ljudmi zvezati, temuč bodi zvest vojščak Kristusov in Marijin; kaži v vsem svojem zaderžanji in povsod, da se le Boga bojiš, in da si v največo čast šteješ, njegov služabnik biti; in nikdar ne pozabi, da strašljivci niso za nebesa, ktere se morajo s silo pridobiti; in vedi, da Jezus in Marija hočeta v svoji družbi le duše polne serčnosti in stanovitnosti imeti.

B. V čem se mora Marijni pravi služabnik slavno obnašati.

§. 1. V pobožnosti do Marije Device.

Pobožnost do Marije Device ima svoje globoke korenine v katoliški veri; iz nje raste kakor cvetlica iz semena, kakor sad iz cvetja; zakaj ljubezen do Jezusa, duša katoliškega življenja, pelje neogibno k ljubezni tiste, ktera ga nam je rodila in v bolečinah za nas v smert dala. Res, pobožnost do Marije je s ka-

toliško vero v tako ozki zvezi, da ena brez druge ne more obstati, kakor učé sveti učeniki rekoč: „Nobeden ne ljubi Jezusa, kateri tudi Marije ne ljubi“. Če ravno je tedaj pobožnost do Marije vsem kristjanom sploh potrebna, vendar je popolnejše in priserčnejše češčenje Božje Matere njenim pravim služabnikom ali družnikom prihranjeno, kateri se nezadovoljni z navadnim češčenjem, k njeni popolni službi s posebno obljubo zavežejo, se zato bolj pogostoma okoli nje zbirajo, in k natančnemu posnemanju pod njeno bandero stopajo. Če se drugi verni za častivce Marije Device spoznavajo, imenujejo se pravi služabniki ali družniki njeni otroci. K temu prav posebnemu češčenju Marije Device jih veže že njih lastna obljuba in njih imé. Hočejo torej tej dolžnosti zadostiti, mora njih pobožnost do Marije Device taka biti, da vsega človeka obsega, da ga v vseh njegovih okoliščinah navdihuje, in da je ta pobožnost solnce, duša, življenje Marijnega družnika ali pravega služabnika.

1. Naj bo toraj ta pobožnost do Marije Device otroška. Marija je njegova Mati; njegova zadeva do nje, je

kakor otroka, ki svojo mater priserčno ljubi. Karkoli se mu prigodi, tolažljivega in žalostnega, ž njo delí; njej toži svojo serčno žalost, njej razodeva svojo potrebo, njej kaže rane svoje duše, k njej se zateka v skušnjavah, nje se oklepa v nevarnostih, njene roke se poprijema in na njeno imé kliče po padcu.

2. Pobožnost do Marije Device bodi neprenehljiva, t. j. ljubezen do Marije ne smé nikdar omerzniti, marveč kolikor je mogoče, mora vedno rasti. Vsak dan ji mora svojo zvesto vdanost skazovati z natančnim opravljanjem zapovedanih molitev; vsak teden, ako je mogoče, naj bo v Marijnih zbirališčih ali naj doma bere od Marijnih prelepih čednosti.

3. Pobožnost do Marije Device mora biti goreča, ki se posebno razodeva v razširjanji Marijne slave in v poveličevanji njenega imena. Marijni družnik si mora po svoji moči prizadevati, da Marijo Devico tudi drugi zmiraj bolj ljubijo in časté; torej išče to pobožnost s pobožnimi pogovori tudi med svojimi prijatelji razširjati; prizadeva se, druge k svoji ljubi Materi pripeljati, število posebnih Marijnih služabnikov zvikšati. Z besedo in djanjem

k temu pripomore, da se Marijni prazniki veličastno obhajajo, bodi si s petjem ali z olepšanjem Marijnih altarjev in podob; bodi si z darovi, če premoženje dopusti; bodi si zadnjič z učenostjo, da hvalo Marijno z zloženimi pesmami povelečuje i. t. d. Pred vsim pa si goreč Marijin služabnik s svojo pobožnostjo, modrostjo in pridnostjo prizadeva, v djanji pokazati, da je največja lepota in sad Marijne službe prava in močna čednost Marijnih družnikov ali pravih služabnikov.

4. Pobožnost do Marije Device mora biti posnemavna njenih prelepih čednosti, — nje svetega življenja. Otroci so podobni svojim staršem: pri prvem pogledu se spoznajo ne le po obrazu, ampak tudi po vsih njih lastnostih in obnašanji. Otroci, pravi Marijni otroci, morajo njeni pravi služabniki biti, zato si morajo prizadevati, s svetim življenjem v vseh rečeh svoji Materi podobni biti, kar Marija pričakuje. Brez tega posnemanja ne more nikdar med Marijo in njenimi pravimi služabniki prava ljubezen obstati, zakaj ljubezen hrepeni po zedinjenji; kako pa se zamore ponižno, čisto, poterpežljivo

in bogaboječe Marijno serce s prevzetnim, nečistim in mlačnim srcem zediniti? Marijni pravi služabnik naj gleda torej v vseh zadevah svojega življenja, v sreči in nesreči, pri molitvi in delu, v časti in zaničevanji na Marijo, svoj zgled, in naj spozná iz tega, kako se ima v enacih zadevah zadržati. — Skerbi torej, o Marijni služabnik! da Marijo, svojo Kraljico, vedno bolj ljubiš, posnemaš in častiš, in zraven si prizadevaj, da jo tudi drugi ljubijo, in potem nikar ne dvomi, da, če v tej pobožnosti do Marije do smerti stanoviten ostaneš, bo tvoje zveličanje zavarovano.

§. 2. V čistosti duše in telesa.

Marija, tvoja Mati in Kraljica, je tista Devica, ktere čistost celo angelji občudujejo. Nikoli ni bil madež greha na nji, nikoli ni bila svetloba njene čistosti tudi le s senco kake nepopolnosti otemnjena. Njeno čistost počastiti, poslala je sveta Trojica angelja do nje z veselim oznanilom, da bo Mati Zveličarjeva; da bi jo varoval, zaročil jo je Bog z deviškim Jožefom; da bi jo preskerbel, izročil jo je njen na križi umirajoči Sin čistemu

učencu Janezu. To njej lastno čednost želi Marija tudi pri svojih otrocih najti, in od njih tirja, da naj si zanjo na vso moč prizadevajo. Ali pa mar to tirjanje ni pravično? ali bi se pač spodobilo, da bi se v hiši imenitne gospé nesnažni otroci nahajali? Ali bi ne delal pogled nesnažnih otrok njih materi malo časti? Ali bi pa ti smel z nečistim srcem, z uma-zano obleko nedolžnosti pred nebeško Kraljico stopiti, in se še celo hvaliti, da se k družbi njenih pravih služabnikov, tej posebno izvoljeni trumi, šteješ? O ne, to se ne sme zgoditi! Marija, ona vsa čista, brez vsega madeža, tirja od tistih, kateri hočejo njeni otroci biti, da so tudi oni čisti, posebno vsega smertnega greha; da si prizadevajo, obleko nedolžnosti, to preimenitno obleko vsacega družnika, v vsi njeni svetlobi ohraniti; da se vsega ogibljejo, kar bi jo moglo omadeževati, kar bi lahko njih duha od Boga odvernilo, njih domišljijo ognusilo in njih voljo popačilo. Le čiste hoče ona svoje otroke pred seboj viditi ter jih za svoje prave služabnike spoznati. Da boš pa to čistost imel in ohranil, živi pred vsim v svetem strahu Božjem, ki te vsacega greha va-

ruje; spominjaj se večkrat na Božje okó, ki vse vidi; reci sam sebi, če se skušnjava približuje, in če se strast vzdiguje ali te lahkomišljenost napada: „tega ne smem storiti, greh je, in Marijnega služabnika nevredno“. Čuj potem nad svojimi počutki, oni so namreč vrata, skoz ktere smert ali življenje v tvoje serce pride; ako ga hočeš čistega ohraniti, ne sme biti očiten terg, kjer se ljudje in živali sem ter tje sprehajajo. Pazi na to, kakšne misli, podobe, vtisljeje sprejemaš, in odpravljaj precej vse, kar bi ti škodovati vtegnilo. Vender ti pa pri vsi pazljivosti ne bo mogoče, vsega se ogniti, zakaj slab si, in nevarnosti so velike in mnogotere, torej se moraš tudi krepčati s pripomočki svete vere. Pojdi torej večkrat k svetim zakramentom, da se vsih nepopolnosti očistiš. Sveta spoved je zveličanska kopél, kjer se duša vseh madežev opere; sveto obhajilo pa je kruh življenja, kjer se ona pokrepča in za sveto vojsko serčnost dobiva. Nikar v službi Marije Device, kot ud njene častne straže, manj ne stori, kakor kar vidiš vojake pozemeljskih kraljev storiti. Glej, kolikrat čistijo svojo obleko, gladijo in likajo svoje orožje, da

se morejo v svetli opravi pred svojim kraljem ali vojvodom prikazati. Skerbi, da se boš tudi ti pred Marijo, nebeško Kraljico, le v obleki posvečujoče gnade Božje prikazoval, da bo njeno oko z dopadanjem na-te gledalo, in da se boš kot njen goreč služabnik vrednega storil njenega posebnega in mogočnega varstva.

§. 3. V pobožnosti sploh.

Pobožnost ne obstoji v tem, da se nekatere molitve opravljajo, včasih cerkev obiskuje, ali sveti zakramenti prejemajo. Vse to se lahko godi le iz pozemeljskih namenov, iz razmišljene navade, ali pa v žalostnem stanu mlačnosti. Prava pobožnost je priserčna, iskrena vdanost v Božjo voljo, je goreče hrepenjenje po Bogu, kot svojem cilju in koncu, je serčno razveseljevanje v njem in nad vsem, kar Boga zadeva. Iz tega izvira ljubezen do molitve, kot pravega pripomočka, z Bogom kratkočasiti se, ljubezen do premišljevanja kot najboljše poti, se v Bogu razveseljevati; od tod večkratno prejemanje svetih zakramentov, kot najkrepkejšega pripomočka zedinjenja z Bogom. Ljubezen

Božja je duša pobožnosti, vir vseh pobožnih misli in djanj. Zdaj, Marijni družnik, lahko spoznaš, kako potrebna ti je pobožnost, zlasti če pomisliš, da je ravno to poglavitni namen Marijne družbe, pobožnost v mladih sercih buditi, pospeševati in vterjevati, da je predrag sad, ki na tem drevesu življenja cveté in dozorí.

Brez pobožnosti še kristjan nisi; zakaj kristjan je služabnik Jezusa Kristusa. Kako pa moreš to biti, če se nič kaj njega ne deržiš, če se v njem ne razveseljuješ, če opuščáš, se v pobožnih molitvah ž njim kratkočasiti? Brez hrepenjenja po pobožnosti tudi ne moreš noben pravi služabnik Marijin biti; zakaj tvoje serce bi bilo od Boga odvernjeno, bi bilo merzlo ali vnemarno proti njemu, tedaj tudi merzlo in vnemarno proti Mariji, ki je bila najbolj pobožna izmed vseh stvarí na zemlji. Brez tega duha pobožnosti bi zapovedanih družbinih molitev ali celo nič ne, ali pa ne z gorečnostjo opravljal, v Marijnih pobožnostih bi nobena veselja ne najdel, svoje dolžnosti slabo opravljal, k svetim zakramentom le nerad hodil; ne imel bi nobene ljubezni do čednosti, in zato tudi nobene

skerbi zanjo, nobene gorečnosti za Marijno čast. Od Marijnega služabnika bi ne imel nič družega, kot le prazno ime, in tudi tega bi ne imel dolgo, zakaj nasledek svoje mlačnosti bi bil ta, da bi ali sam stopil iz družbe Marijnih služabnikov, ali pa da bi bil iz družbe brez časti izpuščen. Prizadevaj si torej, o služabnik Marijin! iz vse moči, si pobožnost prisvojiti, ker brez nje ne moreš biti pravi kristjan, še manj pa pravi Marijin služabnik. — Vender morebiti misliš, pobožnost moti mladostno veselje, ni za tvojo starost, ker se preveč z resnobnimi rečmi pečá; ali pa se ne spojema s potrebnimi lastnostmi izobraženega mladega človeka. Če to meniš, potem si pač v veliki zmoti. Saj pobožnost ni obešanje glave, ali nekako žalostno zadržanje, ne tamno tapanje ali otožno zdihovanje. Ravno pobožnost je najbogatejši studenec nedolžnega veselja; zakaj le pobožnost daje dobro vest, brez ktere ni pravega veselja. Tudi se ti ni treba bati, da bi se z lastnostmi mladega človeka ne strinjala, zakaj ravno pobožnost mu daje posebno ljubeznjivost in se mu šteje v največo lepoto. Pobožen mlad človek je podoben

angelju, ki pred altarjem Gospodu kadilo daruje. Svoje neomadeževano serce vzdiguje k svojemu Bogu, nedolžne, nebeške misli so opravilo njegove duše, in ogenj pobožnosti se sveti na njegovem obličji; čisto okó, prijazen, mil pogled, nedolžnost v obličji pričuje, kolik miren pokoj je v njegovem blagem serci. Od njega se lahko reče, kar modri Salomon od čistega govori: „O kako lep je čist (pobožen) rod v svetlobi (svoje čednosti); zakaj njegov spomin je večn, ker je spoznan pri Bogu in pri ljudeh“. (Modr. 4, 1.) vadi sedaj v pobožnosti, kakor te sv. Pavel opominja (I. Tim. 4, 7.), zakaj le z vajo se dá doseči; išči pobožnosti, zakaj ž njo si vse najdel, kar te zamore dobrega in ljubeznjivega storiti, in ti milost iz nebes nakloniti. Ker pa pobožnost iz ljubezni Božje izhaja, kakor plamen iz ognja, moraš najpoprej iskati, le-tó v sebi obuditi, kar ni tako težko, če pazno Božjo neskončno ljubezen do tebe premišljuješ, če povdarjaš, kako je pripravljen svoje milosti ti podeliti in tvoje pregreške odpustiti. Veliko bo tudi k temu pripomoglo, da duha pobožnosti v sebi ohraniš, če si globoko to misel v serce vtisneš, da stojiš

pred obličjem Najvišjega, med verstami sv. angeljev, s katerimi združen smeš Božjo hvalo prepevati; če pomisliš, da si poln slabosti in revščine, in da ti bo Bog le na tvoje goreče prošnje hotel pomagati; če pristopaš večkrat z živo vero k sv. zakramentom; da zajemaš v teh zveličanskih studencih vso potrebno pomoč za večno življenje. — O blagor tebi, kerščanska mladost! če si prizadevaš v pobožnosti rasti; ne bo ti potreba, svojih mladih let objokovati; zakaj spoznala boš, kako resnično je, kar sv. Pavel govori, rekoč: „Pobožnost je za vse koristna, obljubo ima tega in prihodnjega življenja“.

§. 4. V zatajevanji.

Zatajevanje je krotenje hudega mesenega poželenja, berzdanje grešnih strasti in nagibov serca in pritergovanje tudi sicer dopuščenega veselja. Kako potrebno je zatajevanje tudi tebi, o Marijni služabnik, lahko iz tega posnameš:

1. Brez zatajevanja ti je nemogoče v čednostih rasti; zakaj od nature si k hudemu nagnjen; če se torej temu nagnjenju z vso močjo ne vstavljaš, boš čedalje globokejši v hudo gnan, čolnu

enak, ki se ima vôdi nasproti peljati, ki ga pa, ker ga nobeden naprej ne goni, dereča voda zmiraj na vzdol vleče.

2. Brez zatajevanja in premagovanja si suženj neukrotelih strasti, ki te v sramotnih verigah deržé, in k takim delom silijo, ki jih sam zaničuješ. Brez zatajevanja in premagovanja boš len, jezen, nevošljiv, častilakomen, nečist in sovražen, in ne boš zato nikdar znotranjega miru vžival, ampak boš sam seboj, s svojim stanom in s svojo okoliščino nezadovoljen, in tako sebi in drugim veliko britkih ur napravljaj. Tvoje serce bo enako viharnemu morju, kjer je vse nepokojno. Vihar dela v tebi tvojo nagnjenje k napuhu, vihar vzdiga tvojo nepoterpežljivost, vihar dela tvoja neukrotena mesena poželjivost. Ni mogoče, da bi ti šlo vse po volji; mogel boš veliko grenkih besedí preslišati, ki bodo tvojo nečimurnost žalile; tvoja huda nagla natura bo naletela na veliko zadržkov: prišlo bo tudi veliko zadev, ki bodo tvoje veselje kalile, in bo tako žalost, zamerza in nezadovoljnost v tebi kraljevala in te pekla. Imaš pa svoje spačeno nagnjenje v svoji oblasti in si se navadil, svoje strasti

berzdati, potem se veliko žalosti ogneš, in vse zopernosti ne bodo mogle tvojega veselja kaliti in znotranjega miru vzeti.

3. Brez zatajevanja in premagovanja nisi kristjan. Kristjan je nasledovalec Jezusa Kristusa: človek, ki hoče Kristusov biti. Kristus pa pravi: „Kdor hoče za menoj priti, naj sam sebe zatají“. (Luk. 9, 23.), in sv. Pavel uči: „Kteri so Kristusovi, so svoje mesó križali z grehi in željami vred“. (Gal. 5, 24). Zatajevanje in premagovanje je tedaj bistvena pogoja pravega kristjana; brez nje ne boš nikdar svojemu Božjemu Zveličarju podoben, ne boš nikoli njegove krotkosti, njegove ponižnosti, njegove ljubezni imel; ne boš imel čistosti, ki je največja lepota pravega kristjana, pa se dá le z zatajevanjem in premagovanjem doseči in obvarovati; ne boš imel treznosti, brez ktere človek po nauku sv. Petra v satanove mreže pade. Vse pa, kar imaš na videz dobrega nad seboj, je brez zatajevanja to, kar sv. Avguštín od čednosti nevernikov govori, namreč le leskeča pregreha in nič drugoga.

4. Brez zatajevanja in premagovanja nisi pravi Marijni

družnik ali pravi služabnik. Zakaj izvolil si Marijo sebi v izgled; njej hočeš podoben biti. Ne moreš pa njej celo nič podoben biti brez zatajevanja; zakaj njeno življenje je bilo nepretergana versta pomanjkanja in nadlog. Kot družnik ali pravi služabnik imaš dalje dolžnost, Marijo posebno častiti; tega pa ne moreš brez premagovanja samega sebe, ker to posebno češčenje Marije Device veliko tacega od tebe tirja, kar se tvoji lastni ljubezni in občutljivosti ne prilega; dolžnosti Marijne zveste službe ti veliko tacega nakladajo, kar brez premagovanja samega sebe ne moreš storiti, veliko ti prepovedujejo, kar tvoji spačeni naturi hudo vojsko napravlja.

5. Brez zatajevanja in premagovanja samega sebe še celo človek nisi; zakaj le potem se loči človek od živali, da on po duhu, žival pa po naturnem poželenji živi in se mu voditi pusti. Brez zatajevanja živeti, kaj je to družega, kot po naturnem poželenji živeti in potem takim prav živalsko življenje imeti? Ali je tako življenje človeški vrednosti in imenitnosti primerno? Še celo ajdovski modrijan Sé-

neka je spoznal potrebo zatajevanja samega sebe, torej je rekel: „Prevelik sem, in k večemu sem rojen, kakor da bi mogel suženj svojega telesa biti“.

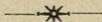
Hočeš tedaj vediti, o Marijni pravi služabnik, kako bi se mogel v tej potrebni čednosti vaditi, brez da bi si s tem kalil veselje svoje mladosti, in si življenje grenil: sprejmi z voljnim srcem kratko napeljevanje k zatajevanju samega sebe; bodi prepričan, da ti zatajevanje ne bo ravno toliko teže delalo, če se le z dobro voljo in s serčnostjo té reči lotiš. — Prenašaj tedaj s kerščansko ljubeznijo majhno nagajanje svojih tovarišev, razžaljive besede hudobnih ljudi; sprejemaj z mirno vdanostjo mnogotere in neprijetne dolžnosti stanu, opravljaj jih stanovitno in pridno; ne naveličaj se dela, če se ti tudi ne ljubi; v jedi in pijači si včasih kaj malega pritergaj, nikoli se ne pritožuj zastran slabih jedi, temuč jej, kar se ti da, zunej časa obeda vmes nič ne uživaj; če o hudi vročini poleti žejo terpiš, nikaar je precej ne vgasiš, počakaj nekaj trenutkov; prenašaj poterpežljivo vročino in mraz in slabo vreme; namesto da bi se v kako razveseljevanje podal,

pojdi rajše ta čas v kako cerkev, ali pa zapusti nekaj trenutkov poprej kraj veselja, in oberni jih v molitev; če si zjutraj poklican, vstani naglo iz postelje, ali če to dnevni red tirja; opravljaj klečé svoje vsakdanje molitve, kterikrat tudi z razpetimi rokami; daj od svojega denarja, ali od svojega koščika kruha kaj malega v bogajme i. t. d.

Vadi se, Marijni služabnik, v teh malih pa zaslužljivih zatajevanjih zavoljo svoje večne sreče in ljubezni do Jezusa Kristusa in Marije Device in če se tudi tvoji spačeni naturi težavne zdé, spominjaj se velicega plačila, ki te čaka. Če se kupci morskih viharjev in valov in daljne poti ne ustrašijo; in če kmeta ne mraz ne vročina od težavnega dela ne zadržujeta: kako bi te veliko manjše reči zadrževale od zatajevanja, ki ti toliko plačilo v nebesih obeta? Uni se izpostavljajo tolikemu trudu in nevarnostim, da po besedah sv. Pavla — „minljivo krono dosežejo“ (I. Kor. 9, 25.), kaj hočemo mi storiti, da neminljivo dobimo? Oserčuj se torej z mislijo na večno plačilo, s katero so se svetniki oserčevali, kadar jim je hotla moč upadati, in spominjaj

se večkrat besedí svetega Pavla: „Terpljenje tega časa ni v nobeni primeri s prihodnjim veličastvom, ki se bo nad nami razodelo“. (Rimlj. 8, 18.)

Drugi razdelek.

Od nekterih dolžnosti stanu.

§. 1. Od posvečevanja mladosti.

Večkrat si že, Marijni služabnik, slišal prigovor: „Kar se Anžek navadi, Anže zna“, t. j. česar se mlad navadi, star zna; pa morebiti nisi nikoli bolj natančno prevdaril, kako resnično je to, ali koliko da v sebi ima. Ali veš tudi, kaj hoče to reči? Reče ti, da, če si v mladosti za bogaboječnost in pobožnost prizadevaš, boš tudi v starosti bogaboječ in pobožen; ali pa, da boš vse napake, strasti in pregrehe, katerih se zdaj nočeš znebiti, tudi v svojo sivo starost seboj vzeti; da toraj v mladosti podlago postaviš svoji časni in večni sreči ali nesreči. Bodi prepričan resnice tega prigovora, zakaj sv. Duh ga poterjuje z besedami: „Mladeneč vaje svoje poti, tudi v sta-

rosti z nje ne stopi“. (Pregov. 22, 6.) Neumno je tvoje zanašanje na poznejša leta, katerih ali še celo ne boš doživel, ali pa ne boljše obračal; prazno je tvoje upanje, da bo poznejše tako lahko, svoje življenje poboljšati. Kako hočeš globoko vkoreninjene navade zapustiti; močne, zastarane strasti zatreti, ker zdaj nimaš dosti moči, da bi njih kalí pokončal? Kako se hočeš v čednostih vaditi, za bogoljubnost in pobožnost prizadevati se, ker je tvoje serce z grehi mladosti od Boga odvernjeno, in je vso ljubezen do dobrega zgubilo? Hočeš torej dober kristjan biti, in svojo dušo rešiti, moraš že zdaj resnobno začeti, Bogu služiti, in se za čednosti prizadevati. Pa, vprašaš, ali ne smem torej najlepšega časa svojega življenja uživati? ali se moram potem vsemu odtegovati, in v nekaki žalostni samoti dneve svoje mladosti preživeti? — O ne, mladi Marijni družnik, tega ne; v pravem pomenu besede smeš in moraš mladost uživati. Ali dobro prevdari, kaj hoče reči „mladost uživati“. Lahkomišljenosti se vdati, strastim se prepustiti, na Boga pozabiti, se celo pregreham prodati, z umorjeno nedolžnostjo v

zgodnji grob stopiti, ali zaničljivo od pekoče vesti mučeno starost doživeti, in kot gnjusoba pred Bogom in ljudmi v strašno večnost stopiti, to se v resnici ne pravi „m l a d o s t v ž i v a t i“; ravno tako malo kakor se reči more, da se jed vživa, če se prederzno na tla verže, ali se pusti spriditi. M l a d o s t v ž i v a t i, se pravi: dušne in telesne moči razvijati in uriti, mladosti ne le izobrazovati za prihodnja leta, ampak jo posebno tistemu posvečevati, kateremu nebó in zemlja služita, kateri stoterno poverne, kar se mu dá, kateri edini more vse želje našega serca spolniti in nas za čas in večnost osrečiti. Nočeš torej svoje prihodnje sreče pokončati, temuč jo toliko bolj ustanoviti, kolikor bolj svojo mladost vživaš: skerbi, da boš vsak dan boljši s tim, da svoje strasti zatiraš, in se v lepih čednostih vadiš; uči se dragi čas visoko ceniti in obračaj ga vestno z vso močjo in trudom v svoje izobraženje. Bodi toraj prisežen sovražnik lenobe in zgube časa; naj ti nobena ura ne uide, v kateri bi ne bil nič koristnega zase ali za druge storil ali se ne naučil, in navadi se zato zgođej vse o pravem času, zredoma in natanko

opravljati; sicer zgubiš, če tudi nobenkrat nisi brez dela, vendar veliko časa, in ne storiš nič izverstnega. Posebno naj ti bo katoliška vera sveta; zakaj ona sama ti daje pravo dušno žlahtnost; s čednostmi te zaljša, in je najbolj zvesta varuhinja tvojih najsvetejših in najdražjih dušnih dobrot. Zato njenih dolžnosti ne dopolnuj le iz hinavščine ali hlapčevskega strahu, temuč iz prave ljubezni do Boga, iz prepričanja in dolžnega čutila; nobeno zaničevanje, noben strah pred ljudmi, nobeno vabljenje ali zapeljevanje te ne smé kdaj premotiti, da bi verske dolžnosti prelomljeval, odkladal ali v nemar puščal. Tvoj Bog je, ki to od tebe tirja; tvoj prihodnji Sodnik, ki bo zavoljo tega od tebe odgovor tirjal; tvoj največi dobrotnik, ki to od tebe pričakuje. Okleni se ga torej zgodej z otroškim srcem, in daruj mu spomlad svojega življenja. Z neskončnim dopadajenjem bo tvoj dar sprejel, in te obsul z gnadami, ktere bi sicer za vselej zapravlil; že tukaj bo tvoje serce z nebeško radostjo nasitil, kakeršne ti svet z vsim svojim razveseljevanjem nikdar ne more dati. Če se zgodej čednosti navadiš, nikdar ti ne bo težavna,

in še v starosti se boš z veseljem in tolažbo dni svoje mladosti spominjal.

§. 2. Od posvečevanja dneva.

Hočeš, o Marijin služabnik! svojo mladost posvetiti, moraš dan posvečevati; zakaj iz dní obstoji tvoje življenje, ktereга najlepši del je mladost. Če tega ne storiš, službi Božji dan odtegneš, ki ti ga je Bog le zato dal, da ga v tistem hvališ in častiš; ti odtegneš svojemu najimenitnišemu delu, svojemu zveličanju, dan, v katerem bi si lahko večno krono zaslužil, in ki ga vso večnost več nazaj dobiti ne moreš; ti zgubiš vse zaslužnje, ki bi si ga bil mogel za večnost nabrati; ti se v največo nevarnost postavljaš, padati iz greha v greh, in tako predragi čas v svoje večno pogubljenje, v službo satana obračati. Boj se potem zavoljo svoje lahkomišljenosti strašnega odgovora, ki ga boš dajal večnemu pravičnemu Sodniku, in vedi, da bo prepozno takrat se kesati in sklepe delati. Dobro torej premisli, kdaj da se dan začne, in terdno zdaj skleni, posvečevati ga. Kako pa hočeš to začeti? Glej, dan obstoji iz ur, ure iz minut; če té tako

razdeliš, da ima vsako opravilo svoj odločen čas, če za molitev in svoja verska opravila potreben čas odkazuješ, če vse, kar storiš, iz dobrega namena storiš, potem dan posvečuješ. Sprejmi v ta namen kratko vodilo:

1. Ko se zbudiš, zaznamnjaj se precej s svetim križem, povzdigni hitro svoje serce k Bogu, daruj mu perve trenutke dneva, perve misli, perve besede in perva dela.

2. V postelji se nikar ne mudi, ampak naglo se iz nje vzdigni po zapovedi dnevnega reda, kakor hitro ura bije, in prinesi Gospodu to majhno premaganje v dar. Obleci se sramožljivo in spodobno, in vsega se ogibaj, kar bi ti vtegnilo nevarno biti.

3. Oblečen in umit se pokropi z blagoslovljeno vodo in opravi svojo jutranjo molitev. Nikar je nikdar ne odlašaj, ker odlašana molitev je skorej večidel tudi opuščena; nikar je med tem, ko se oblačiš, ne opravljaj, zakaj to bi bila sirova nespodobnost do Božjega Veličastva; môli, ako je mogoče, klečé pred svojim domačim altarjem, ali vsaj pred podobo križanega Zveličarja ali prečiste

Device Marije, moli počasi in pobožno, zakaj stojiš ali klečiš pred Božjim Veličastvom, in ta čas je svet in slovesen.

4. Če ti čas dopusti, nekoliko večne resnice premišljuj. Beri v ta namen nekoliko iz kakih pobožnih bukev. To bo največ pripomoglo, da dan sveto preživiš; daje ti svete misli, budi v tebi svete občutljive in nagiba te k dobrim sklepom.

5. Ako ti je le mogoče, bodi vsak dan pri sveti maši. Sicer si k temu le ob nedeljah in zapovedanih praznikih zavezan; toda kažeš merzlo in mlačno serce, če moreš to vsak dan storiti, in vender ne storiš; ne paziš za najbolj sveto skrivnost, opuščáš najbolj imenitno službo Božjo in zgubljaš največe in najpotrebnejše gnade. Če pa ne moreš biti pri sv. maši, se saj v duhu tje postavi, in prosi angelja varha, da bo namesto tebe pričujoč pri najsvetejši daritvi.

6. Po sv. maši se podaj k delu; delo samo pa začni z znanjem sv. križa ali s kratko molitvico; zakaj na Božjem blagoslovu je vse ležeče.

7. Pojdi z dobrim namenom k mizi, in opravljaj vselej pred in po jedi svojo

molitev spodobno in pobožno, brez strahu pred ljudmi; pomisli, da je pač gerdo, ravnati kakor živali, ki svojega Stvarnika ne spoznajo in se mu zato za njegove dobrote ne zahvaljujejo.

8. Imej odločeno uro za oddih ali počitek. Takrat se razveseljaj in si oddahni; pojdi na sprehod, ali pa se kratkočasi z dobrim prijateljem; zderži se pa vsega, kar je nespodobnega. Spominjaj se zraven večkrat besedi svetega pisma: „Veseli se, mladeneč (deklica), v svoji mladosti, in tvoje serce bodi dobre volje tvoje mlade dni, in hodi po potih svojega serca in po vidu svojih oči; vedi pa, da zavoljo vsega tega te bo Bog vzel v sodbo“. (Pridg. 11, 9.) T. j. veseli se, toda boj se, s tim Boga žaliti!

9. Večkrat se ti po dnevi priložnost ponudi, v kaki cerkvi presveto Rešnje Telo obiskati. Nikar tega ne opuščaj, posebno, če je blizo tvojega stanovanja ali tvojega sprehoda kaka cerkev. To so dragi trenutki, tukaj si moreš marsiktere gnade sprositi, marsikteri žlahtni kamen za nebeško krono nabrati. Tvoj zapuščen Zveličar te pričakuje, in tvoja duša ga potrebuje, ker je v toliko nevarnostih.

10. Da tvoje serce ne bo preveč zavoljo vsakdanjih opravil raztreseno, in da duha pobožnosti ne zgubi, preskerbi mu duhovno jed, t. j. kratko duhovno berilo na večer. Take dobre bukve so: Nasledovanje Jezusa Kristusa od Tomaža Kempčana, duhovna vojska od Škupoli-ta, Filoteja sv. Frančiška Salezijana, té bukvice i. t. d.

11. Končaj dan ob odločeni uri, vselej s pobožno večerno molitvijo in natančnim izpraševanjem vestí.

12. Vlezi se vselej z vso spodobnostjo v posteljo, pokropi sebe in svojo posteljo z blagoslovljeno vodo, in izroči se Bogu v roké. Če si z drugimi skupej, nikar po večerni molitvi nič ž njimi ne žlobdraj, ter skušaj v svetih mislih zaspati.

Blagor tebi, o Marijni služabnik! če boš na koncu svojega življenja štel mnogo dni, ki jih boš tako dokončeval. Ne bo ti treba zavoljo svoje mladosti žalovati, in ne osramoteti, ko boš kdaj na ta nevarni čas nazaj mislil.

§. 3. Od posvečevanja učenosti.

Bog je Oče luči, pravi sv. Jakob (1, 17.), in v njegovem Sinu Jezusu Kri-

stusu so vsi zakladi modrosti in spoznanja skriti. (Kol. 2, 3.) Od Boga pride torej vsa učenost, kakor voda iz studenca, luč od solnca; k njemu se mora tudi vsaka učenost vračati, kakor se vodé v morje iztekajo, iz kterega izvirajo. — Učenost mora biti lestvica, po kateri človek k Bogu, svojemu zadnjemu cilju in koncu, gôri stopa; ona je svetilnica, pri nje svetlobi človek lahko spoznava pota Božje previdnosti, in dobrote; ključ, ki odklepa skrite zaklade vsegamogočnosti in modrosti Božje; svarljiv glas, ki nas k hvali Božji, k zahvali do našega največega Dobrotnika kliče. Ali žalostna skušnja nas uči, da so učenosti mnogim le priložnost dušne spačenosti, studenec nevere in verske mlačnosti; in skušnja nam kaže, da marsikteri v tej razmeri pobožnost, čednost in nedolžnost zgubljajo, v kateri v učenostih napredovajo. Od kod vendar to izvira? Ali mar učenost ni več učenica resnice? Ali ona ni več luč, ki temé prežene? ali pa je bilo to, kar smo do zdaj za resnico imeli, le zmota in prazna vera, ktere zagrinjalo se je še le zdaj odkrilo? — Odgovor na to nam dá sv. Bernard, ker opomni, da se učenosti kakor vsak

drug Božji dar pri mnogih v popačenje serca, v spodkopanje vere in v škodo lepega obnašanja obračajo. On pravi: „Veliko se jih uči, le da bi kaj vedili, in to je ostudna radovednost; drugi, da bi kaj veljali, in to je neumna nečimurnost; drugi, da bi svoje vednosti prodajali, in to umazana samopridnost; le malo pa, da bi druge spodbudovali, ali da bi bili sami spodbujeni“. Veliko jih je tedaj, ki svoje vrednosti in učenosti ne obračajo k temu cilju in koncu, zavoljo kterega jih je Bog dal, ampak le da svojim strastim strežejo. Ni čuda torej, da so učenosti za marsiktere nevarna spotika, na kateri se dostikrat njih vera in pobožnost razbije. Da se tudi tebi preljubi Marijni pravi služabnik, ne bo tako godilo, sprejmi tukaj kratko vodilo, kako da svoje učenosti posvečuješ:

1. Imej, kadarkoli se učiš, dober namen, in ponovi ga večkrat na dan. Uči se iz tega namena, da bi Bogu ložej služil v tistem stanu, v kterega te je poklical.

2. Išči v učenostih le resnice; ona sama te more napačnih potov varovati in k Bogu peljati.

3. Pazi v svojih učenostih na nauke, ki ti jih sveta vera daje. Se učiš n. pr. zgodovine, spoznavaj v nji Božjo previdnost, ki povsod vse vlada in vodi. Se učiš natoroznanstva, občuduj vsegamogočnost, velikost, modrost in dobroto Stvarnikovo. Se učiš računstva, misli na natanki in ojster odgovor, ki ga boš mogel kdaj vsegavednemu Sodniku dajati. Se učiš zemljepisja, poljedelstva itd., občuduj velikost, rodovitnost in lepoto zemlje in njenih posameznih krajev in deželá, in misli si: „Če je zemlja, ta dolina solz, že tako lepa, kako lepe morajo potem takim nebesa biti, prebivališče svetnikov? In vendar mislijo ljudje tako malo na to; zidajo si hiše, kupčujejo, belijo si glave, kaj bi vse novega iznajdli, pozabijo pa pri vsem tem na to, kar „je edino potrebno“.

4. Nikar se ne popred začenjaj učiti, preden nisi Boga za razsvetljenje in pomoč poklical. Moli v ta namen naslednjo molitev sv. Tomaža Akvinskega:

„O Stvarnik vseh reči, ktereга velikost je neizrekljiva, k tebi zdihujem, moj Gospod in moj Bog, ki si s tako prečudno modrostjo vsa dela

neizmernega sveta naredil, in devet angeljskih verst v tako prečudnem redu v nebesih vstvaril! k tebi, pravemu viru luči in vse modrosti, zdihujem, da mi daš le en žark svoje Božje luči v mé posijati, ki prežene iz moje duše temoto greha in nevednosti, v kateri sem bil rojen. Ti, ki jezike nedoraslih zgovorne delaš, blagovoli moj Učenik biti: izlij roso svojega blagoslova čez moje ustnice; daj mi živ, čist in oster um, srečen in zvest spomin, zanesljivo in pravilno razsojo. Uči me sam, da vse prav začnem, pridi mi pri vseh mojih delih s svojo gnado na pomoč, vodi jih k srečnemu koncu, in daj jim srečno rastvo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen“.

§. 4. Od skušnjav.

Če je po spričevanji pobožnega Joba vse človeško življenje vedna vojska zoper mnogotere dušne sovražnike, mora se to

prav posebno od mladosti terditi. V nobeni drugi človeški starosti se ne ponavljajo peklenski napadi tako hipoma, tako prederzno in močno, tako očitno in silovitno, kakor v mladosti, in v nobeni starosti se na te sovražne napade sploh manj pazi, redkejše se odbijajo, kakor v mladosti. Od tod izvira tolika spačenost, ki se pri mladih ljudeh nahaja, tako zgodnja zguba nedolžnosti, tako pogostne dušne rane, ki se velikrat skorej več zaceliti ne dajo. Tudi ti, Marijni služabnik! si že to skusil in še sleherni dan skušaš; tudi ti čutiš, po besedah sv. Pavla, drugo postavo v svojih udih, ktera se bojuje zoper postavo tvojega duha, ktera te deva v sužnost pod postavo greha. (Rimlj. 7, 23.) Ti si brez skušnje in brez terdnih vodil v sredi svetá, kjer je toliko hudega in toliko zapeljevanja. Tvoje cvetoče zdravje, tvoje zmiraj večje telesne moči, strasti, ki se začenjajo v tebi buditi, vse to so vrata, skoz ktere sovražnik neprenehoma v tvoje serce sili in se išče tvoje duše polastiti. Zatorej poslušaj, kar te sv. Duh opominja: „Sin, ko v službo Božjo stopiš, ostani v pravici in v strahu in pripravi svojo dušo za skušnjava“.

(Sirah, 2, 1.) Veliko ti bo torej koristilo, in te v vojski zoper skušnjave močno oserčevalo, izvediti, kaj učeniški duhovnega življenja od skušnjav govore. Naj ti bo torej v tvojo tolažbo in spodbudo nekoliko od tega tukaj povedano:

1. Skušnjavam so vsi ljudje podverženi; tudi veliki svetniki niso bili brez njih, celo najsvetejšega izmed vseh, Jezusa Kristusa samega se je skušnjavec lotil. Skušnjava je le tedaj greh, kadar se vanjo privoli.

2. Skušnjava je poskušnja, ali se Boga bojiš in ga ljubiš. Zato jo pusti čez se priti, kakor jo je Bog pustil čez Abrahama, Joba in druge priti. Zato je Bog vže po Mojzesu rekel: „Gospod, vaš Bog, vas skuša, da bi bilo očitno, ali ga ljubite, ali ne, iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše“. (V. Mojz. 13, 3.)

3. Skušnjava je prelepa priložnost, večno krono si zaslužiti. Ta se le zmagovalcu podeli; zmaga pa ni mogoča, kjer ni vojske. „Blagor možu, kateri skušnjavo prestopi; zakaj potem, ko bo skušen, bo prejel krono življenja“. (Jak. 1, 12.)

4. Skušnjava je celo šola čednosti; zakaj med tem, ko skušnjavo premaguješ,

se v ravno tisti čednosti vadiš, zoper katero si skušan, in ktera le toliko globokejše korenine dela, kolikor bolj pogostoma je poskušena in spolnovana.

5. Skušnjava je zate ogledalo, v katerem ti Bog tvojo slabost in revščino razodeva, da se ga bolj priserčno okleneš, in bolj goreče po nebesih, večnem miru, zdihuješ.

Da ti pa skušnjava ne bo le samo nič škodovala, temveč kakor serčnemu vojščaku veliko dobrot donašala, zapomni si to le:

a) Nikar se sam v nevarnost ne podajaj, in ne bodi svoj lastni skušnjavec. Nikar ne beri slabih bukev, časopisov, in hudobnih tovaršij se ogibaj.

b) Imej zmirej kaj opraviti; zakaj ni vgodnišega časa za skušnjava, kakor lenoba. Serce nedelavnega človeka je enako luži, v kateri mnogoteri ostudni červi lazijo; nečiste domišljije, hude misli, nevarne podobe prebivajo v njem. Zato je dal sv. Anton svojim učencem lep nauk: „Hudič vas mora vselej pri delu najti“.

c) Vstavi se skušnjavi precej od začetka. Kakor goreč ogel hitro otreseš, in v največi naglici pred strupeno kačo

bežiš; tako hitro odpravi od sebe ogenj skušnjave, in beži pred kačo, ki je izmed vseh najbolj strupena, namreč pred grehom. Če se precej vstaviš, lahka je vojska; zakaj vojskuješ se z mladim levom, ki še nima zob in krempljev; če se pa mudiš, strašno hitro zraste, in huda bo vojska in zmaga težavna. Že pri ajdih je bil pregovor: „Začetku se vstavlja; zakaj prepozno se zdravilo pripravlja, če je hudo po dolgi pomudi premočno postalo“.

d) V skušnjavi misli na pričujočega Boga, ki na te, na tvojo serčnost in tvojo vojsko gleda, in krono že pripravljeno ima, če premagaš. Vojak se toliko bolj junaško vojskuje, če vé, da njegov vojvoda nanj gleda; in ti bi manj serčnosti imel pred očmi svojega najvišjega Kralja, svojega Boga in večnega Sodnika? In ti bi si hotel manj truda prizadjeti, večno neminljivo krono zaslužiti? Kako bi bilo to za-te sramotno!

e) Kakor hitro se ti skušnjavec bliža, povzdigni precej svoje serce k Bogu, okleni se ga bolj priserčno, nikar ne jenjaj moliti, dokler te skušnjava ne pusti. Molitev je orožje, ktereга se hu-

dobni duh najbolj boji. — Kliči na pomoč svojo Božjo Mater Marijo, svojega angelja varha, svojega kerstnega patrona — in zdihni z eno ali drugo teh molitvic:

Gospod Jezus! reši me, sicer poginem!

O Božji Zveličar! v tvoje presvete rane pribežim; ne dopusti, da bi te razžalil!

Prečista Devica Marija! zdaj mi pomagaj, zdaj pokaži, da si moja Mati!

O Marija, brez madeža spočeta! prosi za-me!

O Gospá moja! **O Mati moja!** spomni se, da sem tvoj. Reši me, varuj me, kakor svojo lastnino in svoje posestvo!

Nekatere SVETE PESMI.

Pesem Marijne družbe.

O Marija, milostljiva,
 Vsem, ki na-te kličejo!
 Glej nas, Mati ljubeznjiva!
 Ki na-te zaupamo:
 Svojo milost ti nam daj,
 Žegnaj našo družbo zdaj.

Tebe ljubiti, teb' služiti,
 Na-te gledat' vsaki čas,
 Zvesto za teboj hoditi,
 Vidiš zbrane tukaj nas.
 Hvalo, pesem 'z ust, sercà
 Naj ti naša družba dá.

Pred nogé, glej, tvoje svete,
 Polož'mo zdaj serca vse;
 Daj, da od ljubezni vnete
 Le Bogú in teb' goré;
 Stori, da se vnamejo
 Duše vse za družbo to.

Oh, v skušnjavi, ljuba Mati!
 Vedno nam na strani stoj,
 Daj nam vselej serčno stati,
 Če nas satan kliče v boj!
 Krepčaj nas v nevarnosti,
 Varuj nas v nedolžnosti!

Zmago upamo doseči
 S tvojo zvesto pomočjo,
 Če viharji tud' gromeči
 Nas povsod obdajajo:
 Tebi ljubi Materi
 Naša družba se zročí.

Daj, da družba ti dopade,
 Mlada ta cvetličica,
 Stori, da pri luči gnade
 Raste nepoškod'vana:
 Daj, da daleč krog cveti
 Družba ta in te časti.

Memorare (Spomni se).

Spomni se, Kraljica mila!
 Da se ni še slišalo,
 Da b'la kter'ga zapustila,
 Ki te klical je serčno:
 O ne, Mati! saj vselej
 Se glasi iz srede tvojih:
 Da Marija prošnje svojih
 Ne bi b'la uslišala,
 To ni bilo vekomej.

Kdor srečno je svetu ubežal
 K tebi Mati se podal,
 Če bi nanj tud' pekel režal,
 Nič se ne bo hud'ga bal.
 O ne, Mati! i. t. d.

Si le, Mati! Sinom svojim
 Ti odrekla kdaj pomoč?
 Se je kdo pred srcem tvojim
 Jokal, in šel prazen proč?
 O ne, Mati! i. t. d.

Mati, o devic Devica!
 Glej me, k tebi pribežim,
 Bodi meni Pomočnica!
 Naj po teb' pomoč dobim.
 O ne, Mati! i. t. d.

Glej me pred teboj klečati
 V solzah mene grešnika;
 Se od tebe proč podati
 Morem brez usmiljenja?
 O ne, Mati! i. t. d.

O Marija! ne odreci
 Mi, kar verno prosim te;
 Oh, na pomoč mi priteci,
 Sliši milostljivo me.
 O ne, Mati! i. t. d.

Oh, usliši mene rada:
 Pelj' me k Sinu svoj'mu kdaj;
 Odpri mi nebeška vrata,
 Da tam bivam vekomaj!
 O ne, Mati! i. t. d.

Čisto spočetje Marije Device.

Daj mi vredno počastiti
 Tvoje sveto spočetje,
 Kjer si ti začela biti,
 Božja stvar čez druge vse:
 O Marija, počesčena!
 Ti Kraljica angeljev!
 Ti človeštvu dodeljena,
 Vir rešenja grešnikov.

Od začetka bila zbrana
 V Mater sveto usmiljeno,
 V spočetji že obdarvana
 Z Božjih gnad obilnostjo:
 Hči Boga Očeta zvesta,
 D'vica čistega rodú,
 Svetega Duha nevesta,
 Mati Božjega Sinu.

Kakor jutranja danica
 Zvezd svetlobo zatemni,
 Tvoja čistost, o Devica!
 Zmaga vrednost vseh stvari.
 Kakor lil'jo sred osata
 Te je vsadil večni Bog;
 Sama čista, gnad bogata
 Si zmed Evinih otrok.

Kakor solnce v zarji zlati
 V svetlem tronu prisija,
 V tebi sveta, čista Mati!
 Bog častitljiv tron ima.

V tronu tvojega telesa
 Je prisvetil Jezus nam,
 Da bi kazal pot v nebesa
 Nam zgubljenim grešnikom.

O Devica, čista, sveta!
 Mati ti brez madeža!
 Bodi tebi hvala peta
 Vedno, neprenehoma:
 Naša tukaj v solz dolini
 Od nevrednih grešnikov,
 Tam v nebeški visočini,
 O zveličanih duhov.

Žalostna Mati Božja.

(Iz latinske.)

Žalostna je Mati stala,
 Se pod križem mil' jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.
 V žalost je serce vtopljeno,
 Vse pobito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta Mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostna stoji jokaje.
 Zdiha, gleda trepetaje,
 Kaj njé Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo ugleda biti
 V sred britkosti, ko je ta?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to Mater premišluje,
 Ki terpeti tol'ko imá?

Grehe ljudstva nase vzeti,
 Vidi, Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno,
 Gleda svoj'ga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave,
 Daj mi čutit' te težave;
 Daj mi solz pregrenkih dar
 Daj mi Mati serce uneti,
 In za Jezusa goreti,
 Da mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati, to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim.
 Vtisni mi jih ti v serce.
 Naj te rane tvoj'ga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tudi mene živo sklé.

Daj, da s taboj rad žaljujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukaj še živim;
 Da pod križem bi prebival,
 In s teboj solzé prelival,
 S celega serca želim.

O ti vseh devic Devica!
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, dá jokam se s teboj;
 Smert da Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud' rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves vnamem,
 Kristusu da bom vdan.
 Dušo vneto in gorečo,
 Mati, varovaj v nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvoj'ga Sina križ me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert telo zadela,
 Daj, da bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Mariji.

O Devica, bod' češčena!
 Ti Kraljica vseh nebes;
 Ti si vsem nam vir življenja!
 Ti si sladka, mila res.
 Svit bliščobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušáš — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike.
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Sprejmi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hoč'mo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:
 O Devica bod' češčena!
 Bod' češčena vekomej!
 Taka Mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej.

Izročilo Mariji.

O Marija naša Mati!
 Čez valove, od nevihte gnane,
 Tje v dežele, potnikom neznane,

V té zaupajoči gremo,
 O Marija, varuj nas!
 O Marija, vodi nas,
 Po pravi poti v sveti raj!

O Marija, naša Mati!
 Če nesreča nam bo kon'c kazala,
 Up naš pobijala terda skala,
 Takrat Mater nam se skaži!
 O Marija, itd.

O Marija, naša Mati!
 Kadarkoli bomo v hudi sili,
 K tebi se Marija! obernili,
 S svojim plajšem nas zakrivaj!
 O Marija, itd.

O Marija, naša Mati!
 Kakor veš in znaš, nas varno vodi,
 Skerbna, mila Mati z nami hodi.
 Spremljaj nas do konc' življenja!
 O Marija, itd.

Ljubezen do Marije.

(Sv. Alfonza Ligv.)

Tisto Gospo in Devico jaz ljubim,
 Ktere serce je v ljubezni goreče!
 Ljubi vse duše, po nji hrepeneče,
 Dasi nevedne, jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona Kraljica,
 Vender se milostljivo približuje
 Vsacemu, kateri v ljubezni zdihuje,
 Njeno nebeško lepoto časti.

Ta tako lepa in čista Devica,
 Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
 Zvolil si Mater, Hčer in Nevesto.

Ta mi je vzela in vnela serce.

O da bi mogel jaz kdaj doživeti,
 Da bi Marijo vsa serca ljubile,
 Slišati, da bi vse trume častile,
 Sveto in sladko Marijno ime.

Da bi se pela po zemlje pokrajnah,
 Razlegajoč se vseh serc harmonija,
 Živi, oj živi Devica Marija!

Živi tud' Jezus, k' jo ljubi tako.

Išče naj druge ljubezni, kdor hoče,
 Ljubi, če more, naj kdo kogarkoli,
 Moja ljubezen, k serce mi jo voli,
 To je Marija, k' jo ljubi tud' Bog.

Stegni roko, o Marija premila!
 Ropar'ca serc moja sladka! in vzemi,
 Moje sercé mi iz pers, in ga vnemi,
 Da bo gorelo, medlelo za te.

Vnemi ga s tistim plamenom ljubezni,
 V katerem je tvoje prot Bogu se vnelo,
 Da bo tud' moje v tem ognji gorelo,
 V večni ljubezni do moj'ga Boga.

Češčena si Marija ti.

Veselo pesem jezik moj!
 Mariji v čast in slavo poj!
 Ki je brez madeža spočeta,
 Postala Božja Mati sveta;
 Zato ji vedno čast doní
 Od vseh jezikov in stvari:
 Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam drobne ptičice:
 Zakaj tak' lepo požete,
 Da sladkih pesem glas medeni
 Odmeva log in gaj zeleni?
 „Marijo me pozdravljamo“,
 Mi ptičice odpevajo:
 Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam zale rožice:
 Kaj tak lepo se spletate
 V prekrasen venček razcveteni?
 Iz njega klije duh medeni:
 „Mariji venec pletemo“,
 Mi rožice odmevajo:
 Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam svitle zvezde vse:
 Kaj tak lepó se vtrinjate,
 Po nebu se vaš svit razliva,
 Ko rajska zarja ljubeznjiva?

„Mariji krono kinčamo“,
 Mi zvezde vse odkimajo:
 Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam Božje angelje:
 Kaj tak lepo prepevate,
 Da vse nebo v radosti plava,
 In vedno se razlega slava?
 „Mariji čast prepevamo,
 Kraljico jo pozdravljamo!“
 Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!
 Razlegaj se po zemlji celi,
 Odpevaj sveti raj veseli!
 Kraljici slave in časti
 Pozdrav naj vekomaj doní:
 Češčena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Salve Regina.

Češčena bodi o Kraljica.
 Nebes in zemlje ti Gospa;
 Mogočna, usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!

Marija, k tebi vboge reve,
 Mi zapuščeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češčena bod' presveta Mati,
 O Mati Božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati,
 Ker porodnica Božja si.
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Češčeno — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo te,
 Častito tebi to češčenje
 Ko Mater' Jezusovi gre.
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Češčena bodi brez števila
 Velikrat naša ti sladkost!
 Češčena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Oči prijazne v nas obrni,
 O Sladka in Dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k tebi uboge reve itd.

Mati si moja — Marija.

Mati si moja, Devica Marija!
 Zate, cvetlica, serce mi gori;

Mati moja mi ostani,
 V svoj' ljubezni me ohrani.
 Slavo če tvojo tud' pekel spodbija,
 Duša te moja nebeško časti:
 Mati si moja!

Kaj bi brez tebe b'lo, zvezdica mila?
 Kje bi vtolažil si svete želje?
 Ti Marija si bogata,
 Ti si mati moja zlata.
 Ti si za mene Boga porodila;
 V Bogu in v tebi miruje sercé:
 Mati si moja!

Solnčni obraz če ti v mene oberneš,
 Milo pogleda me tvoje okó.
 Sladka si, o mati moja!
 Blagodušna milost tvoja.
 Vse, vse britkosti od mene odverneš.
 Bog mi je mili, pri sercu sladkó:
 Mati si moja!

Angeljci Božji ti pevajo slavo,
 Ljudstva časte te ponižno z menoj.
 Vsaj si mati, ljuba, sveta,
 In za blagor vseh uneta!
 Še mi pomagaj v nebeško širjavo,
 Večno Boga tam častiti s teboj:
 Mati si moja!

Slava Mariji prečisti Devici.

Slava Mariji, prečisti Devici!

Slavo ji pojmo veselo vsi!

Slava v nebesih mogočni Kraljici,

Slava po zemlji naj glasno doni!

Angeljski kori Marijo slavite,

Slavo ji pojte iz cele moči!

Slavo vse trume svetnikov ženite!

V celih nebesih naj slava doni!

Slavo ji pojte nedolžne device!

Slava nji, ki je Devica devic!

Slavo ji pojte mladenčev dušice!

Nji, ki je varhinja vaših dušic;

Slavo ji pojte vsi starčeki sivi;

Ki je varvala vas mnogih nadlog,

B'la pomočnica vam vselej je v sili,

Je spremenila v veselje vaš jok.

Pevci pobožni, o vsi zaženimo

Kdor le premore naj vzdigne svoj glas,

Združeni v petji Marijo častimo,

„Slava“ zapojmo Mariji na glas:

Slava, Marija, o Mati premila!

Slava naj tebi na večno doni!

D'vica ti Jezusa si nam rodila;

Slava zato naj se tebi glasi!

Mariji brez madeža spočeta.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Enake nima več nebo,
 Okrog presvitle žarke lije,
 Le v njo ozira se oko.
 Ta zvezdica, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejša lepša od zlata;
 Prelepo se okrog otrinja,
 Nebeških žarkov svit ima.
 Ta zarja, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Pregrehe noč je zemljo krila
 In dolg težil človeški rod;
 Le ena hči je prosta bila,
 Si njo je v Mater zbral Gospod.
 Edina Hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Devica čista in presveta
 Vse milosti napolnjena
 Od greha čisto vsa izvzeta
 Edina hči Adamova.
 Najlepša Hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Slovo od Marijne podobe ali od Božje poti.

O popotniki postojmo
 Še nekol'ko ginjeni,
 In iz serca vsi zapojmo
 Materi vse milosti!
 Hočem ta kraj zapustiti?
 More to mi v glavo iti?
 Komaj prišel, moram proč,
 Srečni kraj! zdaj lahka noč!

Ljuba Mati! moram iti,
 Solzen pogledujem gor',
 Hotel bi te še hvaliti
 Kakor angeljev ves kor';
 Hotel molit bi in peti,
 Vedno zate le goreti,
 Kar pa usta ne 'zrekó,
 Naj ti solze povedó!

Sama misel na ločitev
 Pade težko na serce;
 Vender vzem', Bog! to daritev
 Bolečine pregrenké!
 Oh, hudo je to čutiti,
 Ljubljeno zdaj zapustiti;
 Kaj pa je men' ljubšega,
 Kakor Mati Jezusa?

O Marija! nam podeli
 Za odhod svoj blagoslov,
 In ob smerti razveseli
 V družbi nas nebeščanov;

Daj nam čoln serčno voditi,
 In v nebesa enkrat priti,
 Da, ko počí nam sercé,
 V svoje nas sprejmeš roké.

Amen.

Sveti Jožef.

Lej svet'ga Jožefa, kristjan!
 Spodob' se ga častiti;
 Mariji ženin čist je dan
 Jo čisto ohraniti.
 Nad Jezusom ima oblast,
 Zares prečudna taka čast!
 Celo Božji varh sme biti.

Nikar se, Jožef, nič ne boj,
 Ga angelj opomnuje,
 V svetosti svoji terdno stoj,
 Lej, Bog te osrečuje;
 In od Marije se ne lóč',
 Ker svetega Duha je moč,
 Kar te od nje vračuje.

Poterjen je Marijo vzel:
 V uboštvu je rodila,
 Pa z Materjo je bil vesel,
 K' sta Jezusa molila;
 Sovražnikom v Egipt vbeží,
 Zgubljen'ga v tempeljnu dobí;
 Vse to mu Bog pošilja.

Je s Sinom in Devico bil
 V veselji in britkosti,
 Le zanje vselej se potil,
 In živel je v svetosti.
 Tovarš je jima bil nadlog,
 Zato ga tud' ne loči Bog
 Bit' zdaj tovarš sladkosti.

O sveti Jezusov rednik!
 Te prosimo na sveti;
 Nam slabim bodi pomočnik,
 Spros' milost nam prejeti,
 Premagovati hudo zdaj,
 V nebesa priti k Bogu kdaj,
 In večno v njih živeti.

Sveti Alojzij.

Prelepa lilija cveté
 Iz sam'ga svet'ga raja,
 In duh čistosti angeljske
 To lilijo obdaja.
 Kdo krasne cvetke ne pozna,
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raji venča.

Zato dajmo Alojziju
 Častivnico zapeti,
 Njemu, v telesu angelju
 Vso hvalo prizadeti.

Alojzij, ti deviški cvet!
 Nedolžnost si ohranil,
 O bodi ti izgled nam svet,
 Ki nas bo greha branil.

Ti v sveti sramožljivosti
 Si bal se sence greha!
 Ogibal se nevarnosti
 Nečimernega smeha.
 Mi pa veselje ljubimo,
 Nevarne kratkočase,
 V nevarnost se podajamo,
 Slabi pozab'mo nase.

Do usmiljenega Jezusa
 Ti je serce gorelo,
 Marija ti je Mati b'la,
 Posvetno teb' merzelo.
 Nam pa le serce poželi
 Veselje tega sveta,
 Ljubezen sveto v nas mori,
 V pregrehe nas zapleta.

Alojzij, ti se pokoril,
 Počutkov moč podéral,
 Si molil rad, in se moril,
 Skušnjave s tim zatéral.
 Mi grešniki pa pasemo
 Pregrešno truplo svoje,
 Naj nam pomoč premage bo
 Izgled pokore tvoje.

Naj se hudobni svet jezi,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi, o Alojzij, ti
 Nam luč in steza prava.
 Alojzij, ti naš vojvoda
 Pred nami lil'jo nosi.
 Usmiljenega Jezusa
 Nam ti pomoč izprosi.

Naj se s teboj vojskujemo,
 V nedolžnosti živimo!
 Da srečno smert premagamo,
 Se s taboj veselimo;
 Da bomo pri Mariji tam
 V nebesih vsi veseli;
 Hodili vsi za Jagnjetom
 In novo pesem peli.

Sveti Stanislaj Kostka.

Ti lepota vsa mladosti,
 Stanislaj, bod' blagrovan!
 Ki si v angeljski svetosti
 Z vencem čistosti obdan.
 Madeža si prost, in v sredi
 Slabih vès nedolžen bil.
 Pri prederzneža besedi
 Si prestrašen omedlel.

Pred altarjem na kolenih,
 Kjer preljubi mir cveti,

On v solzah Bogu zročeni
 Poln gorečnosti kleči.
 In v veselji svetem vzdiga
 Duh se njemu Serafa,
 Mu 'z oči ljubezen šviga,
 Mu ljubezen iz serca.

On v bolezní med terpljenjem
 Kliče željno in serčno:
 „Daj, Gospod, še pred ločenjem
 Sveto Rešnje mi teló!“
 Al oberne naj v veselje,
 Stanislaj! se tebi duh,
 Angelj spolni tvoje želje,
 Ti prinese živi Kruh.

„Pojdi v sveto tovaršijo
 Tje k tovaršem Jezusa“, —
 Tako sliši sam Marijo,
 Ko mu to povelje da.
 Stanislaj tud' ne postaja,
 Kot popotnik v Rim hití,
 In se bliža vratom raja
 Tje nebeški Materi.

In po kratki je bolezní
 Sladka smert nedolžnega,
 Pa ne smert — le moč ljubezni
 K ljub'mu Bogu ga pelja.
 Glej, Marija pride sama,
 In k Očet' nebeškemu
 Pelje sveta Božja Mama
 Serčno ljubljen'ga Sinú.

Stanislaj: oh, prosi za me
Svoj'ga ljub'ga Jezusa,
Da z ljubeznijo me vname
Božjo, loči od svetá.
Vedno hočem povzdig'vati
Gori le očí, roké,
Čisto hočem potovati,
Jezusu le dam sercé.

Amen.

PRISTAVEK.

Od Marijne kongregacije ali družbe.

A. Začetek Marijne družbe.

Oče Janez Leon iz Jezusove družbe, l. 1563. učenik slovnice v rimskem sobivališči (Collegium Romanum), je vidil s kervovečim sercem velike nevarnosti zapeljevanja, ktere od vseh strani neskušeni mladosti proté. Poln svete gorečnosti za blagor svojih učencev je torej vse poskusil, da bi jih popačenosti obvaroval, jih ne le v vednosti, ampak tudi posebno v pravi pobožnosti vterdoval, ter jih resnične in temeljite čednosti učil. Prepričan pa je bil bogaljubni mož, da v ta namèn ga ni boljšega pomočka, kakor

pravo češčenje preblage Marije Device, in da njegovi učenci niso nikjer bolj varni, kakor pod njeno materno brambo; toraj jim je navdihoval naj bolj priserčno češčenje do Marije, in njenemu varstvu je izročeval njih nedolžnost. Zbiral jih je toraj v šoli nektare dni v tednu. Tukaj je bil napravil in olepšal altarček v čast najčistejše Device, in med tem, ko so hodili učenci družih razredov po praznih kratkočasih, je on tukaj s svojimi kake molitve k nebeški Kraljici molil, se ž njimi od svetih reči prijazno pogovarjal, zlasti od slave in imenitnih čednosti Marije Device, od njenega češčenja in sreče tistih, ki so pod njenim varstvom; zbor je sklepal s kako pobožno pesmijo.

To je bil začetek Marijne družbe, gorčično zerno, ki se je v košato drevo zrastle, katero je segalo s svojimi vejami v vse dežele in na vse strani svetá, in rodilo stoternega blagra in milosti.

Mladi učenci so pod takim ljubeznivim vodstvom rastle, kakor na starosti, tako v modrosti in čednosti; s svojim spodobnim obnašanjem in s svojo pobožnostjo, z marljivostjo in nasprotno ljubeznijo so svetili drugim v lepo sijajni

z gled strahu Božjega, njih slovesnosti in pobožna zbirališča so jela kmalu družih oči nase vleči, in so budila pri drugih mladenčih ne le radovednost, ampak tudi pobožno gorečnost, in ni bilo dolgo, že so večidel vsi prosili, da bi smeli v družbo stopiti, in se zborov vdeleževati. Šest let potem, ko se je bila Marijna družba pričela, l. 1569., je bilo število gorečih družnikov že toliko, da so mogli za vikše razrede poseben oddelek napraviti. Družniki tega oddelka so imeli svoje shode v cerkvi „Marijnega oznanjenja“, torej je bilo tudi Marijno oznanjenje obletnica te lepe in velikoserčne družbe.

Častitljivi Oče Klavdij Akvaviva, poglavar (General) Jezusove družbe, je sv. Očetu, papežu Gregorju XIII., naznanil, koliko sadú rodi ta nova družbica v mladosti. Pastir sv. katoliške cerkve je bil v tistih časih vesoljne spačenosti in razuzdanosti s tem veselim naznanilom tolikanj ginjen, da je priserčni novi družbi podelil svoj očetovski blagoslov, mladost pa z mnogimi odpustki oserčil k gorečnosti in stanovitnosti v ti blagi družbi. Z apostolskim razpisom „Omnipotentis Dei“ je poterdil družbo in njene postave, pri-

djal je še novih odpustkov, ter jo dal pod vodbo vsakokratnega poglavarja (generala) Jezusove družbe; po njegovi smerti pa do nove volitve pod oskerb vélikega namestnika. Dovolil je tudi, da se smejo še druge družbe napravljati, vendar pa le med šolsko mladostjo, z naslovom „Marijnega oznanjenja“, in s pogojem, da so se mogle vse z rimsko skleniti in se ji pridružiti. Odsihmal se je razširjal sloves „Marijne družbe“ čez snežnike na Nemško, Francosko, Poljsko, Španjolsko in Portugalsko, pa tudi še tje čez morje v Azijo in Ameriko.

L. 1575. je č. O. Franc Koster to družbo ustanovil v Kolinu za šolce višjih razredov in O. Sirmond v Parizu in Lijonu, l. 1576. je bila napravljena v Trieru in v Dilingi, in imela je to leto v raznih gimnazijah (latinskih šolah) Jezusove družbe že 30.000 družnikov zmed šolske mladosti. Le samo Bogu je znano in v bukve življenja je zapisano, koliko je odsihmal ta družba povsod delala v čast Božjo in preblažene Marije Device, in v zveličanje duš, koliko mladenčev je v posvetnih nevarnostih svojo nedolžnost otele, koliko jih je bilo pripeljanih k čed-

nosti in svetosti, koliko pokoril, del usmiljenja, goreče molitve se je opravilo. Iz nje so izhajali imenitni papeži in škofje, cesarji in kralji, veliki junaki in učeni; kakor: Benedikt XIV., Fenelon, Bossuet, Ferdinand II. in III. Avstrijska cesarja, Sigismund III., Poljski kralj, Emanuel Savojski, Ferdinand in Maksimilijan, Parska kralja. Pa ne le taki, ampak tudi veliki svetniki so cveteli iz Marijne družbe, kakor: Frančišek Salezijan, Karol Boromejski, Frančišek Regiški, Alfonz Ligvorjan, Stanislaj Kostka, Alojzij Goncaga, in več drugih. Mnoga so častna spričevanja, ktera so slavni svetniki zavolj prelepega sadú družbi dajali. „V ti družbi“, tako pravi sv. Alfonz Ligvorjan, „se najde med 20. družniki manj grehov, kakor pri enem samem, ki ni v ti družbi. Iz teh šol svetosti in čednosti so izhajali možje, ki so svet posvečevali; toliko častitljivih prelatov (cerkvenih prednikov), toliko gorečih duhovnov, toliko svetih redovnikov (mnihov), toliko pravičnih oblastnikov, toliko bogoljubnih očetov“.

Ni tedaj čudo, da so papeži s toliko gorečnostjo tej naredbi blagost ska-

zovali in jo s tako obilnimi odpustki obdarovali. Precej za Gregorjem XIII. je spoznal ojštroumni Sikst V., koliko kreposti da ima ta družba v sebi, in ves vnet za Marijno čast in dušno zveličanje je dovolil, da se smejo Marijne družbe napravljati ne le za učence, ampak tudi za vse stanove in verste med človeštvom. Vstale so hitro Marijne družbe za duhovstvo, za vojaštvo in državno vradništvo, za žlahtnike in mestjane, za rokodelce in umetnike, za zakonske in samske (neoženjene in nemožene), za mornarje in posle; povsod z enako gorečnostjo in pridom. Klement VIII. je poterdil vse poprejšnje pravice in dobrote tega društva in je pridjal še novih; ravno tako Gregorij XV.; Benedikt XIV., sam iz te družbe, dal je za vse čase imenitno okrožnico „Gloriosae Dominae“; Leon XII. je vnovič poterdil vse odpustke in pravice in jih je razširil na vse družbe ali kongregacije, kjer koli si bodi.

Sicer ja ta družba tudi svoje vojske prestala. Veliko sovraštva se je vzdigovalo zoper njo, vsaktera obrekovanja so njeno svetlobo otemnovala, skorej ne-

premagljivi zaderžki vtesnovali njeno delavnost, ovirali njeno gibanje. Največi vihar jo je bil zagernil, ko so bili Jezuiti po svojih sovražnikih premagani (1773). Marijna družba je bila pri njih začeta, gojena in materno oskerbljevana v njih naročji, za Bogom in Marijo je imela vse le njim zahvaliti; po zgubi svoje tako preserčne matere se ji je bilo pač treba vsega hudega bati. Zakaj kdo bi jo nadalje vodil, ji izvirnega duha ohranil, in v tistih viharnih in zbeganih časih tako lepo za njo skerbel? Že so se veselile oblasti teme; češ, zmaga je njih, da bodo zdaj k njim pristopili tisti nedolžni mladenči, tisti pobožni občani, tisti junaški kristjanje, ki so po pregnanji Jezuitov brez pastirja sem ter tje begali. Pa motili so se: Marija svoje družbe ni zapustila. Pobožni, goreči, od Boga razsvetljeni kardinali so siroto v svojo skerb vzeli, in oteta je bila pogina. Sprejeli so jo v roke navadni duhovni, in so z največo skerblijivostjo obvarovali sebi izročeni zaklad. Tako se je zgodilo, da se je Marijna družba skorej po vseh evropskih deželah, zlasti po Nemškem, do povernitve Jezuitov

ohranila in se z velikim pridom še ohrani. Sv. Oče Leon XII. je izročil rimsko sobivališče vnovič obujeni Jezusovi družbi in s tim tudi vikšo vodbo Marijnih otrok. Tako tedaj Marijna družba še zmiraj živi pod brambo Marije Device v večo čast Božjo in nebeške Kraljice, k zveličanju njih veliko tisuč, kakor močen škit mlade nedolžnosti, kakor lep vertec čednosti in svetosti v veselje svete cerkve in v jezo brezbožnega sveta.

B. Postavna (kanonska) naprava.

Marijna družba je bila z apostoljskimi razpisi več papežev, posebno z zlatim razpisom („Gloriosae Dominae“) papeža Benedikta XIV. postavno (kanonsko) poterjena in za cerkveno naredbo spoznana. Se hoče pa tudi zunaj Rima postavno (kanonsko) napraviti, je k temu posebnega pisma (diploma) Očeta poglavarja Jezusove družbe potreba, da je z rimsko družbo kot s svojo materjo zedinjena in tako odpustkov deležna postane.*)

---

*) Ta diplom se po prijaznosti vsake bližnje Jezusove družbe lahko dobi, ako se kdo

C. Namen in pripomočki.

Družbe se napravljajo, da se z združenimi močmi poseben namen doseže. Tudi kongregacija je družba; kakošen namen pa da zahteva, spozna se že iz njenega imena, iz zgodbe njenega začetka in njenega tristoletnega obstanka. Nima namreč drugega namena, kakor prav priserčno in popolno češčenje preblazene Device Marije, in s tim večo čast Božjo. To češčenje je bilo vzrok zboru prvih družnikov, nagib njih gorečnosti in njih prizadevanja. Njih altar je bil altar Matere Božje, njih poglavitni praznik Marijin praznik, njih pesmi so bile Marijne pesmi, v svoj zgled so si izvolili Marijne čednosti; zato se imenuje tudi „Marijna družba“. Ta namen odkazujejo tudi papeževi razpisi (bule), s katerimi je družba spoznana in močno priporočena, ta namen imajo tudi družbine postave, ktere so od apostoljskega sedeža poterjene. — V najtanši zvezi s tim

---

s spisano prošnjo na-njó oberne; diplom z družbo vred pa mora še od domače škofije spoznan in poterjen biti, da zadobi popolno cerkveno poterjenje in veljavo.

namenom je prizadevanje družbe, preskrbeti mladini varno pribežališče za njeno nedolžnost, ki je tolikim nevarnostim odper-ta, dati ji v roko močen škit zoper napade dušnih sovražnikov, v nji zbuditi gorečo željo po bogoljubnosti. Skušnja uči, da se vse to najde najzanesljivše v priserčnem češčenji Marije Device, pod brambo nje, ki je strah sovražnikom našega zveličanja, kakor dobro vredena vojska. Na tisuče najprečudnejših zgledov v letnikih Marijne družbe spričuje, kako resnično da je to, in neprenehoma skušajo njeni goreči družniki, kako lahko vojsko da imajo, kako častitljivo zmago si pridobivajo, ko se vojskujejo pod banderom svoje kraljice in mogočne pomočnice. Da bi se ta namen gotovše dosegel, dala je družba posebne, od apostoljskega sedeža poterjene postave svojim družnikom; to so pripomočki, ki so pripravn, ne le pobožnost do Marije pospeševati, ampak tudi duhovnim potrebam mladine zadostovati.

Splošne postave.

1. Preblažena Devica in Mati Božja Marija je najvišja varhinja te družbe, in

imamo veselo zaupanje, da jo bo ona posebno varovala ter ji k vsemu dobremu pomagala; zakaj ona je Mati milosti, ki ljubi tiste, kateri njo ljubijo, varuje in brani tiste, ki se polni zaupanja k njej zatekajo. Torej je prav, da imajo družniki ne le posebno ljubezen in pobožnost do nje, ampak si tudi prizadevajo, s čistim, nedolžnim in pobožnim življenjem njene izverstne čednosti posnemati, večkrat se eden družega k njeni ljubezni in češčenju spodbudovati in poveličanju njenega imena po svoji moči pomagati.

2. Družbo vladajo duhovni vikši ali predsednik, vodnik (prefekt) in dva pomočnika (asistenta). Na njih strani je tajnik in 6 — 12 svetovalcev (več ali manj, po večem ali manjšem številu družnikov), ki pomagajo družbo vladati. Družniki slehernega po njegovi časti spodobno spoštujejo ter mu v družbinih rečeh voljno pokorščino skazujejo.

3. Ker je večkratno prejemanje sv. zakramentov prav pripraven pripomoček, namen te družbe doseči, namreč čednost, kerščansko pobožnost in napredek v šolskih naukih pospešiti; naj se vsi, ki želé v to družbo stopiti, poprej z dolgo

spovedjo od vsega življenja očistijo, razun ko bi spovednik tega ne spoznal za potrebno. Potem naj pristopijo večkrat k sv. zakramentom, ako je mogoče vsako tretjo nedeljo v mescu, posebno pa ob velikih Gospodovih in Marijnih praznikih, vendar pa vselej po volji spovednikovi. Družbini častniki pa še pogostniše prejemajo sv. zakramente ter drugim z lepim zgledom svetijo.

Predsednik zamore po okoliščinah dovoliti, da na učiliščih zapovedana spoved tudi kot družbina spoved veljá.

4. Ob nedeljah ali po okoliščinah kaki drugi dan, se združeni pogovarjajo od duhovnih reči, kakoršne jim predsednik ali vodnik zaznamnja; to terpi nekako uro.

5. Preden se v zborih sveta opravi pričnejo, naj se moli pesem „Pridi Stvarnik Duh presvet“ (Veni Creator Spiritus) s predglasjem, verstico in molitvijo od vodnika ali predsednika. Naj tudi še pridene eno predglasje z verstico in molitvijo, kakor jih cerkev za razne čase določuje. Zbor se sklene z Lavrentanskimi litanijami ali s pesmijo „Čast ti morska zvezda“ (Ave maris stella)

in z molitvijo „Varuj, prosimo itd.“, ali s katero drugo Marijno pesmijo.

6. Vsi udje naj bodo, ako je mogoče, vsak dan pri sv. maši; če pa ne morejo biti, naj željé obudé vseh sv. maš deležni biti.

7. Vsi naj vsak dan, potem ko so vstali in se Bogu za vse prejete dobrote zahvalili, v čast presv. Trojice molijo tri „očenaše“ in tri „češčenasimarije“ z „apostoljsko vero“ in „Češčena bodi Kraljica“; zamorejo pa tudi po nasvetovanji svojega spovednika še ktere druge molitve opraviti. Zvečer pa, preden spat gredó, naj molijo tri „očenaše“ in tri „češčenasimarije“ in psalem „Iz globočine“ za mertve družbine ude.

8. Ker imajo družniki po veči popolnosti hrepeneti, se jim skerb za dobre in kerščanske čednosti posebno priporoča, tako naj n. pr. zraven večkratnega prejemanja sv. zakramentov o Marijnih praznikih molijo dnevnicе prečiste Device Marije, ali sv. rožni venec ali Lavretanske litanije, naj kaj pobožnega berejo itd. vsak po svoji starosti, stanu in priložnosti, kakor je v družbi na-

vada in kakor predsednik ali spovednik nasvetuje in poterdi.

9. Zboli kateri družnik, naj ga, ako je mogoče, vodnik obišče, in naj, ako drugi in domači tega ne storé, tudi poskerbi, da še o pravem času sv. zakramente prejme, in da ga družniki kaj obiščejo, če je mogoče in dobro; tudi naj za bolnika molitve poskerbi. Če pa umerje kateri družnik, naj bodo, če je mogoče, vsi udje pri pogrebu in pri sv. maši, ki jo dá družba zanj brati; potem naj vsakteri osem dni za rajnkega moli psalm „Iz globočine“.

10. Hoče kateri družnik kam popotvati, naj predsedniku ali vodniku oznani, in naj dobí, ako se lahko zgodi, od predsednika spričevalo, da ga lahko tudi na drugih krajih, kjer je Marijna družba, kot enega izmed svojih sprejmejo. Ker pa tudi drugej še zmirej ostane ud družbe, in je deležen njenega zaslužnja, spodobi se, da se od časa do časa molitvi družnikov priporoča, in nanzanja, kako mu kaj gré (ako se vse to lahko zgodi).

11. Vsi naj se med seboj prav in priserčno ljubijo, in naj za to skerbé

da se mir in bratovska ljubezen ohrani; tudi naj se med seboj opominjajo, da od dné do dné rastejo v pravih kerščanskih čednostih, posebno v ponižnosti in nedolžnosti, v pobožnosti, krotkosti, v spoštovanji in pokorščini do učencov, staršev in prednikov. Da se ta namen ložej doseže, je prav dobro družbina zbirališča obiskovati, in pri njih pobožnih opravilih biti, ako je to mogoče, sicer pa domá iz kakih pobožnih bukev od Marijnih lepih čednosti kaj brati; pogostoma se le s takimi pečati, pri katerih se morejo k zvestemu spolnovanju svojih dolžnosti in vsega dobrega z besedo in djanjem nagibati in spodbudovati; skerbno pa naj se varujejo hudobnih in sploh taci ljudi, katerih dobro ime je negotovo, in z vso skerbjo naj se ogibljejo vseh taci priložnosti, ktere bi jim lahko škodovale, kakor: nevarne igre, ples, nezmernost, prepir in vse drugo, s čimur bi se družbino dobro imé v nevarnost postavilo. Veliko več naj si prizadevajo, vselej se tako obnašati, da so vredni, stati pod varstvom Marije Device, se njeni otroci in udje Marijne družbe imenovati in biti.

12. Kdor odločene dneve k zbirališčem ne pride, dolžan je, vzrok tega, kakor hitro je mogoče, predsedniku ali vodniku oznaniti, ktera imata preiskati, ali so vzroki veljavni ali ne.

13. Ob glavnem družbinem prazniku obnovi vsa družba svojo posvečbo. Vsi družniki klečé s prižganimi svečami v roki pred altarjem ali podobo Matere Božje; vodnik moli besede posvečbe tako, da jo more vsak družnik na glas za njim moliti. Ravno to se zgodi na praznik družega patrona, vendar s tem razločkom, da ima sam vodnik gorečo svečo.

14. Da se morejo te postave bolj spolnovati, naj jih vsak družbini ud ima in od časa do časa prebere. Tudi naj se na glas preberejo, kolikorkrat se novi družbini predpostavljeni izvolijo. Vsak pa naj se prizadeva, natanjko jih spolnovati.

D. Dobrote.

Dobrote Marijne družbe se morejo v dve verste razdeliti, v splošnje in posebne.

1. Splošnje.

Té se dajo najbolje z besedami dopovedati, s katerimi sv. Bernard dobrote samostanskega življenja našteva.

a) Družnik živi čistejše. Zgled njegovega življenja je Marija, ktere čistost in svetost si prizadeva posnemati, in njo posnemanje se posebno skerbno vsacega tudi najmanjšega greha varuje. Njegovo življenje, njegovo djanje in njegovo serce je čisto, ker je podoba tiste čistosti, ktero angelji sami občudujejo.

b) Družnik manjkrat pade. On je sicer zmiraj grešen človek, poln slabosti in revščine, in ravno tako, kakor drugi skušnjavam podveržen; pa v teh skušnjavah zvesto zaupa na pomoč tiste, ktere službi se je posvetil, in gotovo je, da Marija svojih otrok ne zapušča. K temu pripomorejo postave družbe, čuječnost duhovnih prednikov, posebno pa je že misel, da je v Marijni družbi, zveličanska in močna berzda za lahko-mišljeno mladost.

c) Družnik hitrejše zopet vstane. Mogoče je, da globoko pade; pa ni lahko mogoče, da bi obležal. Za-

kaj nikdar ne bo Marija pustila, da bi se njeni otrok od padca ne vzdignil, razun, ko bi se sam gnadi Božji terdovratno vstavljaj. Kakor Mati milosti bo kmali grešniku dobrotljivo roko podala, in on bo, gnan od posebne gnade, precej k zdravniku hitel, ter mu rano svoje duše razodel, in gnjusobo greha od sebe vergel. Priganja ga njegova vést, žene ga pogled Marije Device, krepča ga vsakdanja družbina molitev.

d) Družnik živi varnejše. Večkrat je opomnjen na velikost in gnjusobo greha, kažejo se mu nevarnosti zapeljevanja in mreže hudičeve; tako se uči zmiraj bolj spoznavati svoje sovražnike in njih zvijače. Kaj je torej bolj očitno, kakor to, da bolj na se pazi in je previdnejši v vsem svojem obnašanji; da se ogiblje tistega kraja, kjer mu nevarnost protí; da beži pred tistimi tovarši, katerih družčina je zanj nevarna; in da ne bere takih bukev, od katerih škodljivega strupa večkrat sliši. Zraven tega bo z bratovsko ljubeznijo posvarjen, kadar bi se kaj spozabil; zakaj vsi njegovi sodružniki mu stojé kot angelji varhi na strani in čujejo ž njim.

e) Družnik bo pogostniše z nebeškimi gnadami obdarovan. Bog je studenec vseh gnad, Marija pa je vodotoč, skoz kterega nam tekó. Komu pa jih bo ona v obilniši méri sprosila, kakor svojim otrokom, kteri so se iz posebne ljubezni do njé njeni službi posvetili? Goreč družnik je ljubljenec Božje Matere, ktera si prizadeva, mu znamnja svoje nasprotne priserčne ljubezni dajati; ona mu odpéra nebeške zaklade, kterim je oskerbnica, ter mu iz njih daje ljubezen do čednosti, sovraštvo do greha, moč v skušnjavah, pobožnost v molitvi itd.

f) Družnik umerje z večim zaupanjem. Česa bi se pa imel bati pred smertjo? Svoje življenje je službi Marije Device posvetil; ona mu je bila Mati strahu Božjega, ki ga je greha varovala; Mati spoznanja, ki mu je odkrivala sovražnikove mreže; zakaj bi mu ne bila tudi Mati upanja? Mora sicer stopiti pred vsegavednega in pravičnega Sodnika; pa sodnikova Mati je tudi njegova Mati, in s svetim Bernardom more reči: „Ona je pribežališče grešnikov, moje največe zaupanje, ona je vès vzrok

mojega upanja“. Njegova smertna težava je polajšana z dobro vestjo, ki jo je obvaroval; njegova ločitev od tega sveta je vesela zavoljo obilnega zasluženja, s katerim se tje v večnost podá.

g) Družnik se hitrejšje tudi v vicah očisti; zakaj dolg svojih grehov in njih kazen išče, kolikor mu je mogoče, že v tem življenji zbrisati. Sv. maša, pri kateri je večkrat in pogostnejše prejemanje sv. zakramentov, h katerim ga družba napeljuje, ima že samo v sebi moč nekoliko kazen odvzeti. Štej k temu še veliko družih družbinih dobrih del, katerih je kot ud deležen; veliko odpustkov, s katerimi je družba obogatena; veliko molitve, ki se po njegovi smerti zanj opravlja: ali se more potem še bati, da bo moral dolgo terpeti, zlasti ker Marija svoje služabnike tudi v vicah posebno v svojo materno skerb jemlje.

h) Družnik bo zadnjič tudi obilniše plačan, ker si je več zasluženja pridobil, in si za bolj junaške čednosti prizadeval. On se je toliko pobožnih zbirališč vdeležil; on se je tolikrat, če tudi v malih rečeh, iz ljubezni do Boga in do Marije zatajeval; on je to-

liko zasmehovanja lahkomišljenih tovaršev prestal; on se je tolikrat zapeljevanju v greh serčno v bran postavil; on je tolikrat svoje serce k Bogu povzdignil; on je toliko ur nepotrebneemu raztresenju odtegnil ter jih Mariji službi posvetil; ali bi bil mar vse to zastonj storil? —

2. Posebne dobrote.

Rimski papeži so Marijno družbo z mnogimi odpustki in pravicami obdarovali. Tukaj je opomniti, da se mora biti v dosego vsakterega odpustka v stanu gnade Božje, in da se morajo zapovedana dobra dela in molitve z gorečnostjo opravljati. K zadobljenju popolnega odpustka je potreba tudi vredna prejema zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa z navadnimi molitvami za odpustke. Odpustki so ti le:

a. Popolni odpustki za vse vérne obojnega spola:

1. Na véliki družbini praznik, če namreč cerkev ali kapelo Marijne družbe v času od pervih večernic do solčnega

zahoda naslednjega dneva obiščejo, in tam za povikšanje sv. cerkve, za zatiranje krivoverstev, za mir in edinost kerščanskih vladarjev in za papeža molijo, ali pa tudi po svoji pobožnosti še druge molitve opravljajo.

2. Na praznik družega pomočnika (patrona), ali če ga družba nima, na dan, ki ga predsednik s škofovim dovoljenjem izvoli.

3. Ob dnevih, na ktere se oba zgoraj imenovana praznika s škofovim dovoljenjem preložita.

b. Popolni odpustki za ude Marijne družbe:

1. Na dan sprejetja v Marijno družbo. — 2. Ob smertni uri. — 3. Na praznik rojstva našega Gospoda Jezusa Kristusa. — 4. Na praznik njegovega vnebohoda. — 5. Na praznik čistega spočetja M. D. — 6. Na praznik njenega rojstva. — 7. Na praznik njenega označenja. — 8. Na praznik njenega vnebovzetja. — 9. Enkrat v tednu, ob dnevu zbirališča, če se v družbini kapeli navadne molitve za odpustke opravijo. Če se pa večkrat v tednu zberejo, pa ob dnevu,

ki si ga vsakteri po napeljevanji predsednika izvoli; če se zberejo zvečer ali o popoldanšnjih urah, potem tisti ali prihodnji dan. — 10. Duhovni, katerim je duhovno vodstvo Marijne družbe izročeno, morejo, če so od svojega škofa enkrat za vselej za to pooblasteni, bolnemu družniku pri slehernem obiskovanji in opominovanji k poterpežljivosti in vdanosti v voljo Božjo popolni odpustek dovoliti tisti dan, ob katerem po vredni prejemi presvetega Rešnjega Telesa pred podobo križanega Jezusa po namenu sv. očeta papeža in naše svete cerkve tri očenaše in tri češčenasimarije pobožno moli. — 11. Tisti družniki, ki ne morejo Marijnih zbirališč obiskovati, zamorejo za vsak teden odločen odpustek zadobiti, če v katerikoli cerkvi dolgo spoved opravijo od vsega življenja ali od zadnje dolge spovedi, in sv. obhajilo prejmejo.

c. Nepopolni odpustki sedem let, ktere morejo družniki povsod zadobiti.

1. Kolikorkrat merliča na pokopališče spremijo. — 2. Kolikorkrat za umirajočega ali mertvega molijo. — 3. Kolikorkrat so v zbirališči, ali pri službi

Božji ali duhovnih pogovorih in pridigah. — 4. Kolikorkrat so pri mertvašnicah ali biljah s pobožnostjo pričujoči. — 5. Kolikorkrat so ob delavnikih pri sv. maši. — 6. Kolikorkrat svojo vest izprašujejo, preden spat gredó. — 7. Kolikorkrat uboge bolnike obiščejo in tolažijo. — 8. Kolikorkrat jetnike obiščejo. — 9. Kolikorkrat sovražnike spravijo.

d. Nepopolni odpustki dvajset let.

Ta odpustek se dobi vsakikrat, kdor druge podučuje v raznih vajah, ki so v družbi navadne; ali kako se imajo sv. zakramenti prejemati, vést izpraševati, premišljevati, pri sv. maši biti itd.

e. Odpustki za mertve.

1. Vsi gori omenjeni odpustki se morejo tudi dušam v vicah v prid obrniti. — 2. Altar vsake Marijne družbe je privilegiran za vsacega duhovna, kateri na njem sv. mašo za mertve družnike bere. — 3. Za duhovne, ki so v Marijni družbi, je vsakteri altar v kterikoli cerkvi privilegiran, če za dušo umerlega družnika daritev sv. maše opravljajo.

E. Opravila.

Marijna družba je po besedah slavnega O. Klavdija Akvaviva, Jezuitovskega poglavarja, dobro vredena truma, ktera se pod Marijnim banderom v večo čast Božjo in v poveličanje nebeške Kraljice častitljivo vojskuje za nedolžnost in čednost zoper vse peklenške moči. Hoče zmago dobiti, mora biti prav vravnana in previdno vodjena. V ta namen so v Marijni družbi razna opravila in častne službe, katerih vodila so pripravna za dosego zaželjenega cilja in konca. Častniki pomagajo predsedniku Marijno družbo vladati in ti so, kakor je bilo že zgorej (v 2. postavi) omenjeno: vodnik, dva pomočnika, tajnik, in 6 — 12 svetovalcev po večem ali manjšem številu družnikov.

F. Slovesnosti.

Družbina uredba zahteva, da se od časa do časa večje ali manjše slovesnosti napravijo. Imajo to dobro, da se družba bolj in bolj oživlja, da se udje vedno v novi gorečnosti ohranijo, in čast Božja in Božje Matere zmiraj bolj innoži. Vse so v cerkvenem duhu in imajo po-

terjenje od apostoljskega sedeža. Take slovesnosti so: zbirališče prednikov ali družnikov, volitve in sprejetje v družbo. — Te slovesnosti pa se imajo tako le napravljati:

a. Zbirališče prednikov.

1. Predniki se zberejo navadno najmanj enkrat v mescu kjerkoli je, da se pričo predsednika o raznih družbinih zadevah posvetujejo. O nenavadnih okoliščinah se morejo ta posvetovanja tudi večkrat zgoditi.

2. Zbirališča se z molitvijo začnejo in končajo. V začetku se reče:

„**Pridi sv. Duh, napolni serca svojih vernih, in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni**“.

V. Pošlji svojega Duha in vse bo vstvarjeno.

R. In boš ponovil obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si serca vernih po razsvetljenji sv. Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravo spoznati, in se njegovih tolažb vselej veseliti. Po Gospodu

našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tistega svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. Oče naš. Češčena si Marija.

Z a s k l e p : Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša Srednica, naša Besednica, naša Pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči. Oče naš. Češčena si Marija.

3. Na konci vsake seje bere tajnik zapisnik poprejšne seje.

4. Sam vodnik (prefekt) ima pravico, vprašanja dajati in posvetovanje voditi. Mirno in krotko, vendar z resnično odkritoserčnostjo naj vsak ud na vprašanja odgovarja.

5. Sklepi se delajo po večini glasov s poterdbo predsednikovo.

6. Sklepi se ne smejo lahkomišljeno prenařajati.

7. K sklepu vsake seje naj se sploh družbini stan prevdarja, da se vidi, na kaj je treba posebno paznost obračati.

b. Zbirališče družnikov.

1. Ko se družniki v kateri nalašč za to odločeni kapeli zbirajo, bere eden bralcev po ukazu predsednikovem iz kakih pobožnih bukev.

2. Častniki imajo po svoji versti lastne sedeže na koru kapele, ali na drugem pripravnem mestu.

3. Kakor hitro se predsednik prikaže, se zapojejo ene verstice kake Marijne pesmi; na to opravlja vodnik odločene molitve, kteremu drugi navadno odgovarjajo.

Vod. O pridi Stvarnik Duh presvet'
O pridi nas v posestvo vzet'
Napolni resne nas stvari
Z dobrotami nebeškimi.

Vsi. Ti ki Tolažnik se glasiš,
In se kot Božji dar deliš,
Studenec živ, ljubezni žar,
In duši najsladkejši dar.

Vod. Ti sedem nam darov deliš,
Ti perst Očetov se glasiš,
Zgovorne delaš mutaste,
Obljubil to nam Oče je.

Vsi. Počutke nam razsvetli ti,
Ljubezen tud' nam v serce vlij.

Daj truplu slabemu pomoč,
Da ne zabrede v greha noč.

V o d. Sovražnika nam proč odžen',
In mir podel' nam zaželjen,
Daj, da se tebe le derž'mo,
In greha skerbno var'jemo.

V si: Da Sina in Očeta zdaj,
Poznamo dobro, to nam daj,
In v tebe tud' obeh Duha
Zdaj ver'jemo in vekoma.

V o d. Očetu hvala bod' Bogu,
In Sinu tak' njegovemu,
In svet'mu Duhu tud' vselej
Bod' hvala zdaj in vekomej. Amen.

V. Pošlji svojega Duha in vse bo vstvarjeno.

R. In ti boš ponovil obličje zemlje.

M o l i m o. O Bog, ki si serca vernih po razsvetljenji svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravo spoznati in se njegovih tolažb vselej veseliti. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Lavretanske litanije

s predglasnicami (Antifonami),
glej stran 257.

Na to ima predsednik kratek nagovor ali podučenje. Potem moli vodnik ali Lavretanske litanije, ali pa verstoma naslednjo pesem:

Vod. Čast ti morska zvezda,
Božja Mati blaga,
In Devica vedna,
Srečna rajska vrata.

Vsi. Sprejmeš počesčenje
Iz ust Gabrijela;
Daj mir, Kraljica,
Svetu druga Eva.

Vod. Grešnike oprosti,
Luč prinesi slepim,
Podi hudobije,
Dobro vse nam prosi.

Vsi. Skaži se nam Mater,
Sinu prošnje zročaj,
Ki za nas je rojen
Tvoj se imenuje.

Vod. Zvoljena Devica,
Zmed vseh najbolj mila;
Nas, nedolžne, čiste,
Mile daj storiti.

V si. Daj življenje čisto,
Potovanje varno,
Jezusa naj vedno
Gledamo veseli.

V od. Hvala bod' Očetu,
Kristusu čast taka,
In tud' svet'mu Duhu,
Trem edina slava!

V si. Amen.

V. Prosi za nas, sveta Božja Porodnica.
R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Varuj, prosimo,
Gospod, na prošnjo Marije vselej
Device to družino vsake nadloge,
in, ker se iz vsega serca pred te
verže, jo milostljivo brani zalezovanj
vseh sovražnikov. **Po Kristusu,**
Gospodu našem. Amen.

Pervo ali zadnjo nedeljo v mesci (ali kateri drugi dan v začetku ali na konci mesca) se izvolijo mesečni svetniki tako-le: po dokončanem družbinem poduku se zapojejo dva ali trije oddelki kake pesmi; med tem se dve sveči prižgete in položi se krožček z mesečnimi imeni na altar. Ko petje potihne, potegne predsednik v imenu vse družbe enega mesečnega svetnika, bere njegovo ime in z

njegovim izrekom in naukom za posnemanje, da družbi oznani, pod čigavem varstvom bode prihodnji mesec. Predsednik zamore precej naslednjo molitev opraviti:

V. Prosi za nas svet I.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. O B o g, ki nam vsak mesec enega izmed nebeških prebivalcev pomočnika odkažeš, dodeli nam milostljivo, da na prošnjo svetega I., ktereга smo pomočnika ta mesec od tvoje dobrote prejeli, mi in vsi naši starši, prijatelji in naši sovražniki moč tvoje gnade v sebi občutimo, in ž njeno pomočjo podpirani, čednost . . ., ktero nas je s svojim zgledom učil, spolnovati zamoremo. **P o J e z u s u K r i s t u s u, G o s p o d u n a š e m. A m e n.**

Na to se molijo litanije Matere Božje in za sklep se vselej kakšna Marijna pesem zapoje.

c. Volitve.

1. Volitve se imajo vsako leto dvakrat zgoditi. Brez posebnega vzroka naj se vod-

nik dvakrat zaporedoma ne voli; vendar se mu sme drugo opravilo izročiti.

2. Le pravi družbini udje imajo pravico do volitve.

3. Volitev se godi tako le:

V seji prednikov se zgodi predvolitev vodnika. Vsaki prednik zapiše namreč na listek tri družnike, ktere pred Bogom in Marijo za najpripravniše spozna, družbini viši biti. Izmed treh, ki so največ glasov dobili, voli potem vsa družba vodnika. Imena teh treh se zbranim udom vse družbe, potem ko so svetega Duha poklicali, po predsedniku oznanijo, čez tri kupice obesijo, in te spet na altar pred podobo Marije prečiste Device postavijo. Vsak družnik dobi potem kroglico in jo verže v eno treh kupic. Predsednik prešteje na to glasove, in kateri jih ima največ, se kot vodnik slovesno okliče, kakor sledi:

Kar naj bo srečno in dobro, in kar naj v večo čast Božjo, v slavo prečiste Device Marije in v naše družbe lepoto in rastvo dobro služi, izvoljen in imenovan je z družnikov glasovanjem vodnik te družbe I.

4. Volitev pomočnikov se more po dvojno zgoditi. Ali se namreč una dva, ki sta pri volitvi vodnikovi ostala, za pomočnika izvolita, tako, da kateri je imel več glasov, naj bo prvi, ostali pa drugi pomočnik; ali pa se ravna po večini glasov, kakor zgorej pri vodnikovi volitvi. Druge častnike predsednik z vodnikom in pomočnikoma izvoli.

5. Potem, ko gredo novoizvoljeni vsaki na svoje mesto, se zapoje zahvaljena pesem:

Hvala bod' Gospod Bogu!

Vse stvari ga zdaj molite
Stvarnika, dobrotnika,
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojo,
Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polno tvoje hvale;
Trume zvoljenih, o Bog!
Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
— Móramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, Božji Sin,
Je zapustil ga v spomin.

O preljub Zveličar naš!

Kol'ka je ljubezen tvoja!
V grehe sem bil zakopan,
Revna je b'la duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet,
Smrt, pekel in greh zatret.

Večni Bog in Kralj nebes,
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja Kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj
 Ga še imámo besednika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvári;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi!

Sveti in preljubi Bog!

Daj, da stor'no dobro radi.

V tebe upamo vsak čas,
Da ne boš zaverigel nas.

V. Hvalimo Očeta in Sina in sv. Duha.

R. Hvalimo in povelečujmo ga na vekomaj.

M o l i m o. O B o g, kterege usmiljenje je brez števila in kterege dobrota je neskončni zaklad, zahvalimo se tvojemu premilostljivemu Veličastvu za vse podeljene dari, ter prosimo vedno tvojo milost, da ti prošnjikom želje izpolnuješ, jih ne zapustiš, ampak za prihodnje plačilo pripravljaš. **P o K r i s t u s u**, **G o s p o d u** našem. **A m e n.**

Potem se zbirališče sklene kakor po navadi.

d. Sprejemanje novincev.

1. Kdor želi v Marijno družbo sprejet biti, se mora naravnost na vodnika (prefekta) oberniti, kateri potem potrebne reči zastran njega pozvé in

predsedniku oznani. Nobenemu pa se ne smé dovoliti, kateri nima dobrega imena, ali kateri je s svojim življenjem očitno pohujšanje dajal, ali kateri za terdno ne obljubi, da bo s pravo gorečnostjo dolžnosti Marijnega družnika spolnoval.

2. Če je predsednik, kteremu samemu gré koga v število novincev sprejeti, za dobro spoznal, prosilca sprejeti, ga bo vodnik v prvi seji prednikov za sprejetje v število novincev, t. j. tistih, zavolj kterih sprejetja v družbo se mora še bolj natanko določiti, priporočil in njegovo imé vsi družbi oznanil. Sprejeti se sme in se ima družbinih pobožnost vdeleževati, vendar pa še ni nobenih pravic in odpustkov deležen.

3. Čas od oglasa do slovesnega sprejetja v družbo je za sprejetega čas poskušnje in učenja, v kterem se mora s svojo gorečnostjo in spodbudnim zadržanjem prizadevati, da se velike sreče vrednega stori, posebnim služabnikom nebeške Kraljice prišteti biti. Enega iz družbe pa predsednik izvoli, da novincev v postavah, vajah, pobožnih opravilih, dolžnostih, pravicah in odpustkih Ma-

rijne družbe podučuje, in ga posebno na prejemo sv. zakramentov in na odpustek, ki je s tim sklenjen, za dan slovesnega sprejetja, opominja.

e. Sprejetje družnikov.

Zadnja odločba zastran sprejetja novincev v število družnikov pride od družbinih prednikov. Če novinec tirjatvam ni zadostil, more ali popolnoma izločen, ali pa se more čas njegove poskušnje še podaljšati. Če pa predniki sprejetje dovolijo, se dan slovesnosti (če je le mogoče Marijin praznik) odloči. Ta sklep se potem vsi družbi oznani, da vsak družnik lahko svoje pomisleke in dvome zastran sprejetja imenovanega novincea razodene. Ni zastran sprejetja nobenih zadržkov, se novinec z dolgo spovedjo (3. postava) za sprejetje pripravlja. — Slovesnost se tako le zgodi:

1. Predsednik ali Božji služabnik (officiant) začne: „O pridi Stvarnik Duh presvet“ (stran 447), ki se od vse družbe ali verstoma moli ali poje; na konci se pristavi verstica z molitvijo.

2. Potem nasledva kratek nagovor do tistih, ki se imajo sprejeti.

3. Po dokončanem nagovoru ža-gradnik (zakristan) sveče prižge, ktere vsak, ki želi sprejet biti, seboj prinese.

4. Tajnik vsakega teh, ki se imajo sprejeti, po njegovem imenu pokliče, kakor nasledva:

Kteri želé v Marijno družbo sprejeti biti, naj sem stopijo. I. I.

Imenovani stopijo pred altar preblažene Device. Tukaj sedi predsednik; njemu na desnici je vodnik, na levici tajnik; pred njim so novinci. Tajnik se oberne zdaj proti predsedniku, rekoč:

Tajnik. Častitljivi Oče! pričujoči z željo navdani, v sebi in v družih pobožnost do preblažene Device Marije množiti, te priserčno prosijo, da bi bili v našo družbo zapisani.

Pred s. Z največim veseljem zaslišim to vašo željo. Da se nam pa vendar to bolj natanko in popolnoma naznani, odgovarjajte z umevnim in razločnim glasom na vprašanja, ktera vam bo vodnik te družbe postavljaj.

Vodnik. Ali res želite v družbo Marije, preblažene Device, sprejeti biti, da bi se v tisti pod varstvom veličastne

Devico in Matere Jezusu Kristusu, našemu Zveličarju, popolnoma posvetili?

Družb. Želimo iz vsega serca.

Vod. Ali se hočete res prizadevati, v tej družbi s svojo pobožnostjo gorečnost za lepe čednosti, s svojo krotkostjo, bratovsko ljubeznijo, s svojimi lepimi zgledi boljšanje bližnjega množiti?

Družb. Hočemo.

Vodn. Ali obljubite, družbine postave (kolikor vam bo mogoče), natanko spolnovati, in z otroško ljubeznijo družbinim prednikom v vsem, kar družbo tiče, voljno pokorščino skazovati.

Družb. Obljubimo.

Vodn. In kar ste obljubili, doklejš hočete spolnovati?

Družb. Spolnovali bomo zmiraj.

Preds. Gledé tedaj na vaše želje, s katerimi hočete Bogu in njegovi Materi Mariji služiti v tej družbi, ki je pod imenom I. I. v . . . napravljena, vas rad sprejemem v število družnikov. Ker je namen te družbe, preblaženo Devico in Božjo porodnico posebno častiti, in si za pravo kerščansko čednost prizadevati, položite slovesno pred očmi vse družbe svoje obljube pred nogé Marije Device.

Da bo pa vaš dar Kraljici Svetnikov do-
padel, sklenite se prav natanko ž njo,
ktera vas je kakor mati Svetnikov na
zemlji v svoje materino naročje sprejela,
da bi nas k pravi svetosti pripeljala, s
tisto cerkvijo namreč, ktere nezmotljiva
resnica nam sveti v temotah tega živ-
ljenja: sklenite se ž njo ter ponovite
in spoznajte tisto vero, ktera nas njene
otroke naredí, ter se spomnite besedi
svetega Pavla: „S srcem se veruje v
pravičnost, z ustmi se pa priča v zve-
ličanje“.

To vero en sam na glas moli, med tem
ko jo drugi stojé, z gorečimi svečami v roki,
na tihoma za njem molijo.

Jaz I. terdno verujem in spoz-
nam vse in posebej, kar obsega
vera, ktero rabi sveta **Rimska cer-**
kev, namreč:

Verujem v enega samega **Bo-**
ga, **Očeta vsegamogočnega**, stvar-
nika nebes in zemlje, vseh vidnih
in nevidnih reči. In v enega **Gospoda**
Jezusa Kristusa, **Sinu Božjega**, edi-

norojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, rojen ne vstvarjen; kateri je z Očetom enega bitja, po katerem je vse vstvarjeno. Kteri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja iz nebes prišel. In se je po svetem Duhu včlovečil iz Marije Device, ter je človek postal. Tudi je zavoljo nas križan bil pod Poncijem Pilatom, terpel in je bil v grob položen. In je tretji dan od smerti vstal po besedah pisem. In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi. In bo spet prišel s častjo, sodit žive in mrtve, in njegovega kraljestva ne bo konca. In v svetega Duha, Gospoda in oživljavca, kateri se iz Očeta in Sina izhaja, kterega z Očetom in Sinom skupej molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. In eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev.

Spoznam en kerst v odpuščenje grehov. In pričakujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

To pravo, katoliško vero, zunaj ktere ne more nobeden zveličan biti, ktero zdaj prostovoljno spoznam in se je resnično deržim, ravno tisto hočem čisto in nepopačeno do zadnjega zdihljeja življenja prav stanovitno z Božjo pomočjo ohraniti in spoznavati, in po svoji moči skerbeti, da jo bodo tudi moji podložni, ali pa tisti, ki bodo moji skerbi v mojem stanu izročeni, ohranili, učili in oznanovali.

Zdaj zapojejo pevci kako Marijno pesem. Med tem pa blagoslovi predsednik na altarji svetinje tako le:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s. Omnipotens Deus,
 qui crucis signum pretioso Filii tui
 sanguine dedicasti, quique per ean-
 dem crucem mundum redimere vo-
 luisti, et per virtutem ejusdem ve-
 nerabilis crucis humanum genus ab
 antiqui hostis chirographo liberasti,
 te suppliciter exoramus, ut digneris
 hæc numismata paterna pietate bene
 † dicere, et cœlestem eis virtutem
 et gratiam impertiri, ut quicumque
 ea in passionis et crucis Unigeniti
 tui signum ad tutelam corporis et
 animæ super se gestaverint, cœlestis
 gratiæ plenitudinem in eis et muni-
 men valeant tuæ benedictionis acci-
 pere. Quemadmodum virgam Aaron
 ad rebellium perfidiam repellendam
 benedixisti: ita et hæc signa sua
 dextera bene † dic, et contra om-
 nes diabolicas fraudes virtutem eis
 tuæ defensionis impende: ut portan-
 tibus illa animæ pariter et corporis

prosperitatem conferant salutarem, et spiritualia in eis dona multiplicent. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Et aspergit numismata aqua benedicta, dicens:

In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Predsednik se vsede, in ta, ki želi sprejet biti, poklekne pričo njega pred Marijno podobo z gorečo svečo v roki ter bere na glas z lastno roko spisano darovanje samega sebe.

Sveta Marija, Mati Božja in Devica! jaz I. te izvolim danes v svojo Gospo, Pomočnico in Srednico, in terdno skenem, nikoli te ne zapustiti, nikoli kaj zoper tebe govoriti, ne storiti, ne dopustiti, da bi moji podložni kdaj kaj zoper tvojo čast storili. Prosim te zato, vzemi me za svojega večnega služabnika, stoj mi na strani pri vseh mojih delih in ne zapusti me ob moji smertni uri. Amen.

Zdaj vzame cerkovnik svečo, predsednik pa spisano darovanje vsakterega ter ga tajniku poda, da se v shrambi hrani; potem dá slehernemu, ki ga sprejme, svetinjo poljubiti, in mu jo na vrat obesi, rekoč:

Sprejmi družbino znamenje telesu in duši v brambo, da boš po milosti Božje dobrote in s pomočjo Marije, svoje Matere, zaslužil, večno življenje doseči. V imenu Očeta † in Sina in svetega Duha. Amen.

Po téh besedah podeli slehernemu listek (ali podobico M. D.), ki spričuje, da je vzet v Marijino družbo. Kadar so ga vsi sprejeli, reče vodnik:

K veči časti Božji, v počesčevanje preblažene Device Marije, v duhovni prid té družbe in z močjo oblasti, katero so mi sveti Oče papež I. izročili, jaz I. I., ta čas vodnik té družbe, vas I. I. sprejmem v število tovaršev naše družbe, ktera je pod imenom . . . (n. pr. čistega Spočetja) za šolsko mladost v . . .

vstanovljena, in vas deležne storim vseh gnad in dobrot, vseh pravic in odpustkov, ktere je sveta Rimska cerkev prvi in poglavitni družbi v Rimu podelila. V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Predsednik sklene potem, k novim družnikom obernjen, z naslednjo molitvijo:

Naj vas sprejme Kristus v število naših sobratov in svojih služabnikov. Naj vam dodeli čas, prav živeti, kraj, dobro delati, stanovitnost v dobrem in srečno priti k dedščini večnega življenja; in kakor nas danes bratovska ljubezen po duhovno sklepa na zemlji, tako naj nas Božja dobrota, ktera je množivka ljubezni in ljubljivka, milostljivo sklene z izvoljenimi v nebesih. Amen.

Na to se predsednik zopet oberne k altarju in pevci zapojejo kako Marijno pesem. Potem reče predsednik:

V. Poterdi to, o Bog, kar si v nas storil!

- R. Iz svojega svetega tempeljna, ki je v Jeruzalemu.
- V. Pomagaj svojim služabnikom.
- R. Moj Bog, ki v te zaupajo.
- V. Pošlji jim Gospod pomoč iz svetišča.
- R. In iz Siona jih varuj.
- V. Prosi za nas sveta Božja Porodnica.
- R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.
- V. Gospod usliši mojo molitev.
- R. In moje upitje naj k tebi pride.
- V. Gospod z vami.
- R. In s tvojim duhom.

Predsednik se zopet oberne k novim družnikom, rekoč:

M o l i m o. P r i d i, G o s p o d ! našim ponižnim prošnjam na pomoč in oblagodari te svoje služabnike, ktere smo družbi preblažene Device Marije prišteli, ter daj, da bodo naše postave s pomočjo tvoje gnade, s svetim, pobožnim in bogaboječim življenjem spolnovati mogli in s spolnovanjem večno življenje zaslužili. **P o K r i s t u s u, G o s p o d u n a š e m. A m e n.**

Za sklep se zapoje zahvaljena pesem,
kakor stran 453.

Premišljevanje od darovanja ali obljube Marijnega družnika.

Misli si našega najljubeznjivšega
Odrešenika Jezusa, na njegovi strani
najsvetejšo Devico in svetega Jožefa,
obdane od angeljev varhov vseh druž-
nikov; ponižaj se globoko v njih pri-
čujočnosti, ko se spomniš svoje nevred-
nosti . . . . prosi jih ponižno, da bi ti
pomagali razumeti besede, s katerimi si
se kongregaciji ali Marijni družbi za-
vezal (pridružil), in to obljubo stano-
vitno spolnovati.

Sveta Marija . . . Ona je polna
gnade . . . življenje ljudi, sladko veselje
svojih služabnikov, upanje svojih otrok
. . . ali Marija je tudi najsvetejša . . .
če jo v resnici ljubim, če hočem res
njen služabnik in otrok biti, si bom pri-
zadeval sveto živeti, greha se varovati
. . . in se vsega ogibati, kar bi me
znalo v greh zapeljati . . . Ali sem do
zdaj to storil?

Mati Božja in Devica . . .
Mati Božja mi je dana za mater . . .

kolika čast, kolika sreča! Ali pa nisem večkrat njen nepokoren otrok! Ali niso moje misli, želje, besede in djanja nasproti mojemu častnemu imenu „Marijnemu družniku?“ Ali sem v vsem čist in devišk, kot moja nebeška Mati? So moje misli, želje, spomini, moje besede in dela Marijni čistosti primerne? „Marijin družnik naj se v vsem tako obnaša, da ga bo vsakteri za vrednega spoznal, da se imenuje ud Marijne družbe in otrok Marijin“. (11. pravilo).

Izvolim te danes . . . Ali nisem od dneva svojega sprejetja v goreči službi Marije Device omerznil? . . . Kaj je vzrok leté moje nestanovitnosti? . . . moje mlačnosti? . . . Vsak dan sem Marijin otrok . . . na katerem kraji, v kateri koli družčini se znajdem . . . Kako sem mogel torej toliko dni Marijni službi odtegniti, in komu sem jih daroval? . . . katerim pregreškom? . . . prevzetnosti? . . . raztresenju? . . . požrešnosti in mehkužnosti? itd. . . . O Jezus in Marija, odpustita temu nehvaležnemu, nezvestemu sercu! . . . Odsihmal se hočem serčno in stanovitno vojskovati . . .

V svojo Gospo . . . Ko želim, da bi bila Marija moja Gospá, hočem tudi njena lastnina, njen služabnik biti . . . Podložen se podverže postavam svojega vladarja, služabnik spolnuje voljo svojega gospoda . . . Ali sem jaz to do zdaj spolnoval? . . . Poznam voljo Marijno, namreč: „da se trudim, vsak dan v čednosti in v kerščanski popolnosti rasti“.

Sem družbina pravila spolnoval? Velevajo mi: večkrat sv. zakramente prejemati, . . . ljubezen do bližnjega . . . nektre molitve . . . gorečnost, spodbudno obnašanje i. t. d.

Marija je dalje moja varhinja in besednica . . . Ali nisem opuščal, k njej se zatekati? . . . Če sem se k njej obernil, ali sem storil to tudi goreče? . . .

Moja Mati! koliko si moram zavoljo svoje mlačnosti in pozabljivosti očitati! . . . **Zdaj pa danes,** to uro, usliši, **Mati,** mojo molitev! prosi za nas, govori za nas zdaj pri svojem Sinu, **Jezusu Kristusu,** svojem **Božjem Sinu!** . . .

(Kaj želiš, da bi zate, za vso družbo, za tvoje pričujoče in nepričujoče, za tvoje žive in mertve brate sprosila? . . . Za vsako posebej jo prosi in po velikosti svoje gorečnosti boš prejel.)

Izvolim te . . . V čegavi pričujočnosti si to volitev storil? . . . Koga si izvolil? . . . Iz katerega namena in katerih nagibov si to lepo volitev storil? . . . Res, tisto, katero je presveta Trojica izvolila, tó sem zraven Jezusa izvolil, in sicer da ložej k Jezusu pridem, in po Jezusu v nebesa; kaj hoče boljšega biti? . . . Gotovo, te volitve se ne smem kesati, ponovim jo s tim zopet . . . Zmeraj hočem Mariji služiti, in po Mariji Jezusu.

Ker pa je moja slabost in nestanovitnost velika, pokrepčaj me, o moj Bog! . . . Terno sklenem . . . in če padem, se hočem zopet serčno vzdigniti; in če sem do zdaj brez dela stal, hočem zamujeno z gorečnostjo popraviti; če sem bil omahljiv, hočem svoj poprejšnji sklep ponoviti in uterditi . . . Da pa svoj sklep spolnim, hočem vedno in povsod namen družbe in njena pravila (postave) pred očmi imeti . . . Vé-

liki angelj Mihael, in ti moj svet angelj varuh, obudita v meni té misli in sklepe, če bi jih hotel kdaj spremeniti ali nanje pozabiti; zakaj kako bi mogel pravi Marijni družnik biti, ko bi se svojih dolžnosti ne spominjal!

Te nikoli zapustiti . . . Marijo zapustiti! . . . tako Mater! . . . in iz ktereга vzroka? . . . Iz čegavega navdihnjenja? . . . Res, le iz najbolj černe nehvaležnosti bi jo mogel zapustiti . . . gnan od hudobnega duha . . . in da bi po postavah sveta in greha živel. Jaz odpadenec! . . . Gotovo, nikdar se to ne smé zgoditi! tebi, o Marija! sem svoje serce daroval, tvoje naj bo na večno! . . . S svojim srcem sem ti tudi svoje misli, želje besede in djajanja posvetil; kako bi si torej upal, kaj misliti, govoriti, ali storiti, kar bi tebe žalilo? . . . Kako bi mogel komu slab zgled ali pohujšanje dajati? . . . Kar bo le v moji moči in z vso skerbjo hočem popravljati, kar sem do zdaj zoper svoje dolžnosti in pravila govoril ali delal.

Hočem pa še več storiti, in ne le v sebi in v družih vse zatirati, kar bi bilo zoper tvojo čast, ampak nočem svoji

gorečnosti nobene meje postavljati, in tvoje češčenje s svojo besedo in z življenjem razširjati, hočem tako za-te, svojo Mater živeti, kakor ti za-me živiš. Prosim te torej priserčno . . .

(Tukaj se prepusti občutljajem svojega serca in ponovi z vso gorečnostjo Jezusu in Mariji prošnje darovanja ali obljube.)

Kolika sreča, če Marijo priserčno prosiš: „Vzemi me za svojega otroka!“ in ti ona vpričo svojega Božjega Sina odgovori: „Vzamem te“; če prosiš: „Stoj mi na strani!“ in ona odgovori: „Kakor tvoja Mati“; če zdihuješ: „Ne zapusti me!“ in ona odgovori: „Nikoli!“ — Vse to pa je na tvojej gorečnosti in zvestobi ležeče.

Ponovi svoj sklep.

1. Geslo ali pregovor vseh družnikov: „Pobožnost, pokorščino in pridnost“, vedno spolnovati;
2. Po svoji moči pomagati, da v vseh ljubezen in pokorščina kraljuje;
3. Svete zakramente z živo vero in z gorečo ljubeznijo večkrat prejemati.

KAZALO.

Pervi razdelek.

Navadne molitve.

	Stran.
Jutranje molitve. <i>A.</i> Za navadne dnove	3
<i>B.</i> Jutranje molitve v dan sv. obhajila	11
Večerne molitve. <i>A.</i> Za navadne dnove	19
<i>B.</i> Večerne molitve dan sv. obhajila .	26
<i>C.</i> Kratka večerna molitev pred Ma- rijno podobo	35

Urne molitve v čast prečisti Devici Mariji.

Molitev pred opravilom duhovnih ur . .	40

Prazniki Marije Device.

V praznik prečistega spočetja Marije Device	41
Na praznik pričakovanja poroda Marije Device	57
Na praznik zaročenja Marije Device .	58
Na praznik očiščevanja Marije Device .	59

Na praznik oznanenja Mariji prečisti Devici	60
Na praznik Matere Božje sedem žalost	60
Na praznik Marije Device, imenovane „pomoč kristjanov“	61
Na praznik obiskanja Marije Device .	62
Na praznik karmelske ali škapulirske Marije Device	63
Na praznik Marije Device „Snežnice“ .	63
Na praznik vnebovzeta Marije Device .	64
Na praznik rojstva Marije Device . .	65
Na praznik presladkega imena Marije Devic	65
Na praznik sv. rožnega venca	66
Na praznik darovanja Marije Device .	67
Molitev v čast mesečnega svetnika . .	68

Svete maše.

Perva sv. maša, v kateri se predraga Kri Jezusa Kristusa sedmerno daruje .	70
Druga sv. maša v čast preblažene De- vice Marije	84
Tretja sv. maša, kakor jo mašnik bere	98
Četerta sv. maša za mertve	131

Spovedne molitve.

Molitev pred spovedjo	145
Poklicanje sv. Duha	146
Darovanje spraševanja vesti	147
Spraševanje vesti	148
Kes in žalost	165

Molitve po spovedi	170
Zahvala Jezusovemu Sercu po spovedi .	172
K Mariji Devici in svetnikom po spovedi	173
Darovanje pokore	173

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom	175
Druge molitve pred sv. obhajilom . . .	181
Molitve po sv. obhajilu	196
Vaja treh Božjih čednosti po sv. obhajilu	203
Prošnja, da bi se tudi drugi sadú svetega obhajila vdeležili	206
Molitev po sv. obhajilu pred podobo kri- žanega Jezusa	208
Duša Kristusova. Molitev sv. Ignacija Loj.	209

Drugi razdelek.

Posebne pobožnosti.

Litanije od presvetega Rešnjega Telesa	210
Vaja vere, upanja in ljubezni pred sv. Rešnjim Telesom	216
Češčenje Jezusa Kristusa v presvetem Zakramentu	218
Molitev pri blagoslovu	219
Molitev in prošnja za odpuščenje . . .	220
Molitev za ohranitev in razširjanje svete katoliške cerkve	225
Molitev za spreobrnjenje grešnikov . .	229
Molitev za odvernjenje zasluženih Božjih kazni	230

Pobožnost v čast Božjega Serca Jezusovega.

	Stran.
Litanije presvetega Serca Jezusovega	233
Darovanje samega sebe Sercu Jezusovemu	241
Prošnja za odpuščenje grehov	243
Priporočanje samega sebe in vseh prijateljev in sovražnikov v presv. Serce Jezusovo	245
Prošnja za Božjo pomoč v nevarnosti zveličanja in v vseh potrebah	246
Molitev k Jezusovemu Sercu za srečno smert	248
V praznik presvetega Serca Jezusovega	251
Serčni zdihljeji k Jezusovemu Sercu	252
Molitev k Jezusovemu Sercu za duše v vicah	253

Pobožnost v čast Mariji Devici.

Lavretanske litanije z navadnimi molitvami in Marijnimi predglasnicami (antifonami)	257
Litanije v čast neomadežanemu Marijnemu sercu	268
Molitev češčenju Marijnega serca se posvetiti	272
Molitev k Marijnemu najsvetejšemu sercu v vseh potrebah	273
Molitev k Marijnemu sercu za spokorjenje grešnikov	275
Prošnja k Mariji Devici za varstvo in pomoč	277
Prošnja za stanovitnost v dobrem	280

Molitev za srečno smert	282
Molitev sv. Bernarda. Spomni se . . .	284
Litanije vseh svetnikov z navadnimi molitvami na sv. Marka dan in križev teden in vsako nedeljo in o praznikih, ki niso Marijni	285

Molitve v čast posebnih svetnikov.

Pobožnost v čast svetega Jožefa. Obljuba zvestobe svetemu Jožefu . . .	302
Prošnja za posnemanje sv. Jožefa v njegovih čednostih	303
Molitve k svetemu Alojziju za šest nedelj, kdor opravlja pobožnost v čast sv. Alojzija	304
Molitev za pravo ljubezen Božjo . . .	308
Način, sv. Alojzija v pomočnika izvoliti	310
Molitev, duha prave spokornosti zadobiti	311

Tretji razdelek.

Razne molitve.

Molitve, odpustek zadobiti	313
Ponavljjanje kerstne obljube	318
Molitev za žive starše	319
Molitev za mertve starše	321
Molitev za mertve brate, sestre, znance in dobrotnike	321
Molitev za vse verne mertve	322
Sveti križev pot	323

Poduki.

Pervi razdelek.

Od dolžnostij Marijnih pravih služabnikov.

A. Česar se ima Marijni pravi služabnik varovati.

Stran.

§. 1.	Lenoba	348
§. 2.	Nečistost	351
§. 3.	Nezmernost	354
§. 4.	Strah pred ljudmi	358

B. V čem se mora pravi Marijni služabnik slavno obnašati.

§. 1.	V pobožnosti do Marije Device	362
§. 2.	V čistosti duše in telesa	366
§. 3.	V pobožnosti sploh	369
§. 4.	V zatajevanji	373

Drugi razdelek.

Od nekterih dolžnosti stanu.

§. 1.	Od posvečevanja mladosti	379
§. 2.	Od posvečevanja dneva	383
§. 3.	Od posvečevanja učenosti	387
§. 4.	Od skušnjav	391

Nektere svete pesmi.

	Stran.
Pesem Marijne družbe	397
Memorare (Spomni se)	398
Čisto spočetje Marije Device	400
Žalostna Mati Božja	401
Mariji	403
Izročilo Mariji	404
Ljubezen do Marije	405
Češčena si Marija ti	407
Salve Regina	408
Mati si moja — Marija	409
Slava Mariji prečisti Devici	411
Mariji brez madeža spočeta	412
Slovo od Marijne podobe ali Božje poti	413
Sv. Jožef	414
Sveti Alojzij	415
Sveti Stanislaj Kostka	417

Pristavek.

Od Marijne kongregacije ali družbe 420

Natisnil J. B. Milic v Ljubljani.

1890.

